

တရားစာအုပ်များကို ဖတ်ရှုရန်အတွက်
အောက်ဖော်ပြပါ ဝက်ဘ်ဆိုက်များကို
သွားရောက်ကြည့်ရှုပါ။

www.dhammadownload.com

ကျေးဇူးတော်ပွဲ

ပခုက္ကူမြို့-မဟာဝိသလာ ရာမ အလယ်တိုက် ဆရာတော် ဘုရားကြီး

ဦးပညာ (အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ)

ပထမ လယ်တီ ဆရာတော် ဘုရားကြီး

ဒုတိယ လယ်တီ ဆရာတော် ဘုရားကြီး

တို့၏ တပည့်ရင်း

မု်ရွာမြို့၊ လယ်တီ တိုက်ကြီး၏ ဓမ္မာစရိယ

စာချ ရဟန်းတော်။

မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင်၊ စကုတိုက်၊

ဓမ္မာစရိယ စာချ ရဟန်းတော်။

“ပရိယတ္တိ ပထမကျော်၊ အစိုးရ ပထမကျော်”

လယ်တီ-အရှင်ကောဝိဒသာမိ-သည်

ရေးသား စီစဉ် အပ်သော

သီဟိုဠ်ရှင်သမိုင်း ကျမ်း

ကျောက်စာ၊ ရာဇင် သမိုင်းစာစောင်

အမျိုးမျိုးတို့ကို

ပေါင်းစု ညှိနှိုင်း၍ ပခုက္ကူမြို့၊ သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား၏

ဖြစ်စဉ် အကြောင်းကို ပြဆိုထားသည်။

(ဒုတိယနှိပ်ခြင်း၊ အုပ်စရ=၂၀၀၀)

ရန်ကုန်မြို့၊ ဇမ္ဗူ၊ မိတ်ဆွေဇီနကတ်ပုံနှိပ်တိုက်။

သီပေါင်၌ နှစ် သိန်းကျော် နှစ် ရာစုခန့် မှစ၍

“ပရိယတ္တိ ပထမကျော် နှင့် အစိုးရ ပထမကျော်”

ဓမ္မာစရိယ

လယ်တီအသျှင် ကောဝိဒသံသိဇ်ပုံ

ပုံနှိပ် လုပ်ဆောင်ခြင်း နိဒါန်း။

နှစ်-လ- တောင်တာ၊ ရှည်ကြာ များမြောက်၊ မရ-
 ရအောင် ဖွေရှာသဖြင့်၊ အဆင်သင့် ရရှိသော၊ သဒ္ဒါ-
 လင်္ကာ၊ သဒ္ဒါ-စကားပြေ၊ ကျောက်စာ၊ ရာဇဝင်တို့ကို
 တည်းဖြင့် ပေါင်းစုချုပ်ဆို၊ သဒ္ဒါ-သစ် တခု ဖြစ်စေရန်၊
 ချဲ့ထွင် စီရင်တော် မူသော၊ ပထမကျော် စာချ ရဟန်း-
 တော် “လယ်တီအရှင်ကောဝိဒသာမိ”အား၊ အထူးသဖြင့်
 ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ၊ ကျေးဇူးတင်စွာနှင့်၊ အဆိုပါလယ်တီ
 အရှင် ကောဝိဒသာမိ ခေးသား စီရင်သော မူအတိုင်း၊
 သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရား၏ သဒ္ဒါ-တော် စာစောင်
 ကျမ်းကို၊ ပခုက္ကူမြို့၊ သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား၏ လျှပ်စစ်
 ဓာတ်မီး အသင်ကြီးနှင့်၊ ဘဏ္ဍာတော်ထိန်း လူကြီးမင်း
 တို့က၊ ရှေးဦးစွာ ဆောင်ရွက် အားထုတ် ကြကုန်ပြီး
 လျှင်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဇေယျာမိတ်ဆွေ ပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်ကြီး၌၊
 စက္ကူကောင်း၊ စာလုံးကောင်း၊ မင်ကျ၊ မင်နု ကောင်းမွန်
 စွာတို့ဖြင့်၊ ဖြတ်တောက်ချပ်တန့်၊ အကန့်ခြားသင့် ရာတွင်၊
 ခြားနား ကန့်သတ်လျက်၊ ဒုတိယ အကြိမ် ပုံနှိပ်လုပ်
 ဆောင်ပါသတည်း။

မာတိကာ။

အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
သရိုင်းနိဒါန်း	၃
ပဏာမာဒိမင်္ဂလာ.....	၁
အခန်းအပိုင်းဖွဲ့ရန် မှာထားချက်	၁၇

၁။ သာသနာ သက္ကရာဇ်နှင့် ဂေါဇာ
သက္ကရာဇ်ကိုပြဆိုခန်း။ ၁၀

၁။ ပထမအကြိမ်သက္ကရာဇ်ဖြိုခြင်း	၂၂
၂။ ဒုတိယအကြိမ်သက္ကရာဇ်ဖြိုခြင်း	၂၅
၃။ သက္ကရာဇ်ဖြိုရာမပြိုဘဲရှိခြင်း	၂၇
၄။ တတိယအကြိမ်သက္ကရာဇ်ဖြိုခြင်း	၂၇
၅။ စတုတ္ထအကြိမ်သက္ကရာဇ်ဖြိုခြင်း	၂၀
အထူးမှတ်သားချက်	၂၆

၂။ သီပေါင်ရှင်ဘုရားဒါယကာဘွားမြင်တော်မူခန်း။ ၃၂

၁။ ထူးဆန်းသောနိမိတ်ကြီးများ	၃၆
ဘုရားဆက်သရိုင်းလင်္ကာများ	၄၀
၂။ ဟူးရား ဆရာတို့က နိမိတ် ဘတ်ကြား ခြင်း	၄၂

မာတိကာ။

	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၃။	ထူးဆန်းသောနိမိတ်တခုဖြစ်ပြန်ခြင်း.....	၄၆
၄။	ပေးနိုင်ခဲ့သော ဆုဖြတ်ကို ပေးသနား တော်မူခြင်း	၄၆
	ဘုရားဆက်သိုင်းလက်ဘ.....	၅၀
၅။	တတိယနိမိတ်ကြီးတပါး.....	၅၁
—————		
၃။	မင်းဇနကာရဇ်အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခန်း။	၅၃
၁။	ရဟန္တာသခင် ရှင်အရဟံ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ကို ပြခြင်း	၅၆
၂။	အနော်ရထာမင်းကြီးနှင့်တွေ့ဆုံခြင်း.....	၆၁
၃။	အရှင် အရဟံထေရ်ဖြတ်၏ မိန့်ခွန်းတော် အတိတ်ဝတ္ထု	၆၆
၄။	အထီး အနန်းကို သိမ်းဖြန်းတော် မူခြင်း မှာထားချက်	၇၂ ၇၇
၅။	မောင်းမမိသံတို့ကိုပြခြင်း.....	၈၃
၆။	ဗိုလ်ပါအလုံးအရင်းများ.....	၈
၇။	ပြုစီရင်တော်မူသောတော်တာဝန်များ.....	၈
၈။	မင်းကြီး၏ဆရာများ.....	၈
၉။	မဟာဂိရိနတ်မင်းစောင့်ရှောက်ပုံ မှတ်ချက်	၈ ၈၆

မာတိကာ။

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၄။ တိုင်းခွင် လှည့်လည်တော်မူခန်း။

၆၂

၁။ ရဟန္တာသခင် ရှင်အရဟံထေရ် ပရိ
နိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူခြင်း.....

၆၂

၂။ သင်္ဂြိုဟ်ပုံအခမ်းအနား .....

၆၅

၃။ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ကြွရောက်ခြင်း .....

၆၇

၄။ သိဗိုဠ်ကျွန်းသို့ဆိုက်ရောက်တော်မူခြင်း

၁၀၁

၅။ ဇမ္ဗူ့သပြေပင်ရင်းသို့ရောက်တော်မူခြင်း

၁၀၂

၆။ သိကြားမင်း၏အဘိသိက်သွန်းပွဲ .....

၁၀၃

၇။ ရှင်ဗြူရှင်ဗျာဘုရားတို့ကိုဆက်သခြင်း.....

၁၀၄

၈။ မြင့်မိုရ်တောင်သို့ကြွတော်မူခြင်း .....

၁၀၅

၉။ သရက္ခန်ရုပ်တုတော်ကိုဆက်သခြင်း.....

၁၁၁

မှတ်ချက် .....

၁၁၃

၁၀။ ဗလဝါမုခဝဲသို့ရောက်တော်မူခြင်း .....

၁၁၄

၁၁။ နေပြည်တော်သို့ ပြန်ကြွတော် မူခဲ့ရာ
မဏ္ဍာယုကျွန်းသို့ ရောက်တော်မူခြင်း.....

၁၁၅

၁၂။ ကတိုးနံ့သာ-စသည်တို့ကိုဆက်သခြင်း

၁၁၇

ဘုရားဆက်သခြင်းလင်္ကာ.....

၁၁၈

မာဘိကာ။

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

၅။ သီဟိုဠ်ရှင်ဘုရားကို အဆက်အသ
ခံယူတော်မူခန်း။ ၁၁၉

၁။ သိကြားမင်း ဒက္ခိဏသင်္ခါ- မဟာဗော
ဓိကို-ပင့်ဆောင်တော်မူခြင်း ၁၂၀

(က) အာမုဋ္ဌောသဒိုင်းလင်္ကာ ၁၂၂

၂။ သိဒ္ဓိဝိဇ္ဇာမင်း၏စိတ်အလိုကိုသိခြင်း ၁၂၃

၃။ အသား ဆယ်ပါးဖြင့် ဘုရား ရုပ်တုပြု
ခြင်း ၁၂၆

မှာထားချက် ၁၂၈

၄။ နရပတိ စည်သူ မင်းကြီးအား ဆက်သ
ခြင်း ၁၂၉

မှာထားချက် ၁၃၃

ဘုရားရှိခိုးလင်္ကာဟောင်း ၁၃၅

၅။ သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်
တော်မူခြင်း ၁၃၆

(ခ) အာမုဋ္ဌောဘုရားသဒိုင်းလင်္ကာ ၁၃၈

၆။ မာန်အောင်ကျွန်းသို့ ရောက်တော်မူခြင်း ၁၃၉

၇။ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသို့ရောက်တော်မူခြင်း ၁၃၉

၈။ ပုဂံနေပြည်တော်သို့ ရောက်တော်မူခြင်း ၁၄၀

မာဘိကာ။

ဆ

အကြောင်းစရာ

စာမျက်နှာ

၆။ သိဟိုဠ်ရှင်ဘုရား တည်တော်မူခန်း။

၁၄၁

- (ဂ) ရွှေမုဋ္ဌောသဒိုင်းလင်္ကာ ၁၄၄
- ၁။ ဘောင်တော်ဖြင့် ဆန်တော်မူခြင်း ၁၄၆
- မှတ်ချက် ၁၄၇
- ၂။ ထူးဆန်းသောနိမိတ်ကြီးသုံးပါး ၁၅၁
- ဘုရားဆက်သဒိုင်းလင်္ကာ ၁၅၂
- ၃။ ဘုရားတည်ရာအရပ်ကို မှတ်သားခြင်း ၁၅၆
- ဘုရားဆက်သဒိုင်းလင်္ကာ ၁၅၈
- ၄။ အုတ်မြစ်ချခြင်း ၁၆၀
- (ဃ) ရွှေမုဋ္ဌောသဒိုင်းလင်္ကာ ၁၆၃
- ၅။ သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရားကို ပင့်ဆောင်
တော်မူခြင်း ၁၆၄
- ၆။ တံတိုင်း မီးတား စသည် ပြုတော်မူခြင်း ၁၆၄
- မှာထားချက် ၁၆၆

၇။ ဘုရားဒါယကာ နတ်ရွာခံတော်မူခန်း။

၁၇၀

- ၁။ မှတ်သားသွယ် ကောင်းသော အချက်
များ ၁၇၀
- (၁) ချီးမြှောက်သင့်သူကို ချီးမြှောက်ခြင်း..... ၁၇၁
- (၂) နှိပ်နင်းသင့်သူကို နှိပ်နင်းတော်မူခြင်း..... ၁၇၄

၉

မာတိကာ

	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
(၃)	သည်းခံတော်မူသောစိတ်နှလုံးရှိခြင်း.....	၁၇၇
(၄)	လက်ရုံး စွမ်းပကားကို အားကိုး တော်မူခြင်း	၁၈၂
(၅)	ဘေး လောင်းတော် ဘိုး လောင်းတော် တို့၌ ရှိသေခြင်း	၁၈၈
၂။	မင်းတရားကြီး ၏ အရည် အချင်း နှင့် ကောင်းမှုတော်	၁၉၀
	မှာထားချက်	၁၉၂
၃။	ဘုရား ဒါယကာ နတ်ရွာ စံလွန်တော်မူသောအခါ ဆင်းရဲကြီးစွာခံစားရခြင်း.....	၁၉၇
၄။	လေးနက်စွာမှတ်သားထားရန်..... .. .	၂၀၀
၅။	ဥပဒေသ	၂၀၂
၆။	မွေသံဝေဂဉာဏ် ပွားများရန်	၂၀၇

၈။ နေ့စဉ်ထမ်းအသစ်ပြင်ဆင်ခန်း။ ၂၀၉

၁။	မြင်သာရွာအုပ်မင်း	၂၀၉
၂။	မြင်သာရွာကြီး စည်ကားပုံ	၂၁၁
	ရတနာမဉ္ဇူ၊ ဘုရား ကျောက်စာဂါထာ	၂၁၂
၃။	လက်ဝဲ လက်ယာ အရံ ရုပ်ပွားနှစ်ဆူတို့ကို ထုလုပ်ကိုးကွယ်ခြင်း..... .. .	၂၁၅

မာတိကာ။

၅

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

	လေးကျွန်းဆီဒီး ဘုရားကျောက်စာဂါထာ	၂၁၈
	လေးကျွန်းဆီမီး ဘုရားကျောက်စာ ပထမ	
	မျက်နှာ	၂၂၀
	၎င်း-ဒုတိယမျက်နှာ	၂၂၂
၄။	ဒုတိယအကြိမ်အသစ်ပြင်ဆင်ခြင်း	၂၂၇
	ဘုရားအမကြီး-ဒေါ်လေးကြီး	၂၂၇
၅။	လျှင်စစ်တတ်ဒီးအဖွဲ့ကြီး	၂၃၀
၆။	ဘုရား အမ- ဒေါ်လေးကြီးက အသစ်	
	ပြုပြင်ခြင်း	၂၃၅
၇။	နည်းလမ်း ညွှန်ပြ ဆုံးမ ပွဲပြင်တော်မူ	
	သော ဆရာတော်ကြီးများ	၂၃၆
၈။	အုတ်မြစ်ချခြင်းနှင့် ဌာပနာခြင်း	၂၃၆
၉။	ပြီးစီးအောင်မြင် ထီးတင်လှူဒါန်းခြင်း	၂၄၁
	မှတ်ချက်	၂၄၄
၁၀။	သိဟင်္ဇ္ဇာရှင် မြတ်စွာ ဘုရား၏ ပွဲတော်	
	များ	၂၄၆
	နိဂမန	၂၄၆
	သတ်စေ့ နှက်-သုံးချက် ညှိ ရေးသား	
	အင်သော အဖြည့်ခံရတုကဗျာ	၂၅၅

သမိုင်း နိဒါန်း။

သမိုင်း.....ဟူသော စကားမှာ မြန်မာ စကား သက်သက် ဖြစ်၍၊ တစ်ခု တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ တစ်ခု တစ်ခုသော ဝတ္ထု၏၊ အန္တယ်မပျက်၊ ဆင်းသက်လာခဲ့သော ဖြစ်စဉ် အကြောင်းကို ဟောပြောနိုင်သော စကားဟောင်း တစ်ခု ဖြစ်လေသည်။ ။သို့ရာတွင်။ ။ထိုသမိုင်း- ဟူ သော စကားဟောင်းဖြင့်၊ စရပ်နှင့် တန်ဆောင်း၊ ကျောင်း နှင့်တံတား၊ ဘုရားနှင့် သိမ်၊ စေတီအိမ်နှင့် ရုပ်ပွားပုံ၊ စည်း ချ်နှင့် ပုထိုး၊ လိုဏ်ဂူမျိုးနှင့် ဗောဓိပင်၊ မြို့ပြ ပြည်ခွင်တို့၏၊ အန္တယ်မပျက်၊ ဆင်းသက် လာခဲ့သော ဖြစ်စဉ် အကြောင်း ရင်းကို သာလျှင်၊ ရှေးရှေးအခါ၊ မြန်မာ ပညာ ရှိတို့၏ ဝေါ်သုံးစွဲရိုး ရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့်။ ။ရှင်တော် မြတ်ဘုရား၏ အဖြစ်တော် စဉ် အကြောင်းကို စုပေါင်း ပြဆိုသော- ဗုဒ္ဓဝင် ပါဠိနှင့် အဋ္ဌကထာတို့မှာ ဘုရား သမိုင်းအစစ် ဖြစ်လေသည်။ ။ ဤနည်းတူ၊ အရှင် သာရိပုတြာ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် စသော မထေရ် မြတ်တို့၏ အဖြစ်တော်စဉ် အကြောင်း ကိုပြဆိုသော-သာရိပုတ္တထေရ် အပဒါန် ပါဠိ၊အဋ္ဌ ကထာ စသည် တို့သည်လည်း၊ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့၏ သမိုင်း စင်စစ် ဖြစ်သင့် လေသည်။ ။ဤမှတစ်ပါး၊ မြတ်စွာ ဘုရား ဝှင့်တော် မူရာ ဗောဓိ ပင်၏ ဖြစ်စဉ်ကို ပြသော ကျမ်း သည်၊ ဗောဓိ သမိုင်းကျမ်း မည်သင့်သည့်ပြင်။ ။သီတင်း သုံးတော်မူရာ ဖြစ်သော ဇေတဝန် ကျောင်းတော်-စသော

၄

သဒ္ဓါသိဒ္ဓါနိဒါနိ။

ဂန္ဓ ကုဒ္ဓိတိုက်ကြီးတို့၏ ဖြစ်စဉ် အကြောင်းကို ဘော်ပြ
သော- ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ, အင်္ဂုတ္တိုရ် အဋ္ဌ ကထာ စသည်
၌ လာရှိသော စကားစု သည်လည်း၊ ကျောင်းတော်
သဒ္ဓါသိဒ္ဓါ- စသည် များပင် ဖြစ်လေသည်။

ရှင်တော် မြတ်ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ဝံလွန်တော် မူသည့်
နောက်၌၊ ရှင်တော် မြတ်ဘုရား၏ ကိုယ်စားတော် အဖြစ်
ဖြင့် ကိုးကွယ် ဆည်းကပ် အပ်သော- စေတီတော်တို့
မှာ။ ။၁ = ပရိ ဘောဂစေတီ။ ။၂ = ဓာတုစေတီ။ ။

၃ = ဓမ္မစေတီ- ဟူ၍ သုံးပါး ရှိခဲ့ရာ။ ။တနည်းအား
ဖြင့်။ ။၁ = သာရီရိက စေတီ။ ။၂ = ပရိ ဘောဂိက
စေတီ။ ။၃ = ဥဒ္ဓိဿက စေတီ-ဟူ၍ သုံးပါး ရှိခဲ့ရာ။
ထိုသုံးပါး လုံး၏ ဖြစ်စဉ် အကြောင်းအရာကို ပြဆိုသော
စကား စုသည်ပင်၊ ဘုရား သဒ္ဓါသိဒ္ဓါ-မည်သင့် လေသည်။

“စေတီတော် ပထမ သုံးပါးတွင်။ ။၁ = ပရိဘောဂ
စေတီ -ဟူသည်မှာ၊ ရှင်တော် မြတ်ဘုရားနှင့်၊ ရဟန္တာ
အရှင် မြတ်တို့၏ အသုံး အဆောင် ဖြစ်သော သပိတ်၊
ပရိက္ခရာ- စသည်၊ ဗောဓိညောင်ပင်- စသည်ကို ဆိုလို
သည်။ ။၂ = ဓာတု စေတီ- ဟူသည်မှာ၊ သွားတော်၊
အံတော်- စသော ဓာတ်တော် တို့ကို ဆိုလိုသည်။

၃ = ဓမ္မ စေတီ- ဟူသည်မှာ၊ ပဒိုဗ္ဗ သမုပ္ပါန် ပါဠိတော်
‘စသည်ကို ရေးသား ဘော်ပြရာ ကျောက်ပြား၊ ပေ၊ ပရပိုက်၊
စာအုပ်- စသည် တို့ကို ဆိုလိုသည်။ ။ဒုတိယ စေတီ
သုံးပါးတွင်။ ။၁ = သာရီရိက စေတီ- ဟူသည်မှာ၊

သဒ္ဓါနိဒါန်း။

ဓာတု စေတီ ပင်တည်း။ ။၂=ပရိ တောဂိက စေတီ ဟူသည်မှာ၊ ပရိဘောဂ စေတီ ပင်တည်း။ ။၃=ဥဒ္ဓိဿ က စေတီ ဟူသည်မှာ၊ အသုံး အဆောင် ဖြစ်သောသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ- စသည့် ပရိဘောဂ- သွားတော်၊ အံတော်- စသော ဓာတ်တော်တို့ မှီငြား သော်လည်း ဤနေရာ ကား မြတ်စွာ ဘုရား၏ ကိန်းဝင်တော် မူရာ ဖြစ်သည် စသည်ဖြင့်၊ ရည်မှတ်၍ တည်ထား အပ်သော အရာ။ မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ အသွင် အပြင် တူညီသော ရုပ်တု၊ ဆင်းတု၊ ရုပ်ပွား စသည်တို့ကို ပြုလုပ်၍ ကိုးကွယ်ရာကို ပင်- ဆိုလိုသည်။ ။ဤအဓိပ္ပါယ် များကား၊ ဝိနည်း သာရတ္ထ ဒီပနိဋီကာ နိဒါန်း အဖွင့်၌ အကျယ်လာရှိလေ သည်။ ။ဆိုခဲ့ ပြီးသော စေတီတော် ခြောက်ပါးကို၊ သဘော တူရာ ပေါင်းယူလျှင်။ ။၁=ပရိ ဘောဂ စေ တီ။ ။၂=ဓာတု စေတီ။ ။၃=ဓမ္မစေတီ။ ။၄=ဥဒ္ဓိဿ က စေတီ-ဟူ၍ လေးပါးဖြစ်လေသည်။

ထိုစေတီတော် လေးပါး လုံးကိုပင်၊ ရှင်တော်မြတ် ဘုရား၏ လက်ထက် တော်မှ စ၍၊ ယခုနေ့သို့ ကျအောင် မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ ဆင်းရဲသား၊ သူဌေး-ဟူသော အမျိုးလေး ပါးတို့၊ ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်၊ ကြပ်မပြုရ လာခဲ့ကြသည့် ပြင်၊ ထိုစေတီတော် တို့၏ သဒ္ဓါနိဒါန်း တို့ကိုလည်း၊ အသီးသီး အများ အားဖြင့် ခေးမှတ်လျက် ရှိကြ လေသည်။ ။ မဇ္ဈိမတိုက် အဝှမ်း၌ ရှိသော ကျောင်း၊ ကန်၊ ဘုရား-

သဒ္ဓါသိဒ္ဓါနိဒါန်း။

စသည်တို့၏ သဒ္ဓါသိဒ္ဓါ များကို၊ ယခု ထက်တိုင် ကျမ်းဂန်၊ ပေစာတို့၌ အထင် အရှား တွေ့မြင် နိုင်လေသည်။ ။

မြန်မာ နိုင်ငံတွင်၊ ဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူ၍၊ ပရိ နိဗ္ဗာန် စံလွန်တော် မူပြီးမှ၊ မြန်မာ ဘုရင် အဆက်ဆက်တို့ ပြု လုပ် တည်ထားတော် မူကြသော၊ စေတီတော်၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဘုရား-စသည် တို့၏ သဒ္ဓါသိဒ္ဓါ များမှာ၊ အများအား ဖြင့် ထင်ရှား ရှိခဲ့ရာ၊ ထိုသို့ အစဉ်အဆက်၊ ဆင်းသက် လာခဲ့သော သဒ္ဓါသိဒ္ဓါ များကို ဘတ်ရှု ရခြင်း၊ ကြားနာမှတ် သားရခြင်းတို့ဖြင့်၊ နောင်လာ နောက်သား တို့မှာ၊ ပတ္တာ နုမော ဒန ကုသိုလ်၊ ဓမ္မဿဝန ကုသိုလ်၊ သဟောတ္တပ္ပ- ဓမ္မသံဝေဂ ကုသိုလ်များ၊ တိုးပွားနိုင်လေသည်။

သို့ရာတွင်၊ အချို့သော ကျောင်း၊ ကန်၊ ဘုရား- စသည်တို့၏ သဒ္ဓါသိဒ္ဓါ စာစောင် များမှာ၊ အလွန် ရှေးကျ၊ ကာလ ကြံ့ကြာ လွန်း၍ ၎င်း၊ ခေးမှတ် ထားသော ကျောက် တိုင်၊ ကျောက်ပြား၊ စာပေများနှင့် တကွ၊ သဒ္ဓါသိဒ္ဓါ စကား များ ပျက်စီး ယိုယွင်း ခဲ့ခြင်းကြောင့် ၎င်း၊ အမှတ်အသား ကိုပင် မူလရင်းက မထား မိသောကြောင့် ၎င်း၊ ပျောက် ကွယ်တိမ်မြုပ်၍ သွားခဲ့ရာ၊ ထိုကျောင်း၊ ကန်၊ ဘုရား- စသည်တို့အတွက်၊ ဝမ်းနည်း ဘွယ်ရာပင် ဖြစ်လေသည်။

ရှေးရှေးအခါ၊ မြန်မာ ဘုရင်မင်း မြတ်တို့ တည်ထား ပြုစုခဲ့သော ဘုရား၊ စေတီ-စသည် တို့မှာ၊ ပြည့်ရှင်မင်း တို့နှင့် စင်လျှိုး၍ နေသဖြင့်၊ ဘုရား၊ စေတီ-စသည် တို့၏ ဖြစ်စဉ် အကြောင်းဟောင်း သဒ္ဓါသိဒ္ဓါ မရှိခဲ့ပါ။ ရာဇဝင်

သဒ္ဓိင်းဒိဒါနိး။

ကျမ်း၊ ထိုရာဇဝင်နှင့် အလား တူသော-ဖေးချင်း၊ မော်ကွန်း၊ ပျို၊ ရတု-စသော ကဗျာ ကျမ်းတို့မှာ အဆင့်ဆင့်အထောက်၊ အပံ့ ရလျက်၊ သဒ္ဓိင်း ရင်းကို ရှာဖွေ တွေ့မြင် နိုင်လေ သည်။ ။ သည့်သဘောကို ထောက်ထားလျှင် ရာဇဝင် ကျမ်းများမှတစ်ပါး ဆိုခဲ့သည့် ဖေးချင်း၊ မော်ကွန်း၊ ပျို၊ ရတု- စသော ကဗျာဟောင်း၊ လင်္ကာဟောင်း ကျမ်းများ ကို အထူးတလည် ကျေးဇူးတင်ထိုက်ကြောင်း ထင်ရှား လေသည်။ ။ အဘယ့်ကြောင့် ဟူမူ။ ။ ရာဇဝင်၌ မလာ- မပါရှိသော ဘုရား၊ စေတီ စသည်တို့နှင့် စပ် လျဉ်းသော စကားတို့မှာလည်း ဖေးချင်း၊ မော်ကွန်း စသည် တို့၌ လာရှိပါဝင်နေတတ်သောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ။ ဤအချက်ကို ရှာဖွေ ဘုရားသဒ္ဓိင်း၊ ရှင်ပင်သက်တော်ရ ဘုရားသဒ္ဓိင်း၊ ဗောဓိပင်သဒ္ဓိင်း၊ ရှင်မာလ ဘုရားသဒ္ဓိင်း- စသည် တို့ကို ကြည့်ရှု မြင်ဖြင့် ထင်ရှားစွာ သိနိုင် လေသည်။

သဒ္ဓိင်းစကား တို့ကိုလည်း ရာဇဝင် စသော ကျမ်း ကြီး၊ ကျမ်းခိုင်စကားတို့ ကဲ့သို့ ယုံကြည် သေးနာ အပ် သည် ဖြစ်ခဲ့ရာ သဒ္ဓိင်း မရှိသေးသော စေတီ၊ ဘုရား၊ တံတား၊ မြို့ပြ-စသည်တို့မှာ ရှေးကာလက သဒ္ဓိင်း ငှ်ဘူး သည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့ပါမူ မရမနေရ ဟူ၍ ရှာဖွေ သင့် သည့်ပြင်ရရှိခဲ့ပါမူ အချားပြည့်သူတို့ ကြည်ဖြူ ရိုသေချန် အနှံ့အပြား ထုတ်ဝေသင့်လေသည်။

ယခု သဒ္ဓိင်းတွင် ပါဝင်သော ပရက္ခရာမြို့ မြစ်ကိုင်း

တ

သဒ္ဓါသိဒ္ဓါနိဒါန်း။

ရပ်နှံ၍ မြင်သာရပ်အနီးရှိ သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရားကြီး
 နှိလည်း ရှေးအခါက သဒ္ဓါသိဒ္ဓါ ရှိခဲ့ဘူးလျက် ယခုအခါ
 တိုင်အောင် ထိုသဒ္ဓါသိဒ္ဓါမှာ ပျောက်ကွယ်လျက် ရှိသဖြင့်
 အများသူငါတို့၏ ပါးစပ်ပြောဖြင့်သာ ပူဇော် ကိုးကွယ်
 ယုံကြည်ဘွယ် ဖြစ်နေခဲ့ရာ ထိုပါးစပ်သဒ္ဓါသိဒ္ဓါဖြင့် ကြွနပ်
 ခြင်း မရှိကြသော သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ဘဏ္ဍာ
 တော်ထိန်း အဖွဲ့ဝင်လူကြီး၊ လူကောင်းတို့မှာ မူလသဒ္ဓါသိဒ္ဓါ
 ရင်းကို ရလို၊ သိလိုကြသောကြောင့် နှစ်ပေါင်း များစွာပင်
 အထပ်ထပ် ကြိုးစားလျက် အင်အားစိုက်ကာ ဖွေရှာ
 ခဲ့ဘူးလေသည်။ ။ သို့ရာတွင် သတင်းမျှကိုသာ ကြား
 ရလျက် တောင့်တသော သဒ္ဓါသိဒ္ဓါကိုကား မရဘဲ ရှိနေကြ
 သဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ပါးစပ်သဒ္ဓါသိဒ္ဓါကို ပြန်လည်အား
 ထား၍ နေကြရ ပြန်လေသည်။

ဤသို့ ဖြစ်နေစဉ်တွင် ဤ သဒ္ဓါသိဒ္ဓါကျမ်းကို ကြိုးပမ်း
 ပြုစုတော်မူသော ပထမကျော် လယ်တီ-အရှင်ကောဝိဒ
 သာမိသည် ပခုက္ကူမြို့ မဟာဝိသုတာရာမတိုက်၌ ပညာ
 သင်ကြားခိုက် ကြိုကြိုက်ရကား၊ မူလကပင် ဟောင်းမြင်း
 သော စာပေပညာကို လွန်ကဲစွာ ဆည်းပူး စုဆောင်း
 လေ့ရှိသော အရှင် ကောဝိဒသာမိသည် မြန်မာနိုင်ငံ
 တွင် ထင်ပေါ်ကျော်စောလျက်ရှိသော သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်
 စွာဘုရား၏ မူလ သဒ္ဓါသိဒ္ဓါကို သိမှတ် ကြည့်ညှိ
 ဘတ်ရှု လိုလှသဖြင့် အားအင်စိုက်ထုတ်ကာ တတ်စွမ်း
 သမျှ ရှာဖွေခဲ့ဘူးလေသည်။ သို့ရာတွင် လုံလောက်သော

သဒ္ဓါးနိဒါန်း။

အထောက်အပံ့ အကြောင်းအချက်တို့နှင့် မတိုက်ဆိုင်
မိသဖြင့် အလိုရှိသော သဒ္ဓါးရင်းကို ရှာဖွေမရဘဲ ရှိရ
ပြန်လေသည်။

သို့နှင့်ပင် သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား၏ မူလ သဒ္ဓါး
ရင်းကို ရှာဖွေ မတွေ့ရှိ နေရာ၊ အဆိုပါ အရှင်ကောဝိဒ
သာမိမှာ လေးနှစ်မျှကြာအောင် သဒ္ဓါးစာကို မြော်လင့်
ခြင်းဖြင့် တနေ့နေ့တွင် တွေ့အောင် ရှာဖွေဦးမည် ဟူ၍
သာ တင်းမာစွာ နှလုံးသွင်းသျက် နေတော်မူခဲ့စဉ်တွင်၊
လွန်ခဲ့သော ၁၂၅-ခုနှစ် ဝါဆိုချိန်နီးမှ ပထမကျော်
လယ်တီ- အရှင် ကောဝိဒသာမိသည်၊ မန္တလေးမြို့မှ
ပခုက္ကူ မြို့သို့ ကိစ္စတချဖြင့် ခေတ္တ ကြွသွားတော် မူ
လေသည်။

ထိုစဉ် အခါတွင် သိဟိုဠ်ရှင်မြတ်စွာဘုရား- လျှပ်
စစ်ခတ်မီး အဖွဲ့နှင့် ဘဏ္ဍာတော်ထိန်း အဖွဲ့ဝင် ဒကာ
ဒကာမ တစ်စုတို့က။ ။အရှင်ဘုရားလည်း သိဟိုဠ်ရှင်
ဘုရားသဒ္ဓါးကို ရှာဖွေရဆောင်းတော်မူသည်ဟု ကြားရ
ပါသည်။ တပည့်တော် များလည်း နှစ်ပေါင်း များစွာ
ကပင် သိဟိုဠ်ရှင် သဒ္ဓါးကိုရှာဖွေ ဆည်းပူးခဲ့ ပါသည်။
မရရှိ၍သာ လက်လျှော့ နေကြရ ပါသည်။ ။အရှင်
ဘုရားသည် လောကုတ္တရာ ကျမ်းစာတို့၌ ဝါသနာဓာတ်
ကြီးမားသကဲ့သို့ ဘုရားကျောင်းကန်နှင့်စပ်သော သဒ္ဓါး၊
ရာဇဝင် တို့၌လည်း မရလျှင်မနေ ရအောင် ရှာဖွေမည်
ဟူသော- မဟာဇ္ဈာသယ ဆန္ဒဓာတ် ကြီးမားတော် မူ

သဒ္ဓါးနိဒါန်း။

ကြောင်းကို ကြားသိရပါသည်။ ။သို့ပါ၍ အရှင်ဘုရားနှင့် တပည့်တော်များ အလိုပြည့်ရန် သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား၏ သဒ္ဓါးရင်းကို ရှာဖွေ ရေးသား ပေးသနားတော် မူစေချင်ပါသည်။ ။ဤကဲ့သို့ လျှောက်ထား ကြလေသည်။

ဤသို့ တောင်းပန် လျှောက်ထားသော စကားကို ကြားရလျှင် အရှင်ကောဝိဒသာမိမှာ။ ။“ကြွရာတွင်-မ-၍ ပေး”။ ။ဟူသော စကားကဲ့သို့ မူလရင်းကပင် ရည်ရွယ်ခြင်း အာသာ ရှိခဲ့ရာတွင်၊ ဒကာ-ဒကာမ တို့၏ လျှောက်ထား တောင်းပန်သော စကားကြောင့် သိဟိုဠ်ရှင် ဘုရားသဒ္ဓါးကို ရှိရိုးမှန်လျှင် ကေနံ တွေ့စေ ရမည်- ဟူသော စိတ်ဖြင့် ရှေးကထက်တိုး၍ အမျိုးမျိုး ရှာဖွေ ရန် ဝန်ခံဆုံးဖြတ် ခဲ့လေသည်။ ။ဝန်ခံဆုံးဖြတ်သည့် အတိုင်း သိဟိုဠ်ရှင် ဘုရားသဒ္ဓါးကို ရရှိရန် အတွက် ရှေးဟောင်း စာပေပေါများသော နေရာများသို့ ကိုယ်တော်တိုင် သွား၍ ၎င်း၊ တပီးသူကို စေလွှတ်၍ ၎င်း၊ ရှာဖွေ အားသစ်တော် မူခဲ့လေသည်။ ။သို့ ရှာဖွေရာ အထပ်ထပ် အဖန်ဖန် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် ရောက်ရှိသော အရင်များမှာ -

- ၁။ အင်းဝမြို့၊ ဗားကရာသာ သနာပိုင်တိုက်။
- ၂။ စစ်ကိုင်းမြို့၊ ရတနာပိဏန်း ကျောင်းတိုက်။
- ၃။ ၎င်းမြို့၊ ဒေသင်မြေစံလွှတ်တိုက်။

သဒ္ဓိင်းနိဒါန်း။

- ၄။ ၎င်းမြို့၊ တောတောင်ဘီလူးချောင်။
- ၅။ မင်းကွန်း၊ ဦးပုကြီးတောင်၊ သုဝဗ္ဗာ
ဆရာတော်ချောင်။
- ၆။ အမရပူရမြို့၊ ကျော်အောင်စံထားတိုက်။
- ၇။ မန္တလေးမြို့၊ တောင်ခွင်တိုက်။
- ၈။ မုံရွာမြို့၊ လယ်တီတိုက်နှင့် မင်းခင်းတိုက်။

ဤ နေရာဌာနများမှာ အထူးသဖြင့် စာအို၊ စာမင်း ပေါများသဖြင့် ခဏခဏ သွားရောက် ရှာဖွေလေသည်။ ။ ထိုမှတစ်ပါး စာဖြင့်၎င်း၊ သူတစ်ပါးကို စေ၍၎င်း၊ ရှာဖွေစေ လွှတ်သော နေရာတို့ကား အများကြီး ရှိလေသေးသည်။

ဤကဲ့သို့ ရှာဖွေခဲ့ရာ ဆယ်လမျှ ကြာအောင် ငံ့စား နေရပြီးမှ နောက်ဆုံးတွင် စစ်ကိုင်းမြို့၊ အောင်မြေစံလွှတ် ကျောင်းမှ (သိဒ္ဓိဝိဇ္ဇာသဒ္ဓိင်း) ဟူသော ပေစာငယ် တစ်ခု ကို ရရှိလေသည်။ ။ ထိုပေစာမှာ ၁၀-ချပ်ရှိ၍ ကျမ်း ပြုသူ အမည်မပါ။ ရေးကူးရာသက္ကရာဇ်မှာ ၁၂၀၃-ခု ပြာသိုလဆန်း (၈) ရက်နေ့ ပြီးစီးသည်ဟု ပါရှိသည်။ ။ ထိုကြောင့် ထိုသိဒ္ဓိဝိဇ္ဇာ သဒ္ဓိင်းစာငယ်မှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ကိုးဆယ်ကျော်ခန့် ကာလက ကူးယူရေးသား ထားကြောင်းကို သိရသဖြင့် စာဟောင်း တစ်ခု ဖြစ် ကြောင်းကို သိရသည့်ပြင် သဒ္ဓိင်းစာငယ်ကို စိစစ်သော အခါ မိမိအလိုရှိနေသော ပုဂ္ဂိုလ်မြို့ သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရား၏ သဒ္ဓိင်းဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း ယုံကြည် စိတ်ချ

သဒ္ဓါသိမ်းနိဒါန်း။

ဘွယ် အထောက် အထားများကို တွေ့မြင်ရ ပြန်သောကြောင့် ဤ“သိဒ္ဓိဝိညာဉ်ရသဒ္ဓါ” စာပေကို ရခြင်းမှာ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ဘွယ်ရာပင် ဖြစ်လေသည်။

သို့ရာတွင် သိဒ္ဓိဝိညာဉ်ရ သဒ္ဓါ စာပေမှာ အနည်းငယ်သာ ဖြစ်သည့်ပြင် စုံစုံလင်လင်လည်းမပါ။ ဘုရားတည်ထားပုံ အကြောင်းမှာ ပါရှိခြင်း။ ရှေးဟောင်းစကားတို့ဖြင့် သုံးနှုန်း ရေးသား ထားခြင်း။ ထို့ကြောင့် အဆိုပါ သိဒ္ဓိဝိညာဉ်ရ သဒ္ဓါစာမျှဖြင့် လိုအပ်သော အကြောင်း အရာတို့မှာ ကောင်းမွန်စွာ လုံလောက် ပြီဟု မဆိုနိုင်သေးရကား။ ထပ်မံ၍ ဖွဲ့စည်းပြန်လျှင်။ ။ မုံရွာမြို့အနီး မုံရွေးမြို့ လောကမာရ်အောင်တိုက်မှ ယူခဲ့သည် ဆိုသော “ဘုရားဆက်သဒ္ဓါလင်္ကာ” စာမူတစ်ခုကို မုံရွာမြို့ ဘုန်းတော်ကြီး တပါးထံမှ ရရှိပြန် လေသည်။ ။ ထိုစာပေမှာ တအင်္ဂါခွဲမျှရှိ၍ ရေးသားသူမှာ “ရှင်ဓမ္မဝိလာသ”ဟု ပါရှိသည်။ ကျမ်းပြီးသော သက္ကရာဇ်မှာ (၁၀၄၀) ခု ဝါခေါင်လဆန်း (၂) ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဟု ပါရှိသည်။

ထို ဘုရားဆက်သဒ္ဓါ လင်္ကာကျမ်း၌ လင်္ကာပုဒ် ၉၀ (၄၀) လေးဆွဲရှစ်ပုဒ် ပါရှိသည်ဖြစ်ရာ၊ ထိုလင်္ကာများမှာ ပုဂံပြည် အနော်ရထာမင်းကြီးကောင်းမှု၊ နောက်ထပ် အပြီးသတ်သော ကျန်စစ်သားမင်း၏ ကောင်းမှု၊ ပုဂံ-ရွှေစည်းခုံ ဘုရားနှင့် စင်သော လင်္ကာများ၊ ထိုမှ တပါး ပုဂံမြို့ နန္ဒဘူမိ မြတ်စွာဘုရား၊ သဗ္ဗညု မြတ်စွာ

သဒ္ဓါးနိဒါန်း။

ဘုရား၊ ကန်တော့ပလ္လင် မြတ်စွာဘုရား၊ နဂါးရုံမြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ဗောဓိဘုရား၊ လောကနန္ဒာမြတ်စွာဘုရား၊ စက်
 တော်ရာ မြတ်စွာဘုရား၊ ရွှေဒဂုန်မြတ်စွာဘုရား၊ ပဲခူး-
 ရွှေမော်ဝေ မြတ်စွာဘုရား၊ ပခန်း-စည်သူရှင် မြတ်စွာ
 ဘုရား၊ ကျောက်ရစ်မြတ်စွာဘုရား၊ ပခုက္ကူမြို့ မြင်သာ
 ရပ် သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရားတို့၏ သဒ္ဓါးလင်္ကာများ
 ပါရှိချေသော်။ ။ အထူးအားဖြင့် မှတ်သားရန် အချက်
 မှာ သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရားနှင့် စပ်လျဉ်းသော သဒ္ဓါး
 လင်္ကာ- ကိုးပုဒ်မျှ ပါရှိနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဘော်ပြ ခဲ့ပြီးသော အရှင် “ဓမ္မဝိလာသ” ထေရ်
 သည်၊ မည်သည့် အရပ်၊ မည်သည့် ကျောင်းတိုက်—
 စသည်၌ နေထိုင် သိတောင်းသုံးသည်ဟု၊ ဂ- န- သေချာစွာ
 မပါရှိပေ။ သို့ရာတွင် စနေစာထား ရေးသား စီကုံးပုံ
 မှာ၊ ကောင်းမွန် မှန်ကန် အားထားရန် သင့်သော စာ
 ဟောင်းတစ်ခုဖြစ်၍၊ ယုံကြည်စိတ်ချ ထိုက်ပေသည်။ ။
 သို့နှင့်လျက်၊ ထိုဘုရားဆက် သဒ္ဓါးလင်္ကာကို ရေးသား
 သော ကျမ်းပြု ဆရာသည် အဘယ့်ကြောင့် ရွှေစည်းခုံ
 မြတ်စွာဘုရား၊ နန္ဒာရုံ မြတ်စွာဘုရား- စသော ဘုရား
 ပေါင်း (၁၃) တဆဲ့ သုံးဆူသော မြတ်စွာဘုရား တို့၏
 သဒ္ဓါးလင်္ကာကိုသာ ရွေးချယ် ကောက်နုတ်၍ ရေးသား
 စီကုံး ရလေသနည်း။ အခြား အခြားသော တန်ခိုးကြီး
 ဘုရားရှင်တို့၏ သဒ္ဓါး လင်္ကာများ ကိုလည်း ရေးသား

၆

သမိုင်းနိဒါန်း။

စီကုံးရန် သင့်သည် မဟုတ်လော။ ။ဟု- စိစစ်ဘွယ် အချက်တခု ပေါ်ပေါက် လာပြန်လေသည်။

ထို စိစစ်ဘွယ်အချက်ကား၊ ယခင် သမိုင်း လင်္ကာ ကျမ်း၏အဆုံး နိဂုံးတွင် ပါဝင်သော အောက်၌ ဘော်ပြ ထားသည့် သမိုင်း လင်္ကာ ဖြင့်ပင် ပြီးပြေ ရှင်းလင်းနိုင် သည်ကို ဘတ်ရှု သူတိုင်း ငန်ခံ အင်ထု ပေသည်။ ။ အဘယ့်ကြောင့် နည်းဟူမူ။ ။အဆိုပါနိဂုံး၌ လာရှိသော သမိုင်း လင်္ကာဖြင့် ကျမ်းပြု ဆရာတော် အရှင် ဓမ္မဝိလာ သ ထေရ်သည်၊ မိမိ ကိုယ်တိုင် သွားရောက် မူးမြင် ဦးတင် ကြည်ညိုခဲ့ရသော မြတ်စွာဘုရား တို့၏ ဖြစ်စဉ် အကြောင်း မှုလောက်ကိုသာ အခါ ခပ်သိမ်း ကြည်ညို နိုင်ရန် ရေသား ထားသည်- ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို တိုက်ရိုက် ဘော်ပြ ထားသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ဘုရားဆက် သမိုင်းလင်္ကာနိဂုံးတွင် ပါရှိသော အထောက်အထား။

ဤသို့စီစဉ်။ သမ္ပစဉ်ဖြင့်။ ဉာဏ်ယာဉ်ရထား။ စီးသော အားလျှင်။ အများလူရှင်။ မူးမြော်မြင်သော်။ ရှင်ပျဗီတိ။ သဒ္ဓါညံ့လျက်။ ပိဋိသဒ္ဓါ။ ဂါယာမဘက်။ သွေးချိုမြွက် သား။ သက်သက်မြန်မာ။ ဤလင်္ကာကို။ ဉာဏ်ဝါစူးစူး။ ခွန်းမိန့်ကြူး၍။ အံ့မူးဘွယ်မျိုး။ ဂုဏ်တန်ခိုးတည့်။ ပုထိုး စေတီ။ ပွေသရီဟု။ ပဝေဏီကာလ။ ဖြူတည်ကြသည်။ လောကဓက္ခ။ သမ္ပညာသို့။ ကြည့်ရှုမူးမြော်။ ဆန္ဒတော်

သမိုင်းနိဒါန်း။

ကြောင့်။ ကော်ရော်အပြိုင်။ ကိုယ်တိုင်မိမိ။ သွားရောက်
 ဘိ၍။ ထုတိုထောမနာ။ ဆယ်လက်ကြာကို။ ထိပ်မှာရပုံ။
 သဒ္ဓါ ထုံသော်။ အာရုံ အာရမ္မဏိကံ။ ကုသိုလ် ဟိတ်ဖြင့်။
 ဦးပြိတ်ရိုက်ချုပ်။ မဘုန်လှုပ်ဘဲ။ အနုပ္ပန္န။ ကုသလလည်း။
 ဆထက်တံပိုး။ ပွားအောင် ကြိုးလျက်။ ကောင်းကျိုးချွေ
 တာ။ ရဖွေရှာသည်။ ။လင်္ကာသမိုင်း။ ဂုဏ်ရှိ တည်း။

ဤလင်္ကာဖြင့် ကျမ်းပြုဆရာတော် အရှင်ဓမ္မဝိလာသ
 မထေရ်သည် မိမိ ကိုယ်တိုင် သွားရောက် မှူးမြော်ရ
 သော ဘုရားရှင် တဆဲ့သုံးဆူ တို့၏ သမိုင်းစဉ် ကိုသာ
 ရေးသားထားကြောင်း ထင်ရှားလေသည်။ ။ထို့ကြောင့်
 ထိုသမိုင်း လင်္ကာ စာစောင်မှာ အထူးသဖြင့် ယုံကြည်
 စိတ်ချာဖွယ် ကောင်းသော ကျမ်းစာ တခု ဖြစ်ရကား၊
 မူလရင်း ရရှိခဲ့သော သိင်္ခိုဋ္ဌိရ သမိုင်း ထက်ပင် ပိုမို
 စုံလင် ပြန်သောကြောင့် သိင်္ခိုဋ္ဌိရ သမိုင်း၏ အထောက်
 အပံ့တခုကို ရရှိခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ထို့နောင် စစ်ကိုင်းမြို့ ရတနာဗိမာန် ကျောင်းတိုက်
 မှ၊ ။အုမုဋ္ဌော သမိုင်းလင်္ကာ ပေစာတခုကို ရရှိပြန်လေ
 သည်။ ။ထို စာလင်္ကာမှာ ပေ ၁၁- ချပ် ရေးသူအမည်
 မပါ။ စာပြီးသော သက္ကရာဇ်ကား (၁၁၉၀) ပြည့်နှစ်ဟုပါ
 ရှိသည်။ လင်္ကာပုဒ်ရေ (၃၀) သုံးဆယ်မျှ ပါဝင်သည်။ ။
 အလောင်း စည်သူ မင်းကြီး တည်ထားတော် မူခဲ့သော
 ။အုမုဋ္ဌော စေတီတော် ကိုးဆူတို့ကို သမိုင်း လင်္ကာရေး
 ၍ ဘွဲ့စီထားသော ကျမ်းဖြစ်သည်။ ။ထိုကျမ်း၌ ပါဝင်

သမိုင်းနိဒါန်း။

သော ဣမုဋ္ဌော ကိုးဆူတို့၏ ဘွဲ့အမည် တော်ကို ဤ သမိုင်းကျမ်း၌ပင် တွေ့မြင် ရလိမ့်မည်။ ။မုဋ္ဌော ကိုးဆူ အနက် ယခုသမိုင်း ရေးသားသော သိပ္ပံပညာရှင် မြတ်စွာ ဘုရားလည်း ပါဝင်လျက် ရှိကား။ ဤဣမုဋ္ဌော သမိုင်း လင်္ကာကို ရခြင်း သည်လည်း မူလရင်း- သိပ္ပံပညာ သမိုင်း၏ အထောက်အပံ့ဘုရားပင် ဖြစ်ပြန်လေသည်။

ဤသို့လျှင်။ ။၁- သိပ္ပံပညာ သမိုင်း။ ။ ဘုရား ဆက်သမိုင်းလင်္ကာ။ ။၂- ဣမုဋ္ဌော သမိုင်းလင်္ကာ။ ။ ဤ စာသုံးစောင်ကို ရခြင်းကား၊ လွန်စွာ ဝမ်းသာဘွယ် ရာ ဖြစ်သည့်ပြင် ထိုစာ သုံးစောင် ဖြင့်ပင် သိပ္ပံပညာရှင် သမိုင်းကို ရေးသားရန် လုံသောက်နေပြီ ဖြစ်သောကြောင့် နှစ်- လ- တောင်တာ ကြာမြင့်စွာက ဖွေရှာ တောင့်တ ခဲ့သော စိတ်နှလုံး အလို သည်လည်း အပြီး အဆုံးသို့ ရောက်ရ ပေပြီဟု- ဝန်ခံရလေသည်။ ။ ထိုစာ သုံးစောင် တွင် သိပ္ပံပညာ သမိုင်းမှာ စကားပြေနှင့် ရေးသားထား ၍ ကျန်နှစ်စောင်မှာ လင်္ကာများဖြင့် ရေးသား ထားသော ကျမ်းစာ ဖြစ်လေသည်။ ။ ထို့ကြောင့် သိပ္ပံပညာ သမိုင်း ကို မူရင်း ထားလျက် အကြား အကြား၌ ဘုရားဆက် သမိုင်းလင်္ကာ- ဣမုဋ္ဌော ဘုရား သမိုင်း လင်္ကာ တို့ကို ထောက်ထား ကိုးကား၍ ဤသိပ္ပံပညာရှင် သမိုင်းကို ရေး သားရန် ရည်ရွယ်ပေ သတည်း။

ဤ အရာ၌လည်း တွေ့ရှိ စုဆောင်း ဝိသော စာသုံး စောင်အနက် “သိပ္ပံပညာသမိုင်း” ဟူသော စာစောင်မှာ

သရိုင်းနိဒါန်း။

“သိဟိုဠ်ရှင်” မြတ်စွာ ဘုရား၏ သရိုင်း မဖြစ်တန်ရာ။
 “သိဟိုဠ်ရှင်” မြတ်စွာ ဘုရား၏ သရိုင်းမှာ “သိဟိုဠ်ရှင်
 သရိုင်း” ဟူ၍သာ ရှိရပါမည်ကို “သိဟိုဠ်ရှင်သရိုင်း” ကို
 အားထားလျက် အဘယ်မှာလျှင် “သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ သရိုင်း” ဟူ၍ ရေးသားရန် သင့်နိုင်ရာ ပါအံ့
 နည်း- ဟူသော မေးခွန်းတချက် အစွန်းထွက်ခဲ့ပြန်ရာ။ ။
 ထို မေးခွန်း၏ အဖြေကို ယခု ရေးသားသော သရိုင်း
 စာစောင်ကို ဘတ်ရှု ခြင်းဖြင့် သိသာ နိုင်သော်လည်း
 အကျဉ်းချုပ် အဖြေ မှာကား။ ။သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ ဘွဲ့တော်များမှာ။ ။၁-သိဟိုဠ်ရှင်။ ။၂-သိဟိုဠ်
 ရှင်။ ။၃- သိဟိုဠ်ရှင်။ ။၄- သိဟိုဠ်ရှင်။ ။ဟူ၍ အသီးသီး
 ရှိသောကြောင့် “သိဟိုဠ်ရှင် သရိုင်း” နှင့် “သိဟိုဠ်ရှင်
 သရိုင်း” တို့မှာ အတူတူပင်ဖြစ်၍ သင့်မြတ်လှ လေသည်ဟု
 ဖြေဆိုအပ်သတည်း။

ထို့ကြောင့် သိဟိုဠ်ရှင် သရိုင်း ကိုသာ မူရင်းထား
 လျက် သရိုင်း သစ်ကို ရေးသားခဲ့ပါမူ အသင့် တင့်ဆုံး
 သော ရေးသားခြင်း ဖြစ်ရာသည်ဟု ဆိုသင့်လေ၏။ ။
 သို့ရာတွင် စာစောင် ချင်းချင်း အဆိုအယူ မတူ ညီရာ
 တို့၌ ညှိနှိုင်း ဆုံးဖြတ်ရန် ရာဇဝင် အစောင် စောင်နှင့်
 ကျောက်စာ အစောင်စောင်။ ထို့ပြင် ရှေးသူဟောင်းတို့
 ပြောရိုးဆိုစဉ် စကား တို့ကိုပါ ထပ်မံ ရှာဖွေ ပြီးလျှင်
 အစုံအလင် ရရှိပြီးမှ ရှေ့ နောက် ပိုင်းခြား မှတ်သား
 ကြည့်ရှုပြီး၍ ဤ“သိဟိုဠ်ရှင် ဘုရားသရိုင်း”ကို အသင့်

၈၀

သဒ္ဓါသိဒ္ဓါနိဒါန်း။

ယုတ္တိရှိရာ ကောင်းမွန် မှန်ကန်ရာကို ယူလျက် စိစဉ်ရေး၊
သားသည် ဖြစ်သဘည်း။

ဤသို့ ရေးသား ရာ၌လည်း ပါးစပ်သဒ္ဓါနှင့် မတူ၊
အဆို အယူ ကွဲပြားသော အချို့အချက် များကိုလည်း
တွေ့မြင်ခဲ့ရာ။ ထို အချက်များတွင်။ ။ “နွတ်တရာ- စာ
ဘသုံး” ဟူသကဲ့သို့ ပါးစပ်ပြော စကားကို ဖယ်လျက်။ ။

၁- သိဟိန္ဒုရသဒ္ဓါရင်း။ ။ ၂- ဘုရားဆက်လက်။ ။

၃- ရွှေမုဋ္ဌောသဒ္ဓါရင်း။ ။ ။ ဤကျမ်းစာသုံးခုကို မူရင်း
ထား၍ ရေးသား စိစဉ်သည် ဖြစ်သောကြောင့် တဆင့်
မှတဆင့် နွတ်သံ လွှင့်၍ အပွင့် ကားလာ တတ်သော
ပါးစပ်စကားမျိုးနှင့် မတိုက်ဆိုင်မိတိုင်း အထက်ပါကျမ်း
ရင်းများကို ရိုသေ လေးနာသော အားဖြင့် အပြစ်တင်
ခြင်း ငြင်းဆန်ကန့်ကွက်ခြင်း မပြုသင့်ရိုး မှန်လေသည်။

နေနှင့် လကို တောင့်တ နေကြသော ကမ္ဘာ ဦးသူတို့
အတွက် နေ လ- နှစ်ပါး သွက်လာလျှင် ကမ္ဘာ ဦးသူတို့
မှာ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ သိဟိန္ဒုရှင်သဒ္ဓါ
ရင်းကို တောင့်တ မြော်လင့် နေကြသော သိဟိန္ဒုရှင်
မြတ်စွာ ဘုရား၏ လျှပ်စစ်ဓာတ်မီး အဖွဲ့၊ ဘဏ္ဍာတော်
ထိန်း အဖွဲ့တို့မှာ ကျမ်းပြုဆရာ၏ ထံမှောက်သို့ သိဟိန္ဒု
ရှင်မြတ်စွာ ဘုရား၏ သဒ္ဓါရင်းများ ရောက်လာသည့်
အတွက် နတ်များဖန်တီးသကဲ့သို့ အထူးပင် ဝမ်းမြောက်
သွယ် ဖြစ်လေသည်။

သဒိုင်းနိဒါန်း။

ဤကဲ့သို့ စိတ်နှလုံး အလို၏ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်
 ခြင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက် ခြင်းကြီး မက၊ ဝမ်းမြောက်
 နေကြသော သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား- လျှပ်စစ် ခေတ်
 မီးအဖွဲ့၊ ဘဏ္ဍာတော်ထိန်း အဖွဲ့ဝင်လူကြီးများမှာ မိမိ
 တို့နှင့်ထပ်တူ အများပြည်သူ တို့သည် ကြည်ဖြူ ဝမ်း
 သာကြပါစေ။ ။သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား၏ အကြောင်း
 ခြင်းရာ အမှန်အကန် ကိုလည်း ဘတ်ရှု ကြားနာ ကြရ
 ပါစေ....ဟူသော သဘောဖြင့် ကျေးဇူးရှင် လယ်တီ
 ဆရာတော်ကြီး နှစ်ပါးတို့၏ တပည့်ရင်း မုံရွာမြို့ လယ်
 တီတိုက် ဓမ္မာစရိယ စာချ ရဟန်းတော်၊ မန္တလေးမြို့
 အနောက်ပြင် စကုတိုက် ဓမ္မာစရိယ စာချ ရဟန်းတော်၊
 ပရိယတ္တိ ပထမကျော်နှင့် အစိုးရပထမကျော် လယ်တီ
 အရှင်ကောဝိဒ သာမိသည် အသစ်ပြုပြင် ချဲ့ထွင် စီရင်
 အပ်သော ဤ “သိဟိုဠ်ရှင် သဒိုင်းကျမ်း”ကို ရန်ကုန်မြို့
 ဇေယျာ ဗိတ်ဆွေတိုက်သို့ အပ်နှံလျက် တဖန်ပုံရိုက်လုပ်ဆောင်
 ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

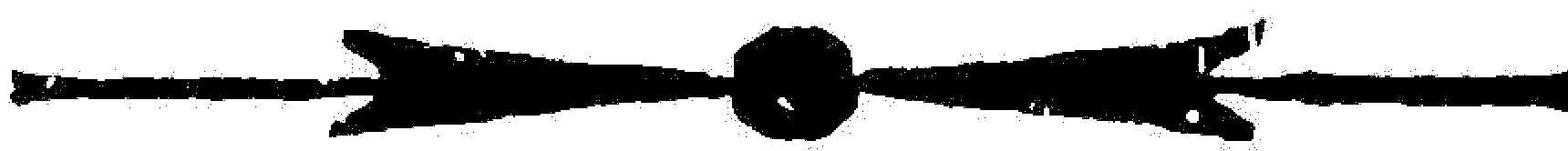
ဤသဒိုင်းစာစောင်ကို ဘတ်ရှုရခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်
 ခြင်း၊နှစ်သက်ခြင်း၊ သဒ္ဓါတရား တိုးတက်ခြင်း၊ သံဝေဂ
 ရခြင်း- ဖြစ်နိုင် သောကြောင့် မည်သူမဆို စေတီတော်
 ကိုလည်း ပူဇော်ခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးစေ၊ ကုသိုလ်လည်း ရရှိ
 စေ....ဟူသော သဘောဖြင့် သောမနဿဓာတ် မပြတ်
 ခိုယှံလျက် အာရုံ ယူကာ လေးနက်စွာ ဘတ်ကြားရန်

လ

သဒ္ဓါဒါနိဒါနိ။

သဗ္ဗမြတ် ကြောင်းကို တိုက်တွန်း နှိုးဆော် အပ်ပါသ
တည်း။

ဧ ဟိတော ဗောဓိ သန္တာရိ၊
ဇာ တိ ကောဋီသု ပါရမီ။
နေ ယျေ ဝိနေသိ သဗ္ဗညု၊
ယ ဒိန္တံ သော ဒဒါတု မေ။ ။

အရှင်ဇာနေပဿ

မန္တလေးမြို့

၁၂၉၆-ခု ပထမ ဝါဆိုလဆန်း (၁၀) ရက်နေ့။

သီဟိုဠ်ရှင်သမိုင်းကျမ်း

ပဏာမဒိ-မင်္ဂလာ

၁။ ။ ဗုဒ္ဓပါဒ ယုဂဗ္ဘောဇ၊
 ဝိတြ ဝတ္တင်္ဂိ ကောသရံ။
 နဒဒိဝိတိ ဂန္ဓမေ၊
 ဃာနာလိ- မဘိဝါသတံ။ ။

၁။ ။ ဗုဒ္ဓပါဒ ယုဂဗ္ဘောဇ ဝိတြ ဝတ္တင်္ဂိ ကောသရံ၊
 မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်အစုံ တည်းဟူသော ကြွာပန်း
 ပွင့်၌ ထူးတင့် ဆန်းကြယ် အံ့ဩဘွယ် ကောင်းသော
 တရားရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာ ကြန့်အင်္ဂါ အစုံတည်း
 ဟူသော ဝတ်မှုဝတ်ဆံ့တော် မူသော။ နဒဒိဝိတိဂန္ဓ၊
 ခြေထည်တော် နှစ်ဆယ်မှ ထင်တယ် နိတွေး ချုပ်ရည်
 သွေးကဲ့သို့ အဝေးသို့ ကြွမြန်းသည့် ထူးဆန်းသပ္ပာယ်
 သော ရောင်ပြည်တော် တည်းဟူသော ရနံ့အပေါင်း
 ကို။ မေ ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်တို့ ခေါ်တွင်မိန့်ဟ
 ကောဝိဒဟု နာမ ရေးချုပ် အကျွန်ုပ်၏။ ဃာနာလိ၊
 နှာခေါင်း တည်းဟူသော ပျားငါးတုန်းသည်။ အဘိဝါသတံ-
 အဘိဝါသတု၊ လွမ်းမိုး၍နေ ဖြစ်ရပါစေ သတည်း။ ဝိ၊
 ထုံရပါစေသတည်း။

၂ သိဟိုဠ်ရှင် သမိုင်းကျမ်း။

၁။ ။ဆိုလို ရင်းကား။ ။ရှင်တော်မြတ် ဘုရား၏
 ခြေတော်နှစ်ဘက် အစုံသည် အချပ်တရာ ရှိသော ကြာ
 ပန်းပွင့်နှင့်တူ၏။ ခြေတော်အစုံ၏ ခြေဘဝါးတော် နှစ်
 ဘက်၌ပါရှိတော်မူသော တရားရှစ်ချက် အရေး အကွက်
 တည်းဟူသော စက်လက္ခဏာ ထူးထွေ ဆန်းကြယ်
 အံ့ဩဘွယ် ကောင်းသော ကြန်အင်္ဂါတို့ သည်ကား
 ကြာပန်းပွင့်၌ ပါရှိသော ဝတ်မှု ဝတ်ဆံ့နှင့် တူကုန်၏။
 ခြေသည်းတော် နှစ်ဆယ်မှ တင့်တယ်စွာ ကွန့်ရှိုးလျက်
 လွန်လူးထွက်ကြ နေသော ချိပ်ရည်အသွေးကဲ့သို့ နီဘွေး
 သော ရောင်ခြည်တော် တို့သည်ကား ကြာပန်းပွင့်မှ
 အဆင့်ဆင့် ပြန့်ပွား ဖြိုးထွား ခုန်ပေါက်လျက် ရှိသော
 သင်းယုံ ကြိုင်လှောင်းသည့် ရနံ့အပေါင်းနှင့် တူကုန်၏။ ။
 သိဟိုဠ်ရှင် သမိုင်းတော်ကို ထုတ်တော် ရေးသားသော
 အကျွန်ုပ်- လယ်တီ- အရှင်ကောဝိဒ သာမိ၏ နှာခေါင်းဖု
 သည်ကား ကြာပန်း၏ ဝတ်မှု ဝတ်ဆံ့နှင့် တကွသော
 ရနံ့အပေါင်းကို မှီဝဲသုံးဆောင် လိုလှသော ပျားကောင်
 ပိဘုန်းကောင် ကလေးနှင့် တူ၏။ ။ထို့ကြောင့်။ ။
 အကျွန်ုပ် လယ်တီ- အရှင် ကောဝိဒသာမိ၏ နှာခေါင်းဖု
 တည်းဟူသော ပျားပိတုန်း ကလေးသည် မြတ်စွာဘုရား
 ၏ ခြေတော်အစုံ တည်းဟူသော ကြာပန်းပွင့်၌ ပါရှိသော
 ထွေထူး ဆန်းကြယ် အံ့ဩဘွယ် ကောင်းသော တရား
 ရှစ်ချက် အရေး အကွက် စက်လက္ခဏာ ကြန်အင်္ဂါ ဟု
 ဆိုအပ်သော ဝတ်မှု ဝတ်ဆံ့ရှိသော ခြေသည်းတော်

ပဏာမာဒိ မဂ်လာကို ပြခြင်း။

နှစ်ဆယ်မှ တင့်တယ်စွာ ပျံ့ဝဲသည့် နိရဲ ထောက်လှောင်
သော ရောင်ခြည်တော် တည်းဟူသော သင်းပျံကြိုင်
သွောင်း ကောင်းမြတ်သော ရနံ့ အပေါင်းကို ခံစား
သုံးဆောင်ရပါစေ သဘာည်း။ ။ ဤကဲ့သို့ ဆိုလိုရင်း
ဖြစ်လေသည်။

အထူး မှတ်သားချက်။ ။ ဤဗုဒ္ဓပါဒ ယုဂဗ္ဗောဇ-
အစရှိသော ဂါထာ၌ သံသာထင်ရှား ပြီးဖြစ်၍ ၎င်း၊ ရှည်
လျားအံ့စိုး၍ ၎င်း ချွင်းချန် ပယ်နှုတ် ထားခဲ့သော သဒ္ဓါ
နည်း ဆန်းနည်းတို့ကို ပညာရှိတို့ ထုတ်ဖော်၍ သိကြ
ကုန်ရာ၏။ ။ အလင်္ကာ နည်းအားဖြင့်ကာ၊ ပဒဒေါသ-
အစရှိသော အပြစ်အဆာ- အနာအပေါက် တို့မှ ကင်း
လွတ်ခြင်း။ ။ ထိုသို့ ကင်းလွတ် ခြင်းကြောင့် သဒ္ဓါ
လင်္ကာရ၊ အတ္ထာသင်္ကာရ- ဟူသော အဆင်တန်းဆာ
ရှောက်ရာ သည်တို့တွင် အထူးသဖြင့် (၁)။ ။ စပ်သင့်
တွဲသင့်သော ကြိယာ၊ ကာရက ပုဒ်တို့ကို နိုးနိုး ထား၍
စပ်ဟပ်ခြင်း၊ ကိလိဋ္ဌဒေါသမှ လွတ်သော ပေါ်လွင်
ထင်ရှားသော အနက်ရှိသည့် ပုဒ်တို့ကိုသာ ရေးသားခြင်း
တို့ကြောင့် “ပသာဒဂုဏ်” ။ (၂)။ ။ အဘွဲ့ အနွဲ့ ကဗျာ၏
လိပ်ပြာ အသက်နှင့် တူသော သမာသ် စပ်ဟပ်ခြင်းများ
ပြားသောကြောင့် “သဒ္ဓါ ဩဇဂုဏ်” ။ ။ ကျွန်ုပ်သည်
အဘယ်နည်းဖြင့် မြတ်စွာ ဘုရား၏ ခြေဘော် အစုံ နှု
ရှိခိုးရ ပါ မည်နည်း ဟူသော ကုသလတ္ထိန္ဒ၊ မဟာဇ္ဈာ
သယ-အကျဉ်းကလေးမျှ ကိုပင်၊ ဗုဒ္ဓပါဒ ယုဂဗ္ဗောဇ-

အစရှိသော အားဖြင့် အကျယ် ချဲ့၍ မိန့်ဆို ထားသော
ကြောင့် “ဗျာသ သမ္ဘဝ အတ္ထ ဩဇာဂုဏ်”။ ။ သင်း
အတ္ထဩဇာဂုဏ် သည်ကား-

ဇာသတေ ယံဂုဏော တိက္ခ၊

ပညာန- မာဝိယော ဂတော။ ။

ဟူသော သုပောဇာလင်္ကာရနှင့် အညီ၊ တိက္ခပညာဝန်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အလွန်အကဲ အားထုတ်ပါမှ ဖြစ်ပေါ်ရ
သောဂုဏ်မျိုးတည်း။ (၃)။ ။ သိထိလ၊ ဝနိတ အက္ခရာ
ရောနှော ယှက်တင်နေသော မိဿ ဝဏ္ဏတို့ဖြင့် ချီဘက်၍
မိဿ ဝဏ္ဏတို့ဖြင့် အဆုံးသတ်ရ၊ အအုပ် ချသော
ကြောင့် “မိဿသမတာဂုဏ်”။ (၄)။ ။ သိထိလအက္ခရာ
များပြား ဝနိတ အက္ခရာ နည်းပါး ခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲ
ပြိုင်စွာ ရွတ်ဘတ် ရသော အရွတ်အဘတ် ခက်သည့်
အက္ခရာ အစဉ်မပါရှိရကား အတ္ထာလင်္ကာရ တည်းဟူ
သော အဆင်တန်းဆာ မပါဘဲပင် ဉာဏ်ပညာရှိ ကဗျာ
ဆရာကြီးတို့ နှစ်သက်အပ်သော “သုချမာလင်္ကာဂုဏ်”။ ။
ဤ၌ကား။ ။ ဥပမာလင်္ကာရ ဟူသော အဆင် တန်းဆာ
ရူပကာလင်္ကာရ တည်းဟူသော အဆင် တန်းဆာတို့ဖြင့်
ကောင်းစွာပြုပြင် တန်းဆာ ဆင်ထားသည် ဖြစ်သော
ကြောင့် ပြုကတော့အားဖြင့် မှဲ့၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းဟိပ် စသော
အနာမှ ကင်း၍ သန့်ရှင်းပြေပြစ် စင်စစ် ချောမောလှ
သော ဂုဏ်ရှိသူ သတိုး သွီးကို စိန်၊ ရွှေ၊ ငွေ- စသော
အဆင် တန်းဆာတို့ဖြင့် ဝတ်ဆင် ပေးပါလျှင် အတိုင်း

ပဏာမာဒိ မဂ်လာကိုးပြခြင်း။

ထက်အလွန် နှစ်သက်ဘွယ် ဖြစ်ဘိသကဲ့သို့ ပညာရှိတို့
အထူး နှစ်သက်ဘွယ် ဖြစ်သော ကဗျာ ဖြစ်လေ၏။ ။
သည်ကိုရည်ရွယ်၍-

အာရောဟာဘိ ဝိသေသေန၊
ရမဏီယာ တဒုဇ္ဈလာ။

ဟူ၍- သုဗောဓာ လင်္ကာရ ဆရာ မိန့်တော်မူ၏။ ။
(၅)။ ။သဒိသဒ္ဓေးဘော် အသဒိသဒ္ဓေးဘော် ဝဂ္ဂန္တတို့၏
အစွမ်းအားဖြင့် အချင်းချင်း ဆင့်၍ ထားသော ပုဒ်များ
ပါရှိခြင်း အဘွဲ့ အနွဲ့၏ လေးတွဲသည်၏ အဖြစ် တည်းဟူ
သော ဝနိတ အက္ခရာ ပါရှိခြင်းတို့ကြောင့် “သိလေသ
ဂုဏ်” (၆)။ ။လူတို့ဝေ ဝေ ဝေ ပြောဆို နေကျဖြစ်သော
လောက၌ ထင်ရှားသော အနက်တို့ကို မလွန် စေမူ၍
ရေးသား အပ်သောကြောင့် “ကန္တိဂုဏ်”။ (၇)။ ။သဒ္ဓါ
အနက် နှစ်ပါး အားဖြင့် ထုတ်ဆောင် အပ်သောအ
ကြောင်း ပုဒ်တပါး မရှိသောကြောင့် “အတ္ထပုတ္တိဂုဏ်”။ ။
ဤသို့သော သဒ္ဓါလင်္ကာရ တည်းဟူသော အဆင်တန်း
ဆာဘို့နှင့် ပြည့်စုံ၏။

အတ္ထာ လင်္ကာရ- ဟူသော အဆင် တန်းဆာ တို့
တွင်။ (၁)။ ။မထင်ရှားသော အနက်ဟူ၍ ကမ္မကာရက
ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်၌ အသိအမှတ် ပြုထားအပ်သာ ဖြတ်စွာ
ဘုရား၏ ခြေတော်အစုံ- စသော ဥပမေယျ အနက်တို့ကို
ပေါ်လွင် ထင်ရှားသော အနက်ဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုအပ်

၆ သိဟိုဠ်ရှင် သရိုင်းကျမ်း။

သော ပဒုမ္မာ ကြာပန်းစသော ဥပမာနတို့နှင့် နှိုင်းယှဉ်
 ပုံနှိုင်းသောကြောင့် “ဥပမာ လင်္ကာရ”။ (၂) မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ ခြေတော်စုံ အစရှိသော ဝတ္ထုသည် ပဒုမ္မာ
 ကြာပန်း အစရှိသော ဝတ္ထုနှင့် အချင်းချင်း အလွန်တူ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အကွဲအပြား အခြားအနားမရှိ
 သည်ကို ဖွဲ့ဆို သောကြောင့် ရူပကာ လင်္ကာရ။ ။
 ယင်း “ရူပကာလင်္ကာရ” သည်လည်း ဇကဝေသ ဝတ္ထု
 ဝိသယ၊ အသေသ ဝတ္ထု ဝိသယအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တွင်
 အလုံးစုံသော ဥပမာန၊ ဥပမေယျ ဝတ္ထုတို့ကို သိမ်းကျုံး
 လျက် ဖွဲ့ဆို အပ်သောကြောင့် “အသေသဝတ္ထု ဝိသယ”။
 ။ ။ ယင်း အသေသဝတ္ထု ဝိသယ သည်လည်း
 သမာသ ရူပက၊ အသမာသ ရူပက၊ သမာသ သမာသ
 ရူပက- အားဖြင့် သုံးပါးရှိသည် တို့တွင် “သမာသ ရူပကာ
 လင်္ကာရ” ဖြစ်သတည်း။ ။ ဤသို့သော အတ္ထာ လင်္ကာရ
 တည်းဟူသော အဆင် တန်းဆာ တို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံ
 ၏။ ။ ယင်းသို့လျှင် “ဗုဒ္ဓပါဒ ယုဂဗ္ဗောဇ” အစရှိသော
 အဘွဲ့ကဗျာ ဂါထာရီတိသည် ပဒေသိသ- စသောအပြစ်
 အဆာတ်မှ ကင်းလွတ်၍ သဒ္ဓါလင်္ကာရ ဟူသော အ
 ဆင်တန်းဆာ အတ္ထာ လင်္ကာရ တည်းဟူသော အဆင်
 တန်းဆာတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ဆင်ယင် ပြုပြင် ပေးထား
 သော အဘွဲ့ဗန္ဓ ဖြစ်သောကြောင့် ကဗျာအရာ လိမ္မာကုန်
 သော ကဗ္ဗိဒ၊ ဝိညူကပ်တို့ နှစ်သက်မြတ်နိုး အပ်သော
 ဂါထာရီတိ ဖြစ်လေသတည်း။

ပဏာမာဒိ မင်္ဂလာကို ပြခြင်း။

ရသ-စသည် တို့တွင်။ ။ မြတ်စွာ ဘုရား တည်းဟူသော တရု တည်းသော ကောင်းမြတ်သော အာရုံ၌ တည်ကြည် ငြိမ်သက် မလှုပ်လက်သော စိတ်၏ ငြိမ်းချမ်းခြင်း- စိတ္တပဿန္တိ၊ စေတသိက်တို့၏ ငြိမ်းချမ်းခြင်း- ကာယပဿန္တိ တို့သည် သမဋ္ဌာယီ ဘာဝမည်၏။ ။ ထိုစိတ် စေတသိက် တို့၏ အာရုံ ဖြစ်သော မြတ်စွာ ဘုရားဟု ဆိုအပ်သော အာရုံသည်- အာလမ္မန ဝိဘာဝမည်၏။ ။ သုံးဆွဲ နှစ်ပါးသော ယောကျ်ား မြတ်တို့၏ လက္ခဏာ တော်ကြီး၊ လက္ခဏာ တော်ငယ် ရှစ်ဆယ်၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်၊ ကျော်စောသော ဂုဏ်သတင်း စသည်တို့သည်- ဥဒ္ဓိပန ဝိဘာဝ မည်၏။ ။ သမဋ္ဌာယီဘာဝနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော ရှိခိုးကြောင်း ပဏာမ မဟာကုသိုလ် စေတနာ ပြဋ္ဌာန်းသော ကြည့်လင်ခြင်း-သဒ္ဓါ၊ အောက်မေ့ခြင်းသတိ၊ ဝမ်းမြောက် ရှင်ယူခြင်း ဝီတိ၊ ရောင့်ရဲ အားရခြင်း-မိတိ၊ ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်ခြင်း- မတိ တို့သည် ဗျာဘိစာရီဘာဝတို့မည်၏။ ။ အာရုံတပါး၌ နှလုံး မသွင်းနိုင်ခြင်းသည်- အနုဘာဝမည်၏။ ။ ဤသို့ ဘာဝ၊ ဝိဘာဝ၊ အနုဘာဝတို့ဖြင့် လွန်စွာပွားများအပ်သော သမဋ္ဌာယီ ဘာဝသည် သူတော်ကောင်းတို့ နှစ်သက်အပ်သော “သန္တရသ” ပင်ဖြစ်တော့သတည်း။ ။ ဤကား၊ ရသ-စသည် ကိုဆိုခြင်းဖြစ်၏။ ။ ဤမှဒနာကံ၌ ဖြစ်သော ဂါထာတို့၌လည်း ဤနည်းအတူ ခွဲစိတ်ဝေဘန် အလင်္ကာ ဉာဏ်ကြီးမားစေရာသည်။ ။ ဤ၌ကား၊ အလင်္ကာ ဉာဏ်ရှိသူတို့အား

၈ သိဟိုဠ်ရှင် သရိုင်းကျမ်း။

စီးပွားကျေးဇူး၊ ထူးထွေရာသော်လည်း၊ မသိသူတို့အား
နားညောင်းရုံ၊ နားရှင်ရုံမျှသာ ဖြစ်၍၊ လျစ်လျူရှုကာ
ချန်ထားခဲ့မည် ဖြစ်သတည်း။ ။ဤကား၊ အထူးမှတ်
သားချက်တည်း။

၂။ ။ယေ မံ ကောဝိဒတံ နေန္တိ၊
ဂရူ ကောဝိဒသာ မိနော။
လောကီယေ ပိဋကေ စာပိ၊
နမာမိ ကောဝိဒေါ အဟံ။ ။

၂။ ။လောကီယေစာပိ၊ ဆန်း၊ အလင်္ကာ၊ မဟာဗျာ
ကရုဏာ- လောကထင်ရှား ကျမ်းအများ၌ လည်းကောင်း။
ပိဋကေစာပိ၊ ကျယ်ဝန်းနနက် အသိခက်သည့် ဓမ္မစက်
ခေါ် ပိဋကတ်တော်၌ လည်းကောင်း၊ ကောဝိဒသာမိ
နော၊ အသိဉာဏ်ကြီး လိမ္မာပြီး၍ ဦးစီးချုပ်ချာ ပညာ
ဖြစ်တော်မူကြကုန်သော၊ ယေဂရူ ပထမ- ကျေးဇူးရှင်
လယ်တီ ဆရာတော် ဘုရားကြီး၊ ဒုတိယ- ကျေးဇူးရှင်
လယ်တီဆရာတော် ဘုရားကြီး တည်ဟူသော အကြွင်
ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်တို့သည်။ ဝံ၊ ငါသို့စဉ်မျှ မကြီး
ကျယ်လှသောသူကို။ လောကီယေစာပိ၊ ဆန်း၊ အလင်္ကာ
မဟာဗျာကရုဏာ လောက ထင်ရှား ကျမ်း အများ၌
လည်းကောင်း။ ပိဋကေစာပိ၊ ကျယ်ဝန်း နနက် အသိ
ခက်သည့် ဓမ္မစက်ခေါ် ပိဋကတ်တော်၌ လည်းကောင်း။
ကောဝိဒတံ၊ အထိုက်အလျောက် တတ်မြောက်လိမ္မာ
သည်၏အဖြစ်သို့။ နေန္တိ၊ ပို့ဆောင်တော် မူကြပေကုန်၏။

ပဏာမာဒိ မဂ်လာကို ပြခြင်း။

ကောဝိဒေါ၊ ကောဝိဒ အမည်ရှိသော၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ တေ၊ဘစ၊ တစ ဉာဏ်ရေး ဝအောင် ဆုံးမပဲ့ပြင် ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်တော် မူသော ထိုဆရာတော်ကြီး တို့ကို။ နမာမိ၊ သဒ္ဓါယိုဒိတ် ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့် ဦးညိတ် ညွတ် ကာ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ ။ **ဆီလိရင်းကား။** ။ ဆန်းကျမ်း၊ အလင်္ကာကျမ်း၊ အဘိဓာန်ကျမ်း၊ မဟာ ဗျာကရဏကျမ်း- အစရှိသော လောက၌ ထင်ရှားပေါ်လွင်သော ကျမ်းဂန်တို့၌ လည်း ကောင်း၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာနှင့် တကွသော ပိဋကတ် တော်သုံးတန် ကျမ်းဂန် အပေါင်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ သူမတူတန် စွမ်းအန်သတ္တိ ရဲရဲငြိသဖြင့် အသိအလိမ္မာ လွန်စွာ ကြီးမား တော်မူသည်ဖြစ်၍ ဦးစီးဦးကိုင် စိုးပိုင် သော ဉာဏ်ပညာရှင် ဖြစ်တော် မူကြသည့် ပထမ- ကျေးဇူးရှင် လယ်တီ ဆရာတော် ဘုရားကြီး၊ ဒုတိယ- ကျေးဇူးရှင် လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားကြီး နှစ်ပါးတည်း ဟူသော ကျွန်ုပ်၏ ဆရာ သခင် တို့သည် ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ သောသူကိုလည်း ဆန်း၊ အလင်္ကာ- စသော လောက၌ ထင်ရှားသော ကျမ်း နှင့် ပိဋကတ် သုံးတန် ကျမ်းဂန် အပေါင်း၌ လိမ္မာသောသူတယောက်ဖြစ်အောင် ချီးမြှောက် ပြုစု ကြည့်ရှုစောင့်မ ဆောင်ရွက်တော် မူကြပါပေကုန် သည်။ ထို ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ကြီး နှစ်ပါး တို့ကို လည်း ကောဝိဒအမည်ရှိသော ကျွန်ုပ်သည် ရိုသေလေး မြတ်စွာရှိခိုးပါ၏။ ။ ဤကဲ့သို့ ဆိုလိုရင်း ဖြစ်လေသည်။

သီဟိုဠ်ရှင် သရိုင်းကျမ်း။

၃။ ။ပရုက္ခန္တုနဂရေ ရမ္မေ၊
ဂုဟာလေဏာဒိမဏ္ဍနော။
မဟာ သီဟဠသာမိသိ၊
ထူပေါနရာဒိပူဇိတော။ ။

၃။ ။ရမ္မေ၊ စီးဘသွင်သွင် မြစ်ရေပြင်နှင့် ကုန်းခင်
ရိက်ကာ ပျော်မွေ့ ဘွယ်ရာ ကောင်းလှသော။ ပရုက္ခန္တု
နဂရေ၊ ပရုက္ခန္တုအမည်ရှိသော မြို့ကြီး၌။ ဂုဟာလေဏာဒိ
မဏ္ဍနော၊ ဂူ၊ လိုဏ်၊ တန်ဆောင်း၊ ပြာသာဒ် ပေါင်းနှင့်
အုတ်ကျောင်း၊ စရပ်- အစရှိသော အဆင်တန်းဆာ ရှိပေ
သော။ နရာဒိပူဇိတော၊ လူ၊ နတ်- စသည် သဒ္ဓါ စည်
လျက် ရွှင်ကြည် ကော်ရော် ပူဇော်လေးနာ အပ်တော်
မူသော။ သီဟဠသာမိ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းတွင် ပြည့်သခင်ဟု
ခေါ်တွင်ဘွဲ့ဆို သီဟိုဠ်ရှင် အမည်ရှိတော်မူသော။ မဟာ၊
ကြီးလည်းကြီးမား ဆန်းဆန်း ပြားနှင့် ခမ်းနား သပ္ပာယ်
တော်မူပေသော။ ယောထူပေါ၊ ဓာတ်မွေသရီ မြတ်စေ
တီဟု ဖော်ညွှတ်ကျိုး အကြင် ပုထိုး မြတ်စွာ ဘုရား
သည်။ အသိ၊ ယခုထက်တိုင် မပျက်နိုင်ဘဲ ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့
ကျွန်းလုံး လန့်မျှ တည်တံ့၍ နေ ထင်ရှား ရှိခဲ့ပေသ
တည်း။

၃။ ။ဆိုလိုရင်းကား။ ။အရှေ့မျက်နှာ၌ ရွှေချောင်း
ဟု ခေါ်သော- ယမားချောင်းနှင့် အနောက် မျက်နှာ၌
ပေါက်အင်း ဟူသော ရေအိုင်ကြီး တို့ဖြင့် တင့်တယ်လှ
သော ပရုက္ခန္တုမြို့ကြီးသည်ကား တောင်မျက်နှာက ရော

ပဏာမာဒိ မင်္ဂလာကို ပြုခြင်း။

ဝတီမြစ်ကြီး၊ မြောက်ပျက်နှာက ကုသိနာရုံ တောင်တန်း-
 စသော တောင်စွယ်တို့ဖြင့် ဝိုက်ကာခြံရံလျက် ရှိရကား
 ပျော်မွေ့ ဘွယ်ရာကောင်းသော အရပ်တခုပင်ဖြစ်လေ
 သည်။ ။ထိုသို့ ပျော်မွေ့ဘွယ်ရာ ကောင်းသော ပခုက္ကူ၊
 မြို့၌ သိဟိုင့်ရှင် အမည်ရှိသော မြတ်စွာဘုရား တဆူ
 ရှိလေသည်။ ။ထိုသိဟိုင့်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရားကား ဂူ၊
 လိုဏ်၊ တန်ဆောင်း၊ အုတ်ကျောင်း၊ စေတီ- အစရှိသော
 အဆင် တန်းဆာ တို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်လျက် ရှိလေ
 သည်။ ။ရဟန်းလူရှင်နှင့် နတ်ဗြဟ္မာတို့သည် မပြတ်
 ပူဇော်အပ်သော စေတီပင် ဖြစ်လေသည်။ သိဟိုင့် ကျွန်း
 တွင် ရှေးယခင်က အရှင် သခင်တဆူ ဖြစ်တော်မူသော
 ကြောင့် သိဟိုင့်ရှင် ဟူသော ဘွဲ့တော်လည်း ရှိတော်မူ
 ၏။ ။ကြီးကျယ် ဆန်းပြား ခမ်းနားခိုင်ခံ့လှသော စေတီ
 တော်လည်း ဖြစ်သည်။ ။ဤကဲ့သို့ ဆိုလိုရင်း ဖြစ်လေ
 သည်။

၄။ ။ ဝိနုဋ္ဌာ တဿ ပေါရာဏီ၊
 ယမုပ္ပတ္တိကထာ သုဘာ။
 သမ္ပုဒ္ဓဂေါပကာ သန္တော၊
 တတော မံ တံ-ဘိယာစရေ။ ။

၄။ ။ တဿ မဟာထူပဿ၊ သိဟိုင့်ရှင်ဟု မည်တွင်
 ထင်ရှား ထိုစေတီတော် ဘုရားကြီး၏။ ပေါရာဏီ၊ အလွန်
 နောက်နှောင်း ရှေးဟောင်း ကာလ၌ ဖြစ်ခဲ့သော။ သုဘာ၊
 တင့်တယ် လျောက်ပတ် ကောင်းမြတ် ဖြူစင်သော။ ဥပ္ပတ္တိ

သိဟိုဠ်ရှင် သဒိုင်းကျမ်း။

ကထာ၊ ဖြစ်စဉ်စကား ရေးမှတ်သား၍ ခြားနားဖြတ်
 ပိုင်း ဇာတ် သဒိုင်းသည်။ ယံ-ယတော၊ အကြင် အ
 ကြောင်းကြောင့်။ ဝိနုဋ္ဌာ၊ မြင့်ကြာ ရှေးဟောင်း အခါ
 ညောင်းသဖြင့် ထောင်းထောင်းညွှတ်ကြ ပျောက်ကွယ်
 ခဲ့လေပြီ။ တတော၊ သဒိုင်း မူရင်း ခိုတုံ လျှင်းလည်း
 ဟောင်းမြင်း ပျောက်ကွယ်ခဲ့သော ထိုအကြောင်းကြောင့်
 တံ-ညွှတ်ကထာ၊ ဘုရားသခင် သိဟိုဠ်ရှင်၏ ပေါ်လွင်
 ထင်လင်း ထိုသဒိုင်းရင်း စကားကို။ မံ၊ လယ်တီ ငဏိန်
 သိရိန္ဒရ ကောဠိဒ ဘု နာမရေးချုပ် အကျွန်ုပ်သို့။ သန္တံ၊
 သူတော်ကောင်း သက်သက် ဖြစ်ကြ ပေကုန်သော။
 သမ္ပုဒ္ဓ ဂေါပကာ၊ ရှင်ပင်သိဟိုဠ် ထွတ်ဘုန်းရိန္ဒ ကြည်
 ညိုထိန်းစောင့် ရန်မနှောင့်အောင် ကြောင့်ကြ တားဆီး
 ဘဏ္ဍတော်ထိန်း လူကြီး အပေါင်း တို့သည်။ အဘိယာ
 စရေ၊ ရှေးဂူ ညွတ်ကာ တောင်းပန် လာကြ ကုန်သ
 တည်း။

၄။ ။ဆိုဆိုရင်းကား။ ။ဘော်ပြခဲ့ပြီးသော သိဟိုဠ်
 ရှင် မြတ်စွာဘုရား၏ အပြစ် ကင်းသော ရှေးဟောင်း
 သဒိုင်း စာစောင်မှာ ရှေးအခါက ထင်ရှားရှိခဲ့ ဘူးသော်
 လည်း ယခုနှစ်ပေါင်းတရာခန့် သာသာ အတွင်းမှာမူ ရှာ
 ဖွေမတွေ့ဘဲ ပျောက်ကွယ်ခဲ့သေးသည်။ ။ထို့ကြောင့်ပင်
 သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား၏ မူလ သဒိုင်းရင်းကို ရှားဖွ
 စုံစမ်းပြီးလျှင် သဒိုင်းသစ် တစောင်ရေးသားရန် ကျွန်ုပ်
 အား သူတော် ကောင်းတရ ဖြစ်ကြသော သိဟိုဠ်ရှင်

ပဏာမာဒိ မဂ်လာကို ပြခြင်း။

ဘဏ္ဍာတော်ထိန်း အဖွဲ့နှင့် လျှပ်စစ် ဓာတ်ဖီး အဖွဲ့ဝင်
ဒကာ- ဒကာမတစ်စုတို့က ရှေး ဣန္ဒြာဘိကာ တောင်းပန်
လာကြသည်။ ။ဤသို့ ဆိုလိုရင်းဖြစ်လေသည်။

၅။ ။ဂဟေတွာ ယာစနံ ဇေသံ၊
ဇေသံ ပေါရာဏဗျပ္ပထံ။
ပထံ အညတဂေသဉ္စ။
သဗ္ဗယိတွာ ဝိသေသဘော။ ။

၅။ ။ဇေသံ၊ ရှင်ပင်သီဟိုဠ် ထွတ်ဘုန်းရိက္ခ ကြည်ညို
ထိန်းစောင့် ရန်မနှောင့်အောင် ကြောင့်ကြ ကားဆီး
ဤဘဏ္ဍာတော်ထိန်း လူကြီး အပေါင်းတို့၏။ အာသာစနံ၊
ရှေးရှုချဉ်းကပ် တောင်းပန် အပ်သည်ကို၊ ဂဟေတွာစ၊
နှလုံးသို့တင် သက်ဝင် ယူဆပြီး၍၎င်း။ ပေါရာဏဗျပ္ပထံ၊
ရှေးဖြစ် ရှေးဟောင်း အကြောင်း ကြောင်းကို။ ဇေသံ-
ဇေသန္တော၊ မရ-မနေ ရအောင်ဖွေလျက် သွေသွေ ရာရာ
လွန်စွာ ရှာဖွေသည်ဖြစ်၍။ ဝိသေသဘော၊ အလွန် အ
ကျား အထူး အားဖြင့်။ အညတဂေသံ၊ ရှေးဟောင်း
စကား သရိုင်းများမှ တပါးအမှန် ကျမ်းဂန် အသီးသီး
တို့၏။ ပထံ၊ မှန်ရာဟုတ်တိုင်း၊ ရှေးသရိုင်းဟု ချင့်ပိုင်းခြား
နား လမ်းဟောင်းများကို။ သဗ္ဗယိတွာစ၊ ရက်၊လ-ငင်ပြီး
အကြာကြီးလျှင်ရှာဖွေစုဆောင်းပြီး၍၎င်း။ (ဗြဟ္မိယသောဒိန္ဒဝင်)။

၅။ ။ဆိုလိုရင်းကား။ ။ရေးသား ပြဆို ခဲ့ပြီးသော
သီဟိုဠ်ရှင်မြတ်စွာဘုရား၏ မူလသရိုင်းရင်း ပျောက်ကွယ်

သီဟိုဠ်ရှင် သမိုင်းကျမ်း။

နေခြင်းကြောင့်၊ သမိုင်းသစ်တခု ရေးသားရန် တောင်း
 ပန်လာကြသော သီဟိုဠ်ရှင် ဖြတ်စွာဘုရား ဘဏ္ဍာတော်
 ထိန်း အဖွဲ့နှင့် လျှပ်စစ်ခတ်မီး အဖွဲ့ဝင် လူကြီး လူ
 ကောင်း တစ်စုတို့၏ လျှောက်ထား တောင်းပန် ခြင်းကို
 စိတ်နှလုံးတွင် သက်ဝင်ယူဆပြီးဖြစ်၍ တချက်၊ သီဟိုဠ်
 ရှင်ဘုရားနှင့် စပ်လျဉ်းသည့်- ဟောင်းမြင်းသော စကား
 အကြောင်း အချက်များကို ရှာဖွေ စုဆောင်းလျက် အ
 ထူးအားဖြင့် သီဟိုဠ်ရှင်ဘုရားနှင့် စပ်လျဉ်းသော သမိုင်း
 ရင်းကျမ်း- စသည်တို့၏ မူလလက်ရင်း ဟောင်းမြင်း
 ဆွေးမြေ့လှသော ခရီးလမ်းတည်းဟူသော အကြောင်း
 ရင်းကို ရှာဖွေ စုဆောင်းပြီး၍ တချက်၊ ဤအကြောင်း
 နှစ်ချက်ကြောင့် သမိုင်းသစ် ကျမ်းကို ကြိုးပမ်း အားသစ်
 ၍ စိစစ်ရေးသား ပေအံ့။ ။ ဤကဲ့သို့ ဆိုလိုရင်း ဖြစ်လေ
 သည်။

မှတ်ချက်။ ။ သမိုင်း ဟောင်းများကို ရှာဖွေ ရရှိပုံ
 အချက်များမှာ သမိုင်း နိဒါန်း စကားတွင် အကျယ်တဝင့်
 ပါရှိလေပြီ။ ဤဂါထာကား အန္တအာဒိ- ယမက ဂါထာ
 တည်း။ ။

၆။ ။ ဦး ဟိသာမိ အဗျာသေန၊
 ကော မာလ သာရဂါသနာ။
 ဝိ ဒူနံ သမ္ပသာဒါယ၊
 ဒ ဝံ ဥပ္ပတ္တိဘာရတိ။ ။

ပဏာမာဒိ မင်္ဂလာကို ပြခြင်း။

၆။ ။ ကောမာလ သာရဂါယနာ၊ ငြိမ်ငြိမ် ထေ့ထေ့ သိမ်သိမ်မွေ့နှင့် ချောမြေ့ ပြောပျောင်း သူတော်ကောင်း တို့၏ လမ်းကြောင်းရှည်သွဲ့ အဘွဲ့အနွဲ့ဖြင့်။ ဝိဒုနံ၊ သိဟ်ဂ္ဂု သိမိး ကျွန်းလုံးထီးဟု အတီးယခင် ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင် ကြည်ညို ပူဇော်လိုကြသော ပညာရှိတို့အား။ ဝါ၊ ပညာ ရှိတို့၏။ သမ္မုသာဒါယ၊ နှစ်သိမ့်နှစ်သိမ့် တစိမ့်စိမ့်လျှင် ချမ်းငြိမ့် သာယာ လေးနက်စွာ ကြည်ညို စေခြင်းငှါ။ ဥပ္ပတ္တိဘာရတိ၊ သိဟ်ဂ္ဂုရှင်ပင် ကျွန်းသခင်ဟု သောင်း ခွင်ဖြန့်လွှား မြတ်စွာဘုရား၏ ထူးခြားသော အကြောင်း သမိုင်းဟောင်း စကား အစဉ်ကို။ ဒဝံ-ဒဝေန္တော၊ အနည်း ငယ်ချဲ့ မချိုင့်ဘဲ ရှည်သွဲ့လေအောင် ရွက်ဆောင်ပိုက် ဖြားလျက်။ အပျာသေန၊ အကျယ်မရုံး အကျဉ်းချုံးသော နည်းဖြင့်။ ဥပဟိဿာမိ၊ ဂဏန်း ခြားသန့် အပိုင်း ကန့် လျက် ဝေဖြန့်ပါစေ အားထုတ်ပေအံ့ သတည်း။

၆။ ။ ဆိုလိုရင်းကား။ ။ သိခွဲပြီးသော အကြောင်း နှစ်ချက် တို့ကြောင့် သိဟ်ဂ္ဂုရှင် သမိုင်းဟောင်းကို ချဲ့ထွင် ယူငင်လျက် သမိုင်းသစ် ကျမ်းကို ကြိုးပမ်း စီရင်ပေး အံ့။ ။ ယင်းသို့ စီရင်အပ်လတ္တံ့သော သမိုင်းသစ်ကျမ်း သည်ကား သိမ်မွေ့ ပြောပျောင်းသော သူတော်ကောင်း တို့၏ ဘွဲ့စီနည်းဖြင့် ရေးသားထားသော ကျမ်းဖြစ်လေ သည်။ ။ ဤသမိုင်းသစ်ကို ရေးသားရ ခြင်းဖြင့် ပညာရှိ သူတော်ကောင်း တို့အား သိဟ်ဂ္ဂုရှင် မြတ်စွာ ဘုရား၌ လေးလေး နက်နက် နှစ်သက် ကြည်ညိုခြင်း တိုးပွားနိုင်

သီဟိုဠ်ရှင် သမိုင်းကျမ်း။

လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေးဟောင်း နှောင်းဖြစ် အကြောင်းသနစ် တို့ကို အနည်းငယ်ချဲ့ထွင် ယူငင် ပိုက်ဖြာလျက် သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား၏ သမိုင်းသစ် ကျမ်းကို မကျယ်လွန်းသော နည်းဖြင့် အားထုတ် စီကုံးပါမည်။ ။ဤကဲ့သို့ ဆိုလိုရင်း ဖြစ်လေသည်။

မှတ်ချက်။ ။ဤ ဆဋ္ဌမ ဂါထာ၌ အစအဦး ဖြစ်သော အက္ခရာတို့ဖြင့် ကျမ်းပြုဆရာအရှင်၏ဘွဲ့အမည်တော်ကိုပြဆို၍ ကြည်ညိုဘွယ်ဖြစ်အောင် ရေးသား ထားရကား ဤနည်းမျိုးကို အလင်္ကာ ဆရာတို့ လွန်စွာ ကြိုက်နှစ်သက်တော် မူကြလေသည်။

ပဏာမာဒိ-မင်္ဂလာပြီး၏။

ကျမ်းရေးသားပုံ အစီအစဉ်ကို ပြခြင်း။ ၁၇

မှာထားချက်။ ။ ဦးဟိဿာမိ အဗျာ သေန- စသည် ဖြင့် ဝန်ခံခဲ့သော အတိုင်း သိဟိန္ဒုရှင် သမိုင်းကျမ်းကို ကြိုးပမ်း ရေးသား အပ်သော အခါ ရောက်ပေပြီ။ ။ ထိုသို့ ရေးသား ရာ၌လည်း သမိုင်း စာစောင်ကို ဘတ်ရှု သူတို့အား အထူး သဖြင့် ဉာဏ်အမြင် သန့်ရှင်းစေခြင်းငှါ-

- (၁) သာသနာသက္ကရာဇ်နှင့် ဂေါဇာသက္ကရာဇ်ကို ပြဆို ခန်း။
- (၂) သိဟိန္ဒုရှင် ဘုရား ဒါယကာ ဘွားမြင်တော် မူခန်း။
- (၃) မင်းဧကရာဇ် အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခန်း။
- (၄) တိုင်းခွင် လှည့်လည်တော် မူခန်း။
- (၅) သိဟိန္ဒုရှင် ဘုရားကို အဆက်သ ခံတော်မူခန်း။
- (၆) သိဟိန္ဒုရှင် ဘုရား တည်ထားတော် မူခန်း။
- (၇) ဘုရား ဒါယကာ နတ်ရွာ စံတော် မူခန်း။
- (၈) နောက်ထပ် အသစ် ပြင်ဆင်ခန်း။

ဤသို့သော အခန်းရှစ်ခုတို့ဖြင့် အစဉ်အတိုင်း ရေး သားမည် ဖြစ်လေသည်။ ။ အထူး မှတ်သားဘွယ် ကောင်းသော အချက်တို့ကို “အထူး မှတ်သားချက်” ဟူ၍ ၎င်း။ ။ စာဘတ်သူတို့ အတို့ ဗဟုသုတ ပွားများစေရန် ရည်သန် ပိုင်းခြားတားသော အရာမျိုး၌ “မှာထားချက်” ဟူ၍ ၎င်း၊ ထည့်သွင်း ရေးသား လိမ့်မည်။ ။ သမိုင်းစာ စောင် အချင်းချင်း မညီညွတ်သော အချက်တို့တွင် အချို့

အချက် များကိုသာ ဖော်ပြ၍ အချို့တို့ ကိုကား အဆို အယူ များရာသို့၎င်း၊ ခိုင်မာရာသို့၎င်း၊ အသင့် တင့်ဆုံး သော အရာသို့၎င်း၊ လိုက်လျော၍ ရေးသား ဆုံးဖြတ်ထား သည်။ ။အထူးသဖြင့် အရေးကြီးသည်ဟု ထင်ရသော နေရာတို့၌ သာလျှင် သဒိုင်း လင်္ကာ များကို အကိုး အ ကားပြု၍ ထည့်သွင်း ဘော်ပြ ထားသည်။ ။မှားယွင်း တိမ်းပါးသော အချက် များကို တွေ့ရှိလျှင် မှန်ရာသို့ ယူငင်၍ ပြင်ဆင်နိုင်ရန် ကိုလည်းခွင့်ပြုထားလေသည်။

သာသနာသက္ကရာဇ်နှင့် ဂေါဇာသက္ကရာဇ်ကိုပြဆိုခန့် ။

သတ္တ လောက၊ သင်္ခါရ လောက၊ ဩကာသ လော က- ဟုဆိုအပ်သော လောက သုံးပါးတို့တွင် ဩကာသ လောကဟု ဆိုအပ်သော ကပ်ကမ္ဘာကြီးတို့သည် အစဉ် အဆက် အားဖြင့် ဖြစ်ပျက်လျက် ရှိရကား အစမထင်၊ အစ မရှိသော ကမ္ဘာ ကြီးတို့ မည်ကုန်၏။ ။ထိုကမ္ဘာ ကြီးတို့သည် အတည် အမြဲ မရှိကြ၊ ခဏခဏ ပျက်စီး၍ နေကြ ကုန်လေသည်။ ။ထို့ကြောင့် ကမ္ဘာ တိုင်း၌ပင် ပျက်တုန်း၊ ပျက်ဆဲအခါကို- သံဝဋ္ဋကပ်ဟု ခေါ်ရသည်။ ပျက်ပြီးသည့်နောင် ပျက်စီး လျက်သာ တည်နေ ဆဲအခါ ကို- သံဝဋ္ဋဌာယိ ကပ်ဟု ခေါ်သည်။ ပျက်စီးပြီး၍ တဖန် အသစ် ဖြစ်နေဆဲ အခါကို- ဝိဝဋ္ဋ ကပ်ဟု ခေါ်သည်။ အ

သက္ကရာဇ်ကို ပြဆိုခန်း။

သစ် ဖြစ်ပေါ်ပြီး၍ မပျက်မပြိုသေးဘဲ တည်နေဆဲ အခါ
 ကို- ဝိဝဇ္ဇဋ္ဌာယီ ကပ်ဟု ခေါ်သည်။ ။ထိုကပ်ကြီးလေး
 ပါးကို အသင်္ချေယျ ကပ်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရသည် ဖြစ်ရာ၊
 ယခု ဤကမ္ဘာတွင် ရောက်ရှိ နေဆဲဖြစ်သော ဤအခါကို
 ပင်- ဝိဝဇ္ဇဋ္ဌာယီ ကပ်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုရလေသည်။ ။ထို
 ဝိဝဇ္ဇဋ္ဌာယီ ကပ်၌သာ ဤကမ္ဘာပေါ်၌ သတ္တဝါ အပေါင်း
 တို့ ခိုအောင်း တည်နိုင်နေနိုင် ကြလေကုန်၏။ ။ထိုဝိဝဇ္ဇ
 ဋ္ဌာယီ ကပ်၏ အဦးအစ၌ ဖြစ်ပေါ်ကြသော သူတို့ကိုပင်
 ကမ္ဘာဦးသူများဟူ၍ သမုတ်ပညတ် ကြလေသည်။

ထိုကမ္ဘာဦး၌ အစဆုံး ဖြစ်သော မင်းကား မဟာ
 သမ္ဗာ မင်းဖြစ်၏။ ထိုမဟာ သမ္ဗတ မင်းကြီးကား ငါတို့
 ဘုရားလောင်းပင် ဖြစ်သည်။ ။ထိုမဟာ သမ္ဗတ မင်းမှ
 စ၍ ယနေ့သို့ ကျအောင် အဆက် ဆက်သော မင်းတို့
 သည် အုပ်စိုးလာကြ ကုန်သည်။ ထိုစကား၌ မဟာသမ္ဗတ
 မင်းမှ စ၍ အလောင်းဘော် သိဒ္ဓတ္ထ မင်းသို့ တိုင်
 အောင် တိုင်းပြု၊ ပြည်ပြု ဖြစ်သော မင်းတို့ကို အကျဉ်း
 အားဖြင့် ရေတွက်လျှင် သုံးသိန်း၊ သုံးသောင်း၊ လေး
 ထောင်၊ ငါးရာ၊ ခြောက်ကျိပ်၊ ကိုးယောက် ဖြစ်ကုန်၏။ ။
 အကျယ်အားဖြင့် ရေတွက်လျှင် အသိန်း အသန်း မဟာ
 များပြားလှလေသည်။

အကျဉ်း အားဖြင့် မဟာ သမ္ဗတ မင်းမှစ၍ သိဒ္ဓတ္ထ
 မင်းသို့ တိုင်အောင် ဆင်းသက်လာခဲ့သော မင်းဇနကာဇာ
 တို့၏ အနွယ်အဆက်ကို သိသာရုံမျှသာ ရာဇဝင်တို့မှာ
 လာရှိုငသာ အတိုင်း ထုတ်နုတ် ရေးသားဦးမည်။

မဟာသဗ္ဗဘ မင်း၏ အဆက်အနွယ် နှစ်ကျိပ်, ရှစ်
ယောက်၊ ထို့နောင် အတ္တိမ မင်း၏ အဆက်အနွယ် တရား
အရိန္ဒမ မင်း၏ အဆက်အနွယ် ငါးကျိပ်, ခြောက်ယောက်၊
ဒုပ္ပသဟာ မင်း၏ အဆက်အနွယ် ခြောက်ကျိပ်၊ အဇိတဇိန
မင်း၏ အဆက်အနွယ် ရှစ်သောင်း လေးထောင်၊ ဗြဟ္မ
ဒတ်မင်း၏ အဆက်အနွယ် သုံးကျိပ်, ခြောက်ယောက်၊
ကမ္မလ ဝသန မင်း၏ အဆက်အနွယ် သုံးကျိပ်, ခြောက်
ယောက်၊ ပုရိန္ဒဒမင်း၏ အဆက်အနွယ် နှစ်ကျိပ်, ရှစ်ယောက်၊
သာမိန မင်း၏ အဆက်အနွယ် နှစ်ကျိပ်, နှစ်ယောက်၊ ဓမ္မ
ဂုတ္တမင်း၏ အဆက်အနွယ် တကျိပ်, ရှစ်ယောက်၊ သိပ္ပိ
မင်း၏ အဆက်အနွယ် တကျိပ်, ခုနစ်ယောက်၊ ဗြဟ္မ
ဒေဝမင်း၏ အဆက်အနွယ် တကျိပ်, ငါးယောက်၊ ဗသ
ဒတ္တမင်း၏ အဆက်အနွယ် တကျိပ်, လေးယောက်၊
ဟတ္ထိဒေဝမင်း၏ အဆက်အနွယ် ကိုးယောက်၊ နဒေဝ
မင်း၏ အဆက်အနွယ် ခုနစ်ယောက်၊ မဟိန္ဒမင်း၏ အ
ဆက်အနွယ် တကျိပ်, နှစ်ယောက်၊ နာဂဒေဝ မင်း၏
အဆက်အနွယ် နှစ်ကျိပ်, ငါးယောက်၊ ဒိပင်္ကရ မင်း၏
အဆက်အနွယ် တကျိပ်, နှစ်ယောက်၊ တာလိယရမင်း
၏ အဆက်အနွယ် တကျိပ်, နှစ်ယောက်၊ ပုရိန္ဒဒမင်း၏
အဆက်အနွယ် ကိုးယောက်၊ မဋ္ဌဒေဝ မင်း၏ အဆက်
အနွယ် ရှစ်သောင်း လေးထောင်၊ နေဝိမင်း၏ အဆက်
အနွယ် ရှစ်သောင်းလေးထောင်, တကျိပ်, ကိုးယောက်၊
ဩက္ကာကရာဇ် မင်း၏ အဆက်အနွယ် ရှစ်သောင်း လေး
ထောင်, တကျိပ်, သုံးယောက်။ ။ ဝုရပေါင်း အားဖြင့်

သက္ကရာဇ်ကို ပြဆိုခန်း။

သုံးသိန်း၊ သုံးသောင်း၊ လေး ထောင်၊ ငါးရာ၊ ခြောက်ကျိပ်၊ ကိုးယောက် ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုမင်းတရား အပေါင်း တို့သည် မန္တိမတိုက်၌ ကာပိလဝတ်- အစ ဂှိသော တိုင်းပြည် များကို အုပ်စိုးလျက် အနွယ်အဆက် မပြတ် မင်းပြုတော် မူလာကြကုန်၏။ ။ ထိုမင်း ဇနကာဇ် အပေါင်းတို့တွင် နောက်ဆုံး ဖြစ်သော မင်းဆက်ကား ဩက္ကာက မင်းတရား၏ အဆက်အနွယ် ပင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုဩက္ကာက မင်း၏ အဆက် အနွယ် တော်သည်လည်း အရေအတွက် အားဖြင့် ရှစ်သောင်း၊ လေးထောင်၊ တကျိပ်၊ သုံးယောက် ဂှိခဲ့လေရာ၊ နောက် ဆုံး ဖြစ်သော မင်းတရား သည်ကား ဘုရားသခင် အလောင်းတော်- သိဒ္ဓတ္ထ မင်းသားပင် ဖြစ်လေသည်။ ။ ထိုသိဒ္ဓတ္ထ မင်းသား၏ ခမည်းတော် ဘုရင်ကား သုဒ္ဓေါဒန မင်းတရားကြီး ဖြစ်၍ မယ်တော် မိဖုရား ကြီးကား သီရိမဟာမာယာ ဖြစ်လေသည်။ ။ သုဒ္ဓေါဒန မင်းတရား ၏ ခမည်းတော် ဘုရင်ကား သီဟ ဟန် မင်းတရားဖြစ်၍၊ သီရိ မဟာမာယာ မိဖုရားကြီး၏ ခမည်းတော်ကား အဉ္ဇန မင်းတရား ဖြစ်လေသည်။ ။ ထို့ကြောင့်၊ သိဒ္ဓတ္ထမင်း သား၏ ဘိုးတော်များမှာ ခမည်းတော်၏ ဘက်မှ သီဟ ဟန် မင်းတရားဖြစ်၍ မယ်တော်၏ ဘက်မှ အဉ္ဇနမင်း တရားပင် ဖြစ်ကြ လေသည်။ ။ သည်ကို ရည်ရွယ်၍ ဘိုးတော် အဉ္ဇန မင်းတရား ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို နှုတ်တက်စွာ ပြောဆို ကြလေသည်။

၂၂ သိဟိုင့်ရှင် သရိုင်းကျမ်း။

၁။ ပဌမ အကြိမ် သက္ကရာဇ်ဖြိုခြင်း။

ဘုရားသခင်၏ ဘိုးတော် အဉ္စနမင်းတရား ကြီးသည် မြတ်သောမင်း အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် သက္ကရာဇ် ၅၂၁ (ရှင်ထောင့်၊ ခြောက်ရာ၊ လေးဆဲ့ ခနစ်ချ) တွင် ၅၂၁ ထောင့်၊ ခြောက်ရာ၊ လေးဆဲ့၊ ငါးချကို ဖြိုတော်မူ၍ သက္ကရာဇ်တို့ နှစ်ချကြောင်း ထားတော် မူခဲ့သည်။ ထိုသို့ဘိုးတော် အဉ္စနမင်းကြီး ဖြိုခွင်းသော ကိန်းကို “ဏဝစန္ဒ” ကိန်းဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်လေသည်။ ။ဏဝစန္ဒ- ဟူသော စကား၌။ ။ အက္ခရာ သင်္ကေတသင်္ချာ ခေါ်သော ပိဋကတ် သင်္ချာနည်းဖြင့်။ ။ဏ- ကား ငါးချ။ ဝ- ကား လေးချ။ စန်- ကား ခြောက်ချ။ ဒ- ကား ၅၂၁။ ။ပြောင်းပြန်လှန်၍ ကောက်ယူလျှင် (၈၆၄၅) ချ ဖြစ်လေသည်။ ။ယင်းသို့ နှစ်ချကြောင်းထားသော သက္ကရာဇ် တို့ကိုပင် မဟာ သက္ကရာဇ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ရလေသည်။

မြတ်စွာဘုရား သခင်သည် ထိုမဟာ သက္ကရာဇ် ခြောက်ဆဲ့၊ ခနစ်ချနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ ဥတ္တရသင်္ဃနက္ခတ် နှင့်ယှဉ်လျက် မယ်တော် သိရိမဟာ မာယာဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ တည်နေတော်မူခဲ့ရာ မဟာသက္ကရာဇ် ခြောက်ဆဲ့ ၅၂၁ ခနစ် ကဆုန် လပြည့် နေ့၌ ဆယ်လစေ့၍ ဘွားမြင်တော်မူခဲ့လေသည်။ သက်တော် တဆဲ့ခြောက်နှစ် မဟာ သက္ကရာဇ် ၅၂၁ ဆဲ့ လေးချနှစ်၌ ဘဒ္ဒ ကဉ္စနာ မင်းသို့ကို ယသော် ခရာဟု သမုတ်တော် မူ၍ စုံဘက်တော် မူပြီး လျှင် ရွာထီးရွာနန်းကို သိမ်းဖြန်း စိုးစံတော်မူသည်။

ပဌမအကြိမ် သက္ကရာဇ် ဖြိုခြင်း အကြောင်း။ ၂၃

တဆဲ့၊ သုံးနှစ်ပတ်လုံး ရွှေအဆင်းနှင့် တူသောမောင်း
 မပေါင်း လေးသောင်း ခြံရံလျက် မင်းဆက်တကာ မစံရ
 ဘူးသော ရမ္မ၊ သုဘ၊ သုရမ္မ- တည်းဟူသော ရွှေနန်း
 သုံးဆောင်၌ မင်း၏ စည်းစိမ်ကို ခံစားတော် မူပြီး၍
 အရွယ်တော် နှစ်ဆဲ့ ကိုးနှစ် မဟာ သက္ကရာဇ် ကိုးဆဲ့
 ခုနှစ်ခုနှစ်၌ နိမိတ်ကြီးလေးပါးကို မြင်တော်မူ သဖြင့် ဝါဆို
 လပြည့်နေ့တွင် ဘောထွက် တော်မူသည်။ ။တောထွက်
 တော်မူခဲ့ ပြီး၍ ခြောက်နှစ် ပတ်လုံး လူသာမန်တို့ ကျင့်
 နိုင်တို့ဝေး ကြံတွေးရုံမျှ ကြက်သီး ထောင့် ကောင်းလှ
 သော ဒုက္ကရစရိယာတို့ကို ကျင့်ကြံတော် မူပြီး၍ အရွယ်
 တော် သုံးဆဲ့ ငါးနှစ် မဟာ သက္ကရာဇ် တရား သုံးခု
 ကဆုန်လပြည့်နေ့၌ လောက သုံးပါး၌ တုဘက် မဲ့သော
 မြတ်သောမြတ်စွာဘုရား၏ အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသည်။

ဘုရား အဖြစ်သို့ ရောက်တော် မူပြီးသျှင် လေးဆဲ့
 ငါးဝါ အခါ ကာလ ပတ်လုံး ဘုံသုံးပါး၌ ကျင်လည်ကုန်
 သော သတ္တဝါတို့ အကျိုးငှါ သစ္စာလေးပါး တရားတော်
 ကို ဟောတော်ညွှန်ကြား ပေးသနားတော် မူသဖြင့် အ
 သင်္ချေ မကသော သတ္တဝါတို့သည် မြတ်သော အမြိုက်
 ချမ်းသာ ဘု ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြလေသည်။ ။
 ဤသို့ လေးဆဲ့ ငါးနှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး လူသုံးပါးတို့
 အား တရားအမြိုက်ကို ပေးကမ်း စွန့်ကြဲ တော်မူပြီးလျှင်
 အရွယ်တော် ရှစ်ဆယ် မဟာ သက္ကရာဇ် တရား လေး
 ဆဲ့ ရှစ်ခုနှစ် ကဆုန် လပြည့်နေ့ မိုးသောက် အချိန်တွင်

ကုသိနာရုံပြည် မဏ္ဍိ-မင်းတို့၏ အင်ကြင်း ဥယျာဉ်တော်
၌ အလုံးစုံသော တပည့် တပန်း ရဟန်း ရှင်လူ- စသည်
တို့ကို စွန့်ပယ်တော် မူ၍ ဝိမုတ္တိ ရသ အမတ ရပ်ဌာန်
ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့ ဝင်စံခိုလှုံတော်မူလေသတည်း။

မြတ်စွာ ဘုရား သခင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော် မူပြီး
သော် ဒုတိယ သက္ကရာဇ် အကျန် ကဆုန် လပြည့်ကျော်
တဆဲ့ သုံးရက်နေ့၌ တေဇောဓာတ် လောင်တော် မူ၍
ဓာတ်တော်၊ ဖွေတော်များ ကြွင်းကျန် ရစ်ခဲ့သည်။ ။
ထိုဓာတ်တော်၊ ဖွေတော်များကို ဒေါဏ ပုဏ္ဏားက အ
ကြီးအမှူးပြု၍ ရှစ်ပြည် ထောင်သော မင်းတို့အား ဝေဌ
ကမ်းလှမ်း လေသည်။ ။ဓာတ်တော် တို့ကို ခွဲဝေသော
နေ့ကား မဟာ သက္ကရာဇ် တရား လေးဆဲ့ ရှစ်ခု နယုန်
လဆန်း ငါးရက်နေ့ ဖြစ်လေသည်။ ။ထိုနေ့ မှာပင်
အရှင် မဟာ ကဿပ ထေရ်သည် သင်္ဂါယနာ တင်အံ့
သောဌာ ရဟန္တာ ငါးရာကို ရွေးချယ် စိစစ်တော် မူလေ
သည်။ ။ယင်း သက္ကရာဇ် ဝါခေါင် လပြည့်ကျော် ငါး
ရက်နေ့၌ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် အဇောတသတ် မင်းကြီးကို
အဖွဲ့ပြု၍ အရှင် မဟာ ကဿပ အမှူးရှိသော ငါးရာသော
ရဟန္တာ အရှင်မြတ် တို့သည် ခုနစ်လပတ်လုံး ပထမ
သင်္ဂါ ယနာ တင်တော်မူကြ သတည်း။ ။ဤသို့ လျှင်
မြတ်စွာဘုရား သခင်၏ ဓာတ်တော် ဖွေတော်၊ သွား
တော် စွယ်တော်၊ အံတော် ပွေးညှင်း တော်တို့နှင့် တကွ
ပိဋကတ် သုံးပုံ တည်းဟူသော တရားတော် ရတနာ

ဒုတိယအကြိမ် သက္ကရာဇ် ဖြိုခြင်း အကြောင်း။ ၂၅

သည် လူတို့ပြည်တွင် ပွားစည် ဆက်လက်၍ ဆင်း
သက် ပြန့်ပြောခဲ့လေသတည်း။

၂။ ဒုတိယအကြိမ် သက္ကရာဇ်ဖြိုခြင်း။

အရှင် မဟာ ကဿပ အမှူးရှိသော ရဟန္တာ အရှင်
ငါးရာတို့သည် ပထမ သင်္ဂါယနာ တင်တော်မူပြီးလျှင်၊
သာသနာတော် အနှစ် ငါးထောင် ပတ်လုံး တည်လတ္တံ့
သည်ကို မြင်တော်မူ၍ လူတို့ သက္ကရာဇ်နှင့် သာသနာ
တော်နှစ် အပိုင်းအခြား အကွဲအပြားမရှိ၊ တညီတည်း
တည်နေစေရန် အဇာတသတ် မင်းကြီးနှင့် အရှင်မဟာ
ကဿပ မထေရ်တို့သည် မဟာသက္ကရာဇ် တရား
လေးဆဲ့ ရှစ်ချက်ကို ချေဖျက် ဖြိုခွင်း၍၊ သာသနာတော်နှစ်
နှင့် ညီတူ ညီမျှ တရကြောင်း ထားတော်မူခဲ့လေသည်။ ။
ထို အဇာတသတ်မင်းကြီး ဖြိုသော ကိန်းကို အဋ္ဌ၊ ဇယ၊
ဧက၊ ကိန်း ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သည်။ ။ အဋ္ဌ-ရှစ်ချ၊ ဇယ-
လေးချ၊ ဧက-တချ၊ ပြောင်းပြန် ထွန်လိုက်လျှင် (၁၄၈)ချ
ကိန်း ဟူ၍ ဆိုလိုသည်။ ။ ထိုအခါမှ စ၍ လူတို့၏
ဂေါဇာ သက္ကရာဇ်နှင့် သာသနာတော် သက္ကရာဇ်တို့
သည် တညီတည်း ဖြစ်သာခဲ့လေသည်။

ထိုစဉ်အခါတွင် မြန်မာနိုင်ငံ တကောင်း ပြည်ကြီး၌
သတိုး မဟာ ရာဇာ အမည်ရှိသော မင်းတရားကြီးသည်
ရွှေထီး ရွှေနန်းကို သိမ်းမြန်း စိုးစုလျက် မင်းလုပ်နေဆဲ
အခါဖြစ်လေသည်။ ။ သင်းသာသနာတော် သက္ကရာဇ်

လေးဆယ်ပြည့်နှစ်၌ (မြတ်စွာ ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် ဝံလွန်
 တော်မူပြီး၍ နှစ်ပေါင်း လေးဆယ် ကြာသော နှစ်၌)
 မြန်မာနိုင်ငံ- တနင်္သာရီပြည်တွင် နန်းစံတော် မူသော
 သတိုးမဟာ ရာဇာမင်းတရားကြီးမှ မဟာသမ္ဘဝ၊ ဗုဒ္ဓ
 သမ္ဘဝ - မင်းသားနှစ်ပါးကို ဘွားမြင်တော်မူလေသည်။

မင်းသားနှစ်ပါးတို့ အသက် တဆဲ့ ကိုးနှစ်သို့ ရောက်
 သောအခါ၊ သာသနာတော် သက္ကရာဇ် ငါးဆဲ့ ကိုးခုနှစ်၌
 ခမည်းတော်၏ အမိန့်ဖြင့် ရောဝတီ မြစ်ရေကြောတွင်
 မင်းသား နှစ်ပါးကို ဘောင်တော် ဘွဲ့၍ မျှောရလေ
 သည်။ ။ဝက်ထိုးကျွန်းသို့ ရောက်လျှင် ဦးရီးတော်
 ရှင်ရသေ့၏သွီး ဘေဒါရီ ခိန်းမပျိုနှင့် မဟာသမ္ဘဝမင်း
 သား ထိမ်းမြား စုံဘက်တော် မူ၍ သာသနာတော်
 သက္ကရာဇ် ခြောက်ဆယ်ပြည့်နှစ်တွင် ဘေဒါရီ မင်းသွီး
 ကို တောင်နန်း ထားတော်မူ၍ အရွယ်တော် နှစ်ဆယ်
 တွင် သက္ကအင်း အရပ်၌ မြတ်သော မင်းအဖြစ်သို့ရောက်
 တော်မူလေသည်။ ။ထို့ကြောင့်၊ မန္တမတိုက် ရာဇ
 ပြုတ်ပြည်ရှင် ဘုရင် အဇတသတ် မင်းကြီးနှင့် မြန်မာ
 နိုင်ငံတွင် စိုးစံတော်မူသော မဟာသမ္ဘဝမင်း တို့သည်
 ထီးပြိုင်၊ နန်းပြိုင် ဖြစ်ကြလေသည်။ ။ဤကား သာသနာ
 တော် သက္ကရာဇ်ဖြင့် မြန်မာ ဘုရင်တို့ကို ရေးမှတ်ရိုး
 ထုံးစံ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်လာခြင်းကို သိစေလို၍ ဘော်ပြု
 လိုက်သော စကားစုတည်း။

တတိယအကြိမ် သက္ကရာဇ် ဖြိုခြင်း အကြောင်း။ ၂၇

၃။ သက္ကရာဇ်ဖြိုရာ မပြိုဘဲရှိခြင်း။

ဤသို့လျှင် မဟာသမ္ဘဝမင်းမှ စ၍ နတ္ထပေါင်မင်း အစရှိသော မင်းကောင်း မင်းမြတ်တို့သည် သရေခေတ္တ ရာမြို့၌ မင်းအဖြစ်ကို ယူကြကုန်လျက် အနွယ်အဆက် မပျက်စီးစေဘဲ နန်းစံတော်မူခဲ့ကြရာ သာသနာ တော် သက္ကရာဇ် လေးရာ၊ နှစ်ဆဲ့ လေးခုသို့ ရောက်သော အခါ သရေ ခေတ္တရာပြည်၌ သိဒ္ဓိရာဇ်မင်း နန်းစံတော် မူ၍ သက္ကရာဇ် လေးရာနှစ်ဆဲ့ လေးခုကို တချကြွင်းထား၍ ဖြိုခွင်းတော်မူလေသည်။ ကိန်းလက်မမြောက်၍ သက္ကရာဇ် မပြိုဘဲ ရှိချေ၏။

၄။ တတိယအကြိမ် သက္ကရာဇ်ကိုဖြိုခြင်း။

ယင်းသို့လျှင် အစဉ်မပြတ်ဘဲ မင်းမြတ် မင်းဖျား မင်းတရားတို့ တိုင်းကားနိုင်ငံတွင် စိုးစံတော် မူခဲ့ကြရာ သာသနာတော် သက္ကရာဇ်ခြောက်ရာ၊ တဆဲ့ ခုနှစ်ခုနှစ် ၌ သရေခေတ္တရာ ပြည်၌ပင် သုမုဒ္ဓရီ မင်းကြီး နန်းတက် တော်မူ၏။ ။ ထိုမင်းတရား နန်းတက်တော်မူ၍ ခုနှစ်နှစ် မျှကြာလျှင် နတ်ရွာစံတော်မူရသည်။ ။ နတ်ရွာစံတော် မူသောနှစ်သည် သက္ကရာဇ်ရှည် ခြောက်ရာနှစ်ဆဲ့လေးခု ဖြစ်၍ ထိုနှစ်မှာပင် နတ်ရွာစံတော်မူမီ သက္ကရာဇ်ရှည် ခြောက်ရာ၊ နှစ်ဆဲ့ လေးခုတွင် ခြောက်ရာ၊ နှစ်ဆဲ့ နှစ်ခုကိုဖြို၍ အတိုသက္ကရာဇ် နှစ်ခုသာ ထားတော်မူခဲ့ လေသည်။ ။ ဤသို့သော ဖြိုကိန်းကို ဒေါဒေါရသ

ကိန်းဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ ။ဒေါဒေါရသ- ဟူ
 သောစကား၌။ ။ဒေါသဒ္ဓါ နှစ်ခုကား ဒွိသဒ္ဓါ၏ ပရိ
 ယာယင်ဖြစ်၍ နှစ်ဂဏန်းကို ဆိုလိုသည်။ ။ရသ- သဒ္ဓါ
 ကား၊ အရသာခြောက်ပါးကို မှတ်၍ ခြောက်ဂဏန်းကို
 ယူရသည်။ ။ပြောင်းပြန်လှန်၍ ဂဏန်းကို ကောက်လျှင်
 ခြောက်ခု၊ နှစ်ဆဲ့၊ နှစ်ခု (၆၂၂) ခုဖြစ်လေသည်။ ။ထို
 အခါမှစ၍ သာသနာတော် သက္ကရာဇ်နှင့် လူတို့ ဝေါ
 ဟာ ဂေါဇာ သက္ကရာဇ်တို့သည် အတိုအရှည် မတူညီ
 တဲ ကွဲလွဲ၍ လာခဲ့ကြလေသည်။ ။ထို့ကြောင့် ဤနေရာမှ
 နောက်၌ သက္ကရာဇ်ဟု သာမညဆိုလျှင် လူတို့၏သက္က
 ရာဇ်ကိုသာ မှတ်ယူရမည်။ ။သာသနာတော် သက္က
 ရာဇ်ဟုဆိုမှ- သာသနာတော်နှစ်ကို မှတ်ယူရမည်။

၅။ စတုတ္ထအကြိမ်သက္ကရာဇ်ဖြိုခြင်း။

ဤသို့လျှင် သုမုဒ္ဓရိမင်းမှစ၍ သရေခေတ္တရာပြည်
 ၌ မင်းအဆက်ဆက် စိုးစံတော်မူပြီးသော် ပုဂံပြည်၌
 သမုဒ္ဓရာဇ် မင်းမှစ၍ မင်းအဆက်ဆက် စိုးစံတော်မူကြ
 ပြန်လေသည်။ ။သုမုဒ္ဓရိမင်း ဖြိုခွင်းသော သက္ကရာဇ်
 နှစ်ခုမှစ၍ ရှည်လျားလတ်သဖြင့် သက္ကရာဇ် (ငါးခု၊
 သုံဆဲ့၊ ငါးခုနှစ်တွင်) ပုဂံပြည်၌ ဖိရားဆရာ သံဃာ
 ရာဇာ မည်သော- ပုပ္ပါးစော ရဟန်းသည် မင်းအဖြစ်သို့
 ရောက်တော်မူ၏။ နန်းတက်၍ နှစ်ဆဲ့၊ ခုနှစ်နှစ် ကြွားလျှင်
 သက္ကရာဇ် (ငါးခု၊ ခြောက်ဆဲ့၊ နှစ်ခုဖြစ်လာ၍ ထိုသက္က
 ရာဇ် ငါးခု၊ ခြောက်ဆဲ့၊ နှစ်ခုတွင် ငါးခု၊ ခြောက်ဆယ်

စတုတ္ထ အကြိမ် သက္ကရာဇ် ပြုခြင်းအကြောင်း။ ၂၆

ကိုဖြိုခွင်း၍၊ အကြောင်း နှစ်ခုကို သက္ကရာဇ်တို့ ပြုလုပ်လေသည်။ ။ ဤဖြိုကိန်းကို ခ,ဆ,ပဉ္စ- ကိန်းဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သည်။ ။ ခ,ဆ,ပဉ္စ-ဟူသော စကား၌။ ။ ခ- သဒ္ဒါကား ကောင်းကင် ဟောဖြစ်၍ သုညကိုယူရာ၏။ ဆ- ကား ခြောက်ခု၊ ပဉ္စ-ကား ငါးခုဟောဖြစ်သည်။ ။ ပြောင်းပြန် ကောက်သော် ငါးရာ့, ခြောက်ဆယ် (၅၆၀) ဖြစ်လေသည်။ ။ ဤသို့လျှင် သက္ကရာဇ်ကို ထပ်မံဖြိုခွင်းခြင်းဖြင့် သာ၍ပင် သာသနာတော် နှစ်နှင့် ဂေါဇာသက္ကရာဇ် တို့သည် အတို အရှည် ဝေးကွာ ကြလေသည်။ ။ ဤမှနောက်၌ သက္ကရာဇ် ဖြိုခွင်းခြင်း ရှိသော်လည်း ကိန်းလက်မမြောက်၍ မပြိုတော့ပြီ။ ။ ထို့ကြောင့်၊ သာသနာတော် နှစ်နှင့် သက္ကရာဇ်တို့ကို အတို အရှည် ညီမျှစေလိုလျှင် ယခုရောက်ဆဲ သက္ကရာဇ်၌ ဒေါဒေါရသ- အရနှင့် ခ,ဆ,ပဉ္စ- အရတို့ကို ထည့်သွင်း သဖြင့် သာသနာတော် သက္ကရာဇ် ဖြစ်နိုင်သည်ကို သတိမူရာ၏။

အထူးမှတ်သားချက်။

ဤသည်တို့ကား၊ သာသနာ တော်နှစ် သက္ကရာဇ်နှင့် ဂေါဇာသက္ကရာဇ် တို့၏ အတို အရှည် ဖြစ်ပုံနှင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် စိုးစံတော် မူကြသော မြန်မာဘုရင် အဆက်ဆက်တို့၏ အချိန် အခါ အကြာအနွေး အဝေး အကွာတို့ကို နှိုင်းချိန် ထုတ်ဆို သိစေလိုသဖြင့် ထည့်သွင်း ဖော်ပြ သော စကားစုတို့တည်း။

ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသော သက္ကရာဇ် ပြီးခွင်း ကိန်းရင်း
လေးခုကိုရည်ရှယ်၍ သဒ္ဓါနုသာရီသတ်ပုံတွင် အောက်ပါ
အတိုင်း မိန့်ဆိုထားလေသည်။

သဒ္ဓါနုသာရီသတ်ပုံ။

“ဘုန်းရိလူများ။ ဘုရားရှင်တိုး။ နေမျိုး ဝံသ။
အဋ္ဌနန္ဒ။ ဇာတာသတ္တ၊ သုမန္ဒရီ၊ မဟိပိုင်သ။
သံဃာရာဇာ။ မင်းမြတ်စွာတို့။ ဗာဏာ၊ ဇော၊ ဆ။
အဋ္ဌ၊ ပညတ်။ အဋ္ဌ၊ ဇယ၊ ဝေး။ နွေး၊ နွေး၊ ရသ။ ခ၊ ဆ၊
ပဉ္စ။ ကိန်းစီမံ၍။ အာလဗ္ဗိက။ ပြုချပြီးနောက်။ များ
မြောက်ဂေါဇာ”။ ။ ဟူ၍ စပ်ဆိုလေသည်။

ဤ၌ ။ ဗာဏာ၊ ဇော၊ ဆ အဋ္ဌ၊ ပညတ်- ဟူသည်
“တွင်။ ။ ဗာဏာ-သဒ္ဓါကား၊ မြားဟောသဒ္ဓါဖြစ်သည်။ ။
သမ္မောဟန၊ ဥမ္မာဒန၊ သောသန တာပန၊ ထမ္ဘ- ဟူသော
မာရ်နတ်မင်း၏မြား ငါးစင်းရှာသည့်ကို အစွဲပြုလျက် ငါးခု
သင်္ချာကို လောကသညာ အားဖြင့် ကောက်ရသည်။ ။
တနည်း။ ။ အရိန္ဒ၊ အသောက၊ ဂူတ၊ နဝမညိကာ၊
နိလုပ္ပလ-ဟူ၍ မာရ်နတ်မင်း၏ မြားသွား ငါးခုရှာသော
ကြောင့် ငါးဂဏန်းကို ယူရသည်။ ။ ဗာဏ၊ ဝါဏ၊
သရ၊ ဥသု-စသော မြားဟောသဒ္ဓါ မှန်သမျှ ဤနည်းချည်း
တည်း။ ဤအဓိပ္ပါယ်ကား၊ အမရကောသ အဘိဓာန်၊
၎င်းဋီကာတို့၌ လာသော အဓိပ္ပါယ်တည်း။

ဆန်းဋီကာတို့၌ကား၊ မှတ်တိုင်၌ ငါးကြိမ်ပစ်ရသော
အခါ၌ ငါးအဓိပ္ပါယ်ကား၊ မာရ်နတ်မင်း၏ မြားသွား ငါးခုရှာသော

အထူး မှတ်သားချက်များ။

အေ,ဆ,အဋ္ဌ- သဒ္ဓါတို့ကား ထင်ရှားပြီ။ ။ပြောင်းပြန်
 လှန်၍ ကောက်ယူလျှင် အောက်၌ ဆိုခဲ့ပြီးသော။ ။
 ဣဝစန္ဒ- ကိန်း၊ [၈၆၄၅] ခုကိန်းဖြစ်လေ၏။ ။ယခင်
 သဒ္ဓါနုသာရိ၌။ ။အာလမ္ဗိက-ဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌ,ဇယ,
 ဧကကိန်း၊ ဒေါ, ဒေါ,ရသကိန်း၊ ခ,ဆ,ပဉ္စကိန်း- ဟူသော
 ကိန်းသုံးခုတို့ အပေါင်းကို ဆိုလိုသည်။ ။အာလမ္ဗိက-
 ဟူသည်၌ အက္ခရသင်္ကေတသင်္ချာ ခေါ်သော ပိဋကတ်
 သင်္ချာအားဖြင့်။ ။အာ- ကား သုည၊ လမ်-ကား သုံး
 ဂဏန်း၊ ဗိ-ကားသုံးဂဏန်း၊ က-ကား တစ်ဂဏန်း။ ။
 ပြောင်းပြန် လှန်ကောက်လျှင် (၁၃၃၀) ဟူသော ယခင်
 ကိန်းသုံးခုတို့၏ အပေါင်း သင်္ချာ ဖြစ်လေ၏။ ။သည်
 ကိုရည်၍-ပုလိပ်စားဖေးချင်းတွင်-

ပုလိပ်စားဖေးချင်း။

“ထွန်ချစ်ရာဇာ။ လူ့ဘုံခွါသော်။ ဆရာသံဃာ
 ရာ၏။ ပြည့်ရှင် ဖြစ်၍၊ ငါးနှစ်ငါးသွယ်။ စံပယ်
 တုံလစ်။ သက္ကရာဇ် ဝယ်။ စက်သစ် ရဟတ်။
 သိကြားမှတ်တွင်။ ညီညွတ်တန်မှု။ ကိန်းနှစ်ခုကို။
 ဧဝုစိမံ။ ရောဆက်ဆံမှု။ အာလမ္ဗိက”။ ။ဟူ၍
 စပ်ဆိုသတည်း။

ဤသို့လျှင် သာသနာတော် သက္ကရာဇ်နှင့် တကွ လူ
 တို့ ဝေါဟာ ဂေါဇာ သက္ကရာဇ်တို့၏ အတို အရှည်
 ပြောင်းရွှေ့ပုံတို့ကို နားလည်ရိပ်မိရာသတည်း။

သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရားဒါယကာ ဘွားမြင်တော် မူခန်း။

ဤနေ့ခေတ်၌၊ သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရားဒါယကာ ဖြစ်သော အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး၏ အပိုင်းအခန်းကို ဆိုရလိမ့်မည်။ ။ထို့ကြောင့် ရှိသေလေးနာသောစိတ်ဖြင့် မှတ်သားရာ သတည်း။ ။ပုပ္ပါးစောရဟန်း အမည်တော် ရှိသော သံဃာရာဇာမင်းတရားသည်၊ ခ၊ ဆ၊ ပဉ္စ- ကိန်း ကြိုကြိုက်သောကြောင့် ဖြိုခွင်းခဲ့သော သက္ကရာဇ် သည် လေးရာ၊ နှစ်ဆဲ့၊ ခြောက်ချနှစ်သို့ ရောက်သောအခါ (၄၂၆) သာသနာတော် သက္ကရာဇ် တထောင်၊ ခြောက်ရာ၊ ရှစ်ချနှစ်၌ (၁၆၀၈) အရိမဒ္ဒနပုရ မည်သော ပေါက္ကံပြည်ကြီး ဝယ်၊ ထီးလှိုင်ရှင် မည်သော ကျန်စစ်သား မင်းတရား ကြီးသည်။ ။ရွှေထီး ရွှေနန်းကို သိမ်းဖြန်း စိုးစံတော်မူလေသည်။

ထိုထီးလှိုင်ရှင် မင်းတရားကား၊ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မမူမီကပင် ချစ်ကြင် ပေါင်းသင်းခဲ့သော အပါယ် ရတနာမည်သော မိဖုရားတပါး ရှိလေသည်။ ။အပါယ် ရတနာမိဖုရားကား၊ ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီး၏ ငယ်ချစ်ဖြစ်သော မိဖုရား ဖြစ်သာသည်။ ။မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် အပါယ် ရတနာမည်သော ယခင်မိဖုရားကိုပင် အဆောင်အယောင် အစီးအနင်း အပ်နှင်းပေး ကမ်းလျက် တောင်နန်းမ-မိဖုရားကြီး မြှောက်တော် မူလေ

ဘုရားဒါသကာ ဘွားမြင်ခန်း။

သည်။ ။ထို အပါယ် ရတနာ ဖိဖုရားကား၊ အရည်အ
 သွေး တင့်တယ်လှပ၏။ ကောင်းမြတ်သော အဆင်းကြွန်
 အင်ရှိ၏။ အလေ့အကျင့်လည်း ဖြူစင် ကောင်းမွန် လှသည်
 ဖြစ်၍ လင်သား တို့၌ ပြုအပ်သော မယား တို့၏ ဝတ်
 တရားကို နားလည်သဖြင့် အမြဲကျင့်လေ့ရှိ၏။ မြတ်သော
 မင်းတို့၏ အရေးအခွင့် အကြောင်းချင်းဘာကိုလည်း စူးစမ်း
 ဆင်ခြင်တတ်၏။ အမြဲမပြတ်ပင် အရှင်သခင်၏ အလိုသို့
 လိုက်လျော၍ ကျင့်ကြံလေ့ရှိ၏။ ပတ်ချပ်လက္ခဏာ လွန်
 စွာ ချောမော သဖြင့် ကျော်စောသော သဘာဝလည်း
 ရှိလေသည်။ ။ထိုသို့သော ဂုဏ်အင်္ဂါ တို့၌ ပြည့်စုံ
 တော် မူသော ကြောင့်ပင် ထိုလှိုင်ရှင် မင်းတရားကြီး
 သည် အပါယ်ရတနာ ဖိဖုရားကို အထူး ချစ်ကြည်မြတ်
 နိုးတော်မူသည်။ တပါးသော ဖိဖုရားတို့ထက် မြောက်
 စားချီးမြှင့်သဖြင့် မင်းမြတ်တို့၏ အရေးအခွင့် ကိုလည်း
 ပေးသနားတော် မူလေသည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ချစ်
 ကြင်တော် မူရင်းဖြစ်၍လည်း အသွန်အကဲ မြတ်နိုးတော်
 မူလေ၏။ ။ထီးလှိုင်ရှင် မည်သော ကျန်စစ်သား မင်း
 တရား ကြီးမှာ ဖိဖုရားကြီး လေးပါး ရှိလေသည်။

ဖိဖုရားကြီး လေးပါး ဟူသည်မှာ-

- ၁။ အပါယ် ရတနာ မည်သော ဖိဖုရား တပါး။
- ၂။ ဥဿာမင်း၏သမီး-ခင်ဦးမည်သောဖိဖုရားဘာပါး။
- ၃။ ထီးလှိုင်ရှင် ရွာသူကြီး၏ သမီး ခင်ဘန် မည်
 သော ဖိဖုရားဘာပါး။

၄။ ရှင်မထီး၏ တူမ- သန္တုလ မည်သောမိဖုရား
တပါး။

ဤလေးပါးတို့ ပေဘည်း။ ။ ထို လေးပါးတို့တွင် ရှင်မထီး
တူမ- သန္တုလ မည်သော မိဖုရားကို ဦးဆောက်ပန်း ဟူ
သော ဘွဲ့အမည်ကိုပေး၍ မိဖုရား မြှောက်တော်မူသည်။ ။
အပါယ် ရတနာ မိဖုရားကား တောင်နန်းမ- မိဖုရားကြီး
ပေဘည်း။ ။ ထိုမိဖုရားကြီး လေးပါး တို့တွင် အပါယ်
ရတနာ မိဖုရား ခေါင်ကြီးကား၊ ထီးလှိုင်ရှင် မင်းဘုရား
ကြီး၏ အလွန် ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို ခံယူတော် မူသော
မိဖုရားကြီး ဖြစ်လေသည်။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ထီးလှိုင်
ရှင် မင်းဘုရား ကြီးသည် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ
လျှင် ချစ်ခင် ကြင်နာတော် မူသော အပါယ်ရတနာ
မိဖုရား ကြီးအား ဘုရားစေတီတော် တဆူ တည်ထား
တော်မူ၍ အတွက် လက်ခံကံကျွေး ရွှေငွေ ပေးလျက်
ဖေးမ- စောင့်ရှောက်တော် မူလေသည်။ ။ အပါယ်ရတနာ
မိဖုရားကြီးလည်း ဘုရားစေတီတဆူ တည်တော်မူ၏။ ။
ထိုဘုရားကား ယခုတိုင်အောင် အပါယ် ရတနာ- ဟူ၍
ပင် တွင်လတ် သဘည်း။

မှတ်ချက်။

အပါယ် ရတနာ မည်သော မြတ်စွာ ဘုရား
ကား ယခုအခါတိုင်အောင် ပုဂံမြို့ တောင်မျက်နှာ
မြင်းကပါ ရွာ၏အနီး နဂါးရုံဘုရားကြီး အနားမှာ

တုံ့ရားဒါယကာ ဘွားမြင်ခန်း။

ထီးလှိုင်ရှင် မင်းဘုရားနှင့် မိဖုရားကြီး အပါယ်ရတနာ တို့မှာ မင်းအဖြစ်သို့ မရောက်မီ အိမ်ရှေ့ မင်းသားဘဝကပင် ချစ်ခင် ပေါင်းသင်း ရင်းနှီးခြင်း ဖြစ်ခဲ့သဖြင့် သက္ကရာဇ် (၄၀၀) လေးရာရှစ်ခုနှစ်တွင် အပါယ်ရတနာ ဖိဖုရားမှ သွီးတော်တပါး ဘွားမြင်တော် မူခဲ့လေသည်။ ။

ထို သွီးတော်ကို ရှေ့အိမ်သည့်- ဟု ဘွဲ့အမည် ပေးတော်မူ၏။ ။ သွီးတော် ရှေ့အိမ်သည်- သည် မယ်တော် အပါယ် ရတနာ ကဲ့သို့ပင် အသွင်အပြင် ကြန့်အင်သက္ကဏာ ရုပ်ဝါအသွေး ယဉ်ကျေး လှပသေ၏။ ကောင်းမြတ်သော အလေ့အကျင့် ရှိသဖြင့်လည်း မင်းသား တကာ တို့က မြတ်နိုး တနာ ရှိကြလေသည်။ ။ နူးညံ့ ပြောပျောင်းသော စိတ်နှလုံး ရှိသည့်ပြင် မင်းရေးစိုးခွင့် သင့်- မသင့်ကိုလည်း နှိုင်းချင့်တတ်သော ဉာဏ်အမြော်အမြင် ရှိလေသည်။

ထီးလှိုင်ရှင် မင်းဘုရား ကြီးကား ချစ်မြတ် နိုးတော်မူသော အပါယ် ရတနာ ဖိဖုရားမှ ဘွားမြင်တော် မူလာသော သွီးတော် ဖြစ်သောကြောင့် အထူး သဖြင့်ပင် ချစ်ခင်ယုယတော် မူလေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် တပင်တိုင် စံနန်းတော်၌ သွီးတော် ရှေ့အိမ်သည်အား ကြီးစွာသော အဆောင် အယောင် ပေးသနားတော် မူ၍ စံစားနေထိုင် စေတော် မူ၏။ ။ သွီးတော် ရှေ့အိမ်သည် ဘွားမြင်တော်မူသော သက္ကရာဇ်ကား (၄၀၀)ခုနှစ်တည်း။ ထီးလှိုင်ရှင်မင်းကြီး နန်းတက်တော် မူသော သက္ကရာဇ်ကား (၄၂၆) ခုနှစ်တည်း။ ။ ထို့ကြောင့် ထီးလှိုင်ရှင်မင်းကြီး

နန်းတက်တော် မူသောအခါ သွီးတော် ရွှေအိမ်သည်မှာ အသက်တဆဲ့၊ ရှစ်နှစ်မျှ ရှိကြောင်းကို သိရလေသည်။ ။ ထိုရွှေအိမ်သည်- သည်ပင် သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရားဒါသကာ မဟာ နရပတိ စည်သူ မင်းတရားကြီး၏ မယ်တော်ဖြစ် လာလိမ့်မည်။

မ္ရာထားချက်။

ကျောက်စာ ရာဇဝင် အစောင်စောင် မှာပင် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီး၏ သွီးတော် အမည်ကို ရွှေ အိမ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ ရွှေအိမ်သည် ဟူ၍၎င်း၊ နှစ် ထွေ ရေးစမှတ် ရှိလေသည်။ ။သ- အက္ခရာကို ဆ- အက္ခရာအသံ ၅- အက္ခရာအသံသို့ ပြောင်း ရွှေ ဘတ်ရွတ်နည်းကား သက္ကဋ္ဌဘာသာ- သဒ္ဒါ နည်း ဖြစ်သောကြောင့် ရွှေအိမ်သည်- ဟူ၍ရေး သား ဘတ်ရွတ်ခြင်း သည်လည်း အသင့်ပင် ဖြစ် ၏။ ။ထို့ကြောင့် အများလူတို့ ခေါ်ဝေါ်ပြော ဆိုရိုးတွင် ရွှေအိမ်သည် ဟူ၍သာ နှုတ်တက် ကြလေသည်။

၁။ ထူးဆန်းသော နိဒါတ်ကြီးများ။

ထီးလှိုင်ရှင် မင်းတရားကြီးသည် မြတ်သောမင်း အ ဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် မှူးမတ်ပညာရှိတို့နှင့် တိုင်ပင် စေ့စပ်ပြီးသော် အရွယ်တော် တဆဲ့၊ ရှစ်နှစ်မျှ ရှိပြီ ဖြစ် သော သွီးတော် ရွှေအိမ် သည်ကို စောလူးမင်း၏ မြေး

နိမိတ်ကြီးများ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း အကြောင်း။ ၃၇

တော် စောယွမ်း မင်းငယ်နှင့် ထိမ်းမြား ဆောင်နှင်း စုံ
ဘက်ခြင်း မင်္ဂလာ ပြုတော် မူလေသည်။ ။သွီးတော်တို့
အား ဆောင်နှင်းချီးမြှောက်မြဲ ဖြစ်သော ကြီးကျယ်ခမ်း
နားသော အစီးအနှင်း အဆောင်အရွက် တို့ကိုလည်း ပေး
သနားတော်မူ၏။ ။အထူးသဖြင့် ချစ်ခင် မြတ်နိုးတော်
မူသော သွီးတော်ဖြစ်ရကား စောယွမ်းမင်းငယ်နှင့် လက်
ထပ် ထိမ်းမြားခြင်း မပြုမီ တပင်တိုင် စံနန်းတော်တွင်
ထားတော်မူခဲ့လေသည်။

ဤကဲ့သို့ ထိမ်းမြား စုံဘက်တော် မူပြီးနောက် နှစ်နှစ်
လောက်ကြာသော အခါ သက္ကရာဇ် လေးရာ၊ နှစ်ဆဲ့၊ ရှစ်
ခု(၄၂၀) ဝါဆိုလဆန်း (၀) ရက် ကြာသ ပတေးနေ့
ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာအချိန် ပြက္ခဒိန်အခါတွင် သွီး
တော် ရွှေအိမ်သည်မှ သားတော်တပါး ဘွားမြင်တော်
မူလေသည်။ ။ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီး နန်းတက်တော် မူ
သော သက္ကရာဇ်ကား လေးရာ၊ နှစ်ဆဲ့၊ ခြောက်ခု (၄၂၆)
ဖြစ်၍ သွီးတော် ရွှေအိမ်သည်မှ သားတော် ဘွားမြင်တော်
မူသော သက္ကရာဇ်ကား လေးရာ၊ နှစ်ဆဲ့၊ ရှစ်ခု(၄၂၀)ခု
ဖြစ်သတည်း။ ။ထို့ကြောင့် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းတရားကြီး
နန်းတက်တော်မူပြီး၍ နှစ်နှစ်ခန့် အကြာတွင် ရွှေအိမ်
သည်မင်းသွီးမှ သားတော်ကို ဘွားမြင်တော် မူသည်ဟု
ယူဆ ဆုံးဖြတ်နိုင်လေသည်။

ယင်းကဲ့သို့ ဘွားမြင်တော် မူလာသော ထီးလှိုင်ရှင်
မင်းတရား၏ မြေးတော် သမိတ်ကား နောက်နောင်အခါ

တွင် အသက်ရှည်ခြင်း ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော် ကြီးမား
 တော်မူခြင်း သာသနာတော် သုံးပါးကို စောင့်ရှောက်တော်
 မူနိုင်သော ဘုန်းလက်ရုံး အာဏာ ပါရှိတော်မူခြင်း နိုင်ငံ
 တကာ မင်းအပေါင်း တို့၏ ရိုသေ ကျိုးနွံခြင်းကို ခံယူ
 တော် မူနိုင်သော စက်လက္ခဏာ ဘုန်းသမ္ဘာ အထူး
 ဆည်းပူးပြီး ဖြစ်တော်မူခြင်း ဘေးဒဏ်ရန်စွယ် အန္တိ
 ရာယ် ဟူသမျှတို့ကို လွယ်လင့်တကူ အောင်ပွဲ ယူတော်
 မူနိုင်သော ဘုန်းလက္ခဏာ ပါရှိတော်မူခြင်း စသော ထူး
 ဖြတ်သော ဘုန်းပါရမီ ဂုဏ်ရည်အနှစ်နှင့် စင်စစ် ပြည့်
 စုံတော်မူသည် ဖြစ်သောကြောင့် ဘွားမြင်တော် မူသော
 နေ့မှာပင်-

- ၁။ ။လောဝိဒိး မိုးကြိုးကျခြင်း မြေလျှင် ပဲ့ဘင်
 ရိုက်ချုပ် တုန်ထုပ် ခွေလှိမ့် တသိမ့်သိမ့်နှင့်
 ဒလိမ့်ဒလိမ့်ဖြစ်ခြင်း မိုးသီး၊ မိုးပေါက် ကျ
 ခြင်း ကောင်းကင်ထဲမှ မီးခဲ၊ မီးလျှံတို့ကဲ့သို့
 သော မီးရှူးရောင်များ ပျံသန်းခြင်း။
- ၂။ ။အထူးထူးသော အရောင်အဆင်းရှိသောလျှပ်
 ပန်း၊ လျှင် နွယ် အဆန်းတကြယ် ကွန့်မြူးခြင်း
 ညိုမဲ နီလွင်သော မိုးတိမ်တိုက် အထုကြီး
 သည် ဖေးမြဲ ချမ်းကြည်သော ရေအယဉ်ကို
 ဆောင်လျက် ရွှေနန်းဆောင် တရလုံးကို အုပ်
 ဖုံးဖြန့်မိုးလာသကဲ့သို့ လေးမျက်နှာ အရပ်မှ
 ကျင်ကောင်းကင်ကောင်း...

နိမိတ်ကြီးများ ဖြစ်ပေ ။ လာခြင်း အကြောင်း။ ၃၉

၃။ ။ ကောင်းကင် တိမ်တိုက် ထဲမှ သာယာချေငံ
သော နတ်တူရိယာသံတို့ကိုကြားရခြင်း လူ
တို့ ပြည်တွင် မတွေ့စဘူး အထူးထူးသော
နံ့သဏ္ဍေးတို့ကို နတ်အပေါင်းတို့ ဆောင်ယူ
လျက် နန်းတော်ဆောင် အပေါင်းနှင့် တကွ
သားကောင်း ရတနာ ဘွားမြင်ရာ အရပ်
တွင် သင်းကြိုင်ထုံလှောင်း၍ ထားခြင်း။

၄။ ။ အထူးသဖြင့် ရှေ့နန်းမတော်ကြီး၌ မင်္ဂလာ
ဥကင်သ တံခါးကြီးသည် အလိုအလျောက်
တယောက်သောသူ မဖွင့်မူဘဲဟင်းလင်းပွင့်
၍လာခြင်း အိမ်ရှင်မည်သော စည်တော်ကြီး
လည်း သူမတီးဘဲ မြည်ဟီး၍ လာခြင်း။

ဤသို့ အ စရှိသော မကြား ဘူးတောင်း မကြိုကောင်း
သည့် လွန်ကဲထူးမြတ်သော ပုဗ္ဗနိမိတ် အပေါင်းတို့သည်
အလောင်း အလျာ အာနာနိယ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မယ်
တော်၏ဝမ်းမှ ဘွားမြင်တော် မူခိုက် အခါကဲ့သို့ ရှေ့အိမ်
သည် ဖိဖုရားမှ သားကောင်း သူမြတ် ဘွားမြင်တော်မူ
သည်နှင့် တပြိုင်နက် အံ့ဩဘွယ်ရာ ဖြစ်ပေ ။ ၍လာကြ
ကုန်သတည်း။ ။ သို့စဉ်မျှပင် ချိုးပ၍ မကုန် တုန်လှုပ်
ချောက်ချားဘွယ် ကောင်းလှသော အံ့ဘွယ်သရေ ထူးကဲ
ဆန်းကြယ်သော လွန်မြတ်သော နိမိတ်ကြီးတို့ဖြင့် ဘွား
မြင်တော် မူလာသော သတိုးသား သူမြတ် သည်ပင်
သိဟင်္ဂုန်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရား၏ ဒါယကာတော် ဖြစ်လာ

လိမ့်သတည်း။ ။သည့်ကို ရည်ရှယ်၍ ဘုရားဆက်
သရိုင်းလင်္ကာတွင် အောက်၌ ဘော်ပြထားသော လင်္ကာ
ပိုဒ်တို့ကို အရှင်ဓမ္မ ဝိဇာယထေရ် ရေးစီ သီကုံးတော်
မူခဲ့သည်။

ဘုရားဆက် သရိုင်း လင်္ကာများ။

၁။ ။အထွေအထွေ ရံဝန်း ခြွေဟု သံချေတျင်း
တျင်း ညိမ့်အောင် ညှင်းသား မင်းမြတ်တို့ထံ ရိုကျိုးနွံ
သည် ဝိသင်္ဃမောင်းမ ထိန်းအယာတို့ ချိုမြေပဉ္စင် သံဝါ
ငင်လျက် ပျော်ရွှင် ဖြေပျော် သမီးတော်မည် ရွှေအိမ်
သည်မှ ခြည်လျှံရောင်ဝါ ဘုန်းသန္တာနှင့် အာဏာပတ်
ပတ် လေးကျွန်းနတ်ဟု ဖြစ်လတ်အံ့သော သက္ခိဘော
လျှင် အဟောအတ္ထရိ အံ့ဘွယ် ရှိသည် နိမိတ် ဟောတု
အရတကား ဝါယုပထ မိုးတိမ်ဝမှ ပြိုကျလျှင်နွယ် စီး
ငယ်ခန့်မျှ မိုးသီးကျ၏ မြူးကြွပျံအံ့ မိုးသံရုံလျက် ဝိဇ္ဇာဗွာ
လာ ဥက္ကာပါတ မီးရှူးကျသို့ နန်းမအလုံး ရောင်ဝါပြိုး
ရှင် ခြိမ့်အုံးအုတ်အာ ခဲ့တင်ညာလျက် သိလာပံသု မြေ
နှစ်ချလည်း စောင်းလူတတ်နွယ် ပန်းနွယ်ချိုင်းချိုင်း နန်း
တော် တိုင်းလျှင် ရိုက်သိုင်း ညှိမှောင် မိုးတိမ် တောင်
လည်း ချမ်းယောင်ဇေးလူ စစားမူ၏ ကြ။ကြ။ချေင် နတ်တို့
ထံမှ အသံပဉ္စင် တုန့်ရိုက် ငင်သည်။ ။ရှုမြင်ကြားနာ
မူးမူးတည်း။

၂။ ။ ကျညာ အုတ်အော်။ နတ်ဖန်ဆော်သို့။ မြေ
 ပေါ်မဟဲ့။ အံ့မူးဘွယ်သား။ ဖြစ်ခဲ့သုဒ္ဓိ။ တန်ခိုး ရှိသည်။
 အတိဇာတ။ သားလျာရ၍။ စန္ဒနဂန်။ သရက္ခန်နှင့်။ ကျန်
 ကျန်သဲသဲ။ နံ့သာခဲကို။ ကြံသို့ အသွင်။ ရွှေနန်း ပြင်ဝယ်။
 နံ့မပြယ်အောင်။ မှန်ချယ်ဖာလ်အုပ်။ ရွှေရောင်ချုပ်သည်။
 သွန်းချပ် ပန်းပု။ ပန်းချီမှုဖြင့်။ လေးခု အင်္ဂါ။ ခြောက်ဖြာ
 အကြောင်း။ ဂုဏ်ညွှန်ပေါင်းသား။ ညောင်း ညောင်း စိန်
 ဝါ။ ကြာငါးဖြာနှင့်။ မင်္ဂလာ ဥကင်။ အမည် တွင်သည်။
 တံကျင်လျှိုထား။ နန်း တံခါးလည်း။ ဟားလား ဟင်းလင်း။
 ပွင့်သနှင်း၏။ နန်းတွင်း နန်းပြင်။ မင်းလျှင် ထွက်တော်။
 မူလတ်သော်မှ။ ရိုက်ဆော် သံလွင်။ စည်အိမ်ရှင်လည်း။
 သက်ဝင်သောနှယ်။ ကျည်ကျည်ငယ်မျှ။ အလွယ်ခလော။
 မြည်ကုန်ရရှင်။ ဘုရား ဘေးတိုး။ ဘုန်းတန်ခိုးထက်။ ဝေ
 မြီးတသွန်။ ပုညဝန်သည်။ ။ မိုးစွန်ထက်ဖျားရှူးရှူးတည်း။

မှာထားချက်။

“ဤသို့ ဆိုခဲ့သော အတိုင်း ရွှေအိမ်သည်
 မိဖုရားမှ ဘွားတော် မူသော သားတော် သူမြတ်
 ၏ ဘုန်းတော် အစွမ်းကြောင့် ထူးဆန်း အံ့ဩ
 ဘွယ်ကောင်းသော နိမိတ်တို့ ဖြစ်ပေါ်လာရာ
 ထိုအခြင်း အရာတို့ကို ကောင်းစွာ ယုံကြည်ကြ
 ရမည်။ ။ အစိန္တိယ လေးပါးတွင် ကမ္မဝိပါ
 ကော အစိန္တိယော။ ။ ဟူသော ဒေသနာတော်
 ကို နှလုံးသွင်းမိကြပါစေ။

၂။ ဟူးရားဆရာတို့က နိဗ္ဗိတိဘဝကြားခြင်း။

ကြက်သီးဖြန်းဖြန်း ထာဘနန်းမျှ ထူးဆန်း အံ့ဩဘွယ်
 ကောင်းသော ပုဗ္ဗနိမိတ် လန့်ထိတ်တုန်ဘွယ် ကြီးကျယ်
 မြင့်မြတ်လှသော အကြောင်း ခြင်းရာတို့ကို ထီးလှိုင်ရှင်
 မင်းတရားကြီး ကြားသိတော်မူလျှင် သွိုးတော် ရွှာအိမ်
 သည်တွင် သာတော်ဘပါး ထွန်းကား ဘွားမြင်တော်
 မူသည်ကို သိရှိတော်မူရ လေသောကြောင့် ရှင်ပျ ဝမ်း
 သာ လွန်စွာ နှစ်သိမ့်သော စိတ်တော်ရှိသည် ဖြစ်၍
 ဟူးရားဖြူ၊ ဟူးရားညို တို့ကို ခေါ်တော် မူ၍။ ။ဤသို့
 သော အံ့ဘွယ် သရဲနှင့် ထူးကဲ လွန်မြတ်စွာ ဘွားမြင်
 တော်မူလာသော ငါမင်းတရား၏ မြေးတော် သူမြတ်
 ကား အဘယ်သို့သော ဘုန်းပညာ ကြွန်အင် လက္ခဏာ
 နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသတ္တံ့ သနည်းဟု မေးမြန်း စိစစ်တော်
 မူလျှင် ဟူးရားဖြူ၊ ဟူးရားညိုတို့က အညီအညာ လျှောက်
 ထားကြသည်မှာ။

၁။ ။ “ဟူးရားဖြူ၊ ဟူးရားညို” ။ ဟူသောစကား၌။ ။
 ဟူးရား- ဟူသည်မှာ၊ ဟောရ- ဟူသော ပုဒ်မှ ဆင်း
 သက်လာသော စကား ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပါယ်မှာ ဆေး
 ဝါးဓာတ်စာ ဗေဒင် ဆရာတို့၌ လိမ္မာ ကျွမ်းကျင်သော
 သမားတော် ကိုပင် ဆိုလိုသည်။ ။ဟူးရားဖြူ- ဟူသည်
 မှာ ပုဏ္ဏားမျိုး၊ ။ဟူးရားညို- ဟူသည်မှာ မြန်မာမျိုး၊
 သမားတော်များကို ခေါ်ဆိုလေသည်။

ဟူးရားဆရာတို့ နိမိတ်ဘတ်ခြင်း အကြောင်း။ ၄၃

“ယခုသွီးတော် ဣန္ဒြိယသည်တွင် သွားမြင်တော်မူ
 သော မြေးတော် သူမြတ်ကား ဖြည့်ဆည်းပူးတော်မူခဲ့
 သော ပါရမီဟုန် ဘုန်းဂုဏ် အပေါင်းတို့ကြောင့် မကြံ
 ဘူးတောင်း မကြား ကောင်းသော နိမိတ် ထူးကြီးများ
 ဖြစ်ပေါ်လာရပါသည်။ ။ သို့ဖြစ်လာပါ၍ အရှင်မင်း
 တရားကြီး ဘုရား၏မြေးတော် သူမြတ်ကား နောင်သော
 အခါတွင် ဇမ္ဗူဒိပ် တကျွန်းလုံးကို လွှမ်းမိုး အုပ်စိုးနိုင်
 သော ဘုရင်မင်းမြတ်ကြီး တပါးဖြစ်တော် မူပါလိမ့်
 မည်။ ။ ရှေးရှေးသော ဘေးလောင်းတော်၊ ဘိုးလောင်း
 တော်တို့သည် မကြံအပ်၊ မကြံဘူးသော ထူးမြတ်သော
 အကြံတို့ကို ကြံစည်တော် မူ၍ ကျွန်းဦး သပြေပင်သို့
 ရောက်အောင်ကြွတော်မူပါလိမ့်မည်။

လောင်မီးမီးကြီး အမျိုးမျိုး ကျခြင်းတို့မှာ မြေးတော်
 သူမြတ်သည် နောင်အနာဂတ် အခါတွင် နေဝါလရောင်
 ကဲ့သို့ တပြောင်ပြောင် ထွန်းလင်းတော်မူ၍ မင်းတကာ
 တို့၏ ဦးခေါင်းထက်တွင် လောင်မီး မီးကြီးစက် ကဲ့သို့
 ထက်မြက်စူးရှသော အာဏာ တော်ကို ပေးတော်မူနိုင်
 အံ့သော နိမိတ်ကြီးများ ဖြစ်ပါသည်။ ။ “တိမ်ကောင်”
 တိမ်လိပ်တို့၏ အကြားမှ မီးရှူးမီးစိုက်ကြီးများ ပျံထွက်
 ခြင်းတို့ကား မြေးတော် သူမြတ်သည် သာသနာတော်
 သုံးပါးကို ညှိခဲမွှောင်ရည်သော အညစ်အကြေး မရှိ
 အောင် ပယ်ရှားသုတ်သင်တော် မူလျက် စေတီ၊ ပုထိုး
 အုတ်ရိုး၊ ပြာသာဒ် စရပ်၊ တန်ဆောင်း ဂူ၊ ကျောင်း၊
 ဘုရား၊ တံတား၊ မြို့ပြ ဆည်မ၊ နှင့် ကန် ဗိမာန်၊ အထူးတို့

ကို အနှံ့အပြား တည်တော်မူလျက် သာသနာတော်သုံး
ပါးအား မြှောက်စား ပြုစုတော်မူအံ့သော နိမိတ်ကြီးများ
ဖြစ်ပါသည်။

မြေလျှင် ပဲ့တင် ရိုက်ချုပ် တုန်လှုပ်ခြင်း တစ်ခုခု
ညှိမှောင်သော မိုးတိမ်တောင် အထုကြီးသည် ရွှေနန်း
တော်ဦးသို့ လွှမ်းမိုး လာခြင်းတို့မှာ ဘွားမြင်တော်မူ
သော မြေးတော် သူမြတ်သည် နတ်မင်း၊ သိကြားမင်းနှင့်
တူသော တန်ခိုးတော်ဖြင့် ဇမ္ဗူဒိပ် တကျွန်းလုံးတွင်
အလိုရှိရာ အရပ်သို့ လှည့်ပတ် သွားလာနိုင်သော စိတ်
အလိုရှိတိုင်း ပြီးစီး နိုင်သည့် ဘောင်တော် လှေယာဉ်
စကြာကြီးကို ရရှိတော် မူအံ့သော နိမိတ်များ ဖြစ်ပါ
သည်။ ရွှေနန်းတော် အလုံး မွေးကြိုင်သော ရန်များ
ဖုံးအုပ် လာခြင်းကား ဘွားမြင်တော် မူသော မြေးတော်
သူမြတ်၏ ကျေးဇူးဂုဏ် သတင်းတို့မှာ နိုင်ငံတကာ
ပြည်ထောင်တကာနှင့် တကွ ခပ်သိမ်းသော သူတို့ကို
လွှမ်းမိုးလျက် မွေးကြိုင်အံ့သော နိမိတ်ဖြစ်ပါသည်။

မင်္ဂလာရှိသော မဟာဥကင်သ တံခါးကြီး ဟင်းလင်း
ပွင့်လင်းသည်မှာ မြေးဘော်သူမြတ်၏ လက်ထက်တော်
တွင် တိုင်းရေးပြည်ရာတို့ကို ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်
ခြင်း မရှိသောကြောင့် ရွှေနန်းတော် တွင်းဝယ် ခိုးသား
သူပုန်တို့ ဝင်ရောက်အံ့သော နိမိတ် ဖြစ်ပါသည်။ ။

မင်္ဂလာအိမ်ရှင် စည်တော်ကြီး သူမတီးဘဲ အလိုအ
လျောက် မြည်ဟီး လာခြင်းမှာ မြေးတော် သူမြတ်၏
လက်ထက်တော်တွင် ထင်ပေါ် ကျော်စောသော ရဟန်း

ဟူးရားဆရာတို့ နိမိတ်ဘတ်ခြင်း အကြောင်း။ ၄၅

ပညာရှိ လူပညာရှိကြီးများ ဖြစ်ပေါ်ပေါက် အံ့သော နိမိတ်ဖြစ်ပါသည်။ ။ဤကဲ့သို့ အညီအညာ လျှောက် ထားကြလေသည်။

မ္ဗာထာချက်။

ခိုးသား သူပုန်တို့ ဝင်ရောက်အံ့- ဟူသော နိမိတ်မှတစ်ပါး တခြား နိမိတ်တို့ကား ကောင်း မြတ်သော နိမိတ်တို့ချည်း ဖြစ်ကြ၏။ ။ထို ကောင်းသော နိမိတ်တို့ အတိုင်းလည်း မြေး တော်သူမြတ်အား အလုံးစုံ ဖြစ်ပေါ်၍ လာကြ လေကုန်သည်။ ။ခိုးသားသူပုန်တို့ ဝင်ရောက် အံ့- ဟူသော နိမိတ် အတိုင်းလည်း မြေးတော် သူမြတ် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၍ သက္ကရာဇ် လေးရာ့ ငါးဆဲ့ ခြောက်ခု [၄၅၆] ခု နှစ်တွင် ၎င်းတို့ အတွင်းသို့ ခိုးသားခါပြု သူပုန် ပေါင်း တရာကျော် ခန့်တို့ ဝင်ရောက် တိုက် ခိုက်လာရာ ၎င်းတို့ထက်မှာပင် လွယ်ကူ စွာနှိပ်နင်း အောင်မြင် တော် မူလေသည်။

ထီးယိုင်ရှင် မင်းတရားကြီး ဘုရားသည် ဟူးရားဖြူ၊ ဟူးရားညိုတို့ လျှောက်ထားသော စကားကို ကြားရတော် မူလျှင် အားရ နှစ်သက် မြှီနှိုက်တော် မူလှသဖြင့် ဟူးရားဆရာတို့ အားလည်း ဆုလာဘ် များစွာပေးတော် မူသည်။ မြေးတော် သူမြတ်နှင့် သမီးတော် ၎င်းတို့အိမ်သည်တို့ အားလည်း ၎င်းတို့အား အစရှိသော မရေမတွက်နိုင်

သော ဆုသာဘိသ ပကာတို့ကို ပေးတော်မူသည်။ ။
 နှုတ်တော်ဖြင့်လည်း ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ မင်္ဂလာရှိ
 သောစကားကို မိန့်ကြားတော်မူသည်မှာ။ ။ (ငါးမြေး
 သူမြတ်ကား သာဠပသေ)။ ။ ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။ ။
 ဆိုလိုရင်းမှာ။ ။ ငါမင်းဘုရား၏ မြေးတော် သူမြတ်
 သည် ခမည်းတော်၊ ဘိုးတော်၊ ဘေးတော် အလောင်း
 တို့ထက်၎င်း၊ တပါးသော မင်းကေရု၏ အပေါင်းတို့
 ထက်၎င်း၊ အကြောင်းထူးစွာ ဘုန်းတော် သာလွန်ပါ
 ပေသည်။ ။ ဟူ၍ ချီးကျူးတော် မူလိုရင်း ဖြစ်လေ
 သည်။ ။ ဤကဲ့သို့ နှုတ်တော်မြွက်၍ မြန်မြန်ရှက်ရှက်
 ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းကား ဤအကြိမ်သည် ပထမအကြိမ်
 ဖြစ်လေ၏။

၃။ ထူးဆန်းသော နိမိတ်တရဖြစ် ဖြစ်ခြင်း။

မြေးတော် သူမြတ်သည် မွေးဘွား ပြီးသော အခါမှ
 စ၍ သည်းထန်စွာ ဝိကြွေးနေတော်မူ၏။ တစ်ဘယောက်
 သော အထိန်းအယ အချီအချောတို့သော်မှ အငိုတော်
 တိတ်အောင် ချောမော့ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ဘဲ ရှိလေ၏။ ။
 ပြင်းပြသည်ထန်စွာ ဝိကြွေးတော် မူလှန်းသဖြင့် မြေး
 တော် သူမြတ်၏ ချက်တံ အညှာသည် ရှည်လျားစွာ
 ထွက်လာခဲ့သေ သာသည်။ ။ ဤကဲ့သို့ အငိုအရို မတိတ်
 ဘဲ ထိတ်လန့် ဘွယ်မျှ ချောမော့ မရ ရှိသော နိမိတ်ကို
 ထီးသိုဠ်ရှင် မင်းတရား ကြားသိတော် မူပြန်လျှင် ရှေး

နိမိတ်တရ ဖြစ်ပြန်ခြင်း အကြောင်း။

နည်းတူ ဟူးရားဖြူ ဟူးရားညိုတို့အား ခေါ်ဝေါ်တော် မူ၍ မေးမြန်းစိစစ်တော် မူပြန်သော် ဟူးရား ဆရာတို့က သျှောက်ထား သံတော်ဦး တင်ကြပုံမှာ-

မြေးတော် သူမြတ် ဒုဋ်တော် မတိတ် နိုင်ခြင်း အကြောင်းမှာ အရှင် မင်းတရား ဘုရား၏ မြေးတော်သည် ဘုန်းသမ္ဘာတော် ကြီးမားတော် မူသွ သောကြောင့် အရှင် မင်းတရား ဘုရား၏ အင်စိုးတော် မူရာ တိုင်းကား နိုင်ငံ အဝှမ်းအတာ အပိုင်း အခြားတို့ကို သိလိုလှသော သဘောတော်ရှိ၍ ငိုကြွေးတော် မူခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။ တိုင်းနိုင်ငံ အပိုင်း အခြားကို ရှာပေ ရွက်တွင် သဝဏ် စာစောင် ရေးသား၍ ဘတ်ကြား ပြသမှသာ ဒုဋ်တော် တိတ်၍ ရှာစိတ်တော် ကြည်လင် ပါလိမ့်မည်။ ။ ဤ ကဲ့သို့ သျှောက်ထား သံတော်ဦးတင် ကြလေသည်။ ။ ထီးလှိုင်ရှင် မင်းတရားကြီး ဘုရားလည်း ဟူးရား ဆရာ တို့ သျှောက်ထားပုံကို ကြားသိရသော အခါတွင် အမှူး အမတ်များကို ခေါ်တော်မူ၍ တိုင်းနိုင်ငံ အပိုင်း အခြား ကို ရှာပေရွက်တွင်ထင်စွာ ရေးသားစေပြီးမှ မြေးတော် မင်းသားငယ်၏ အနီးအနား၌ ဘတ်ကြား စေတော် မူရ သည်။

ရွှေပေရွက်တွင် ရေးသား ထားသော စာလွှာ။

ဘုန်းတော် အလွန် တရာ ကြီးမြတ်တော် မူသော ထီးဆောင်းမင်းတကာ တို့ထက် မြတ်သော ထီးဆောင်း

မင်းသခင် ဘုရင် ဇေယျာဓိ တာဆူ ဖြစ်တော် မူသော
 မြေးတော် သူမြတ်၏ ဟိုးတော်ဘုရား ထီးယိုင်ရှင် မင်း
 တရားကြီး၏ တိုင်းကား နိုင်ငံတော် အဝှမ်း အပိုင်း အခြား
 ကား။ ။ အရှေ့သို့ လားသော် စတိဿ လည်းမည်
 ပန်းသေး ပြည်လျှင် အခြားတည်း။ အရှေ့ တောင်သို့
 အလားကား အယောဇ လည်းမည် ဂျမ်းတို့ ပြည်လျှင်
 အခြားတည်း။ တောင်သို့ အလားကား သမုဒြာအလယ်
 တွင် ထွန်းသော နဂါးပတ် ကျွန်းလျှင် အခြားတည်း။
 အနောက် တောင်သို့ အလားကား ပဒိုက္ကယားလည်း
 မည် ကုလားပြည်လျှင် အခြားတည်း။ အနောက်သို့ အ
 လားကား မန္တိမ လည်းမည် မင်းနေ ပြည်လျှင် အခြား
 တည်း။ အနောက်မြောက်ထောင့်သို့ အလားကား ကတူး
 နားကြီး လည်းမည် ရေပေါ် ဝိးလျှင် အခြားတည်း။
 မြောက်သို့ အလားကား ဂန္ဓာလမည် တရပ် ပြည်လျှင်
 အခြားတည်း။

ဤကဲ့သို့ အရပ် ရှစ်မျက်နှာနှင့် တကွ တိုင်းနိုင်ငံ အ
 ပိုင်းအခြားကို ရှုပေ ရွက်တွင် ပြုပြင် သေချာစွာ ရေး
 သားပြီးသော် မင်းသားငယ်၏ ရှေ့တွင် အမှူး အမတ်တို့
 ဘတ်ရှုတ် လျှောက်ထားမှ မြေးတော် မင်းသား အင်
 တိတ်တော် မူလေသည်။ ။ ဤသို့ ဖြစ်ရ ခြင်းလည်း
 ဘုန်းတော် ဂုဏ်ထူး ဆည်းပူးတော် မူခဲ့ပြီးသော မင်း
 သားငယ်၏ ထူးထွေ ဆန်းကြယ် အံ့ဩဖွယ် ကောင်း
 သော နိမိတ် အကြောင်းတရပ် ပြစ်လေသည်။

ဆုမြတ်ကို ပေးတော်မူခြင်း အကြောင်း။

၄။ ပေးနိုင် ခဲ့သော ဆုမြတ်ကို
ပေးသနားတော် မူခြင်း။

ထီးလှိုင်ရှင် မင်းတရား ကြီးလည်း ထူးထူး ခြားခြား ဆန်းပြားလှသော နိမိတ်တော်ကို ရှုမြင်ရလျှင် ဈေးနည်း အတူ ကြည့်ဖြူချမ်းမြေ့ နှလုံးတော် တွေ့လှသဖြင့် လွေ့လွေ့ ရမ်းရမ်း ချိုးမွမ်းဆိုကြွက် ပေးနိုင် ခက်သော မင်းတကာတို့ မပေးဘူးသော နှုတ်တော်ဆုကို ပေးသနားတော် မူလေသည်။ ။ နှုတ်တော်ဆု ပေးပုံမှာ -

ငါ့မြေးတော်နန်းကို
ငါစောင့်နေရပါသည်။

ဟူသော စကား ကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။ ။ ဤကဲ့သို့ ဝစီဝါစာ မင်္ဂလာ ရှိသော နှုတ်ကြွက် ခြင်းကို မင်းဆက် တကာတို့ ပြုနိုင်ခဲ့လှ၏။ လွန်ကဲ ထူးမြတ်သော ဘုန်းကံ ပါရမီ ပြည့်စုံ ညီသော မင်းသား များသည် သာလျှင် ခံယူဆိုက်သော နှုတ်ခွန်းတော်ဆုကြီး ဖြစ်လေသည်။ ။ ဤကဲ့သို့သော ဆုတော် မြတ်ကား ဣ၊ ဧ၊ နဝရတ်- စသော ရတနာ အမျိုးမျိုး တို့ထက် ရနိုင် ခက်လှသော ဆုမျိုး ဖြစ်သောကြောင့် သဒိုင်း ဆရာ ရာဇဝင် ဆရာ တို့က ဤသို့သော ဆုမြတ်မျိုးကို (ဒုလ္လဘီဝါစာ) မင်္ဂလာ ဆုတော် ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ရေးသား ကြလေသည်။

ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပာယ်မှာ။ ။ ပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း ပေးနိုင် ခဲ့လှ၊ ရသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာလည်း ရနိုင် ခဲ့လှသော

မြတ်သော ဖိန့်ခွန်း စကား ကိုပင် (ဒုလ္လဘိဝါစာ) ဟူ၍ ဆိုလိုရင်း ဖြစ်သည်။

ဗြာဏ္ဍိယကျမ်း။

ဤကဲ့သို့သော ဒုလ္လဘိဝါစာ မင်္ဂလာ ဆုတော် ကို ရရှိခံယူတော် မူသော မင်းတို့မှာ မြန်မာ ရာဇဝင် တို့၌ ယခု ရေးပြု ခဲ့သော ထီးလှိုင်ရှင် မြေးတော် တပါး၊ အင်းဝ ပြည်တွင် ဘုရင် မိုးညှင်း မင်းတရား ကြီး၏ သားတော် အိမ်ရှေ့ မင်းဘုရား။ ။ သည်နှစ်ပါးသာ ရှိလေသည်။ ။ မိုးညှင်း မင်းတရား ကြီးသည် မိမိ၏ သားတော် အိမ်ရှေ့ မင်းသားအား (မောင့်မြို့- မောင့် နန်း) ဟူသော စကားကို ပေးသနားတော် မူဘူးလေ သည်။

ဒုလ္လဘိ ဝါစာ မင်္ဂလာ ဆုကို ပန်ဆင် ရရှိတော်မူ သော မြေးတော် သူမြတ်ကား ဘွားမြင်ပြီး၍ မကြာမီ ပင် ထီးနန်းကို အုပ်စိုး၍ မြတ်သော မင်းအဖြစ်သို့ ရောက် အောင် ချီးမြှောက်ခြင်း ခံယူတော် မူလိမ့်မည်။ ။ သည် အရာတွင် ဘုရားဆက် သမိုင်းလင်္ကာကို ဘော်ပြ ဦးမည်။

ဘုရားဆက် သမိုင်းလင်္ကာ။

၃။ ကျောက်မျက်နှာ နှစ်ရက် မျက်တောင် ခတ်သို့ ဝန်းပတ်ရိပ်ငြိမ် နန်းမွေ့ သိမ်ထက် ရွှေအိမ်သည် ဖုရား

တတိယနိမိတ်ကြီး ဖြစ်ပြန်ခြင်း အကြောင်း။ ၅၁

မွေးပေါက် သွားသော သားကောင်း ရတနာ ဘုန်းဝါ
ကြန်အင် ပြည့်စုံ လင်သည် ဗုဒ္ဓကံ နှောင်း သတိုး
လောင်းကား ထိန်းကျောင်း ယုယ ပြုပြင်ကြသည် မရ
နိုင်သော် ဝိကြေး အော်လျှင် ဟိုးတော် ဘုရား တိုင်း
အခြားကို ဘတ်ကြား စေမှ ကြည်ရှင် ပျဉ်း လောက
မျက်ဖျော် ရှင်တိုးတော်လည်း လှစ်တော်ရဲရဲ ဆိုခဲနိုင်လှ
နှုတ်မိန့် ဟလျက် ငါ့ မြေးတော်နန်း ငါ သိမ်းမြန်းဘု
ရှင်လန်း ပြီပြင် ခွန်းတော် ဆင်သည်။ ။မင်းတွင် အ
ထွတ်အမြတ်တည်း။

၅။ တတိယ နိမိတ်ကြီးတပါး။

မြေးတော် သူမြတ်သည် အင်တော် တိတ်ပြီးသော်
ခဏမျှ ကြာအောင် စက်ရာ ထက်တွင် တလွန်လွန်
တလိမ်လိမ်နှင့် အညှိမ် နေတော် မမူနိုင်ဘဲ ရှိပြန်လေ
သည်။ ။ထို အခြင်းအရာကို ထီးလှိုင်ရှင် မင်းတရားကြီး
သိမြင်တော် မူပြန်လျှင် ရှေးနည်းတူ ဟူးရား ဆရာတို့
အား မေးမြန်းတော် မူချေပြန်သော် ဟူးရား ဆရာတို့က
လျှောက်ထား ကြသည်မှာ၊ မြေးတော် သူမြတ်သည်
အင်တော်တိတ်ရာမှ ခဏမျှ ကြာအောင် တွန်လိမ် လှုပ်
ရှားလျက် ငြိမ်ဆိမ်စွာ စံနေတော် မမူနိုင်ခြင်းမှာ။ ။
အရှင် မြေးတော်သည် နောင်သောအခါ အရွယ်တော်
ကြီး၍ နတ်ရွာစံတော် မူခါနီးတွင် ရွှေနန်းထက်မှာ နတ်
ရွာ စံတော် မမူဘဲ ဘုရားဂူ၏ အတွင်းဝယ် ဆင်းရဲ

ပင်ပန်းစွာ နတ်ရွာခံတော် မူရအံ့သော နိမိတ်ကြီးဖြစ်ပါသည်။
ဟူ၍ လျှောက်ထား ကြလေသည်။

မှတ်ချက်။

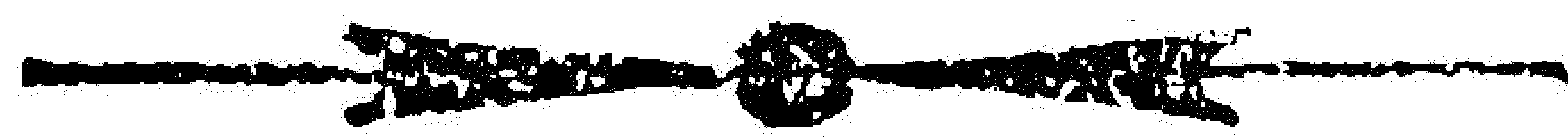
ဟူးရားဆရာတို့ လျှောက်ထားချက် အတိုင်း မြေးတော် သူမြတ်သည် မိမိပြုလုပ် တည်ထားခဲ့သော ရွှေဂူကြီး ဘုရား၏ အတွင်း၌ သားတော် နရသူ မင်းသား၏ လက်ချက်ဖြင့် ပင်ပန်း ဆင်းရဲစွာ နတ်ရွာ ခံတော်မူရ ရှာချေသည်။ ။ဤအကြောင်းကို ဤသဒ္ဓါး၌ပင် တွေ့မြင် ဘတ်ရှုရပါလိမ့်မည်။

ဤသို့လျှင် ဘုန်းလက်ရုံးပညာ နေဝါ လရောင် ကဲ့သို့ ထွန်းပြောင် တောက်ပတော်မူ၍ သာသနာတော် သုံးပါး၏ အစီး အပွားကို ဆောင်နိုင် အံ့သော မင်းလောင်း မင်းလျှာကို ဘွားမြင် လာခြင်းမှာ မြန်မာ အမျိုးသား အပေါင်းနှင့် သာသနာတော် သုံးပါး၏ ကုသိုလ် ကံကြီး တခုပင် ဖြစ်လေသည်။ ။ထိုမျှ ဘုန်းတော် ကြီးမားတော်မူသော အဆုံး မရှိသော လက်ရုံး အာဏာ သမ္ဘာ အဆောက်အဦတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသတ္တံ့သော အထူးထူးသော အံ့ဘွယ်သရဲ လွန်ကဲ ထိတ်လန့်ဘွယ် ကောင်းသော တိတ်နိမိတ် အပြား တို့ကို ထင်ရှားစွာ ဖြစ်စေနိုင်သော ပါရမီ ဂုဏ်ထူး ရှိတော်မူသည့် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းတရားကြီး ဘုရား၏ မြေးတော် မင်းသွီး- ရွှေအိမ်သည် မင်းသား- စောယွမ်း မင်းငယ်တို့၏ သားတော် ဖြစ်သော

မင်းဇောရာဇ်အဖြစ် ရောက်တော်မူခန်း။ ၅၃

မင်းသောင်း မင်းလျှာ သူမြတ် သည်ကား သာသနာတော် သက္ကရာဇ် တထောင်၊ ခြောက်ရာ၊ / တဆယ်ပြည့် (၁၆၀၀) ဂေါဇာ သက္ကရာဇ် လေးရာ နှစ်ဆဲ့၊ ရှစ်ခု (၄၂၀) ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း (၈)ရက် ကြာသပတေးနေ့ ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာ ရက်ချိန် ပြက္ခဒိန်ခေတ် အတွင်း၌ နတ်တို့ပြည်မှ နတ်မင်း၊ သိကြားမင်းတို့ ပို့ဆောင် လာဘိသကဲ့သို့ ရှုအိမ်သည် မင်းသို့မှ အွားမြင်ဖြစ်ထွန်း တော်မူခဲ့ လေသတည်း။

ဘုရားဒါယကာ အွားမြင်တော်မူခန်း ပြီး၏။

မင်းဇောရာဇ် အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခန်း။

ယခု အခါ၌ သီဟိုဠ်နှင့် ဘုရား ဒါယကာ အွားမြင် တော်မူရာ အခန်းအပိုင်းကို ဆိုပြီး၍ မင်းဇောရာဇ် အဖြစ် သို့ ရောက်တော်မူခန်းကို ဆိုပေအံ့သတည်း။

မြေးတော် သူမြတ် မွေးအွားတော် မမူမီ အခါက ထီးလှိုင်ရှင် မင်းတရားကြီး၏ တိုင်းနိုင်ငံတော် အဝင်ဖြစ် သော ကုလားပြည် သံတောင် အရပ်နှင့် ငသုံးပင်လယ် အရပ်တို့သည် သစ္စာတော်ကို ဖောက်ပြန်လျက် ထောင် ထား ခြားနား ကြလေသည်။ ။ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီး သည် နိုင်ငံတော် ဖြစ်သော ကုလားပြည် သံတောင်နှင့်

၅၄ သိဟိုဠ်ရှင် သရိုင်းကျမ်း။

ငသုံး ပင်လယ်ဝတို့ကို နှိပ်နင်းတိုက်ခိုက်ရန် စစ်သည်
ပေါင်းများစွာနှင့် အမှုးအမတ် တို့ကို စေလွှတ်တော် မူ
လေသည်။ ။ မှူးမတ် စိုလ်ပါ တို့လည်း ကုလားပြည်
သံတောင်နှင့် ငသုံးပင်လယ်ဝ အရပ်တို့ကို တိုက်ခိုက်
နှိပ်နင်းရန် စစ်သည် ပေါင်း များစွာနှင့် တွက်ကြ လေ
သတည်း။

မြေးတော် သုမြတ်ကား ကြီးမားသော ဘုန်းတန်ခိုး
ရှိတော် မူသောကြောင့် အထူးထူးသော အံ့ဘွယ် သရေ
တို့ကို ဖြစ်စေလျက် ဘွားမြင်တော် မူခဲ့သည် ဖြစ်ရာ
ဘိုးတော် ထီးသိုဠ်ရှင် မင်းကြီးမှာ လွန်စွာ နှစ်သိမ့်အားရ
တော် မူသောကြောင့် ဘွားမြင်တော် မူပြီး၍ နှစ်ရက်
သုံးရက်မျှ အကြာတွင်ပင် ရာဇာဘိသေက မင်္ဂလာကို
စီရင်ပြုလုပ်၍ ဝိမိအုပ်ချုပ် စိုးစံတော် မူရသော တိုင်း
နိုင်ငံတော်၌ ကိုယ်တော်နှင့် ထပ်တူ ထီးဖြူဆောင်းပိုက်
၍ မြတ်သောမင်း အဖြစ်သို့ သွတ်သွင်း တင်မြှောက်ရန်
ရည်သန်ပိုင်းခြားတော် မူသည်။

ရာဇာဘိ သေကမင်္ဂလာ ဟူသည် မင်း၏ အဖြစ်သို့
တင်မြှောက်လျက် ထိပ်ထက်၌ ရေစင် သွန်းလောင်းခြင်း

၂။ ရာဇာဘိသေက မင်္ဂလာ စီရင်ခြင်း အခမ်းအနား
ကို ရွှာဘုံနိဒါန်းကျမ်း၊ ဧညာစတီ အရေးတော်ပုံ ကျမ်းတို့
၌ အကျယ်တဝင့် ဆိုထားပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဤသရိုင်း
ကျမ်း၌ ရာဇာဘိသေက မင်္ဂလာ အခမ်းအနားကို ဘော်
ပြခြင်း မပြု သတည်း။

မင်းကောရာဇ်အဖြစ် ရောက်တော်မူခန်း။

သဘာဝကို ဆိုလိုသည်။ ။မြေးတော် သူမြတ်ကို သွား
 မြင်တော် မူပြီး၍ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ခန့် ကြာလျှင် သိုး
 တော် ထီးယိုင်ရှင် မင်းတရားကြီးသည် မြတ်သော ရာဇ
 ပလ္လင်ထက်၌ နေမင်းကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာ ထိုင်နေတော်
 မူလျက် သိကြားမင်း၊ နတ်မင်း တို့၏ တင့်တယ်ခြင်းနှင့်
 တူသော အလွန်သျှင် အံ့ဩဘွယ်ရာ ကောင်းသော တင့်
 တယ်ခြင်းကို ဆောင်တော်မူပြီးလျှင် မြေးတော် သူမြတ်
 ကို ရင်ခွင်ထက်တွင် ပိုက်ပွေ့တော် မူလျက် (သိရိဇေယ
 သူရ) ဟူသော ဘွဲ့အမည်တော်ကို ပေးအပ် ဆောင်နှင်း
 တော်မူ၍ ကြီးကျယ်ခမ်းနား လှသော ရာဇဘိ သေကာ
 မင်္ဂလာကို စီရင်တော်မူသည်။

ရာဇဘိသေကာ မင်္ဂလာ ပွဲသဘင် ကြီးစွာ ခံသော
 အခါတွင် သိုးတော် ထီးယိုင်ရှင် မင်းတရားကြီး ဘုရား
 သည် မှူးမတ် အပေါင်း တို့အား မြေးတော် သူမြတ်၏
 အကြောင်းချင်းတကို ဤသို့လည်း မိန့်တော် မူသည်။ ။
 မိန့်တော်မူပုံမှာ။ ။အို-မှူးမတ် အပေါင်းတို့ ငါ့ကိုယ်တော်
 သည် မြေးတော် သူမြတ်၏ ကြီးမား လွန်ကဲသော ဘုန်း
 ပါရမီတော်ကို တွေ့မြင်သိရှိတော် မူရသောကြောင့် မြေး
 တော်သူမြတ်၏ မယ်တော်ဖြစ်သော သွီးတော်- ရှာအိမ်
 သည်မှာ မီးဖွားရက်မျှ- မစေ့ငမီ ငါ့ကိုယ်တော်၏ မြေး
 တော်ကို ရာဇဘိ သေကာ မင်္ဂလာပြု၍ တိုင်းကား နိုင်ငံ
 အဝှမ်းတွင် မြတ်သော မင်း အဖြစ်ကို မြှောက်တော်
 မူသည်။ ။ဤကဲ့သို့ တင်မြှောက် ရခြင်းမှာလည်း ငါ၏
 မြေးတော်မှာ ထက်ကြွပ် ပါရှိခဲ့သော ဘုန်းတော်၊ ကံ

တော်၏ အကျိုးပင် ဖြစ်ချေ၏။ "သို့စင်မျှ ငယ်ရွယ်စဉ် အခါကပင် ရာဘာဘိ သေက မင်္ဂလာဖြင့် ကြီးစွာသော တိုင်းကား နိုင်ငံကို အပ်နှံ ဆောင်နှင်း ရခြင်းမှာ မင်း ဆက် တကာဘို့ ခံရခဲလှသော သက္ကသေခံ ချက်ကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။ ငါ၏ တိုင်းနိုင်ငံ အဝှမ်းကိုပင် မြေးတော် ၏ တိုင်းနိုင်ငံ ဖြစ်စေ၊ မြေတော်၏ တိုင်းနိုင်ငံ သည်ပင် ငါ၏ တိုင်းနိုင်ငံ ဖြစ်စေ။ "တောအုပ်ကြီး တခုတွင်ရွှေ ခြင်္သေ့မင်းကြီး နှစ်ဦးတို့ နေထိုင်ပျော်စံဘိ သကဲ့သို့ တိုင်း နိုင်ငံ တခုတည်းတွင် ငါကိုယ်တော်သည် မြေးတော်နှင့် အတူ ထီးဖြူကိုဆောင်း၍ နန်းပြိုင်၊ ထီးပြိုင်၊ မင်းပြိုင် စံတော် မူမည်။ ။မြေတော် အားလည်း (သီရိဇေယ သူရ)ဟူသောဘွဲ့မည်ကို ဘွဲ့ချည်ခေါ်တော်မူမည်။ ဤကဲ့သို့ မိန့်တော်မူသတည်း။

ယင်းကဲ့သို့ မြေးတော်အား "သီရိဇေယ သူရ" ဟူ သော ဘွဲ့တော်ဖြင့် မှည့်ခေါ်သတ်မှတ်လျက် မြတ်သော မင်းတရား၏ အဖြစ်ကို ဘိသိက် ရေစင် သွန်းလောင်း သော ပွဲသဘင် နေ့မှာပင် ကုလားပြည် သံတောင်နှင့် ငသုံးပင်လယ် အရပ်တို့ကို- တိုက်ခိုက် နှိပ်နင်းကုန်သော အမတ်တို့သည် ရန်သူ- သူပုန် တို့ကို ကောင်းစွာအောင် မြင်လျက် "သို့လူ" ဖြစ်သော ကျေးကုလား လူမျိုး တို့ကို ဘမ်းဆီး ယူလာပြီးလျှင် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီးအား ဆက် သလာကြသည်။ ။ ထိုသို့သော အကြောင်းစံနစ်ကို မြင် တော်မူသော ဘိုးတော် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီးသည် အံ့ဩ မြင်းကြီးစွာနှင့် မင်္ဂလာစကားကို မိန့်ကြားတော် မူသည်

မင်းကော့ကုဇအဖြစ် ရောက်တော်မူခန်း။

မှာ။ ။အိုမှူးမတ်တို့ ငါ့မြေးတော် သိဒ္ဓိဇေယ သူရကို ရာဇာဘိသေက မင်္ဂလာခံသောနေ့မှာပင် ရန်သူ ဖြစ်သော ကျေးကုလား တို့သည် ငါကိုယ်တော် ဖြတ်၏ ခြေဘဝါး တော် အောက်သို့ ရောက်လာကြရ လေသည်။ ထိုသို့ရန် သူဖြစ်သော ကျေးကုလား တို့ကို အောင်နိုင် ခြင်းသည် လည်း မြေးတော် သူမြတ်၏ ရာဇာဘိ သေက မင်္ဂလာ ခံယူရာ နေ့နှင့် ကြိုကြိုက်ရကား နောင်သော အခါတွင် ငါကိုယ်တော်၏ မြေးတော် သူမြတ်သည် မလိဂြို။ ရန် သူအပေါင်းတို့ကို အလွယ်တကူ အောင်မြင်နိုင် လတ္တံ့ သော အကြောင်းနိမိတ်ပင် ဖြစ်ချေသည်။ ။ဟူ၍ မိန့် တော်မူလေသည်။

ဘိုးတော် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီးသည် သုံ့လှဖြစ် သော ကျေးကုလား တို့အား ဝေဠုကူး အရင်၌ အစုအ ငန်းချစေလျက် အိမ်ခြေ ယာခြေတို့ကို ယူ၍ နေထိုင်စေ တော်မူ၏။ ။ မြေးတော် သိဒ္ဓိဇေယ သူရနှင့် ဘိုးတော် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီးတို့ကား ထီးပြိုင်၊ နန်းပြိုင် စံနေတော် မူကြသည်။ ။ ထီးပြိုင်၊ နန်းပြိုင်ဟု ဆိုသော်လည်း ရာဇ ပလ္လင် အသီး အခြားနှင့် တိုင်းကား နိုင်ငံကို ခွဲဝေပေး သည် မဟုတ်။ ။ ဘိုးတော်၏ နိုင်ငံသည်ပင် မြေးတော်၏ နိုင်ငံ။ ။ မြေးတော်၏ နိုင်ငံသည်ပင် ဘိုးတော်၏ နိုင်ငံ ဖြစ်စေတော်မူ၍ မြေး၊ အဘိုး နှစ်ပါး ထီးပြိုင်၊ နန်းပြိုင် စံနေတော် မူသည်။ ။ နန်းခြား မထားဘဲ ထီးပြိုင် တခု တည်းကို ဆောင်းလျက် အပြိုင်အဆိုင် စံတော် မူသည် ဟုဆိုလိုသည်။

သိဟိုဠ်ရှင် သရိုင်းကျမ်း။

ဗျ-ထေးချက်။

ဤသို့ ထီးတူ၊ နန်းပြိုင် စံနုတော်နှုကြောင်းကို ရေးသား ပြဆိုခြင်းကား၊ သိဟိုဠ်ရှင် သရိုင်းဟောင်းနှင့်အညီ ဖြစ်သဘည်း။ ။မြန်မာ ရာဇဝင်၌ မြေးနှင့်- အဘိုး သားနှင့်- အဘ ထီးဖြူတရတည်းကို ဆောင်းလျက် ထီးပြိုင်၊ နန်းပြိုင် နန်းစံရသော မင်းသားတို့မှာ နှစ်ပါးသာ ရှိလေသည်။ နှစ်ပါး ဟူသည်မှာ၊ ။ပြဆို ရေးသား ခဲ့ပြီးသော သိရိ ဇေယ သူရ မင်းသား တပါး။ ။အင်းဝ ပြည်တွင် ဒုတိယမင်းခေါင် မည်သော ဘုရင်မင်းတရား၏ သားတော် အသက် တဆဲ့၊ နှစ်နှစ် အရွယ်သာ ရှိသေးသော မဟာ သိဟာသူရ မင်းသားတပါး၊ ဤသို့နှစ်ပါး ဖြစ်လေသည်။ ။မန္တပတိုက်၌မူကား ရှေးလွန်လေပြီးသော အခါ “ဘာဂိနိယ” မင်းသည် သားတော် ဖြစ်သော အသက် တဆဲ့၊ ငါးနှစ်ရွယ်မျှ ရှိသော ဒိဋ္ဌိသာရ မင်းသားနှင့်အတူ နန်းပြိုင်- ထီးတူ စံတော် မူဘူးသော ထုံးဟောင်း တခုလည်း ရှိလေသည်။ ။ဤကဲ့သို့ သားနှင့်- အဘ မြေးနှင့် အဘိုးတို့ ထီးပြိုင်၊ နန်းပြိုင် စံစားရသော မင်းသား တို့၏ အဖြစ်သည်လည်း လွန်ကဲ ထူးမြတ်သော ဘုန်းပါရမီတော် ရှိသော မင်းသား တို့၏ အရိုက် အရာသာ ဖြစ်လေသည်။

၁။ ရဟန္တာသခင်- ရှင်အရဟံ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ငြင်း။

ဤအရာ၌ ရဟန္တာ သခင် အရှင် အရဟံနှင့် သက်ဆိုင် စင်လျဉ်းသော အကြောင်းအရာ များလည်း ပါရှိ နေရာ ထိုရဟန္တာသခင် အရှင်အရဟံ၏ ဖြစ်ပျက်ပုံ အကြောင်းဟူသော အတ္ထုပ္ပတ္တိ ကိုလည်း သိသင့် သဖြင့် အရှင်အရဟံ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ စကားတို့ကို ရာဇဝင်တော်၊ ပုဂံရာဇဝင်တို့၌ လာရှိသော အတိုင်း အကျဉ်း အမြောက်မျှ ရေးသားတော်ပြုဦးအံ့။

ရဟန္တာသခင် အရှင်အရဟံ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိသည်။ ။
၁ = ရာဇဝင်တို့၌လာသော အတ္ထုပ္ပတ္တိ။ ။ ၂ = သာသန ဝိသစာတမ်း၌ လာသော အတ္ထုပ္ပတ္တိ။ ။ ၃ = ပရိတ္တနိဒါန်း ၌ လာသော အတ္ထုပ္ပတ္တိ။ ။ ဟူ၍ သုံးမျိုးရှိ၏။ ထိုသုံးမျိုး တို့တွင် ဤသမိုင်း ကျမ်း၌ကား ရာဇဝင်တို့၌ လာသော အတ္ထုပ္ပတ္တိ ကိုသာ ရေးသား တော်ပြုမည်။ ။ ကြွင်း သော အတ္ထုပ္ပတ္တိတို့ကို အလှ်ရှိက ရှာဖွေ ကြည့်ရှုကြ ကုန်ရာ၏။

ရာဇဝင်၌လာသော အတ္ထုပ္ပတ္တိကား ဤသို့တည်း။ ။ မြန်မာနိုင်ငံ အတွင်း သုနာပရန္တတိုင်း တဒ္ဒဒိပတိုင်းတို့၌ သာသနာတော် မထွန်းပချေသေး၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဗျာဒိတ်စကားတော် အတိုင်း သာသနာတော်ကို ထွန်းပစေ အံ့... ဟူ၍ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့ ကြံစည်တော်မူပြီး သျှင် သိကြားမင်း ထံသို့ သွား၍ သာသနာတော် ပြုနိုင်

မည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကို အညီအညာ တောင်းဆို ကြံလေသည်။ ။
 သိကြားမင်းလည်း တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ ရှိသော နတ်
 သား တဏှာဘက်အား တောင်းပန်၍ လူတို့ ပြည်တွင်
 ပုဏ္ဏေ မဏိဝမ်း၌ ပဒိုသန္ဓေ နေစေ လေသည်။ ။ နေ့လ
 စေ့၍ ဘွားမြင်သည် ရှိသော် ထို သတိုးသား ပုဏ္ဏား
 သူငယ်ကို သီသဗုဒ္ဓိအမည်ရှိသော ရဟန္တာ အရှင်မြတ်
 စောင့်ကြပ်တော် မူရသည်။ ။ အရွယ်သို့ ရောက်လျှင်
 ပုဏ္ဏား လှလင်ပျိုသည် ပေဒင်လေးပုံတို့ကို သင်ကြားပြီး
 မှ ရဟန်းပြု၍ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံကို သင်ကြားတော် မူ၏။
 မကြာ မြင့်မီ ဝိဇ္ဇကတ် ကျမ်းဂန် တတ်မြောက်၍ မြတ်
 သော ရဟန္တာ အဖြစ်သို့လည်း ရောက်တော် မူသဖြင့်
 ရှင်အရဟံ- ဟူလော- အမည်ဖြင့် ဓမ္မဒိဋ္ဌိ တကျွန်းလုံး
 ကျော်စော ထင်ရှားတော် မူလေ၏။

ထို ရဟန္တာ သခင် ရှင်အရဟံ ထေရ်သည် သုနာ
 ပရန္တတိုင်း တဗ္ဗဒိပတိုင်းတို့၌ သာသနာတော် စည်ပင်
 ပြန့်ပွားခြင်း မရှိသေး။ ငါသည် သာသနာတော် သုံးပါးကို
 ထိုတိုင်းနိုင်ငံ တို့၌ ထွန်းတောက်အောင် ပြုပေအံ့။ ။
 ဟု- ကြံရွယ်တော် မူပြီးသော် ပုဂံပြည်သို့ ရှေးရှု ကြ
 တော်မူလာသေ၏။ ။ ရောက်တော် မူလျှင် ပုဂံပြည်နှင့်
 မနီးမဝေးသော တောအုပ်တခု၌ သီဟင်းသုံး နေထိုင်
 တော်မူ၏။ ။ ထိုအခါ သိကြားမင်းသည် ရဟန္တာသခင်-
 ရှင်အရဟံ မထေရ်ကို အနော်ရထာ မင်းဦးထံသို့ ရောက်
 အောင် ပို့ဆောင်ပေအံ့ဟု နှလုံးသွင်းလျက် တောအုပ်သို့
 သက်ဝင်လာသော တောင်မုဆိုး တဏှာဘက်အား လှည့်

အနော်ရထာမင်းကြီးနှင့် ဝေဠုဆုံခြင်းအကြောင်း။ ၆၁

ပတ်ဖြားယောင်း၍ ရှင်အရဟံ မထေရ်ကို ဖူးတွေ့စေ
 သည်။ တောမူဆိုးသည် ရှင်အရဟံ ထေရ်မြတ်ကို မြင်
 တွေ့လျှင်ပင် ရှင်အရဟံ၏ နှစ်သက် ကြည်ညိုဘွယ်
 ကောင်းသော ဣန္ဒြေတို့ကို ဖူးမြင်ရသဖြင့်။ ။ဤသူကား
 လူထူး၊ လူမြတ်ဖြစ်ရာသည်။ လူသာမန်မျှ မဖြစ်တန်ရာ။ ။
 ဟူ၍- မှတ်ထင်ပြီးလျှင် ရှင်အရဟံကို ပင့်ဆောင် ခဲ့ပြီးမှ
 ပုဂံပြည်ရှင် ဘုရင်အနော်ရထာ မင်းကြီးအား ဆက်သ
 လေ၏။ ။ရှင်အရဟံလည်း တောမူဆိုး ပင့်ခေါ်သည့်
 အတိုင်း ပရိက္ခရာ ရှစ်ပါးကို ယူတော်မူ၍ လိုက်ပါတော်
 မူခဲ့လေသည်။

၂။ အနော်ရထာ မင်းကြီးနှင့် ဝေဠုဆုံခြင်း။

မူဆိုးလည်း တောအုပ် တခု၌ ဤသူကို တွေ့၍ ယူ
 ဆောင် ဆက်သပါသည်- ဟု အနော်ရထာ မင်းကြီးအား
 လျှောက်ထား သံတော် ဦးတင်လေသည်။ ။မြတ်သော
 ပညာနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော အနော်ရထာ မင်းကြီး
 သည် ငြိမ်သက် တည်ကြည်သော ဣန္ဒြေနှင့် ပြည့်စုံတော်
 မူသော ရှင်အရဟံ ထေရ်မြတ်ကို ဖူးမြော် တွေ့မြင်ရ
 လျှင်။ ။ဤသူကား သူယုတ်မဟုတ်၊ မြတ်သောသူဖြစ်
 ရမည်။ ဤသူ၏ ဝမ်းတွင်း၌ မြတ်သော တရားတော် ရှိရာ
 သည်....ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူပြီးသော် နေရောင်ဖြင့် တွေ့
 ထိသော ကြာမုံကဲ့သို့ ဖြည့်ဆည်းပူးတော် မူခဲ့ပြီးသော
 ပါရမီတော် အဟုန်ဖြင့် တုန်လှုပ် ချောက်ချားလျက် အား

ရနှစ်သိမ့်တော် မူလေသည်။ ထို့နောင် အနော်ရထာမင်း
 တရားသည် ဤသို့ ကြံစည်တော် မူ၏။ ။ဤသူကား
 မြတ်သော သူဖြစ်အံ့၊ မြတ်သော နေရာ၌ နေတော်မူလိမ့်
 မည်။ ယုတ်သောသူ ဖြစ်အံ့ ယုတ်သော နေရာ၌ နေပေ
 လိမ့်မည်။ ငါသည် ထိုသူ၏ အယုတ် အမြတ် သဘော
 ကို နေရာဖြင့် စုံစမ်းမည်... ဤသို့ ကြံစည်တော်မူ၏။ ။
 ကြံစည်တော် မူပြီးလျှင် ရှင်အရဟံအား လျှောက်ပတ်
 သောနေရာ၌ နေပါတော့လော- ဟု ဆိုတော် မူသည်။

ရှင်အရဟံလည်း မြတ်သော အဖြစ်ကို သိစေတော်
 မူသိုသောကြောင့် မြတ်သော ရာဇပလ္လင်ထက်သို့ တက်
 ၍ နေတော် မူ၏။ မင်းကြီးလည်း ထိုသို့ နေတော်မူ
 သည်ကို မြင်တော် မူလျှင်။ ။ဤသူကား နေရာကြီး
 ကျယ်စွာ တကား၊ သူ၏အမျိုး အနွယ်ကို မေး စိစစ်ဦး
 မည်...ဟု ကြံစည်တော်မူပြီးသော် ရှင်အရဟံသို့ ချဉ်းကပ်
 လျက် ဤသို့ နားတော် လျှောက်တင်လေ၏။ ။လျှောက်
 တင်ပုံမှာ။ ။အရှင်သည် အဘယ် သူ၏ အမျိုးအနွယ်
 ဖြစ်တော် မူသနည်း... ဟူ၍ လျှောက်ထား၏။ ။ရှင်
 အရဟံသည်။ ။ငါကား အရဟံ- အစရှိသော ဂုဏ်
 တော်ကိုးပါး စသည်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓ အမျိုးအနွယ် ဝေတည်း...ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ။
 အနော်ရထာ မင်းကြီးက မေးလျှောက် ပြန်သည်မှာ။ ။
 အရှင်သည် အဘယ် သူ၏ အဆုံး အမကို ခံယူပါသ
 နည်း။ ။ဟူ၍ မေးလျှောက် ပြန်၏။ ။ရှင်အရဟံက
 ဖြေကြားသည်မှာ။ ။သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓ အမည်ရှိသော မြတ်

အနော်ရထာမင်းကြီးနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း အကြောင်း။ ၆၃

စွာဘုရားသခင် ပညတ်တော် မူအပ်သော သိမ်မွေ့နက်နဲ လှသော အာဏာဒေသနာတော်မှ လာသော အဆုံးအမ ကို ငါခံယူသည်။ ။ဟူ၍- မိန့်တော် မူ၏။ ။မင်းကြီး လည်း ဝမ်းသာ ရှင်ပျသော စိတ်ဖြင့် လျှောက်ထားပြန် သည်မှာ။ ။ထိုသို့ ဖြစ်လျှင် ငါ့ရှင်၏ ဆရာ- မြတ်စွာ ဘုရားသခင် ဟောတော် မူအပ်သော တရား တော်ကို တစိတ်တစိုက်မျှ ကြားနာ လိုပါသည်။ ဟု လျှောက်ထား လေသည်။ ။ရှင်အရဟံလည်း သိရှိစွာ သောကမင်း ကြီးအား နိဂြောဓ သာမဏေသည် အပ္ပမဒ တရားကို ဟောတော်မူသကဲ့သို့ အနော်ရထာ မင်းကြီးအား အပ္ပ မဒ သုတ္တန်ကို ဟောတော်မူလေ၏။

ရှင်အရဟံ၏ တရားတော်ကို ကြားနာရလျှင် မင်း ကြီး၏ နှလုံးတော်သည် အကြိမ် တရာ စစ်အပ်ပြီးသော ဆီတွင် အဖန်တရာ ဖတ်အပ်သော ဝါဂွမ်းစိုက်ကို ချာထိ သကဲ့သို့ ပြောပျောင်း နူးညံ့လျက် ဩက္ကမ သဒ္ဓါဖြင့် မတုန်မလှုပ် ကြည်ညိုတော် မူလေ၏။ ။တရား တော်၏ အဆုံး၌ မင်းကြီးသည် ဤသို့ လျှောက်ထား ပြန်လေ သည်။ ။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရားကား ယခုအခါ အဘယ်မှာ ရှိပါသနည်း၊ တရားတော်ကား အဘယ်မျှ အရေအတွက် ရှိပါသနည်း၊ တပည့်သား သံဃာတော် ကား ငါ့ရှင်မှတစ်ပါး- တခြား ရှိသေးသလော၊ မရှိပြီလော ဟု မေးမြန်း လျှောက်ထားတော် မူ၏။ ။ရှင်အရဟံ လည်း။ ။ငါတို့ဆရာ မြတ်စွာ ဘုရားကား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော် မူပြီ၊ ဓာတ်တော် မှေတော် များသာ ကြွင်း

ကျန် ရစ်တော့သည်။ ။တရား တော်ကား ဓမ္မက္ခန္ဓာ ပေါင်း ရှစ်သောင်း၊ လေးထောင်မျှ ရှိသည်။ သံဃာတော် ကား ငါ့တပီး ပရမတ္ထသံဃာ၊ သမ္ဗုတိ သံဃာ များစွာ ရှိလေသေးသည်။ ။ဟူ၍- ဝိနိသိတော်မူ၏။

ထိုစကားကို မင်းကြီး ကြားသိတော် မူလျှင် အ တိုင်းထက်အလွန် ကြည်ညိုခြင်း ဖြစ်၍ ဤသို့ လျှောက် ပြန်လေ၏။ ။အရှင်ဘုရား အကျွန်ုပ်အား ဤဘဝတွင် အရှင်မှ တပီး ကိုးကွယ်ရာ မရှိပါပြီ၊ ယနေ့မှစ၍ အ ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်အသက်ကို အရှင်အား ဆောင်နှင်းတော့ သည်။ ။အရှင်၏ အဆုံးအမကိုလည်း ကျွန်ုပ်ခံယူတော့ သည်။ ။ဟူ၍- လျှောက်ထား လေ၏။ ။ဤသို့လျှင် အနော်ရထာ မင်းကြီးသည် သက်ဝင်တော့ သဒ္ဓါရှိသည် ဖြစ်၍ ရှင်အရဟံအား အရညကင် ရတင်- ရသောက် သော အရပ်တခု၌ တောကျောင်း သစ်မ်း ဆောက်၍ လှူဒါန်းတော် မူလေ၏။ ရှင်အရဟံလည်း ထိုအခါမှ စ၍ ပုဂံ ပြည်၌ပင် သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူလေသည်။ ။ အနော်ရထာ မင်းကြီးလည်း ကိုးကွယ်ခဲ့ရင်း ဖြစ်သော အရည်းဆရာကြီး- သုံးကျိပ် တို့နှင့်တကွ အရည်းတပည့် ပေါင်း ခြောက်သောင်း တို့ကို ကိုယ်တော် တိုင်လည်း စွန့်ပယ်တော်မူ၏။ တိုင်းသူ ပြည်သား တို့ကိုလည်း စွန့် ပယ် စေတော်မူ၏။ အချို့တို့ကို လူဝတ် လဲစေချက် အမောင်းကိုင်၊ လှံကိုင်၊ ဆင်ချေးကျား၊ မြင်းချေးကျားထည့် တော်မူ၏။ သာသနာ၌ ကြည်ညိုသော အရည်း ရဟန်း အချို့တို့ကို ရဟန်း ပစ္စည်းပြု၍ သာသနာတော်ကို ထမ်း

အနော်ရထာမင်းကြီးနှင့် ဝေဠုဆုံခြင်း အကြောင်း။ ၆၅

ရွက်စေတော် မူသတည်း။ ။ ဤသည်ကား ရဟန္တာ သခင် အရှင်အရဟံ မထေရ်မြတ် ပုဂံပြည်သို့ ကြွရောက် တော် မူလာကြောင်းကို ဆိုသော စကားစုတည်း။

မှတ်ချက်။

အနော်ရထာ မင်းကြီးကား ထီးလှိုင်ရှင် မင်းတရား၏ ခမည်းတော် ဖြစ်၍ သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရား ဒါယကာ ဖြစ်လတ္တံ့သော ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီး၏ မြေးတော် သီရိဇေယာသုရ မင်းသား ငယ်၏ ဘေးတော်ပင် ဖြစ်သည်။ ။ ထို အနော်ရထာ မင်းကြီး သည်ကား သာသနာ တော် သက္ကရာဇ် တထောင်၊ ငါးရာ၊ ခြောက်ဆဲ့ တချ (၁၅၆၀)ခု ဂေါဇာသက္ကရာဇ် သုံးရာ၊ ခုနစ်ဆဲ့၊ ကိုးခု (၃၇၆)ခု နှစ်၌ ပုဂံ ပြည်တွင် မြတ်သော မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော် မူသည်။ ။ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်၍ အနှစ်လေးဆယ် ကြာမှ သာသနာတော် သက္ကရာဇ် တထောင်၊ ခြောက်ရာ၊ တချ (၁၆၀၀)ခု ဂေါဇာ သက္ကရာဇ် လေးရာ၊ တဆဲ့၊ ကိုးခု (၄၁၆)ခုနှစ်၌ အရှင်အရဟံ ပုဂံ ပြည်သို့ ရောက်တော် မူသည်။

ထို အရှင်အရဟံ မထေရ်မြတ်သည် အနော်ရထာ မင်းစော လက်ထက်တော်၊ ထီးလှိုင်ရှင်- ကျန်စစ်သား မင်း လက်ထက်တော်၊ သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရား ဒါယကာ-အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး လက်ထက်တော် ဤလက်ထက်

တော်သုံးရပ် တို့နှင့် များလှ စွာသော မင်းယောက်ျား၊ မင်း
 မိန်းမ- အစရှိသည် တို့နှင့် တကွ တိုင်းနေ ပြည်သူတို့
 အား တရားဟောပြော ဆုံးမ ပြီးလျှင် သာသနာတော်
 မြတ် သုံးပါး၏ အစီးအပွား ကိုသာ ဆောင်ရွက်တော်မူ
 လေသည်။ ။တဘိယမြောက် ဖြစ်သော သီဟိုဠ်ရှင်
 ဘုရား ဒါယကာ- အသောင်းစည်သူ မင်းကြီး၏ လက်
 ထက်တော်၌ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူလေသည်။ ။ပရိနိဗ္ဗာန်
 စံဝင်တော် မူပုံအကြောင်းကို အထက်၌ ဘွဲ့မြင်ဘတ်ရှု
 ရလိမ့်သတည်း။

၃။ အရှင် အရဟံထေရ်မြတ်၏
 မိန့်ခွန်းတော်။

ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသော စကားရဖြင့် ထီးလှိုင်ရှင် မင်း
 တရားကြီး၏ လက်ထက်တော် အခါ၌ ရဟန္တာ သခင်
 အရှင် အရဟံ ထေရ်မြတ် ထင်ရှားစွာ ရှိတော်မူကြောင်း
 ကို သိအပ်ပေပြီ။ ။ဆိုကြောင့် သဒ္ဓါးစကားကို ဆက်
 လက်၍ ရေးသားပေအံ့။

တိုးတော် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီးသည် မြေးတော်ကို
 ချစ်ကြည်တော် မူလှသောကြောင့် ထီးနန်း အပြိုင် နန်းစံ
 တော် မူခြင်းမှာ တိုင်းနိုင်ငံ အဝှမ်းတွင် ထင်ရှား ကျော်
 စော သွားလေ၏။ ။ထိုအခါ များစွာ ကုန်သော နန်း
 တွင်းသူ၊ နန်းတွင်းသား တိုင်းသူ၊ ပြည်သား တို့က မြေး
 တော် သီရိဇေယာသုရ၏ ဘုန်းဂုဏ်သဗ္ဗာ ရင့်မာတော်
 မူသော ပါရမီ ကျေးဇူး တို့ကို အထူးထူး အထွေထွေ

ရှင်အရဟံ တရားဟောတော်မူခြင်း အကြောင်း။ ၇၇

ချီးမွမ်းကြ လေကုန်သဘည်း။ ။မြေးတော် သီရိဇေယ
သူရ- မင်းသားငယ်ကို ချီးမွမ်း ပြောဆိုကြသော အသံ
တို့သည်ကား နန်းတွင်း၊ နန်းပြင်၌ အလွန် ထင်ရှားလေ
ကုန်၏။ ။အရှင်အရဟံ ထေရ်သည်လည်း များစွာ
သော သူတို့ ချီးမွမ်း ပြောဆိုသော သီရိဇေယသူရမင်း
သားငယ်၏ အကြောင်းချင်းတို့ကို ကြားသိတော် မူ
လျှင်။ ။ဤ မင်းသားငယ်ကား နောင်သော အခါတွင်
သာသနာတော်သုံးပါး တိုင်းနေသူ လူအများဘုံ၏ အစိုး
အပွား ကိုသာ ကျင့်ဆောင်တော်မူမည့်သူ ဖြစ်ချေသည်။
ငါ့နှင့်လည်း မြတ်သော ဆုတော်ကို ပန်ယူဘက် ဖြစ်ချေ
သည်။ ။သီရိဇေယသူရ မင်းသားငယ်၏ ကျေးဇူးဂုဏ်
သတင်းကို ထင်ရှား သည်ထက် ထင်ရှား စေရန် ငါ
ကိုယ်တိုင် ပြောဆို ချီးမွမ်းဦးမည်။ ။ဟူ၍ ကြံစည်
တော် မူပြီးလျှင် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီးရှိရာ နန်းယင်ပြင်
သာသို့ လျင်မြန်စွာ ကြွလာတော်မူခဲ့ လေသတည်း။

ရွာနန်းတော်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် မြတ်သောရာဇ
ပဋ္ဌင် ထက်၌ ထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေ နေတော်မူ ပြီးသော်
စုဝေး ရောက်လာသော မင်း၊ မောင်းမ၊ ပရိသတ် တို့အား
အဘိတ်အခါ၌ ဖြစ်ခဲ့ဘူးသော အကြောင်းဇာတ် တခုကို
မိန့်ကြားတော် မူလေ၏။ ။ချားစွာသော မင်း၊ မောင်းမ၊
မူးမတ် ဗိုလ်ပါတို့ သည်လည်း အရှင် အရဟံ၏ မိန့်ခွန်း
တော်ကို နာခံ မှတ်သား နေကြကုန်၏။ ။အရှင်အရဟံ
ကိုယ်တော်လည်း ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီးအား အမှုထမ်း
လျက် မိန့်ကြားတော် မူပုံမှာ။

အတိတ်ဝတ္ထု။

မြတ်သော မင်းကြီး။ ။သင်မင်းကြီး၏ မြေးတော် သီရိဇေယသုရကို ထီးပြိုင်၊ နန်းပြိုင် အပ်နှင်း၍ မင်းအဖြစ် မြှောက်သည်ဟု ကြားသိရပေသည်။ ။မြေးတော် သီရိဇေယ သုရ မင်းသား ငယ်ကား မညိုကာ မတ္တမဟုတ်။ ။ရှေး အတိတ် အခါက သင်မင်းကြီးနှင့်၎င်း၊ ငါနှင့်၎င်း ဆုတောင်းဘက် ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လေသည်။ ။

မြတ်သော မင်းကြီး စေ့စေ့ နာယူလော။ ။ရှေး လွန်လေ ပြီးသော အခါတွင် တိုင်းပြည်ကြီး တချို့။ ။

(၁) ဘုန်းကြီးသော မင်းတပါး စိုးစံတော် မူခဲ့ဘူးသည်။ ။

(၂) ထိုမင်းအား အိမ်ရှေ့အရာကို ပေးအပ် ဆောင်နှင်းထားသော မင်းသား တပါးလည်း ရှိလေသည်။ ။(၃)ထိုမင်းအား နေ့စဉ် နေ့စဉ် ကြဉ်အပ် မကြဉ် အပ်သော တရားစကား တို့ကို ဟောကြား ဆုံးမတတ်သော မင်းဆရာ- ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား တယောက်လည်း ရှိလေ၏။ ။

(၄) ထိုမင်း၏ နေပြည်တော်၌ သူဌေးသား တယောက်လည်း ရှိ၏။ ထို သူဌေးသားကား မင်းကျွမ်း ဝင်သော သူဖြစ်၍ မင်း၏ အပါးတွင် အမြဲမပြတ် စားလေ့ ရှိသည်။ ။(၅)ထိုမင်းအား အမြဲမပြတ် ဆည်းကပ် စားလျက် နေသော စစ်သူကြီးတယောက်လည်း ရှိလေ၏။

မြတ်သော မင်းကြီး။ ။ထို ငါးဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် တူညီသော သဘောရှိကြ ကုန်သဖြင့် အခါတပါးတွင် မြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတော် ယင်ပြင် တစ်ခု

ရှင်အရဟံ တရားဟောတော်မူခြင်း အကြောင်း။ ၆၉

သွားကြကုန် ပြီးသော် ပန်း၊ ဆီဒီး-စသော အလှဝတ္ထုတို့ ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားအား ပူဇော် လှူဒါန်းကြ လေကုန်၏။ ။

ဤသို့ ပူဇော်ပြီးလျှင် ငါးဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မြတ် သော ဆုတော်ကိုလည်း ဤသို့ အသီးသီး ပန်ဆင်ကြ လေ ကုန်၏။ ။

“အဘယ်သို့ ပန်ဆင်ကြ ကုန်သနည်းဟူမူ။ ။

“မြတ်သောမင်းကြီး”။ ။ (၁) အိမ်ရှေ့မင်းသား ဖြစ်သော သူသည် ဤကောင်းမှုကြောင့် လာလတ္တံ့သော ဘဝတို့၌ ဘုန်းကြီးသော မင်းကောင်း၊ မင်းမြတ် ဖြစ်ရစေသော ဟု ဆုတောင်း လေ၏။ ။ (၂) ပုရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ကား မင်း တို့ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော ရဟန်းသူမြတ် ဖြစ်ရစေသော ဟု ဆုတောင်း လေ၏။ ။ (၃) သူဌေးသားကား မင်းတို့ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်သော နတ်မင်းကြီး ဖြစ်ရစေသောဟု ဆုတောင်း လေ၏။ ။ (၄) စစ်သူကြီးကား ပြည်ထောင် ဘက်ချင်း မင်းဘဝါး ဖြစ်ရစေသောဟု ဆုတောင်းလေ ၏။ ။ (၅) ဘုရင်မင်းကြီးကား သင်တို့ လေးဦး၌ ငါ သည်သာ အကြီးအမှူး ဖြစ်ရ စေသောဟု ဆုတောင်း လေ၏။ ။ ဤသို့ အသီးသီး ဆုပန်ခဲ့ကြ လေသည်။

မြတ်သောမင်းကြီး ဤသို့သော ဆုမွန်ကို ပန်ဆင် လျက် သံသရာတွင် ကျင်လည်ခဲ့ရာ ယခုအခါတွင် ငါးဦး သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ပင် မိမိတို့ ပန်ထွာခဲ့သော ဆုမြတ် အပေါင်းကို ကောင်းစွာ ရရှိကြကုန်ပြီ။ အဘယ်သို့ ရရှိ ကြ ကုန်သနည်း ဟူမူ။ ။ “မြတ်သောမင်းကြီး”။ ။ သင် မင်းကြီး စိုစ်တော်မူရာ ဖြစ်သော အရိမဒ္ဒနပုရ မည် သော ဤပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၌။ ။ (၁) ထိုအခါက အိမ်ရှေ့မင်း

၇၀ သီဟိုဠ်ရှင် သဒ္ဓါးကျမ်း။

သားသည် ယခု အခါ သင်မင်းကြီး၏ မြေးတော်—သီရိ
 ဇေယျသုရ မင်းသား ဖြစ်လာလေသည်။ ။(၂) ထိုအခါ
 က ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကား ယခုအခါ “ရှင်အရဟံ” အ
 မည် ရှိသော ငါသည်ပင်တည်း။ ။(၃) ထို အခါက
 သူဌေးသားကား ယခုအခါ မင်းကြီး ကိုးကွယ် နေသော
 မဟာဂိရိ နတ်မင်းကြီး ဖြစ်လာလေသည်။ ။(၄) ထိုအ
 ခါက စစ်သူကြီးကား ယခုအခါ သင်မင်းကြီးနှင့် ပြည်
 ထောင် ဘက်ချင်း မင်းတပါး ဖြစ်သော သက်မင်း
 ကတံ ဖြစ်လာလေသည်။ ။(၅) ထိုအခါက ပြည့်ရှင်
 မင်းကြီးကား ယခုအခါ အသင် မင်းတရားကြီးပင် ဖြစ်
 လေသည်။ ။ဤကဲ့သို့ ငါးဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မိမိ
 တို့ တောင်းဆိုခဲ့သော ဆုဖြတ် အပေါင်းကို အသီးသီး
 ရရှိကြ လေကုန်ပြီ။ ။“မြတ်သောမင်းကြီး” သတ္တဝါဟူ
 သမျှ တို့ကား ဤသို့သော နည်းအတိုင်း ကံတရားသာ
 လျှင် မိတ်ဆွေရှိကြ ကုန်၍ ကံပစ်ချရာကိုသာ လိုက်နာ
 ကြရ ကုန်၏။ ။ဤသို့ အရှင်အရဟံ မိန့်တော် မူသေ
 သည်။ ။ဤသည်တို့ကား မြေးတော် သီရိဇေယျ သုရ
 မင်းသားသည် သိုးတော် ထီးလှိုင်ရှင်နှင့်၎င်း၊ ရှင်အရဟံ
 ထေရ်မြတ်နှင့်၎င်း ဆုတောင်း ဆုယူ ပြုမူဘက်ချင်း ဖြစ်

၁။ ။သက်မင်း ကတံ—ဟူသည်ကား။ ။အနောက်
 ဘက်နယ် ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ၏ တောင်ဘက် ကမ်းရိုးကို
 အစိုးရသော သက်လူမျိုးတို့၏ ဘုရင် “ကတံမင်းသခင်”
 ကို ဆိုလိုသည်။

ရှင်အရဟံ တရားဟောတော်မူခြင်း အကြောင်း။ ၇၁

လေသည်ကို သိရှိစေရန် ရာဇဝင်တို့မှ ထုတ်နုတ် ပြဆိုခြင်းတည်း။

မှာဇာချက်။

ဤအရာတွင် မြေးတော် သိရိဇေယ သူရသည် မွေးဘွားပြီးစ အခါမှစ၍ မြတ်သော မင်းအဖြစ်ကို ရသော်လည်း ဘိုးတော် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီးနှင့် ထီးနန်းအပြိုင် စံနေတော် မူခြင်းကြောင့် အိမ်ရှေ့ မင်းသား အရာ၌သာ တည်ရှိလေသည်။ စင်စစ်မှာလည်း အိမ်ရှေ့မင်းသား မဟုတ်ခဲ့ပေ။ ။အိမ်ရှေ့မင်းသား မဟုတ် သော်လည်း ဘိုးတော် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီးနှင့် အတူ ထီးနန်းကို စံနေတော် မူရသော ဘုရင်တဆူ မျှသာ ဖြစ်သောကြောင့် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီး နတ်ရွာစံတော် မမူမီ အတွင်း၌ မြေးတော် သိရိဇေယသူရ၏ နန်းစံခြင်းကို ရာဇဝင် ဆရာတို့က အိမ်နိမ့် အဖြစ်ဖြင့် နန်းစံရသောနှစ် ဟူ၍ ရေတွက် ပြလေသည်။ မြေးတော် သိရိဇေယ သူရကား သက္ကရာဇ် (၄၅၄)ခုနှစ်သို့ရောက်မှ ဘိုးတော် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီး နတ်ရွာစံတော် မူခြင်းကြောင့် ရွှေထီး ရွှေနန်းကို သိမ်းမြန်း စိုးစံတော် မူရလေသည်။ ။ထိုအခါမှ စ၍ ရာဇဝင် ဆရာတို့က စည်းစိမ်တော်နှစ်ဟု ရေတွက် ပြဆိုသည်။ ။ထို့ကြောင့် သည်အရာကို ရာဇဝင် ဆရာတို့ မိန့်ဆိုတိုင်း မှတ်ရာ၏။

၄။ ရွှေထီး ရွှေနန်းကို သိမ်းမြန်းတော် မူခြင်း။

ဤသို့ ဆိုခဲ့သော နည်းဖြင့် မြေးတော် သီရိဇေယ သူရ
မင်းသားသည် ဘိုးတော် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီးနှင့် ထီး
ခြား၊ နန်းခြား မထားဘဲ ထီးပျိုဆောင်း၍ မင်းပြုတော် မူခဲ့
ရာ အစဉ် အတိုင်း ကြီးပွား၍ လာတော်မူ၏။ အကြား
အကြား နှံ့ထည် အထူးထူးသော တတ်ဘွယ် တတ်ရာ
မင်းသားတို့အား ထိုက်တန်သော ပညာတို့ကို သင်ကြား
တော်မူ၏။ အရွယ်သို့ ရောက်တော် မူလျှင် အမောင်း
လှံကို ကစားရေး၊ မြင်းစီး၊ မြင်းနင်း အရေးတို့၌ အထူး
သဖြင့် လိမ်မာ ပါးရားတော် မူ၏။ ။တော တောင်သို့
ထွက်၍ သားသမင်တို့ ကျက်စားရာတွင် ပျော်ပါး တတ်
သော အလေ့ ဝါသနာ ရှိတော်မူ၏။ ။အထူး သဖြင့်
ဆင်ကြော့၊ ဆင်ဘမ်း၊ အလေ့အကျင့်တို့၌ ပျော်ပါးကျက်
စားတော် မူလေ့ရှိသည်။ ။ထို့ကြောင့်ပင် ငယ်ရွယ်
စဉ်မှစ၍ ဘောဆင်ရိုင်း တို့ကို ကြော့ယူတော် မူဘတ်
၏။ ။ဘောဘောင်သို့ ထွက်၍ ဆင်နက်၊ ဆင်ဖြူတို့ကို
ဘမ်းယူတော် မူသည်မှာ အကြိမ်ပေါင်း များစွာ ရှိ
လေ၏။

မင်းမြတ် တို့သည် ကျင့်အပ်သော မင်းကျင့် တရား
တို့ကိုလည်း မှတ်သား လေ့လာတော် မူ၏။ ဘေးတော်
ဘိုးတော်တို့၏ အပြုအမူနှင့် တကွ ရတနာသုံးပါး သာ
သနာတော် သုံးပါးတို့၌ ပြုစု အားထုတ် ပုံကို အလုံးစုံ
အတု ယူတော်မူ၏။ ပြောပျောင်း နူးညံ့သော စိတ်နှလုံး

အထီး အနန်းကို သိမ်းမြန်းခြင်း အကြောင်း။ ၇၃

'တော်ရှိရကား မှူးမတ် သားမြေးတို့၏ ချစ်ခင် လေးနာ
 ခြင်းကိုလည်း ခံယူတော် မူ၏။ ။သက်ကြီး ရှယ်ရင့်
 အခွင့်အရေးတို့၌ လိမ်မော ငြိမ်းတီးသော မှူးတော်၊ မတ်
 တော်တို့ကိုလည်း အမြဲ မပြတ် ရိုသေ လေ့မြတ်လျက်
 သိမှတ် သွယ်ရာ မင်းသား တကာတို့ တတ်စကောင်း
 သော ရှေးဟောင်း စကား တို့ကိုလည်း ကြားနာ မှတ်
 သားလေ့ ရှိတော်မူ၏။ ။ဘေးတော်၊ ဘိုးတော် တို့၏
 သွန်သင် ဆုံးမ ဩဝါဒ ပေးသမျှ ကိုလည်း လေ့လေ့
 ရမ်းရမ်း ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ လိုက်နာ ကျင့်ကြံတတ်
 လေသည်။ ။အရှင် အရဟံ အစရှိသော ရဟန္တာ
 သခင် ဆရာအရှင် မြတ်တို့၌လည်း မပြတ် ဆည်းကပ်
 လျက် မြတ်သော မင်းတို့သည် ကျင့်ကြံ အားထုတ်
 ပြုလုပ်ကြိုးစား သင့်သော တရားကောင်း၊ တရားမြတ်
 တို့ကို အထပ်တလဲလဲ ကြားနာမှတ်သားလေ့ ရှိတော်မူ
 သတည်း။ ။ ရင့်မာတော် မှုသော ဘုန်းပါရမီတော် ရှိသူ
 ဖြစ်ပေရကား မှတ်သား လေ့ကျက် သမျှသော တရား
 စကား၊ သင်ကြား အပ်သော ပညာ အတတ် တို့သည်
 ကျောက်ခွက်တွင် တည်သော ရေစင်ကဲ့သို့ ခိုင်ခံ့စွဲမြဲ
 သည်သာ များလေသတည်း။

ဘိုးတော် ထီးယိုင်ရှင် မင်းကြီးသည် အထူးထူး
 သော စရပ်၊ တန်ဆောင်း၊ ဂူ၊ ကျောင်း၊ ဘုရား တံတားနှင့်
 သိမ်၊ စေတီအိမ်၊ ကန်၊ ချောင်း ဆည်၊ မြောင်း၊ မုဋ္ဌေ
 အစရှိသော ကောင်းမှုတို့ကို ပြုစုတော်မူပြီးလျှင် အိမ်နိမ့်
 လေးဆဲ့ လေးနှစ် ၄၄ နှစ် စည်းစိမ်တော် နှစ်ဆဲ့၊ ရှစ်

နှစ် (၂၀)နှစ် သက်တော် ခနစ်ဆဲ၊ နှစ်နှစ် (၇၂)နှစ်သော်
 သာသနာတော် သက္ကရာဇ် တထောင်၊ ခြောက်ရာ၊
 သုံးဆဲ၊ ခြောက်ခု (၁၆၃၆)ခု ဂေါဇာ သက္ကရာဇ် လေး
 ရာ၊ ငါးဆဲ လေးခု (၄၅၄)ခုနှစ်၌ နတ်ရွာစံတော်မူရလေ
 သည်။ ။ဘိုးတော်ဘုရား နတ်ရွာ စံတော်မူလျှင် မြေး
 တော် သီရိဇေယ သူရမင်းသားသည် ဘိုးတော်၏ အ
 ရိုက်အရာ ဖြစ်သော မြတ်သော ရွှေထီးရွှေနန်းကို သိမ်း
 မြန်းစိုးအုပ် မင်းလုပ်တော် မူလေသတည်း။ ။မင်းအ
 ဖြစ်သို့ ရောက်တော် မူသော သက္ကရာဇ်ကား ဘိုးတော်
 နတ်ရွာ စံတော်မူရာ အဆိုပါ သက္ကရာဇ်ပင် ဖြစ်သည်။

ရှေးရှေး ဘေးလောင်းတော်၊ ဘိုးလောင်း တော်တို့
 ကဲ့သို့ပင် ကြီးကျယ် စွာသော အစီအရင် အဆောင်
 အရွက်ဖြင့် နန်းသိမ်းပွဲ သဘင်ကို စီရင် ဆောင်ရွက်
 တော်မူလေ၏။ ။သိကြားမင်း တို့၏ စည်းစိမ် ကြက်
 သရေနှင့် တူသော မြတ်သော မင်းတို့၏ စည်းစိမ်ကြက်
 သရေဘော်ကို ဆောင်တော် မူလျက် နတ်မင်း တို့၏
 ပရိသတ် အရံနှင့်တူသော လူမင်းတို့၏ ပရိသတ် အရံဖြင့်
 ခြံရံပြီးလျှင် ဦးထိပ် ထက်၌ ရေစင် သွန်းလောင်းလျက်
 လွန်ကဲ ထူးမြတ်သော မုဒ္ဒါဘိသေကမင်္ဂလာကို ခံတော်
 မူပြီးလျှင် ရွှေထီး ရွှေနန်းကို သိမ်းမြန်း စိုးစံတော် မူသ
 တည်း။ ။ထို့ကြောင့် ဤအကြိမ် မုဒ္ဒါဘိသေက မင်္ဂ
 လာကို ခံယူတော် မူခြင်းမှာ မွေးဘွား ပြီးစ အခါက
 ရာဇာဘိ သေက မင်္ဂလာ ခံယူခြင်းကို ထောက်သော်
 ဒုတိယ အကြိမ် ဖြစ်လေသတည်း။ ။ထိုစက် အခါကင်

ရွှေထီး ရွှေနန်းကို သိမ်းမြန်းခြင်း အကြောင်း။ ၇၅

“သီရိဇေယသုရ” မင်းတရားကား သက်တော် နှစ်ဆဲ့၊
ခြောက်နှစ်မျှ ရှိလတ်ပြီ။

ယင်းသို့ ဒုတိယ အကြိမ် အထိသိက် သွန်းသော
အခါ နန်းသိမ်းပွဲ မင်္ဂလာ၌ သိကြား မင်းသည် မြရှင်
လက်စွပ်တော်နှင့် ကကွ အထူးထူးသော အဝတ်တန်း
ဆာတို့ကို ဆက်သ လာတော် မူ၏။ ။ သိကြားမင်း
ဆက်သ အင်သော အဝတ် တန်းဆာနှင့် မြလက်ဝတ်
တော်သည်ကား အစိုးအဘိုင်းမသိ ထိုက်တန်လှ၏။ ။
သိကြားမင်းသည် အထူးထူးသော လက်ဆောင် ပဏ္ဏာ
တို့ကို ဆက်သပြီးလျှင် သီရိဇေယသုရ မင်းကြီးအား
ဤသို့လည်း ပြောဆို မှာကြားလေ၏။ ။ “မြတ်သောမင်း
ကြီး သင် မင်းကြီးကား လွန်ကဲသော ဘုန်း သမ္ဘာနှင့်
ပြည့်စုံတော် မူပါပေသည်။ သာသနာတော် သုံးပါး၏
အစီးအပွား ကိုသာ ကျင့်တော် မူပါလော။ တိုင်းနေသူ
သတ္တဝါတို့၏ အကျိုး စီးပွားကိုသာ ငဲ့သွာတော် မူပါ
လော။ ငါသည်ကား တာဝတိံသာ ပြည်၌ ဖြစ်သော
နတ်တို့သခင် ဘုရင် သိကြားမင်း ပေတည်း။ ။ သာသ
နာတော်မြတ်၏ အစီးအပွားကို ကျင့်ကြံ ဆည်းပူးကုန်
သော သင် မင်းကြီး၏ ဘေးတော်၊ ဘိုးတော် တို့ကို
စောင်မ ကြည့်ရှုဖန် များလှပြီ။ သင်မင်းကြီး အားလည်း
သာသနာတော် မြတ်၏ အစီးအပွားကိုသာ ငဲ့ကွက်ရှက်
ဆောင်တော်မူလျှင် ငါကြည့်ရှု စောင်မ ပေမည်။ ။
ဤသို့ ပြောဆိုမှာကြားလျှင် သီရိဇေယ သုရ မင်းတရား
တလသ်း။ ။ ကောင်းလပြီ၊ သင်ဆိတ်တိုင်း ငါစောင်ရှောက်

ပေအံ့။ စောင့်ရှောက်သော်- ငါ့အား သင်နတ်မင်း တို့က
စောင်မ ပါလော။ ။ဟူ၍- ပြောဆို မှာထား တော်မူ
လေ၏။

ဤနည်းတူ ပြည်ထောင် ချင်းချင်း အမင်းမင်း တို့၏
ထံမှလည်း မရေမတွက်နိုင်သော လက်ဆောင် ဥစ္စာတို့
ရောက်လာကြ ကုန်၏။ ။ထိုမင်း အပေါင်းတို့ ထံမှ
ဤသို့လည်း အမှာစာတော် ပါလာလေ၏။ ။မြတ်သော
တရားမင်းသခင် အရှင်မင်းမြတ်ကား ကျွန်ုပ်တို့၏ မြို့ခို
ရာ သစ်ပင်နှင့် တူပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကား သစ်ရိပ်တွင်
အိပ်သော သောက်ျားနှင့် တူပေသည်။ ။ကျွန်ုပ်တို့က
လည်း သစ်ရိပ်ကို မချိုး၊ တောစိုးသစ်ပင်နှင့် တူသော
တရားမင်းကလည်း နေခြည်မထိုး ပါစေလင့်။ ။ဤသို့
အမှာ စာတော် ပါရှိလေကုန်၏။ ။သီရိဇေယ သူရ
မင်းကြီးကား ဆက်သ လာသော အထည် အလိပ် ရွှေ
ငွေဥစ္စာ ပဏ္ဏာတော် တို့ကို ဆက်သ ခံတော်မူပြီးလျှင်
ထိုမင်းတို့ ထံသို့လည်း အလိုက်အနေ သင့်အောင် ပြန်
ကြားတော်မူလေသည်။

ရာဇာဘိသေက မင်္ဂလာကို ခံယူတော် မူသောနေ့၌
ကား နန်းတွင်း၊ နန်းပြင်၌ ပျော်ရွှင်ကြသော လူသူ အ
ပေါင်း တို့ကား များပြားလှ၏။ ။စည်ကော်၊ စောင်း
ညှင်း ဒုံမင်း၊ ပတ်သာ ခရာ နဲ့၊ ပြွေ အစရှိသော အထူး
ထူးသော တူရိယာ တို့ကို တီးမှုတ်လျက် သံဝါကျည်
ကျည် မြည်တွန်သီကြသူ တို့လည်း သီဆိုကြကုန်၏။ ။
အထူးထူးသော အဝတ်တန်းဆာ တို့ကို ဝတ်ဆင်လျက်

မှာထားချက်များ။

ပျော်ရွှင်မှုထူး ကြည်နူးရွှင်ပျ က- သူတို့လည်း က- ခန့်
 ကြကုန်၏။ ။ တခဲနက်သော ပဲ့ဘင်သံဖြင့် ဆူညံခြံ့မွမ်း
 ၍ ဝမ်းသာဝမ်းမြောက် လက်ပန်းပေါက် ခတ်သူ တို့လည်း
 ခတ်ကြကုန်၏။ ။ မြန်ရှက်ဘွယ် ကောင်းသော အစား
 အစာ တို့ကိုလည်း ဝစ္စာ စားသောက် ကြလေကုန်၏။ ။
 နံ့သာပန်းမာလ် တို့ကို လိမ်းကျပ်နံဆင် ပြီးလျှင် နန်းယင်
 ပြင်ထက်၌ နှစ်သက်ဟင်ဟော် ကြွေးကြော် ချီးမြောက်
 ကြလေကုန် သတည်း။ ။ ဤသို့လျှင် မင်းဆက် တကာ
 တို့ ရနိုင်ခဲ့မျှသော ထူးဆန်း ကြီးကျယ်သည့် အဆောင်
 အရွက်တို့ဖြင့် မြတ်သော မင်းတရား၏ အဖြစ်ကို ယူ
 တော်မူ၍ ရာဇာဘိသေက မင်္ဂလာကို ခံယူတော် မူလေ
 သတည်း။ ။ ထိုရာဇာဘိသေက မင်္ဂလာပွဲ၌ ခံယူတော်
 မူသော ဘွဲ့ကား ဘိုးတော် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီး ပေးသ
 နားတော် မူခဲ့သော (သိရိဇေယသုရ) ဟူသော ဘွဲ့အမည်
 ကိုပင်- ခံယူတော်မူသည်။

မှာထားချက်။

ဤနေရာ၌ မှာထားချက် အထူးကို ရေးသား
 မှာထား ဦးအံ့။ ။ ဘိုးတော် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီး
 ၏ ဝိပုရား မထီး တူမ- သမ္ဘူလ မည်သော
 ဦးဆောက် ပန်းမှာ သားဘယောက် ဘွားမြင်
 ဖြစ်ထွန်း ခဲ့သော်လည်း မြေးတော်ကို မင်း
 ဘိသိက် မြောက်ပြီးမှ ရောက်လာ သောကြောင့်
 သားတော်သည် ထီးနန်းကို မဝံ ရချေ။ ။ ထီး

သီဟိုဠ်ရှင် သမိုင်းကျမ်း။

နန်း အရိုက် အရာကို မြေးတော်သာလျှင် စံစား
ရချေ၏။ ။ထိုမြေးတော် ဖြစ်သော (သီရိဇေယ
သုရ) မည်သော မင်းကရားကြီး ၏ ဘွဲ့အမည်ကို
လည်း အထူးထူး အထွေးထွေး ရေးမှတ် ခေါ်
ဝေါ်ကြသည်။ ။ခေါ်ဝေါ်ကြပုံမှာ-

(၁) မွေးဘွားတော် မူစဉ်က အိမ်ရှင် စည်
ကြီး သူမတီးဘဲ အလိုလို မြည်ကြွေး သည်ကို
အကြောင်း ပြု၍ အလောင်း စည်ရှု - ဟူ၍လည်း
ရေးမှတ် ခေါ်ဝေါ် ကြ၏။ ။ဆရာ တို့ကား
အလောင်းစည်သူ - ဟူသော အမည်၌ သ- အက္ခ
ရာကိုပင် ဆ- အက္ခရာ ၅- အက္ခရာ အသံသို့
ပြောင်းရွှေ့ ဘတ်ရွတ် ရသော သက္ကဋ ဘာသာ
သဒ္ဒါနည်းဖြင့်။ ။အလောင်း စည်ရှု။ ။ဟူ၍
ခေါ်ဝေါ် ရေးမှတ်ကြောင်းကို ဆိုကြကုန်၏။

(၂) မင်း ဖြစ်တော် မူပြီးသော် ရှေးဦးစွာ
အာဂူကြီး မြတ်စွာ ဘုရားကို တည်ထားတော် မူ
သည်ကို စွဲ၍။ ။အာဂူ ဒါယကာမင်း။ ။ဟူ၍
လည်း ခေါ်ဝေါ် ရေးမှတ်ကြသည်။

(၃) မွေးဘွားတော် မူပြီးစက ခဏ ခဏ
ပိုကြွေးတော် မူရာတွင် ချက်ညွှာတော် တမိုက်
ခန့်ရှည်၍ ထွက်သည်ကို စွဲလျက်။ ။ချက်တော်
ရှည်မင်း။ ။ဟူ၍လည်း ခေါ်ဝေါ် ရေးမှတ်ကြ
သည်။

မှာထားချက်များ။

(၄) ဓမ္မ။ သပြေပင် ရင်း၌ သိကြားမင်း ပေးအပ်သော။ ။ သိရိတြိဘုဝနာ ဒိတျ ပဝရ ပဏ္ဍိတ သုဓမ္မရာဇာ မဟာဝိပဿိ နရပတိစည် သူ။ ။ ဟူသော အမည်ဖြင့်လည်း ခေါ်ဝေါ် ရေးမှတ်ကြကုန်၏။

(၅) ထိုအမည်တွင် အများကို ဆွတ်၍ ။ နရ ပတိ စည်သူ။ ။ ဟူ၍လည်း ရေးမှတ်ကြ သည်။

(၆) တိုးတော် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီး ပေး သနား အပ်သော။ ။ သိရိဇေယ သူရ။ ။ ဟူသော ဘွဲ့အမည်ဖြင့်လည်း ရေးမှတ်ကြသည်။

(၇) ၎င်းအမည် ကိုပင် ၊ သဒ္ဓါနည်း အား ဖြင့်ဖောက်ပြန် စေလျက်။ ။ သိရိ စည်သူ။ ။

၂။ ။ သဒ္ဓါ နည်းဖြင့် ဖောက်ပြန်ပုံကား။ ။ သိရိ ဇေယသူရ။ ။ ဟူသော အမည်တွင်။ ။ ဇေယ- သဒ္ဓါ မှ ဇည်- ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ။ န-သ- သဒ္ဓါ, ဝိနယ-သဒ္ဓါ တို့မှ နည်း- ဝိနည်း- ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ ။ ၎င်း“ ဇည်” ဟူသည်မှ “ စည်” ဟူ၍ဖြစ်ပြန်သည်။ ။ သူရ- သဒ္ဓါမှ ရ- ကိုပယ်၍ အလွယ်တကူ သူ ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သည်။ ။ နှစ်ရပ်ပေါင်းလျှင်။ ။ “စည်သူ” ဟူ၍ ဖြစ်၏။ သိရိနှင့် ပေါင်းလျှင် “သိရိစည်သူ” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ။ စည်သူ- ဟူသမျှ ဤနည်းချည်းတည်း။ ။ ပါဌာ နုသာရိ- မြန်မာ သဒ္ဓါနည်းဖြင့် ပြောင်းရွှေ့လာပုံကို ဆိုလိုသည်။

သိဟိုဠ်ရှင် သမိုင်းကျမ်း။

ဟူ၍လည်း မော်ကွန်း၊ သမိုင်းတို့၌ ရေးမှတ်ကြ သည်။

(၈) သမုဒ္ဒရာ အတွင်း ဝဲရေတွင်းသို့ လွှင့် စင်ကျသွားသော ရှင်ဖြူဘုရား နှစ်တော် ကပင် အလောင်းစည်သူ- ဟူ၍ မိန့်တော် မူသည်ကို စွဲ၍ ။အလောင်းစည်သူ၊ ။ဟူ၍လည်း ရေး မှတ်ကြသည်။

ဤသို့ အထူးထူး အထွေထွေ ရေးမှတ်ရိုး၊ ခေါ်ဝေါ်ရိုး ရှိကြလေ၏။ ။ယင်းသို့ ရှိရာတွင် အလုံးစုံ အသင့်ချည်း ဖြစ်စေကာ ဤသမိုင်း၌ ကား အများအားဖြင့် ခေါ်လွင်ထင်ရှားသော။ ။ အလောင်း စည်သူ” ဟူသော အမည်။ ။“နရ ပဟိစည်သူ” ဟူသော အမည်တို့ကိုသာ သုံးစွဲ ရေးသားခြင်း များလိမ့် သတည်း။ ။ဤသည် တို့ကား သမိုင်း စာစောင် ရာဇဝင်၊ ကျောက်စာ စသည်တို့၌ ကွဲလွဲသော အချက်တို့တည်း။ ။ ထိုစကား၌ ယခုအခါ အများသူငါတို့ နှိတ်တက် လျက်ရှိသော။ ။မဏိ စည်သူ” ။ဟူသော အမည်။ ။ရမဏိ စည်သူ။ ။ဟူသော အမည် တို့ကား သမိုင်း၊ ကျောက်စာ ရာဇဝင် အရပ် ရပ်တို့၌ မပေါ်လွင်၊ မထင်ရှား ရေးသားခေါ် ဝေါ်ချက် မတွေ့ရကား သေချာစွာ စဉ်းစားဆင် ခြင်၍ ယူအပ်ကုန်၏။ ။ဤကား မှာထားချက် စကားခင်တည်း။

မှာထားချက်များ။

ဆိုခဲ့ ပြီးသော အလောင်းစည်သူ မင်းတရားသည် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူလျှင် မွေးဘွားစဉ် အခါက ဟူးရား ဆရာတို့ နိမိတ် ဘတ်ကြားထားသည်နှင့် အညီ ကြီးမား လွန်ကဲသော ဘုန်းလက်ရုံး အာဏာရှိတော်မူ၏။ အပြည်ပြည်ထောင်သော မင်းတို့၏ ရိုးသ ကျိုးနွံခြင်းကို လည်း ခံတော်မူရ၏။ ကြီးကျယ်များမြတ်သော စစ်သည် ဗိုလ်ပါ ဆင်ရတနာ၊ မြင်းရတနာ— စသည်တို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ။ သင်္ဂဟတရား လေးပါး၊ အပရိဟာ နိယတရား ခုနစ်ပါး၊ နာယကဂုဏ် ခြောက်ပါး၊ မင်းကျင့် တရား ဆယ်ပါး— စသော ကျေးဇူး အထူးတို့နှင့် လည်း ပြည့်စုံတော်မူ၏။ ။ ရန်သူတကာတို့ကိုလည်း အလွယ် တကူ အောင်မြင်နိုင်သော ဂုဏ်ရည်အထူး ရှိတော်မူ ၏။ ။ တိုင်းနေသူ တို့၏ ကောင်းမြတ်သော ဆုပန်ခြင်း ကိုလည်း ခံယူတော်မူရ၏။ ပြည်ထဲရေး သာယာဝပြော ရန်ကို ငဲ့ကွက်တော် မူလျက် အမှူးအမတ် ပညာရှိတို့နှင့် သာ တိုင်ပင် ခန့်ခွဲခြင်းများသဖြင့် ပညာရှိတို့၏ အလိုသို့ လိုက်လျော၍ ကျင့်တော် မူတတ်၏။ ။ ရှေးရှေးသော ဘေးလောင်းတော်၊ ဘိုးလောင်းဘော်တို့၏ အတု စံနစ် ကို ယူလျက် တရားနှင့် ညီမျှ၍သာ ကျင့်တော်မူတတ် သောကြောင့် ခပ်သိမ်းကုန်သော တိုင်းနေ ပြည်သူတို့၏ စိတ်သည် အဖန်တရာ ကြိတ်အပ်သော ဝါဂွမ်းစိုင် ကဲ့သို့ နူးညံ့ ပြောပျောင်း၍ ကောင်းသော ဆုကိုသာ ပန် ထွာကြ သေသာတည်း။

ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော ကျေးဇူးဂုဏ် ဘုန်းဟုန် အဆောက်အဦ တို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော အလောင်း စည်သူ မင်းဘုရား ဘုရားသည် မြတ်သော ၊ မင်းအဖြစ် တည်းဟူသော အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်တော် မူသဖြင့် မိဖုရား လေးပါးကို ခန့်ထား မြှောက်စားတော် မူလေ သည်။ ။မိဖုရားလေးပါး ဟူသည်မှာ-

- ၁။ ရဘာနာပုံ မိဖုရား တပါး။
- ၂။ တိလောကစန္ဒာ တပါး။
- ၃။ ရာဇကုမာရီ တပါး။
- ၄။ တောင်ပြင်သည် တပါး။

ဤသို့ မိဖုရား လေးပါး ရှိတော်မူသည်။ ။ထိုမိဖုရား လေးပါးလုံး သည်ပင် အဘိသိက်ခံ မိဖုရားချည်း ဖြစ်၏။ ထို မိဖုရား လေးပါးတွင်။ ။ရဘာနာပုံ မိဖုရားကား တောင် နန်းမ- မိဖုရားခေါင်ကြီး ပေတည်း။ ထို မိဖုရားခေါင်ကြီး တွင် သားတော် “ မင်းရှင်စော ” ကို ဘွားမြင်တော် မူ သည်။ ။မိဖုရား တိလောကစန္ဒာကို နောက်ကာလ၌ ဦးဆောက်ပန်း-ဟု သမုတ်တော်မူပြန်သည်။ ထိုဦးဆောက် ပန်းမိဖုရားမှ သွီးတော် “ ထောက်လှေကား ” ကို ဘွား မြင်တော်မူသည်။ ။ရာဇကုမာရီ မိဖုရား၌ သားတော် သွီးတော်မရှိ။ ။မိဖုရား- တောင်ပြင်သည်မှ သွီးတော် နှစ်ပါး ဘွားမြင်တော် မူရာ အကြီးကို “တောင်ဖျား” ဟူ၍ မှတ်တော်မူသည်။ အငယ်ကို “အကြွ” ဟူ၍ မှတ် တော်မူသည်။

မောင်းမ မိသံတို့ကို ပြခြင်း အကြောင်း။

၅။ မောင်းမ မိသံတို့ကို ပြခြင်း။

ထိုမိဖုရား သေးပါးတို့၌ စား လုပ်ကျွေး ရသော မောင်းမ မိသံ တို့ကား။ ။မိဖုရား တပါး၊ တပါး လျှင်။ ။မြဲဖြင့် ပြီးသော အဝတ်ဘန်းဆာကိုသာ ဝတ် ဆင်ရသော “မောင်းမသုံးရာ” ။ ။စိန်ဖြင့်ပြီးသော အဝတ် ကိုသာ ဝတ်ဆင်ရသော “မောင်းမသုံးရာ” ။ ။ပတ္တမြား ဖြင့် ပြီးသော အဝတ်ကိုသာ ဝတ်ဆင်ရသော “မောင်းမ သုံးရာ” ။ ။ပုလဲဖြင့် ပြီးသော အဝတ်ကိုသာ ဝတ်ဆင်ရ သော “မောင်းမသုံးရာ” ။ ။အရုစုပေါင်းအားဖြင့် မိဖုရား တပါး၊ တပါးစီ၌ မောင်းမပေါင်း တသောင်း၊ နှစ်ရာ ရှိ သည်။ မိဖုရား သေးပါး အတွက် အရုစုပေါင်း လေး ထောင်၊ နှစ်ရာရှိသည်။ ။ထိုမှတစ်ပါး ကုန်း၌သာ စား ရသော “မိန်းမကုန်း သုံးကျိပ်” ကွ၌သာ စားရသော “မိန်းမကွသုံးကျိပ်” သူကြွယ်သို့ “တက္ကကြီးလေးယောက်” စည်တီး၍ ဖျော်ဖြေတတ်သော “မိန်းမစည်” ပတ်သာ တီး၍ ဖျော်ဖြေတတ်သော “မိန်းမပတ်” စောင်းတီး၍ ဖျော်ဖြေတတ်သော “မိန်းမစောင်း” ညှင်းခတ်၍ ဖျော် ဖြေတတ်သော “မိန်းမညှင်း” ဤသို့သော မိန်းမ အခြေ အရံတို့ကိုလည်း မိဖုရားကြီး လေးပါး၌ အသီးသီး စား လုပ်ကျွေးစေတော်မူ သည်။

၆။ ဗိုလ်ပါအလုံးအရင်းများ။

အသောင်းစည်သူ မင်းကြီး၏ ဗိုလ်ပါ အလုံး အရင်း

သုံးဆွဲနှစ်စီး၊ ဆင်မည်းရှစ်သိန်း၊ မြင်းရှစ်သန်း၊ ငွေ၊ ငွေဘီ
 ကား ရှစ်သန်း၊ စစ်သည်သူရဲ တဆွဲ၊ ခြောက်ကုဋေရှိ
 လေသည်။ ။ ထိုမှတစ်ပါး သူကြီး၊ တမန် ကလံ၊ သံပျင်
 စာရေး၊ စာချို-စသော အမှုထမ်း ယောက်ျား တို့ကား
 မရေ မတွက်နိုင် များပြားလှ၏။ ။ တိုင်းခွင် လှည့်လည်
 တော် မူသောအခါ အမြဲ သုံးဆောင်တော်မူသော ငွေ
 ယာဉ်တော် တဆွဲ၊ နှစ်စင်း ရှိသေး၏။ ။ ထို တဆွဲ
 နှစ်စင်းမှာ-

- ၁။ သုံးလူပူဇော်။
- ၂။ သုံးလူကြဋ္ဌန်း။
- ၃။ ပြည်ကြီးနောင်။
- ၄။ ဝဇီရသင်္ခါ။
- ၅။ အောင်သာတန်ခိုး။
- ၆။ မိုးအောက်ကြယ်။
- ၇။ စွယ်လက်ယာသစ်။
- ၈။ နဝရတ်။
- ၉။ ပြည်ကြီးဝမ်း။
- ၁၀။ တင်ရာပြည့်စုံ။
- ၁၁။ လင်းဇင်း။
- ၁၂။ နဂါးကြေး။

ဤ တဆွဲ၊ နှစ်စင်းတို့ ဖြစ်ကုန်၏။ သဒ္ဓါးဟောင်းတို့
 ဌ်ကား စိတ်အလိုရှိတိုင်း ပြီးစီး နိုင်သော လျင်မြန်သော
 အဟုန်အယာဉ်ရှိသော သူရဲ၊ သူခက်-အသိန်းတို့နှင့် တကွ

ပြုစီရင်သော မှုတော် တာဝန်များ အကြောင်း။ ၈၅

မောင်းမ မိဖုရားတို့ကို ဆောင်ယူခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော-
သက်နက် ငွေယာဉ်စကြာ၊ သို့မဟုတ် တောင်တော်
စကြာရှင်ကြီး တခုသည် ရှိသေးသည်။ ။ထို စကြာ
ငွေယာဉ်တော်ကြီးဖြင့် သာလျှင် တိုင်းကား နိုင်ငံတွင်
လှည့်လည် ကြွမြန်းတော် မူသည်။ ။ဟူ၍ မိန့်ဆိုကုန်
၏။ ။ရာဇဝင်တို့၌ကား ဤသို့မလာ၊ သက်နက် ငွေတော်
စကြာမှာ သိဟိုဠ်ဘုရင်မြင်းမြတ် ဆက်သ၍ ရရှိသည်
ဟူ၍ လာရှိလေသည်။ ဤ သခိုင်း၌ကား ရာဇဝင် တို့၌
လာသည်ကိုသာ ပမာဏထား၍ ရေးသာသတည်း။

၇။ ပြုစီရင်တော်မူသော မှုတော်တာဝန်များ။

မြတ်သော မင်းဘုရားကြီးသည် အထွတ် အထိပ်
သို့ ရောက်တော်မူလျှင် မိဖုရား=မောင်းမမိသံနှင့် တကွ
အမှူးအမတ် အလုံးအရင်း ခြံရံလျက် မြန်မာပြည် တောင်
ဘက်၊ မြောက်ဘက်သို့ ကြွတော်မူ၍ ကန်၊ချောင်း၊ ဆည်၊
မြောင်း-တို့ကို ပြုစီရင်တော်မူ၏။ လယ်မြေ၊ ယာမြေ ဖြစ်
ကောင်းသော မြေကွက်၊ ယာကွက်တို့ကို တောင်တာခွဲ
ဝေ၍ လယ်ယာတော်တွဲပြီးမှ သူရဲ၊ သူခက် ဆင်လုံး၊
မြင်းရင်းတို့ အကျိုးငှါ အခွန်အစာ ဖြစ်ကောင်းလျှင် အ
ခွန် အစာ ဖြစ်စေတော် မူ၏။ ။ထိုသို့ အရုရသော မြေ
အရပ်တို့ကို ပေါင်း၍ ခရိုင်မြို့ပြ ဖြစ်ကောင်း လျှင်လည်း
ခရိုင် မြို့ပြ အသစ် တည်ထောင်တော် မူ၏။ ။ဤသို့
တောင်တာဝန်တော် ပမာဏ ထိပါ ခရိုင်နှင့်ကက တိုင်း

နိုင်ငံအဝှမ်းတို့၌ ချိန်စဉ်းလဲ၊ တောင်းစဉ်းလဲ၊ အလေးစဉ်းလဲ-တို့ကို ဖျောက်ပယ်တော်မူလျက် ချိန်မှန်၊ တောင်းမှန်၊ အလေးမှန် တို့ကိုသာ တညီတချက်တည်း သုံးစွဲ စေရန် အလို့ငှါ ချိန်၊ ကျပ်၊ မူး၊ ဝဲ စသည် တို့ကိုလည်း ကောင်း၊ တင်း၊ ခွဲ၊ စိတ်၊ စန္ဒာတ် ပြည်၊ ခွက်၊ စလယ်၊ လမယ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ တညီတည်း စီရင်တော် မူ၍ တချက်တည်း ဖြစ်စေတော် မူသတည်း။

ဤသို့လျှင် မြန်မာနိုင်ငံတော် တဝှမ်းလုံး၌ တိုင်းနိုင်ငံ သားတို့၏ အကျိုးစီးပွား ဖြစ်သော မြို့ပြ ခရိုင် အသစ် တည်ထောင်ခြင်း၊ လယ်ပယ် နယ်မြေ တာခွဲ ဝေခြင်း- စသော မှုတော် တာဝန် တို့ကို ရွက်ဆောင် ပြီးမှ သာ သနားတော် သုံးပီး၏ အကျိုးစီးပွား ဖြစ်သော။ ။ သိမ် နှင့် ဘုရား ကျောင်းနှင့် စည်းခုံ ပုထိုးနှင့်ဂူ စရပ်နှင့်တန် ဆောင်း ကုလား ကျောင်းနှင့် စေတီတော် လမ်းရှည်နှင့် တံတား- အစရှိသော မရေ မတွက် နိုင်သော ကုသိုလ် တော်တို့ကိုလည်း ပြုစုတော်မူသည်။ ။ သမ္မုတိ သံဃာ တော်တို့အားလည်း ပစ္စည်းလေးပါး တို့ဖြင့် ချီးမြှင့် လှူ ဒါန်းတော်မူ၍ မလစ် မလပ် ပြုစုတော်မူရလေသည်။ ။ ထို့ကြောင့်လည်း ရှင်နှင့်ရဟန်း တို့ကား ကျမ်းဂန် ကျ- နု သီလဝိသုဒ္ဓိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သာ များပြား ကုန်၏။ ။ ပညာရှိသော သူတို့ကိုလည်း အထူးသဖြင့် မြှောက်စား တော်မူ၏။ ။ အစွမ်း အရည် ကောင်းသော သူတို့ ကို လည်း ချီးပင့်တော်မူ၏။ ။ မုဒိမ်း ဒဏ္ဍ ဓားပြ သူခိုး လူဆိုး လူသွမ်း လူကြမ်း လူယုတ်တို့ကို နှိပ်ကွပ်တော်မူ

မင်းကြီး၏ ဆရာများ အကြောင်း။

သဖြင့် ပြည်ထဲရေးကို အေးမြချမ်းသာစေတော် မူ၏။ ။
သာသနာတော် ငါးသောင်းပတ်လုံး တည်ရစ် စေသော
ဟု ဆောက်တည်တော် မူလျက် တည်ထား ပြုစုတော်မူ
သော ပုထိုး၊ စေတီ= အစရှိသည်တို့ မူကား အပြီးသို့
ရောက်သည်သာ များ၏။

ထိုစဉ် အခါတွင် တိုင်းနိုင်ငံ တော်ကား အထူး
သဖြင့် စည်ပင် ဝပြော၏။ တိုင်းနေသူ ဗိုလ်လူအပေါင်း
တို့လည်း ရေတွေ့သော ကြားပန်း ကဲ့သို့ ရွှင်လန်း နှစ်
သိမ့် ကုန်လျက် ကောင်းသော ဆုကိုသာ ပန်ထွာ တောင့်
တ ကြကုန်၏။ နိုင်ငံတော် ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှိသော သား၊
သမင် အပေါင်းတို့နှင့် တကွ ငှက်မည်း၊ ငှက်ဖြူ အပေါင်း
တို့ကိုလည်း ဘေးရန် မပြုရ မညှဉ်းဆဲရ- ဟု မင်းဒဏ်
ထား၍ ပညတ်တော် မူပြီးလျှင် ဘေးမဲ့ ပေးသနားတော်
မူသောကြောင့် တောနေ ခြိုင်အောင်း သား၊ သမင် အ
ပေါင်းနှင့် တကွ ကောင်းကင်ပျံ ငှက်တို့လည်း ချမ်းသာ
အေးမြ ကြကုန်၏။ ။ဤသို့လျှင် အလောင်းစည်သူ မင်း
တရား ဘုရား၏ ဘုန်းရှိန်ရောင်ဝါတို့ သည်ကား ကောင်း
ကင်မြေခိုး ပျက်ကျိုးဘန်နန်းမှ ကြီးမား ခမ်းနားတော် မူ
လှ သေသတည်း။

၈။ မင်းကြီး၏ ဆရာများ။

“အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး” အမြဲ ဆည်းကပ် ကိုး
ကွယ်အပ်သော ဆရာလေးပါး ရှိလေသည်။ ။လေးပါး
ဟူသည်မှာ-

သီဟိုဠ်ရှင် သရိုင်းကျမ်း။

- ၁။ ရဟန္တာသခင်-အရှင် အရဟံ တပါး။
- ၂။ စိမ်းညက်မင်းသားတော်-မဟာထေရ် တပါး။
- ၃။ အရှင် အာနန္ဒာ တပါး။
- ၄။ မဟာဂိရိ နတ်မင်း တပါး။

ဤလေးပါးတို့ပင်တည်း။ ။ဤလေးပါးကုန်သော ဆရာ
 မြတ် တို့သည် အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးအား အခါ
 ခပ်သိမ်း ဆုံးမ ပဲ့ပြင် သွန်သင်တော် မူကြကုန်၏။ ။
 ထို လေးပါးတို့တွင် ရှင်အရဟံ အကြောင်းနှင့် မဟာဂိရိ
 နတ်မင်းတို့၏ အကြောင်းကို အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး
 နှင့် ဆုတောင်းဘက် ဖြစ်ခြင်း စသည်ဖြင့် အောက်၌
 ရေးသား အပ်ခဲ့ပြီ။ ။အရှင် အာနန္ဒာ၏ အကြောင်းကား
 သရိုင်း၊ ရာဇဝင် တို့၌ မထင်ရှားချေ။ ။စိမ်းညက်မင်း
 သားတော် မဟာထေရ်ကား ရာဇဝင်၊ သရိုင်းတို့၌ အ
 နည်းငယ်မျှ လာရှိ၏။ ။သို့ရာတွင် ကျေးဇူးလည်း မပွား
 ရာ၊ ကျမ်းစာ ရှည်လျားလတ်မည် ကိုလည်း စိုး၍ ထို
 မထေရ်၏ အကြောင်းကို မပြောပြ။

ဆိုခဲ့ပြီးသော ဆရာ လေးဦး တို့သည် အလောင်း
 စည်သူ မင်းကြီးအား ကြပ်မ စောင့်ရှောက်ကြ ကုန်၏။
 ထို လေးပါး တို့တွင် ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော် မူကြသော
 ဆရာတော် သုံးဦးတို့ကား တရားဒေသနာကို ဟောပြော
 သော အားဖြင့် စောင့်ရှောက်တော် မူ၏။ ။မဟာဂိရိ
 နတ်မင်းကား ဘေးရန် အန္တရာယ်ကို ကာကွယ်တား
 ဆီးသော အားဖြင့် စောင့်ရှောက် လေ၏။ ။ဤ အကပ်

မင်းမဟာဂိရိ စောင့်ရှောက်ပုံ အကြောင်း။ ၈၉

မဟာဂိရိ နတ်မင်း၏ စောင့်ရှောက်ပုံ တခုကို ဘော်ပြ ရေးသားဦးမည်။

၉။ မဟာဂိရိနတ်မင်း စောင့်ရှောက်ပုံ။

တရံရော အခါ မင်းကြီး၏ ယောက်ဖတော် မဟာ သမန်းသည် ဆင်တော် စီး၍ မင်းတရား ကြီးအား ဖူး မြော်ရန် လာလတ် လေ၏။ ။မဟာ သမန်းကား နန်း တော် လှေကား တိုင်အောင် ဆင်တော်မှ မဆင်းဘဲ လှေ ကားသို့ ရောက်လျှင် ဆင်တော်ထက်မှ လှေကား ထက် သို့ကူးပြောင်း၍ နန်းတော်ဆောင်သို့ တက်မည် ပြုလေ ၏။ ။ထိုအခြင်းအရာကို မဟာဂိရိနတ်မင်း မြင်တော်မူ လျှင်။ ။မဟာသမန်းကား ငါသို့သော နတ်မင်းရှိလျက် ငါ၏ အဆွေတော်ကို မရိုမသေ မကျိုးမနွှံ ပြုလေသည်။ ပြုရာသလော- ဟုဆိုကာ မဟာသမန်းအား ခြိမ်းချောက် မောင်းမဲလေ၏။ ။မဟာ သမန်းသည် မဟာဂိရိ နတ် မင်း ခြိမ်းချောက် မောင်းမဲလေလျှင် ကြောက်ရွံ့ခြင်း ပြင်း ပြစွာဖြစ်၍ နန်းတော်ထက်မှ စီးလာသော ဆင်နှင့် အတူ အဝေးသို့ လွင့်စင်၍ သွားလေသတည်း။ ။မဟာသမန်း လည်း ထိုအခါမှ စ၍ မင်းတရား ကြီး၏ ဘုန်းဂုဏ်ကို တုန်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်၍ ကြောက်ရွံ့ လေတော့သတည်း။ ။ ဤကား မဟာဂိရိ နတ်မင်း၏ စောင့်ရှောက်ပုံတည်း။

မှတ်ချက်။

ဤအရာတွင်။ ။ဌက်ပစ်တောင် ဆရာတော်

သိဟိုဠ်ရှင် သရိုင်းကျမ်း။

ဤသို့ ဆက်လက်၍ ရေးမှတ်ချက် ရှိလေသည်။
 ရှိပုံကား။ ။ထိုသို့ မဟာ သမန်း လွင့်စင်သွား
 သည်ကို ပညာရှိတို့ မြင်လေသော် သည်မင်း
 လက်ထက်၌ သူပုန်၊ သူကန်များ၍ ပြည်ရွာ မြို့ပြ
 ဝေကြွရိုင်းပြခြင်း များလတ္တံ့ - ဟူ၍ နိမိတ်ဘတ်
 ကြ လေသည်။ ။ဘတ်သော အတိုင်းလည်း
 ထိုမင်းတရား လက်ထက် သက္ကရာဇ် (၄၅၆)ခု
 နှစ်၌ သူခိုး၊ ဓားပြ- တရားကျော်ခန့် ရွှေနန်းတော်
 တွင်းသို့ ဝင်လာသည်ကို အတွင်း သင်းမှူးသား-
 ကျွန်မှူးမတ်တို့ သိမြင်လျှင် လှံခားနှင့်- ကူညီထိုး
 ခတ်မှသာ ငြိမ်ဝပ်၍ နန်းရာဇာ ပလ္လင် ဥကင်ဝမှာ
 လူသုံးယောက် ခန္ဓာစဲသည်။ သွေးရည်၊ အညှို့-
 စသည်ဖြင့် နန်းထက်၌ အမြင်မသာ ရှိလေသည်။
 အချို့သော သူခိုး၊ ဓားပြတို့လည်း ထွက်ပြေး၍
 လွတ်သည်။ ထိုနောက် သူခိုး၊ ဓားပြ တစ္ဆေတို့
 ညဉ့်အခါ ကိုယ်ထင် ပြ၍ ချောက်ထွန်သည်။
 စောင်ရန်းလှလင် ချောက်နှင့် ပစ်ကြသည်။ ကျင်
 ရည်နှင့် ပေါက်ထွတ်သည်။ သရပါ တံခါးကို အ
 နိုင် ဖွင့်သည်။ တောင်လေသာ နန်းတံခါးကို ဖွင့်
 ၍ ချောက်ဖြမ်းသည်- ဟူ၏။ ။ဤသို့ လာရှိ
 လေသည်။

သိဟိုဠ်ရှင် သရိုင်း ရင်း၌ကား မွေးဘွားတော်
 မူစဉ်က မင်္ဂလာ ဥကင်သ တံခါး ဟင်းလင်းဖွင့်
 သောနိမိတ်ကြောင့် ရွှေနန်းထက်သို့ သူခိုး၊ ဓား

မှတ်ချက်များ။

ပြတို့ ဝင်ရောက်သည်- ဟူ၍ ဆိုလေသည်။ ဤ အကြောင်းကို အောက်ဖြစ်သော သွားမြင်တော် မူခန်း၌ ရေးသား ခဲ့ပြီ။ ။ဤသို့ ရာဇ ဝင်နှင့်- သရိုင်းတို့မှာ ဆိုတိုင်းမညီ ရှိနေရာတွင် သရိုင်း ရင်းကို မူထား၍ ရေးသား ခဲ့ခြင်းတရပ်၊ သရိုင်း ရင်း စကားလည်း သင့်တင့် လျောက်ပတ်ခြင်း တရပ် ဤအကြောင်း နှစ်ရပ်ကြောင့် သရိုင်းရင်း မှာ လာတိုင်း ထည့်သွင်း ဘော်ပြ ထားသည်။ ။ ဤကားမှတ်ချက်တည်း။

ယင်းသို့လျှင် မင်းကြီး၏ ဆရာ လေးဦးတို့သည် မင်း ကြီးအား လောကီ၊ လောကုတ္တရာ စီးပွား ချမ်းသာ တိုး တက် ပြန့်ပွား စေ၍ သနား ကြင်နာစွာ စောင့်ရှောက် တော်မူကြ လေသည်။ ။အံ့ဩဘွယ်ရာ၊ ကြီးကျယ်စွာ သော အာဏာလက်ရုံး ဘုန်းတန်ခိုး တော်နှင့် ပြည့်စုံ တော် မူသည်ဖြစ်၍ မင်းသားတို့ တတ်စွမ်း ကောင်း သော ဆင်စီးအာဏတ်၊ မြင်းစီးအာဏတ်၊ လေးအာဏတ်- စသည်တို့၌ အပြီးသို့ရောက်အောင် တတ်မြောက် တော် မူသော များစွာသော ကျေးသီး၊ ကျွန်ငယ်၊ ကျွန်ကြီးတို့ နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော အလောင်းစည်သူ မင်းတရား ကြီးဘုရားသည် စိတ်နှလုံးသို့ သက်ဝင် စေတတ်သော ပညာ ရှိတို့၏ စကားကိုသာ လိုက်နာ ကျင့်ကြံတော်မူ လျက် မြတ်သော မင်းကေရာ၏ စည်းစိမ်ကို ခံစား တော်မူလေသတည်း။ ။ထိုမျှသော ဘုန်းလက်ရုံး အာ

ဏာဘော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော အသောင်းစည်သူ မင်းတရား ကြီးကား သာသနာတော် သက္ကရာဇ် တထောင်၊ ခြောက်ရာ၊ သုံးဆယ့် ခြောက်ခု (၁၆၃၆)ခု ဂေါဇာ သက္ကရာဇ် သေးရာ၊ ငါးဆယ့် လေးခု (၄၅၄)ခုနှစ်၌ မနှိုင်း ယှဉ်အပ်သော ကြက်သရေတော် အရဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ ပြည်သူ ပြည်သားနှင့် သာသနာဘော် သုံးပါးတို့၏ အကျိုးငှါ မြတ်သော မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော် မူခဲ့သေ သတည်း။

မင်းဇောရာဇ် အဖြစ်သို့ ရောက်တော် မူခန်းပြီး၏။

တိုင်းခွင် လှည့်လည်တော် မူခန်း။

ဤသို့လျှင် မင်းဇောရာဇ် အဖြစ်သို့ ရောက်တော် မူခန်းကို ပြဆိုပြီး၍ ယခုအခါ၌ တိုင်းခွင် လှည့်လည်တော် မူခန်းကို ဆိုသောအံ့သတည်း။

၁။ ရဟန္တာသခင်- ရှင်အရဟံထေရ် ပရိနိဗ္ဗာန် ခံသွန်တော် မူခြင်း။

အောက်၌ ဘော်ပြ ရေးသား ခဲ့ပြီးသော ရဟန္တာ သခင်- ရှင်အရဟံ ထေရ်မြတ်သည် ဂေါဇာ သက္ကရာဇ် လေးရာ၊ တဆယ့် ကိုးခု (၄၁၆)ခု နှစ်၌ အနော်ရထာမင်း ကြီး၏ လက်ထက် တော်တွင် နှစ် ပြည့်သီ တော်ကာ

ရှင်အရဟံ ပရိနိဗ္ဗာန်ခြင်း အကြောင်း။

တော်မူ၍ ထိုအနော်ရထာ မင်းကြီး၏ လက်ထက်တော်၊ သားတော်- ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီး၏ လက်ထက်တော်၊ ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီး၏ မြေးတော် အလောင်း စည်သူ မင်းကြီး၏ လက်ထက်တော် ဤလက်ထက်တော် သုံးခု တို့၌ ပြည့်ရှင် မင်းတို့နှင့် တကွ တိုင်းသား ပြည်သူ ရှင်လူ ရဟန်းတို့၏ အစီးအပွား၊ သာသနာတော် သုံးပါး တို့၏ အစီးအပွား တို့ကို ဆောင်တော် မူလျက် မင်းသုံးဆက် တိုင်တိုင် ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ခြင်းကို ခံတော်မူရလေ သည်။

အရှင်အရဟံ ထေရ်မြတ်ကား၊ သုနာ ပရန္တတိုင်း၊ တမ္ပဒီပတိုင်း- ဟူသော မြန်မာနိုင်ငံ အတွင်း၌ ရှေးဦးစွာ သာသနာတော် မျိုးစေ့ကို စိုက်ပျိုး ထူထောင်တော် မူ သော မဟာထေရ်မြတ်ကြီး တပါး ဖြစ်တော်မူ၏။ အနော် ရထာ မင်းကြီး၏ လက်ထက် တော်မှ အစပြု၍ မြန်မာ နိုင်ငံတော်တွင် ဘုရားစစ် ဘုရားမှန်၊ တရားစစ် တရား မှန်၊ သံဃာစစ် သံဃာမှန်တို့ကို ကိုးကွယ်ရခြင်း၊ သာ သနာစစ်၊ သာသနာမှန်တို့ကို ကြည်ညိုရခြင်း တို့ကား ထိုအရှင်အရဟံ ထေရ်မြတ်၏ အဆုံးအမတော်ပင် ဖြစ် ချေသည်။ ။ မြန်မာ နိုင်ငံ၌ သာသနာတော် သုံးပါး၏ ရေသောက် မြစ်ကြီးတခု ဖြစ်သည်ဟု ဆိုထိုက် ပါပေ သည်။ ။ ထိုရဟန္တာ သခင်-အရှင်အရဟံ ထေရ်မြတ် သည် မင်းသုံးဆက်တိုင်တိုင် သာသနာတော် သုံးပါးကို ပြုစု ဖြစ်ထွန်း စေတော် မူပြီးသော် မင်းသုံးဆက်တွင် နောက်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရားဒါယကာ

မဟာနရ ပတိစည်သူ မင်းတရားကြီး နန်းတက်တော် မူ၍ တနှစ်သာသာ ကြာလျှင် သာသနာတော် သက္ကရာဇ် တထောင်၊ ခြောက်ရာ၊ သုံးဆဲ့၊ ခုနစ်ခု(၁၆၃၇)ခုဂေါဇာ သက္ကရာဇ် လေးရာ၊ ငါးဆဲ့၊ ငါးခု(၄၅၅)ခု နှစ်၌ အလုံးစုံသော မင်းဆွေစိုးမျိုးနှင့် တိုင်းနေ ပြည်သူ ရှင်လူရဟန်း တပည့်တပန်း ထမ်းဆောင်နေကျ ဖြစ်သော သာသနာ့ တာဝန်တို့ကို စွန့်ပယ်တော် မူလျက် ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူခဲ့လေသည်။

ယင်းကဲ့သို့ အရှင်အရဟံ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူသည်ကို အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးသိတော်မူလျှင်။ ။ ငါ၏ဆရာ လေးဦးတို့တွင် အထွတ်ဆုံး ဖြစ်သော ဆရာ သခင် ကျေးဇူးရှင်- ရှင်အရဟံ ကိုယ်တော်သည် ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူချေပြီ။ ငါသည် ဤနေ့မှစ၍ အဘယ်သူ၏ အဆုံးအမကို ခံယူရပါအံ့နည်း။ ငါ့အား ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင်သော သူမြတ် မရှိခဲ့ပြီ တကား ...ဟူ၍ သံဝါကျည်ကျည် ဝိကြွေးတော် မူသေ၏။ ။ မင်းဆွေစိုးမျိုး ဖြစ်သော မောင်းမမိသံ ခြွေရံ သင်းပင်းတို့သည်လည်း ရှက်ကြီးတင် ဝိကြွေးကြကုန်၏။ ။ မှူးမတ် ကျွန်ကျေး နှင့်တကွ တိုင်းသူပြည်သားတို့လည်း ဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန် စံသောအခါကဲ့သို့ပင် ဝိကြွေး ဟစ်အော် ကြကုန်၏။ ထို့နောင် အလောင်းစည်သူမင်းကြီးသည် အထူးထူးသော ပန်း၊ ဆီ၊ ဝါး၊ တမ်းခွန်၊ ကြက်လျှာ ကြွေးသွက်အိုး- အစရှိသော လှူဘွယ်ဝတ္ထု တို့ကို ယူ၍ ရှင်အရဟံထေရ် ငြိမ်း၏ အလောင်းတော် ရှိကုန် ။ မှူးမတ် အ

သင်္ကြိုဟ်ပုံ အခမ်းအနား အကြောင်း

သွားရောက် မူးမြော် ပူဇော် လှူဒါန်းပြီးလျှင် ရှင်အရဟံ
၏ရုပ်တော်အလောင်းကို ကောင်းမွန်ခမ်းနားစွာ သင်္ကြိုဟ်
တော်မူသည်။

၂။ သင်္ကြိုဟ်ပုံအခမ်းအနားကား။

သင်္ကြိုဟ်ပုံ အခမ်းအနား အကြောင်းကို ပုဂံ ရာဇဝင်
ဟောင်း၌ လော့ဂ်သော အတိုင်း ရေးသားပေးအံ့။ «သိရိ
ဇေယျသုရ- ရှာဂူဒါယကာ အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး
သည် နန်းစံတော်မူ၍ နှစ်သည်ခါ ကျော်တွင်ပင် မြတ်
စွာဘုရား ဗျာဒိတ်တော်နှင့်အညီ မြန်မာ တိုင်းပြည်တွင်
သာသနာ တော်ကို ချိုးမြှောက်၍ တောက်ထွန်း စည်ပင်
ပွင့်လင်းပြန့်ပွား များစေနိုင်သော ပရိယတ္တိ သာသနာ၊
ပဒိုပတ္တိ သာသနာ၊ ပဒိုဝေဓ သာသနာတော် သုံးပါးကို
အားထုတ် ဆောင်ရွက်တော် မူသော ကောင်းကင်ယုံ
ခြင်း မြေလျှိုးခြင်း တန်ခိုး ဣဒ္ဓိပါဒ် အဘိညာဉ် သမာပတ်
နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အာသဝေါ ကင်းတော် မူပြီးသော
မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ဘုရားတဆူကဲ့သို့ ကြည်ညိုသဖြင့်
ကိုးကွယ် အပ်သော အရှင် အရဟံ ထေရ် မြတ်သည်
ရုပ်နာမ် နှစ်ပါး တရားတို့၏ ငြိမ်းရာ ခေမာ အမတသို့
ကြွတော်မူလျှင် ရူပ ကာယဖြစ်သော အလောင်းတော်ကို
ချေနှံသာ တုံ့ဖြင့် သွန်းသောင်း သပ္ပာယ် ပြီးမှ အစိုး
များစွာထိုက်သော နူးညံ့သိမ်မွေ့သော ပုသိုးတို့ကို ဆီ
နှံ့သာဆွတ်၍ အထပ်ထပ် ကောင်းမွန်စွာ ထုပ်၏။ ထို့

နောင်မှ ရတနာကိုးရပ် မျက်မြတ် စိမံသော ဣတလား
 တွင်သွင်း၍ ကာသိကတိုင်း၊ ကောတုမ တိုင်း၊ စိန့်တိုင်း၊
 တို့မှဖြစ်သော အထူးထူး အထွေထွေ အရောင်နှင့်ပြည့်စုံ
 သော အထည်အဝတ် တို့ဖြင့် အမိုး၊ချင်ပိတ် အချိတ်၊
 အဆက်- စသည်တို့၌ သင့်မြတ် လျောက်ပတ်ရာ ချယ်
 လယ် မွမ်းမံသော ဘုံတဆဲ့ တဆင့် ရှိသော ရတနာ
 ပြာသာဒ်တွင် အလောင်းတော်နှင့် တကွ ဣတလားသို့
 တင်၍ သဘင် ခုနစ်ရက်ခံသည်။

ပြည်သူ၊ လူ၊ ရဟန်း၊ ပရိသတ်အပေါင်း တို့ကို ပူဇော်
 ကန်တော့ စေပြီးသော် အုတ်၊ အင်္ဂါတေ အပြေ အပြစ်
 စီရင်သော ခုံပလ္လင်၌ သံကွန်ရက် ခင်းသည်။ သံဒေါင်း
 လည်ကြာယပ်နှင့် တကွ ငါးဆင့်ဘုံတွင် ထုပိကာ၊ ထီး
 တို့ဖြင့် တင့်တယ် ဆန်းကြယ်စွာသော အထက်မျက်နှာ
 ကြက်ကိုရွှေမွမ်း၍ လေးထောင့် စိုက်သောတိုင်တွင် ဆွ
 ထားသည်။ ပိတ်၊ ဖျင်တို့ကို အတွင်းဝန်းပြု၍ ငှက်ပျော
 ပင်၊ ကြံပင်စိုက်သည်။ ထို့ပြင် ရာဇမတ် ဝန်းကာ၍ ငှက်
 ပျောပင်၊ ကြံပင်စိုက်သည်။ မြို့တ-ရေပြည့် ပတ်လည်
 စင်နှင့် တန်းထားသည်။ ကြာသွတ်အိုး ပန်းမျိုးစိုက်ကာ
 စင်နှင့် တန်းထားသည်။ ထို့နောင်မှ လူတပ်၊ မြင်းတပ်
 ဆင်တပ်-ဝန်းကျင် စီရင်ထားသည်။ ဤသို့မှ နံ့သာ၊ ကရ
 မက်၊ စန္ဒကူးတို့ဖြင့် စီဆင့်သော အမြင့် ကိုးတောင် ရှိ
 သော ထင်းပုံထက် ဣတလားနှင့်တကွ တင်၍ရွှေဖိုကျင်
 ရှစ်လုံးထိုး၍ သင်္ဂြိုဟ်တော်မူသည်။ ။ပြီးလျှင် နံ့သာ
 ရည်၊ နှင်းရည်၊ စမ္ပယ်ရည်တို့ဖြင့် မီးကို ငြိမ်းစေ၍ ဣ

မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ ကြွခြင်းအကြောင်း။

တလံးနှင့် ပြာကိုသန့်စင်၍ အရိုး ဓာတ်တော်ဘို့ကို ရေ နံ့သာဖြင့် စင်စေပြီးလျှင် ၏ အတိပြီးသော ကျောက်စိ မြူတာတွင် ထည့်သွင်း၍ တုရှင်းတောင်ခြေ မြေ သန့်စင် သော အရပ်တွင် ဂူတည်၍ ဌပနာသည်။ ဂူအတွင်း၌ လည်း အရှင်အရဟံသဏ္ဌာန် ရုပ်တု၊ ရုပ်ပုံကို အုတ်ဖြင့် တည်လုပ်၍ ပြည်သူ၊ လူ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့ကို ပူဇော် စေသည်။ ။ဤသည် တို့ကား၊ ပုဂံရာဇဝင် ဟောင်း၌ လာသော စကားတို့တည်း။

မှတ်ချက်။

အရှင် အရဟံ ပရိနိဗ္ဗာန် စံသွန်တော် မူ၍ သင်္ကြိုဟ်ပုံကို ဆိုသော စကားစုကို ဘယ်မှာမှ ရှာဖွေမရ ရှိလေသည်။ ။သို့ဖြစ်၍ ဤစကား စုကို “ပုဂံရာဇဝင်ဟောင်းမှာ ပါရှိသည့်အတိုင်း သာလျှင်—ရေးသား ဘော်ပြလိုက် ပါသည်”။

အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးသည် ဆိုခဲ့ ပြီးသော အ တိုင်း ရှင်အရဟံ ထေရ်မြတ်၏ အလောင်း တော်ကို သင်္ကြိုဟ် ပူဇော်တော် မူပြီးလျှင် ဓာတ်တော် ဂူတည်ရာ အရပ်ကိုလည်း လေးမြတ်စွာ ရှိခိုးတော် မူလေသာတည်း။

၃။ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ ကြွရောက်ခြင်း။

ဤသို့လျှင် အရှင်အရဟံ ပရိနိဗ္ဗာန် စံသွန်တော် မူပြီး သော် အရှင်အရဟံ၏ တပည့်သားဖြစ်ကုန်သော ရဟန္တာ

၆၈ သီဟိုဠ်ရှင် သဒ္ဓါကျမ်း။

ငါးရာတို့ကား ပုဂံပြည်၌ပင် သီတင်းသုံး နေထိုင် ကျန်
 ရစ်တော် မူခဲ့ကြကုန်၏။ ။ရဟန္တာငါးရာ- ကျန်ရှိသေး
 ကြောင်းကား နောက်၌ ထင်ရှားလတ္တံ့။ ။အလောင်း
 စည်သူ မင်းကြီးသည် မင်း၏ စည်းစိမ်ကို ခံစားလျက်
 ရဟန္တာ ငါးရာ အရှင်မြတ်တို့ ကိုလည်း အရှင်အရဟံ
 ကဲ့သို့ပင် မမေ့ မလျော့ ပြုရ လုပ်ကျွေးတော် မူလေ
 သည်။ ။တရံရောအခါ မဟာသမုဒ္ဒရာ၏ အတွင်း၌ အ
 ထူးထူး အသွေထွေ ရှုဘွယ်၊ ကြည့်ဘွယ်တို့သည် ရှိကုန်
 သည်ဟု ကြားသိတော်မူသဖြင့် အလောင်းစည်သူ မင်း
 ကြီးသည် မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ရှိသော ကြည့်ရှုဘွယ် တို့ကို
 ကြည့်ရှုလိုတော် မူလေ၏။ ။ထို့နောင်မှ နိုင်ငံတော် အ
 စပ်နှင့် သူ့နိုင်ငံအစပ် မရောမယှက်စိမ့်သောငှါ ကင်းတို့၊
 ကင်းရှည် ထားခြင်း နေပြည်တော်၌ အစောင့်အနေ ခန့်
 ထားခြင်း- စသော တိုင်းရေး ပြည်ရာတို့ကို ကောင်းစွာ
 စီရင်တော် မူပြီးလျှင် မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ စုန်တော် မူ၍
 တိုင်းခွင် လှည့်လည်တော် မူသတည်း။

တိုင်းခွင် လှည့်လည်တော် မူရာတွင် ပါရှိသော အ
 လုံး အရင်းကား။ ။အမတ်ပေါင်း ရှစ်သောင်း၊ လေး
 ထောင် ဗိုလ်ခြေ ကုဋေ တသန်းခြောက်သိန်း၊ သင်္ကန်း
 ငွေငယ်ပေါင်း ရှစ်သန်းနှင့်တကွ ငွေယာဉ် ခြောက်
 တွင် မင်း၊ မိဖုရား၊ မောင်းမ၊ ကိုယ်လုပ်တော် တို့နှင့်
 အတူ စီးနင်းတော်မူ၍ တိုင်းခွင်လှည့်လည်တော် မူလေ
 သည်။ ။ဤကဲ့သို့ တိုင်းခွင် လှည့်လည်တော် မူသော်

မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ ကြွခြင်းအကြောင်း။

တန်ကြည့်တောင် အဆုံးသို့ ရောက်သွင်း လယ်ဘ
 ပယ်မျှသောက်သော ကျောက်ချာသက်၌ အရောင် အဝါ
 ဘို့ဖြင့် တောက်ပသော နဂါးမင်း တကောင်သည် မင်း
 ကြီးအား ဖူးမြော် လာရ လေသည်။ ။နဂါးမင်းကား၊
 နေမင်းကဲ့သို့ အလှူ အဝါ ကွန့်မြူး နေသောကြောင့် စိမ်း
 စိမ်းရဲရဲ မရှုဝံ့သကဲ့သို့ရှိရာ အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး
 သည် သိကြားမင်း အပ်သော မြရှင် လက်စွပ် တော်ဖြင့်
 ကွယ်ကာ ကြည့်တော်မူမှ နဂါးမင်း၏ အရောင် အဝါ
 ညှိုး၍ နဂါးရုပ်သွင် ထင်ရှားလေသည်။ ။ထို အရပ်၌
 သင်္ကြန် ခေါ်တော်မူပြီးမှ တဖန် ကြွသွားပြန်၏။

အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး၏ ငွေယာဉ် စကြာ
 တော်ကား အလွန်လျင်မြန်၏။ မိုလ်ခြေ အရာ အထောင်
 တို့ကို ဆောင်ယူနိုင်၏။မင်းကြီး၏ စိတ်အသိုရှိရာသို့ လျင်
 မြန်စွာ သွားရောက် တတ်သည်။ အရောင် အဆင်းကား
 ရှေ့ရောင်၊ မြရောင်၊ ပုလဲရောင်-စသည်ဖြင့် နဝရတ် ကိုး
 ပါး ဖြန့်ကြဲထားသကဲ့သို့ ရှိသည်။ ။သည်ကို ရည်ရွယ်
 ၍။ ။လက်ညှိုး ညွှန်ရာတွင် ရေပြင် ဖြစ်ရသည်- ဟု
 ပြောဆိုရိုး ဖြစ်သဘာတ်။ ။ထိုဘောင်တော် ငွေစကြာ

တန်ကြည့်တောင်-ဟု ဆိုလျှင်။ ။ဘကောင်း
 တန်ကြည့်တောင်၊ ပုဂံ တန်ကြည့်တောင်၊ ရခိုင် တန်
 ကြည့်တောင်-ဟု သုံးမျိုး ရှိလေသည်ကို သတိပြု။ ။
 ။အာဇာနည် ခရိုင် တန်ကြည့်တောင်ကို ဆိုလိုဟန်ရှိသည်။

၁၀၀ သိဟိုဠ်ရှင် သဒ္ဓါးကျမ်း။

ဦး၌ မင်းကြီး၏ ကိုယ်တော်နှင့်အမျှသော ရွာစင်ကို ခုတ်လုပ်သည့်- ဘုရားရုပ်တုတစ်ဆူ- အမြဲပါရှိလေသည်။

ဤကဲ့သို့ ခရီးထွက်တော် မူလတ်သော် လမ်းခရီးအကြား ကုလားပြည် ဘင်္ဂလားသို့ ရောက်တော် မူလျှင် ရှေးဘေး လောင်းတော် နော်ရထာမင်းကြီး တိုင်းနိုင်ငံ လှည့်လည်တော် မူစဉ်က ထားတော်မူခဲ့သော တုရိယာ ငါးပါး လွယ်လျက် ထားသည့် ကျောက်သား သူရုပ် ငါးခုတို့ကို တွေ့မြင်တော် မူသဖြင့် ဟူးရားဆရာ တို့အား အကြောင်း ဖြင်းရာကို မေးစိစစ်တော် မူသော် ဟူးရား ဆရာတို့ လျှောက်ထား ကြသည်ကား။ ။အရှင်ဘေး လောင်းတော်- အနော်ရထာ မင်းစောသည် ရှေးသော အခါ တိုင်းနိုင်ငံ လှည့်လည်တော် မူစဉ် သည်အရပ်သို့ ရောက်လျှင် နောက် အခါတွင် ငါကဲ့သို့ ဘုန်းရှိသော သားတော်၊ မြေးတော်၊ မြစ်တော်တို့ တိုင်းကား နိုင်ငံ လှည့်လည်၍ သည်အရပ်သို့ ရောက်လတ်သော် သင် တို့သည် ပတ်,စည်, စောင်း,ညှင်းတို့ကို တီးမှုတ်ကြကုန် ဟူ၍ မိန့်ဆိုထားခဲ့သော ကျောက်သား သူရုပ်များ ဖြစ်ကြောင်းကို လျှောက်ထားလေ၏။ ။ထိုစကားကို ကြားလျှင် အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးက။ ။သည်အတိုင်း မှန်ချေလျှင် ယခု ငါကိုယ်တော် ကြွလာတော် မူချေပြီ။ အဘယ့်ကြောင့် မတီးမှုတ်ရ သနည်းဟု ကျောက်သူရုပ် တို့ကို ငြိမ်းချောက်မှ ကျောက်သူရုပ် ငါးခုတို့သည် စည်, စောင်း, ညှင်း,လင်းကွင်း, စည်စုတ်,စည်ပုတ်,မရိုး, ထပိုး

သိဗ္ဗိန္ဒြကျွန်းသို့ ကြွခြင်းအကြောင်း။

ခရာ, နှဲ, ငြေ, ပတ်သာ-စသော တူရိယာတို့ကို တီးမှုတ် ကြကုန်သည်။

၄။ သိဗ္ဗိန္ဒြကျွန်းသို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူခြင်း။

ရက်ကာလ မကြာမြင့်မီ သိဗ္ဗိန္ဒြ ကျွန်းသို့ ရောက်တော် မူလေသည်။ ထိုအခါ သိဗ္ဗိန္ဒြမင်းသည် နရပတိ စည်သူ မင်း(ဦး၏ ဘုန်းတော်ဒဏ်ကို မခံဝံ့ သောကြောင့် လူဗိုလ်ခြေ ရှစ်သိန်း စီးနှင်းနိုင်သော သင်္ကန်းတော် ငွေတော် ကြီးနှင့် တကွ သွီးတော်“စောဦးထွေး”ကို ဆက်သတော် မူရ လေသည်။ ။ အရှင်မဟာကဿပထေရ် ရတင်ကျင့် နေဟန် ရုပ်တုတော်ကိုလည်း ဆက်သပြန်လေသည်။ ။ ထိုရုပ်တုတော်ကို သင်္ကန်းတော် ငွေထက်တွင် ထိပ်ဦးက တင်လျက် ကိုးကွယ်တော် မူသည်။ ။ အသောင်းစည်သူ မင်းကြီးသည် သိဗ္ဗိန္ဒြ ကျွန်းရှင် ဘုရင် မင်းမြတ်အား အကြည် အသာ ပြောဟောတော် မူ၏။ ။ သိဗ္ဗိန္ဒြမင်း လည်း ရိုသေကျိုးနွံသော စိတ်ဖြင့် မြတ်သော မင်းကြီး ကျွန်ုပ်ကား လူဗိုလ်ခြေ ရှစ်သိန်း စီးနှင်းသော သင်္ကန်းတော် ငွေယာဉ်နှင့် ချစ်လှစွာသော သွီးတော်ကို ဆက်သရ သဖြင့် လောကီ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာမှာ တင်းတိမ်ပါပြီ။ ။ အရှင်မဟာ ကဿပထေရ် ရတင်ကျင့်နေဟန်- ရုပ်တု တော်မျှကို ဆက်သရသဖြင့် လောကုတ္တရာ လက်ဆောင် ပဏ္ဏာမှာ တင်းတိမ်ဘွယ် မဟုတ်ပါခဲ့။ နောင် အခွင့် ညီလျှင် လောကုတ္တရာ လက်ဆောင်ကောင်းကို ဆက်သ

ပါဠိးမည်။ ။ဟူ၍ လျှောက်ထား သံတော်ဦး တင်လေ့
သည်။

မှတ်ချက်။

သိဟိုဠ် ဘုရင် ဆက်သသော သက်နက်
လှေယာဉ်ကား— ဘခြား။ ။နိုင်ငံတော်မှ ပါရှိ
ရင်း ဖြစ်သော လှေယာဉ်ကား—တခြားဟု ခွဲခြား
၍မှတ်။ ။ထို သိဟိုဠ် ဘုရင်သည်ပင် သိဟိုဠ်
ရှင် ရုပ်ပွားတော်ကို သိကြားမင်းနှင့်အတူ ဆက်
သဘော် မူလိမ့်မည်။

၅။ ဇမ္ဗူ သပြေပင်ရင်းသို့ ရောက်တော်မူခြင်း။

သိဟိုဠ် ကျွန်းမှ တဖန် ဇမ္ဗူသပြေပင်ရှိရာ အရပ်
သို့ ကြွတော်မူပြန်၏။ ဇမ္ဗူသပြေပင် အနီးသို့ ရောက်
တော်မူလျှင် ဤ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌ ပွင့်တော် မူပြီးသော
ဘုရားရှင် လေးဆူတို့ သီတင်းသုံးတော်မူရာ ဖြစ်သော
ပုလဲကျောက်ဖျာကို မြင်ရသော် ကျောက်ဖျာ ထက်တွင်
နေတော် မူလိုသောစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာ သဖြင့် ဟူးရား
ဆရာတို့ကို မေးမြန်းတော်မူ၏။ ။ဟူးရားတို့က လျှောက်
ထားသည်မှာ။ ။မြတ်သောမင်းကြီး ဤပုလဲကျောက်ဖျာ
ကား ဘုရားရှင်တို့ သီတင်းသုံးရာ အရပ်ဖြစ်၍ မင်းကြီး
နေခြင်းငှါ မသင့်ပေ။ ယုံတော် မမူပါလျှင် မင်းကြီး၏
ဦးခေါင်းထက်တွင် ဝတ်ဆင်ထားသော ဦးပေါင်းတော်
ကို ကျောက်ဖျာထက်သို့ တင်ကြည့်တော်မူသော် ကြက်
တောင်ကို မီးကျိုးတွင် ချသကဲ့သို့ တခဏချင်း လောင်

သိကြားမင်း၏ အဘိသိက်သွန်းပွဲ အကြောင်း။ ၁၀၃

ကျွမ်းပါလိမ့်မည်....ဟု လျှောက်ထား ကြံလေသည်။ ။
 မင်းကြီးလည်း ဟူးရားပြု၊ ဟူးရားညှိတို့ လျှောက်ဆို
 တိုင်း ပြုလေလျှင် ဦးပေါင်းတော်သည် ကျောက်ဖျာ
 ထက်သို့ ရောက်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ဖျစ်ဖျစ် မြည်၍
 ဝီးကျွမ်းလေသည်။ ။ဤသို့သော အခြင်းအရာကို မြင်
 လျှင် အလွန်ရွှင်ပျသော ဝိတိ သောမနဿ ဖြစ်လျက်
 အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးသည် ကျောက်ဖျာ အပြင်ကို
 စိမ်းစိမ်းရှုကာ ကြာမြင့်စွာ ဖူးမြော်နေတော်မူ သတည်း။

၆။ သိကြားမင်း၏ အဘိသိက်သွန်းပွဲ။

အလောင်း စည်သူ မင်းကြီးသည် ဆိုခဲ့ ပြီးသော
 ကျောက်ဖျာ အနီး ကျွန်းဦး ဇမ္ဗူသပြေပင် ရောက်ရာ
 အရပ်မှာပင် ခုနစ်လတိုင်တိုင် ဗိုလ်ရှုသဘင် ခံနေတော်
 မူလေ၏။ ။ထိုအခါ၌ ထိုအရပ် မှာပင် ဗိုလ်ရှုသဘင်
 ခံနေသည်ကို သိကြားမင်း မြင်တော် မူလေလျှင်။ ။
 ဤ မင်းတရားကား သာသနာတော် သုံးပါး၌ ကြည်ညို
 လွန်ကဲလှသည်။ သာသနာ၏ အစီးအပွား ကိုသာ ရွက်
 ဆောင်တော်မူလေသည်။ ငါသည်လည်း သာသနာတော်
 ၏ အစီး အပွားကို ဆောင်ရွက်သော် စောင့်ရှောက်
 ကူညီမည်ဟု- ဝန်ခံချက် ပြုဘူးသည်။ ယခု အခါတွင်
 သည်မင်းတရားအား လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ကျေးဇူး
 ဥစ္စာကို ပေး၍ စောင့်ရှောက် ကူညီရန် အခွင့်ကြံကြိုက်
 ပြီ။ ။ဟု- နှလုံးသွင်းပြီးလျှင် တတိယ အကြိမ်မြောက်
 ကျွန်းဦးဇမ္ဗူ။ သပြေပင် အောက်တွင် များမြောက်လှစွာ

သော လှူဗိုလ်ခြေ၊နတ်ဗိုလ်ခြေတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် သိကြား
 မင်း ကိုယ်တိုင် ရာဇာဘိသေက မဂ်လာကို ကောင်းမွန်
 စွာ စီရင်တော် မူလေ၏။ ။မင်းကြီး အားလည်း။ ။
 (သိရိတြိဘုဝနာဒိတျ ပဝရ ပဏ္ဍိတသုဓမ္မရာဇာ မဟာ
 ဝိပာဘိ နရပတိစည်သူ)။ ။ဟူသော ဘွဲ့အမည်တော်
 ကိုလည်း ဘွဲ့ချည် ပေးအပ်တော် မူလေသည်။

မှတ်ချက်။

ကျောက်စာ၊ ရာဇဝင် တို့၌ သိကြားမင်း
 ပေးအပ်သော ဘွဲ့အမည် ဖြင့်လည်း ရေးသား
 သုံးစွဲ ကြလေသည်။

၇။ ရှင်ဖြူ၊ ရှင်လှဘုရားတို့ကို ဆက်သခြင်း။

ထိုသို့ အဘိသိက် သွန်းပြီးလျှင် သိကြား မင်းသည်
 ပုလဲ ကျောက်ဖျာ ထက်တွင် ပုလဲရှင် ရုပ်တုတော်တဆူ
 ကို ထုလုပ် တင်ထားပြီးမှ မင်းကြီးအား ကိုးကွယ်ရန်
 အပ်နှံဆက်သပြန်လေ၏။ ။ထိုဘုရားကို “ရှင်ဖြူ” ဟူ၍
 သမုတ်မှည့် ခေါ်တော်မူ၏။ ။ထို့နောင် ရှေးနည်းတူ
 ဓမ္မ။ သပြေခက် ဒက္ခိဏာ သာခါကို ဘုရားရှင် ရုပ်တု
 တဆူ ထုပြန်၍ သိကြား မင်းက ဆက်သ ပြန်လေ
 သည်။ ။ထိုဘုရားကို “ရှင်လှ”ဟူ၍ သမုတ်မှည့်ခေါ်
 တော်မူ၏။ ။ထိုဘုရား ရုပ်တုတော် “ရှင်ဖြူ” “ရှင်လှ”တို့
 ကို သက်နက် လှေစကြာတွင် မြတ်သော ပဋ္ဌာင်ထက်၌
 တင်လျက် ကိုးကွယ်တော်မူသည်။

မြင့်မိုရ်တောင်သို့ ကြွလျှောက်ခြင်းအကြောင်း။ ၁၀၅

၈။ မြင့်မိုရ် တောင်သို့ ကြွတော် မူခြင်း။

နရ ပတိ စည်သူ မင်းကြီးလည်း ရှင်ဖြူ ရှင်ဗွေ= ဘုရားရုပ်တုတော် နှစ်ဆူတို့ကို ကိုးကွယ်တော် မူရလျှင် ကျန်းဦး ဇေယျ။ သပြေပင်မှ မြင့်မိုရ် တောင်ထိပ်သို့ သွား ရောက်တော် မူလျှင်သဖြင့် အလွန်လျှင် ကျယ်ဝန်းနက် ရှိုင်းသော သမုဒြာရေ အပြင်သို့ ဖိုလ်ခြေ အသိန်း အသန်း နှင့်တကွ ငွေယာဉ် စကြာကို လှည့်လည် စေတော် မူ လေ၏။

ထိုအခါ သိကြား မင်းကား ဝိသုကြို နတ်သားနှင့် တိုင်ပင်သည်မှာ။ ။အချင်း နတ်သား နရပတိ စည်သူ မင်းကြီးကား မြတ်သော ဘုန်းရှိသော မင်း ဖြစ်ပေ၍ ကျန်းဦး ဇေယျ။ သပြေပင်သို့ပင် ကြွရောက်တော် မူလာ သဖြင့် ကောင်းစွာ ရောက်တော်မူချေပြီ။ ငါသိကြားမင်း လည်း “ရှင်ဖြူ, ရှင်ဗွေ” ရုပ်တုတော် တို့ကို ဆက်သခဲ့ပေပြီ။ သို့စင် လျက်ကို ယခု တဖန် မြင့်မိုရ်တောင် ထက်သို့ လက်အံ့သောဌာ သမုဒ္ဒရာ ရေပြင်သို့ ငွေယာဉ် စကြာ ကို လှင့်ချီတော် မူလေသည်။ ဤနရပတိ စည်သူ မင်းကြီး သည် မြင့်မိုရ် တောင်သို့ သွားသော် ကေနံပင် ရောက် နိုင်သော ဘုန်းတန်ခိုးတော် ရှိပေ၏။ ရောက်မည် မှန် သော်လည်း နတ်တို့၏ပြည် မြင့်မိုရ်တောင် ပတ်ပတ် လည်တွင် ကြာရှည်စွာ ဝံ့နေတော် မူလျှင် တိုင်းပြည် စီးပွားနှင့် သာသနာတော် သုံးပါး အစီးအပွား တို့သာ လျှင် ဆုတ်ယုတ် ပျက်ပြား ရာသည်။ နရပတိ စည်သူ

မင်းကြီးအား လွန်မြတ်သော ကျေးဇူးတော် ရှိမည် မဟုတ်။ သာသနာ တော်၏ အစီး အပွားကား လူတို့ပြည် မှာသာ ထင်ရှားရှိနိုင်သည်။ နတ်တို့ ပြည်တွင် ရှိနိုင်သည် မဟုတ်။ မြင့်မိုရ်တောင် ထက်သို့ တက်နေ ပါမူလည်း အလွန်လျှင် ရက်၊ လ- ရှည်ကြာ၍ သာသနာတော် သုံးပါးကို မေ့လျော့ နေပေလိမ့်မည်။ ။အမှူး၊ အမတ်၊ မောင်းမ၊ မိသံ တို့လည်း မြင့်မိုရ်တောင်သို့ လွှားရအံ့သည်ကို ကြောက်ရွံ့ စိုးရိမ်လှသဖြင့် နှလုံးဝမ်း ငယ်လှ ကုန်၏။ ။ထို့ကြောင့် သာသနာတော် သုံးပါး အစီး အပွားကိုသာ ထမ်းဆောင် ကျင့်ကြံရန် ငါတို့တိုက်တွန်း ကြပေအံ့....ဤသို့တိုင်ပင်ကြလေသည်။

ထိုသို့ တိုင်ပင်ပြီးလျှင် ဝိသုကြံ နတ်သားနှင့် အတူ သိကြား မင်းသည် သမုဒ္ဒရာ ချောက်နှာ ကောင်းကင် ထက်တွင် နေလျက် ခြမ်း ခြမ်း ဟုန်း ဟုန်း မိုးသံပေး လျက် မိုးသေး၊ မိုးဖွဲကိုလည်း ရွာသွန်း စေလေသည်။ ညှင်းညှင်း သာသာ ခတ်သော မိုးသက် လေကိုလည်း လာစေလေသည်။ ချေလှိုင်းတံပိုး ကိုလည်း တိုးတက် ပွားများစေလေ၏။ လျှပ်နွယ်၊ လျှပ်ပန်း၊ တို့ကိုလည်း အဆန်း တကြယ် ပြက်ခတ် စေလေသည်။ ။ထိုအခါ မှူးမတ် မိုလ်ပါ တို့ကား လှေယာဉ်စကြာ သမုဒ္ဒရာ ချေပြင်တွင် နစ်မြုပ်အံ့ ထင်သကဲ့သို့ တုန်တုန်ကြောက်ရွံ့ ကြကုန်၍ ဝမ်းနည်း လှကုန်၏။ အသံကျည်ကျည် မြည်ဟစ်၍ မျက်နှာ မသာမယာ ရှိကြ ကုန်သည်။ ။ထိုအခါမှ မှူးမတ် တို့လည်း မင်းကြီးအား သံတော်ဦးတင်ကြ

မြင့်မိုရ်တောင်သို့ ကြွလျိခြင်းအကြောင်း။ ၁၀၇

သည်ကား။ ။မြတ်သော မင်းကြီး သမုဒ္ဒရာ ရေပြင်
 ကား ကြီးကျယ်လှစွာ၏။ မြင့်မိုရ် တောင်လည်း ဝေးလံ
 လှစွာ၏။ မှူးမတ်သိုလ်ပါ တို့လည်း လွန်စွာ ကြောက်ရွံ့
 တုန်လှုပ် ကြကုန်ပြီ။ အကယ်၍ မြင့်မိုရ်တောင်သို့ ရောက်
 အောင် ကြတော်မူချေသော် အရှင် မင်းကြီးကား ဘုန်း
 တော်ကြီးမေးလှ၍ ဘေးရန် ဥပဒ် မစွမ်း ငြိသော်လည်း
 ဝှေ့တော် အသီးသီးတွင် ပါရှိသော အမှူး၊ အမတ်နှင့်
 သိုလ်ခြေတို့မှာကား အဘယ်သို့သော ဘေးရန်ကို တွေ့
 ကြုံရငြားအံ့လည်း မသိ နိုင်ပါ။ ဤအရပ်မှပင် နေပြည်
 တော်သို့ ပြန်ခြင်းငှါ လျှောက်ပတ် သင့်တင့်ပါသည်။ ။
 ယခုလည်း မိုးသေးဖွဲဖွဲနှင့် ရွာသွန်းနေပါသည်။ လေပြေ
 လေညှင်းလည်း တိုက်ခတ်၍ လျှပ်နွယ်၊ လျှပ်ပန်းလည်း
 ကြောက်ရွံ့ ခမန်း ရှိပါချေပြီ။ လှိုင်းတံပိုးတို့လည်း ဝှေ့
 စကြာကို ချိုးဖျက်အံ့သကဲ့သို့ ထကြွပါသည်။ ။သမုဒ္ဒ
 ရာ၌ကား ငါး၊ ပိကျောင်း၊ မကာရ်း၊ လပိုင်၊ စသော
 မရေမတွက် နိုင်သော ဘေးရန်ထူပြော လှပါသည်။ ။
 နေပြည်တော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူမှ သင့်တင့်ပါမည်။ ။
 ဤကဲ့သို့ အညီအညာ လျှောက်ကြလေသည်။

နရပတိစည်သူ မင်းကြီးကား မှူးမတ်တို့ လျှောက်
 ထားသည်ကို ကြားလျှင်။ ။ဟယ်...အချင်းအမတ်တို့ ငါ
 သို့သောဘုရင် မင်းတရားကား စကြာဝဠာ ကုဋေတသိန်း
 ကို စင်လျက် လှည့်လည် ကြမြန်း နိုင်သည်ကိုအဘယ်
 မှု၍ ဤမျှလောက်သော ရေသမုဒ္ဒရာ အငယ်ကို ကြောက်ရွံ့
 ကြကုန် သနည်း။ ။ရှုမြင့်မိုရ်တောင် ထက်သို့ ဝှေ့စကြာ

ဖြင့် အရောက် ကြွတော်မူမည်...ဟူ၍ တင်းမာစွာသိန်
တော်မူလျှင် အမှူးအမတ်တို့လည်း အသားကို စားအံ့
သကဲ့သို့ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ပြင်းပြစွာဖြစ်၍ တစ်စုံတစ်ရာကို
မျှ သံတော်ဦးမောင် ဝံ့တတ်ဘဲ ရှိကြလေသည်။

ထိုအခါတွင် အရှင် သိကြား မင်းနှင့် ဝိသုကြိုနတ်
သား တို့သည် မင်းကြီးကို တားမြစ်ရန် အားသစ်ပြန်
သည်မှာ။ သိကြား မင်းကား အဘိုးအိုကြီး အရွယ်
ကိုဖန်ဆင်း၏။ ဝိသုကြို နတ်သားကား အမယ်အိုကြီး
အရွယ်ကို ဖန်ဆင်း၏။ ဤသို့ ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် တခုသော
ဈေးငယ်ဖြင့် ဈေးဦးတွင် သိကြားမင်း ထိုင်လျက် ဝံ့တွင်
ဝိသုကြို နတ်သား ထိုင်ပြီးလျှင် ပြင်းပြစွာ ဈေးဝတ်လာ
သကဲ့သို့ ပြု၍ မင်းကြီးမူ ဈေးကြာ မနိုး မဝေးတွင်
ရှေးရှု လာလတ်၏။ ။ထိုအခါ မင်းကြီးသည် သူအို
နှစ်ယောက်ကို ထူးဆန်းစွာ ဈေးမြင်ရသဖြင့် မှူးမတ်တို့ကို
ခေါ်ငင်စေရန် အမိန့်ချပြီးလျှင် သူအိုတို့ကိုရှေ့တော်မှောက်
သို့ရောက်သောအခါ ဤသို့ မေးမြန်းတော် မူလေသည်။

(မင်းကြီး) ဟယ် သူအိုတို့။ ။သင်တို့ အဘယ်
အရပ်မှ ပြန်လာကြ ကုန်သနည်း။

(သိကြားမင်း) အရှင်မင်းကြီး အကျွန်ုပ်တို့ကား မြင့်
မိုက်တောင်ခြေရင်းတွင် နေထိုင် ကြသော လူမျိုး ဖြစ်ပါ
သည်။ ယခု မြင့်မိုက်တောင်မှ လာခဲ့ ကြပါသည်။

(မင်းကြီး) သင်တို့ ဘယ်အရပ်သို့ သွားရန် ထွက်
လာခဲ့ ကြသနည်း။

မြင့်မိုရ်တောင်သို့ ကြွလှိုခြင်းအကြောင်း။ ၁၀၉

(သိကြား) ကျွန်ုပ်တို့သည် လူတို့ပြည်သို့ သွားပါမည်။ လူတို့ပြည်မှာသာလျှင် ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာ- ဟူသော ရတနာသုံးပါး ရှိသည်။ မြင့်မိုရ်တောင်ခြေရင်း နတ်မင်းတို့၏ နေရာ အရပ်မှာကား ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ- ဟူသော ရတနာသုံးပါးရှိသည် မဟုတ်ပါ။ ။ ရတနာ သုံးပါးကိုသာ ပူဇော်ဆည်းကပ်လိုသဖြင့် လူတို့ပြည်သို့ လာခဲ့ပါသည်။

(မင်းကြီး) အို.... သူအို သက်ကြီးတို့။ ။ သင်တို့၏ စကားသည် ဟုတ်တန်လှစေ။ ။ သင်တို့သည် မြင့်မိုရ်တောင်ခြေ နေမြေ အရပ်မှ အဘယ် အချိန် အရွယ်က ထွက်လာခဲ့ကြသနည်း။ ယခုမူကား သင်တို့၏ အသက် ရှယ်သည် အိုမင်း မစွမ်း ရှိချေပြီတကား။

(သိကြားမင်း) မြတ်သော မင်းကြီး။ ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီးမောင်နှံသည် ထိမ်းမြား ပြီးနောက် ခုနစ် ရက်မြောက်တွင် အမိ၊ အဘတို့ကို ခွင့်ပန်၍ လူ့ပြည်သို့ လာခဲ့ပါသည်။ ။ ရက်ကာလ မည်မျှ ကြာသည်ကို မပြော နိုင်ပါပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဆံဖြူ သွားကျိုး၍ အတိုးကြီး၊ အမယ်ကြီး ဖြစ်နေသည်ကို ကြည့်ရှုပါတော့။ ။ မြင့်မိုရ်တောင်ခြေ- ဟူသည် သို့ဝဠုမှ ဝေးလံလှပါသည်။

(မင်းကြီး) ငါ မင်းတရားလည်း မိုလ်ပါ အင်အားနှင့် မြင့်မိုရ်တောင်သို့ သွားမည်ဟု- လာခဲ့ပေသည်။ ။ ယခုမူကား သင်တို့လျှောက်ထား ကြသည်ကို သိရသောကြောင့် မြင့်မိုရ်တောင်သို့ မသွားတော့ပြီ။ ။ မြင့်မိုရ်တောင်သည် ခရီးလည်း ဝေးလံလှ၏။ သမုဒ္ဒရာ၊ တော

တောင်- အထပ်ထပ်တို့လည်း ခြားနားလျက်ရှိ၏။ ရတနာသုံးပါး သာသနာတော် အစီးအပွားလည်းမရှိ။ ဒိုလ်ပ်အပေါင်းလည်း ခရီး ညောင်းလှ၍ နှလုံးဝမ်း ငယ်လှသည်။ ။ထိုသို့ဖြစ်သော် မြင့်မိုရ်တောင်သို့ သွားသဖြင့် အကျိုးမရှိရာပြီ-ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

သိကြားမင်းနှင့် ဝိသုကြို နတ်သား တို့လည်း မင်းကြီးအား ကောင်းချီးပေးလျက် မြင့်မိုရ်တောင်သို့ ကြွသဖြင့် အကျိုးစီးပွား မရှိကြောင်းနှင့် သာသနာ တော်ကို မပြုရနိုင်ကြောင်း တို့ကို ဟောပြောပြီးလျှင် သမုဒ္ဒရာ ရေပြင်သို့ ငွေ့ခတ်၍ သွားလေ သတည်း။ ။မျက်တောင်တခတ်မျှ ကြာသတ်လျှင် သူအိုနှစ်ဦးသည် ရေလယ်တွင် ပျောက်ကွယ်၍ သွားလေ၏။ ။ထို အခြင်း အရာကို မင်းကြီးနှင့် တကွ မှူးမတ်တို့လည်း မြင်ရလေသည်။ ။ ထိုသို့ ရှုမြင်ရသော အခါ အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးသည် ဤသူတို့ကား လူမည်ကာမျှ မဟုတ်ပေ။ သိကြားမင်း၊ နတ်မင်းတို့သာ ဖြစ်ရာသည်။ ငါ့အား သာသနာတော် အစီးအပွားကိုသာ ဆောင်ရွက် စေလို လှသောကြောင့် ခရီးကို ချုပ်တား ကန့်ကွက်ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု- နှလုံးတော် သွင်းလျက် သမားဖြူ၊ သမားညှို့တို့အား အဘယ်သို့ အလိုရှိကြ သနည်းဟု မေးမြန်းတော်မူ၏။ သမားဖြူ၊ သမားညှို့ တို့ကလည်း အရှင် မင်းကြီးအကျိုးကျေးဇူး အထူးမထင်သော အရပ်သို့ ကြွသွားသဖြင့် ဘယ်အစီးအပွား ရှိပေဘုံအံ့နည်း။ ယနေ့ပင်တိုင်း ဝိသုသိ ကိရိမ် ဘတဂါ၏ အထူး သာသနာ တော်၏

ရုပ်တုတော်ကို ဆက်သခြင်းအကြောင်း။ ၁၁၁

အကျိုး တို့ကိုသာ ဆောင်တော် မူပါ ဟူ၍ လျှောက်
ထားသဖြင့် မင်းကြီးလည်း သဘောတော် နှစ်ခြိုက်၍
ထိုအရပ်မှ လှေကြောကို လှည့်ပြီးလျှင် တိုင်းတော်ပြည်
တော်သို့ ပြန်ကြွတော် မူလေသည်။

၉။ သရက္ခန် ရုပ်တုတော်ကို ဆက်သခြင်း။

သိကြားမင်းလည်း မင်းကြီး ပြန်အံ့သော အကြောင်း
ကိုသိသဖြင့် မင်းကြီး၏ အထံသို့ သွားလျက် ကိုယ်ထင်
ရှားပြပြီးလျှင်။ ။ မြတ်သော မင်းကြီး မြင့်မိုရ်တောင်သို့
မသွားခြင်းသည် ကောင်းမြတ် လှပေ၏။ ငါသည်ကား
နတ်တို့၏ ဘုရင်ဖြစ်သော သိကြားတည်း။ မင်းကြီးအား
သာသနာတော်၏ အကျိုးကို ဆောင်ရွက် စေချင်သော
ကြောင့် မြင့်မိုရ်တောင်သို့ မသွားအောင် တားမြစ်ခဲ့ပေ
သည်။ ။ သာသနာတော် တည်သမျှ လူအပေါင်းတို့
ကိုးကွယ် စိမ့်သောငှါ သင်မင်းကြီးအား ဘုရားရုပ်တု
ကိုငါအပ်မည်ဟု ဆိုပြီးလျှင် အဝန်းယူစနာတရာ မွေး
ကြိုင်သော သရက္ခန်သားကို ဘုရားရုပ်တုတော် လုပ်၍
ကိုးကွယ်ရန် ပေးအပ်၏။ မွေတော်မြတ် တဆဲ့ နှစ်ဆူ
ကိုလည်း ပေးအပ်တော် မူလေသည်။ ။ သရက္ခန်သား
နှင့် မွေဘော်ဓာတ် တဆဲ့ နှစ်ဆူ တို့ကို မင်းကြီးသည်
အတိုးတသိန်း ထိုက်သော ရွှေခွက်ဖြင့်ခံယူလေ၏။ ။ ထို
အခါ မြေထီး ငလျှင် ပုံဘင်ထပ်မျှ လှုပ်သေသည်။ ။
ထို နောင် သိကြားမင်းသည် သရက္ခန်သားကို ငါးပိင်း

၁၁၂ သိပ္ပံနိဂ္ဂင် သမိုင်းကျမ်း။

ပိုင်းပြီးလျှင် ဘုရားရုပ်တုတော် ငါးဆူ ထုလုပ်၍ ပေး
တော်မူ၏။ ။ ၁၂။ သပြေသားကိုလည်း ဘုရားရုပ်တု
တော် ငါးဆူ လုပ်၍ ပေးအပ်တော် မူ၏။ ။ ထို့နောက်
ဝိသုကြံ နတ်သားက သပြေရုပ်တု တခုတွင် သရက္ခန်
ရုပ်တုတခု မွေတော်ဓာတ် တခုကို အညီအမျှစီ သွင်း
၍ သရက္ခန် ငါးဆူ ဖြစ်အောင် စီရင် ပေးလေ၏။ ။
သပြေရုပ်တု အတွင်းသို့ သရက္ခန် ရုပ်တု ထည့်သွင်းထား
သည်။ ဟူလိုသည်။

ဤသို့ စီရင်ပြီးလျှင် သရက္ခန်ရုပ်တုတော် ထုရာတွင်
ကြွင်းကျန် ရစ်သော- ဆောက်စာ အစ, အနု သပြေ
သားရုပ်တု ထုရာတွင် ကြွင်းကျန်ရစ်သော- ဆောက်
စာ- အစ, အနု- တို့ကိုပေါင်းလျက် ဘုရားရုပ်တုပြုလုပ်
ပြီးလျှင် ဓာတ်တော်, မွေတော်တို့ကို သွင်း၍ သိကြား
မင်း ကိုယ်တိုင် ဆက်သလေ၏။ ။ ထိုဘုရားကို “မြတ်
ပေါင်းမဇ္ဇူ” ဟူ၍ ၎င်း၊ “ရတနာမဇ္ဇူ” ဟူ၍ ၎င်း၊ ဘွဲ့တော်
မှည့်တော် မူသည်။ ။ ဤသို့လျှင် သရက္ခန် ငါးဆူနှင့်
တကွ မြတ်ပေါင်းမဇ္ဇူ တို့ကို ငွေစကြာ ထက်တွင်
မြတ်သော ရွှေပလ္လင်ထက်၌ တင်ထားတော် မူ၍ အစဉ်
အတိုင်း ပြန်ကြွလာတော် မူလေသည်။ ။ ထိုစဉ် အခါ
တွင် အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး၏ ငွေစကြာထက်တွင်
တိုင်းပြည် ဘော်က ပါရှိရင်း ဖြစ်တော်မူသော ကိုယ်
လေးတော် ရွှေကိုယ်သွန်း “ငွေစကြာဦးဘုရားတဆူ” ။ ။
သိပ္ပံနိဂ္ဂင်မင်းက ဆက်သသော “အရှင် မဟာ ကဿပ
ရဟန္တာမြတ် ရုပ်တုတဆူ” ။ ။ သိကြားမင်း ဆက်သ

ရုပ်တုတော်ကို ဆက်သခြင်းအကြောင်း။ ၁၁၃

သော “ရှင်ဖြူ၊ ရှင်လှနှစ်ဆူ” ။ သိကြားမင်းနှင့် ဝိသုကြို
နတ်သားတို့ ဆက်သသော “သရက္ခန် ရုပ်တုတော် ငါး
ဆူ” ။ သပြေသား၊ သရက္ခန်သား တို့ကို ထုလုပ်ရာ
တွင် ဆောက်စာ=အစ၊ အနုကို စုပေါင်း၍ ထုလုပ်ထား
သော “မြတ်ပေါင်းမဇ္ဇူ တဆူ” ။ ဤသို့လျှင် ဘုရား
ရုပ်တုတော် ဆယ်ဆူ ပါရှိလေသည်။

မှတ်ချက်။

ထို ဆယ်ဆူသော ဘုရားတို့တွင်။ ။မင်း
ကြီးသည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လည် ဆိုက်ရောက်
တော် မူလျှင်။ ။ “ရှင်ဖြူ၊ ရှင်လှ” နှစ်ဆူတို့ကို
စစ်ကိုင်း တောင်၌ ကိုးကွယ်တော် မူသည်။ ။
“သရက္ခန် ငါးဆူနှင့် မြတ်ပေါင်းမဇ္ဇူ” ပေါင်း
ခြောက်ဆူ တို့တွင် ကွန်းရွာ၌ သရက္ခန် တဆူ၊
ပခန်းတွင် တဆူ၊ ရှင်မတောင်တွင်တဆူ၊ ဆင်ကြို
ရွာဂူတွင်တဆူ၊ အညာသီဟဘောတွင် တဆူ -
ကိုးကွယ်တော် မူပြီး၍။ “မြတ်ပေါင်းမဇ္ဇူ” ကို
ကား ပခန်းကြီး မြို့တွင် သီတင်း သုံးတော် မူ
သော သီလဝန်၊ ဂုဏဝန် ဖြစ်တော်မူသည့် အရှင်
“အရိယဓဇ သဒ္ဓမ္မရံသီ” မဟာထေရ် မြတ်အား
အပ်နှံ ထားတော် မူလျက် ကိုးကွယ်တော် မူ
သည်။ ။ ကြွင်းသော ဘုရားတို့ကိုကား ပုဂံ
ပြည် ရွှေနန်းတော်သို့ ပင့်ဆောင် ကိုးကွယ်တော်
မူသည်။

မှူးထားချက်။

ဤအရာ၌။ ။ “ရှင်ဖြူ-ရှင်လှဘုရား သရက္ခန်
 ဘုရား” တို့၏ အကြောင်း အမြောက်မျှကို ထည့်
 သွင်း ဆိုရသော်လည်း သီဟိုဠ်ရှင် သရိုင်းနှင့်
 ကား မသက်ဆိုင်ပေ။ ။ ထိုသို့ မသက်ဆိုင်စေ
 ကာမူ အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး တိုင်းခန်း
 လှည့်လည်တော် မူသော ခရီးစဉ်နှင့် သက်ဆိုင်
 နေသောကြောင့် “သရက္ခန် ငါးဆူ သရိုင်း ရှင်
 ဖြူ- ရှင်လှသရိုင်း” တို့မှ အကျဉ်းချုပ် ထုတ်နှုတ်
 ရေးသား၍ အလျင်းသင့်သော အားဖြင့် ထည့်
 သွင်း ဘော်ပြုလိုက် သတည်း။

၁၀။ ဗလဝါရုခဝဲသို့ ရောက်တော်မူခြင်း။

ဤသို့လျှင် အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးသည် ငွေ
 စကြာတော်ဖြင့် လှည့်လည်တော် မူခဲ့ရာ သမုဒ္ဒရာရေ
 မျက်နှာတွင် ငွေယာဉ်စကြာ သွားလာဖန် များလတ်
 သော် ဗလဝါရုခဝဲအတွင်းသို့ ရောက်တော် မူလေ၏။ ။
 ထိုအခါတွင် ငွေယာဉ် စကြာသည် တုန်တခိုက် ကျိုး
 အံ့သကဲ့သို့ရှိ၏။ လှိုင်းတံပိုးတို့လည်း မိုးရှိတမျှ ထကြွဆူ
 ဝွက်လေ၏။ ။ ယင်းသို့လျှင် ဝဲရေပြင်ခရီးကို ငွေယာဉ်
 စကြာ ဖြတ်သန်းသော အခါ ရှင်ဖြူဘုရား ရုပ်တုတော်
 သည် ရေသို့စင်၍ ကျတော်မူလေ၏။ ။ ထိုအခိုက်တွင်
 ကောင်းကင် ကိုယ်ကိုယ်ပင် ယာဉ်အစစ်တောင်သည် ရက်

မဇ္ဈိမသုတ္တန်သို့ ရောက်ခြင်းအကြောင်း။ ၁၁၅

တရက် ပျံသန်းလာပြီးလျှင် အဘောင် နှစ်ဘက်ကို လက်
ရှက်ကူးလျက် ရှင်ဖြူဘုရား ရုပ်တုဘော်ကို ချေပြင်သို့
မကျအောင် ပင့်ဆောင်၍ ထားလေသည်။

ရှင်ဖြူ ဘုရားသခင်လည်း ရွှေဟင်္သာ နှစ်ကောင်တို့
၏ အဘောင်ထက်တွင် စံနေတော်မူသော ခဏမှာပင်
နရပတိ စည်သူမင်းကြီးအား (အလောင်းစည်သူ- ငါ့ကို
ယူလော့)ဟူ၍ သာယာချေငံသော အသံတော်ဖြင့် နှုတ်
တော် ဖြွက်တော် မူလေ၏။ ။ထိုအခါမှ မင်းကြီးသည်
ရှင်ဖြူဘုရားကို ထွမ်း၍ ယူတော်မူရလေသည်။ ။ရှင်ဖြူ
ဘုရား၏ နှုတ်မိန့်သံကို အကြောင်းပြု၍ ထိုအခါမှစပြီး
လျှင် (အလောင်းစည်သူ)ဟူ၍ တွင်ပြန်လေသည်။

၁၁။ နေပြည်တော်သို့ ပြန်ကြွတော် မူခဲ့ရာ
မဇ္ဈိမသုတ္တန်သို့ ရောက်ခြင်း။

ဆိုခဲ့ ပြီးသော ဗလဝါရခဝဲ အတွင်းမှ မဏိမေခ
လာ=အစရှိသော နတ်သွီးတို့၏ ကူညီ ကယ်ဆယ်ခြင်း
ဖြင့် လွတ်ကင်း ထွက်မြောက်တော် မူခဲ့ရာ ငွေသာဉ်
စကြာတော်ကို ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း နေပြည်တော် ပုဂါရာမသို့
ပြန်လည် စေတော် မူသည်။ ။နေပြည်တော်သို့ ပြန်
လည်တော်မူသော သက္ကရာဇ်ကား သေးချဲ့၊ ခုနစ်ဆဲ့၊
ခုနစ်ခု (၄၇၇)ခုနှစ် တပေါင်းလ ဖြစ်လေသည်။ ။နေ
ပြည်တော်သို့ ပြန်လည်တော် မူလတ်သော် လူသူပါး
စား ဘီလူးများသာ နေထိုင်ရာဖြစ်သော- မဇ္ဈိမသုတ္တန်

၁၁၆ သိဟိုဠ်ရှင် သဒ္ဓါးကျမ်း။

သို့ မမြင့်မီဆိုက်ရောက်တော်မူလေ၏။ ။မလ္လာယုကျွန်း
ကား နတ်ဘီလူးတို့၏ နေရာတည်း။ သမုဒြာ အလယ်
တွင် ထွန်းသော ကျွန်းငယ်တခု ဖြစ်၏။ ။မလ္လာယုကျွန်း
သို့ ရောက်တော် မူလျှင် ထိုကျွန်း၌ နေကုန်သော နတ်
ဘီလူးအများ ယေးကျား၊ မိန်းမတို့သည် သိကြားမင်း
နတ်မင်းတို့၏ ကြက်သရေ တော်ကို နှိုင်းယှဉ် တုပြိုင်
လျက် တင့်တယ် ကြီးမားလှသော အလောင်းစည်သူ
မင်းကြီး၏ စည်းစိမ်တော်အစုကို ကြည့်ရှု ဖူးမြော်လို
ကြ၍ ကမ်းနားညွတ်မျှ ဖူးမြော်လာကြကုန်သတည်း။

ထိုအခါ နတ်ဘီလူးမ တဦးသည် သားငယ်ကို ပွေ့
ချိုလျက် မင်းကြီးအားဖူးမြော်စဉ်တွင် အလွန် တင့်တယ်
သော မင်းတို့၏ ကြက်သရေတော်ဖြင့် နတ်မင်း တို့၏
အသရေကို ဆောင်တော် မူသော အလောင်းစည်သူ
မင်းကြီးအား ဖူးမြော်ခြင်း လွန်ကဲလွန်း သောကြောင့်
တုန်တခိုက် ဖြစ်ပြီးလျှင် ပွေ့ချို ထားသော သားငယ်
သည် သမုဒြာ အတွင်းသို့ လွင့်စင်၍ ကျသွားလေ သ
တည်း။ ။နတ်ဘီလူးမလည်း မိမိ၏ သားငယ်မှာ ရေ
တွင် နစ်၍ ဆုံးလေပြီ- ထင်သဖြင့်။ ။မင်းကြီးအား
ဖူးမြော်ရာတွင် သားငယ်ကို ရေတွင် လွင့်စင်၍ ကျစေ
ပါသည်။ ငါ့သားငယ်ကို ဆယ်ပေးပါ....ဟု ကျည်ကျည်
လောင်လောင်- ဝိုကြွေးလေ၏။ ။ကမ်းနား ညွတ်မျှ
ဖူးမြော် နေကြသော နတ်ဘီလူး အပေါင်းတို့သည်လည်း
ထို နတ်ဘီလူးမ၏ ကျည်ကျည် လောင်လောင်- ဝိုကြွေး

ကတိုးနံ့သာတို့ကို ဆက်သခြင်းအကြောင်း၊ ၁၁၇

သံကို ကြားလျှင် သောသော အုတ်အာနှင့် ထိတ်လန့် တာကြား ရှိသေကုန်၏။

မင်းကြီးလည်း ထို အခြင်းအရာကို သိတော် မူရ သဖြင့်။ ။ ငါသို့သောမင်း ကြွလာသည်ကို ဘီလူးမ= ဗူးမြော်စဉ်တွင် သားငယ်သည် ရေသို့ စင်၍ ကျသွား လေသည်ကို မဏိမေသာ- စသော သမုဒြာ ဖောင့် နတ်သွီး တို့သည် မကယ်ဆယ်ဘဲ နေဘိ၏။ နေရာ သလောဟု- ပြောဆို မိန့်မြွက်လျက် သမုဒြာ ရေကို စကြာ ကြိုင်တော်ဖြင့် ခတ်တော်မူသေသည်။ ။ ထိုအခါ မဏိမေသာ နတ်သွီးသည် မင်းကြီး၏ ဘုန်းတော်ဒဏ် ညွှန်ကို မခံဝံ့သဖြင့် ဘီလူးမ၏ သားငယ်ကို ရေမှ ဆယ် ယူ ပေးရသေသတည်း။

၁၂။ ကတိုးနံ့သာ-စသည်ကို ဆက်သခြင်း။

ထိုအခါ ကမ်းနားညွတ်မျှ ပြည့်နှက် ထူထပ်အောင် ဗူးမြော် နေကြသော နတ်ဘီလူး အပေါင်းတို့သည် ဘီလူး မ၏ သားငယ်ကို ရေငယ်မြုပ်ပြီးရာမှ ရုတ်တရက် ပြန် ရ သည်ကို မြင်ရကုန်သောကြောင့် ရှင်ပျာမ်းသာ လွန် စွာ အံ့ဩ ကြပြီးလျှင် မင်းကြီး၏ ဘုန်းတော် အဟုန်ကို ယုံကြည် မှုစော်သော အားဖြင့် အထူးထူးသော စန္ဒကူး နှစ်၊ စန္ဒကူးခဲ၊ နံ့သာနှစ်၊ နံ့သာခဲ၊ နံ့သာပျောင်း၊ ပန်းပေါင်း ကတိုး- အမျိုးမျိုးတို့ကို၎င်း၊ သရက္ခန်နှစ်-စသော နံ့သာ သား အမျိုးမျိုးတို့ကို၎င်း၊ သူ့ ထက်ငါ ယူငင် ဆက်သကြ လေ၏။ ။ ဆက်သ-သမျှသော နံ့သာနှစ်၊ နံ့သာခဲ၊ နံ့သာ

၁၁၈   သိဟိုဠ်ရှင် သရိုင်းကျမ်း။

ပန်း၊ နံ့သာတုံး၊ နံ့သာဆီ၊ နံ့သာပျောင်း တို့သည်ကား သင်္ကန်းတော် ငွေစကြာ အတွင်း၌ တောင်ငယ် တရုတ် ပမာဏ ရှိသော ဟူ၏။ ။ဤနေရာတွင် ဘုရားဆက် သရိုင်း လင်္ကာကို ထုတ်နုတ်ထည့်သွင်းဦးအံ့။

ဘုရားဆက် သရိုင်းလင်္ကာ။

၄။ ထီးမိတာန်ရိပ် ဓမ္မဒိပ်ထက် တံဆိပ် ခတ်
လှောင်း တုမဲ့ ရှောင်းသည် အလောင်းစည်သူ မင်းတ
ဆူလည်း လူသူဝမ်းရှား ဘီလူးများတို့ ပျော်ပါး ဘုံကွန်း
ဖြစ်ပေါ်ထွန်းသည် ကျွန်း မလ္လာယု ရှေးရှု တည့်သော်
ဖြေပေါ်ကင်းညွတ် ပြည့်ပြည့်ဆွတ်မျှ နတ် ဘီလူးများ
တုင်ပျံတွားလျက် သားငယ် ရေတွင် လွင့်စင် သည်ကို
နှုတ်တော်ဆိုကာ အလိုဘာသာ မေလောလျှင် ကောင်း
စွာ ဆယ်တင် ပေးအပ်နှင်သား သည်တွင်ခါမှ ကြည်
ညိုကြ၍ လောကနတ်ဟူ မင်းစည်သူကို လှိုင်ကြူနံ့သာ
ကတိုးကြာနှင့် သူငါ သောသော လျင်တဆောလျှင်။ ။
ပုဇွန်ရိုသေအပ် သတည်း။

မင်းကြီးလည်း နတ်ဘီလူးတို့အား ကောင်းချီးပေး
လျက် မလ္လာယု ကျွန်းမှ ထွက်တော်မူခဲ့ ပြန်သည်။ ။
ဓမ္မဒိပ်ကျွန်း နေပြည်တော် ပုဂံရာမ- ရှိရာသို့သာ ငွေ
စကြာကို ထည့်လည် စေတော် မူပြီးသော် သမုဒြာ ရေ
မျက်နှာကို ဖြတ်သန်းတော် မူလေသတည်း။

တိုင်းခွင် ငွေပြည်လည်တော်မူခန်း ပြီး၏။

သိဟိန္ဒြာင်ဘုရားကို အဆက်အသ ခံယူခန်း။ ၁၁၉

သိဟိန္ဒြာင်ဘုရားကို အဆက်အသ ခံယူတော် မူခန်း။

ဤသို့လျှင် တိုင်းနှင့် လှည့်လည်တော် မူခန်းကိုဆိုပြီး
၍ ယခုအခါ သိဟိန္ဒြာင် မြတ်စွာဘုရား အဆက်အသ
ခံယူတော် မူခန်းကို ဆိုပေအံ့သတည်း။

မလ္လာယုကျွန်းမှ ထွက်ကြွတော် မူခဲ့သော် လှေတော်
စကြာတွင် ပါရှိသော မှူးမတ်အစုံ၊ ဗိုလ်ပုံ ပရိသတ်တို့
ကား နတ်ဘီလူး အပေါင်း တို့သည် သောင်းသောင်း
ဖျဖျ ဆက်သအပ်သော များလှစွာသော စန္ဒကူးနံ့သာ
တုံး- စသည်တို့ကို ဖြင်သဖြင့် ရှင်ဗျ ဝမ်းသာ ကြကုန်
၏။ ။အချို့သော မောင်းမမိသံ ရံရွှေဘော် မိန်းမတို့
ကား နံ့သာနှင်တွေ များပလေသည် ငါတို့ကား နေပြည်
တော်သို့ ရောက်လျှင် စိတ်အလို ရှိတိုင်းပင် နံ့သာနှစ်တို့
ကို လိမ်းကျံ ရကုန်ဘော့မည်။ ။ဟု-ဆိုကာ ဝမ်းသာ
ခြင်း လွန်ကဲ၍ သိဆို၊ ကခုန် ကြရလေကုန်၏။ ။ထိုအ
ခြင်းအရာကို မင်းကြီး မြင်တော် မူလျှင် အဘယ်မူ၍
ဝမ်းသာ ရှင်ပျော်စွာသိဆို၊ ကခုန် ကြကုန်သနည်း။ ။
ဟု- မေးဘော် မူလတ်သော်၊ မှူးမတ် တို့ကလည်း။ ။
အရှင် မင်းတရား၏ ဘုန်းဘော် အစွမ်းဖြင့် နတ်ဘီလူး
ကျွန်းမှာသာ ရနိုင်စ ကောင်းသော အလွန် မွှေးကြိုင်
သော ရနံ့နှင့် ပြည့်စုံ၍ အဘိုးများစွာ ထိုက်တန်သော
တောင်ငယ် တခုစာ ပမာဏရှိသော စန္ဒကူး နံ့သာနှစ်

စသည်ကို ရရှိတော် မူခြင်းကြောင့် ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဤသို့သော- စန္ဒကူးနံ့သာ အစစ်အမှန် တို့ကား လွန်စွာ ရနိုင်ခဲ့ပါ ကုန်သည်။ ။သို့ ဖြစ်ပါ၍ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ သီဆို က- ခန့်ကြ ပါသည်။ ။ ဟု-လျှောက်ထားကြလေသည်။

မင်းတရား ကြီးသည် ထိုစကားကို ကြားတော် မူ လျှင် ဟဟဟ...အမတ်တို့ ဤနံ့သာတုံး၊ နံ့သာနှစ်-စသည် တို့ကား လိမ်းကျံ ဘွယ်ရာမှသာ ဖြစ်ချေသည်။ ပူဇော် ကိုးကွယ်ဘွယ်ရာ မဟုတ်ခဲ့တကား။ ။ဤသို့သောနံ့သာ တုံး အသောင် အသောင်းကို ရရှိခြင်းထက် ဒက္ခိဏာ သာခါ- မဟာ ဗောဓိသားနှင့် သရက္ခနံ့သား တို့ကိုသာ ငါ့ကိုယ်တော် လိုချင်တော်မက် ရှိတော်မူသည်။ ငါမူကား နံ့သာတုံး တို့ကို ရသဖြင့် ရွှင်ပျဝမ်းသာတော် မမူသာ ချေ။ ။ဒက္ခိဏာသာခါ- မဟာဗောဓိသားကို ရခဲ့သော်မူ ငါ့ကိုယ်တော်သည် ဘုရား ရုပ်တုပြု၍ ကိုးကွယ်ပူဇော် လိုဘိသည်။ ။ဟူ၍- မိန့်တော်မူပြီးမှ ဒက္ခိဏာသာခါ- မဟာ ဗောဓိသားကို ဘုရားရုပ်တု ပြုလုပ် ကိုးကွယ်လို ချင်သော ကုသိုလ်ဆန္ဒ တော်ဖြင့် နှလုံးဝမ်း ညှိုးငယ်ထွ သောဟူ၏။

၁။ သိကြားမင်း ဒက္ခိဏာသာခါ- မဟာဗောဓိကို ပင့်ဆောင်တော် မူခြင်း။

ထိုအခါ နတ်တို့၏ အရှင် ဖြစ်သော သိကြားမင်း သည် နှလုံးဝမ်း ညှိုးငယ်တော်မူသော မင်းကြီး၏ အလို

မဟာဗောဓိသားကို ပင့်ဆောင်ခြင်းအကြောင်း။ ၁၂၁

ဆန္ဒ တော်ကို သိတော် မူ၍ သောကြောင့် မင်းကြီးထံ
 မှောက်သို့ ခဏချင်း ကြွလာပြီးလျှင် မင်းကြီးအား ပြော
 ကြားသည်မှာ။ “လောကီ သခင် ဘုရင် မင်းတရား
 ကြီး” ဒက္ခိဏသာခါ- မဟာ ဗောဓိ သားကို ဘုရားရှင်
 ရုပ်တု ပြုလုပ်ပူဇော်ဘွယ် မရသေးသောကြောင့် စိုးရိမ်
 တော်မမူလင့်။ မင်းကြီး၏ အလှိုနှလုံးကို ကျွန်ုပ်ဖြည့်ပေး
 မည်။ ။မဟာဗောဓိ လက်ယာတော် အသားကို ကျွန်ုပ်
 ယူ၍ ဆက်သမည်....ဟု ပြောဆိုလေသည်။ ။ထိုအခါ
 မှ မင်းတရား ကြီးလည်း ရေဆာ မွတ်သော သူကို ရေ
 ကြည်ယူ၍ ပေးသကဲ့သို့ အေးမြ ရှင်လန်သော ဟူ၏။
 သိကြား မင်းလည်း သိဟ်၌ ကျန်းသို့ သွားပြီးလျှင်
 ပါဠိပုတ် ပြည့်ရှင် ဘုရင်မွှောသောက မင်းကြီးသည်
 သိဟ်၌ ကျန်းကို အစိုးရတော် မှုသော ဒေဝါနံ ပိယ
 တိဿ မင်းကြီးအား ဆက်သ ပေးကမ်းသော အနုရာဇ
 မြို့ အနီး ဗောဓိ ညောင်ပင်ကြီးမှ ကြီးမား ထွားကြွင်း
 သော အခက်ပင်စည် တခုကို “ဓမ္မသောက” ဘုရင်
 မင်းမြတ်သည် အဆွေတော် “ဒေဝါနံပိယတိဿ” မင်း
 ကြီးအကျိုးငှါ အဓိဋ္ဌာန် ထား၍ မန္တမ မဟာ ဗောဓိမှ
 ဒက္ခိဏသာခါ အခက်ကို ပင့်ဆောင် အပ်သကဲ့သို့ ပုဂံ
 ပြည့်ရှင် ဘုရင် “နရပတိစည်သူ” မင်းကြီး အကျိုးငှါ
 ဆေးဒန်း မြင်းသိလာဖြင့် ရေးသား၍ အဓိဋ္ဌာန် ပြုကာ
 ပင့်ဆောင်တော် မူလေသာသည်။

ထိုခဏ ချင်းမှာပင် မဟာ ဗောဓိပင်မှ သိကြားမင်း
 ပင့်ဆောင် အပ်သော ပင်စည်အခက်သည် ရုတ်တရက်

သိဟိုဠ်ရှင် သမိုင်းကျမ်း။

ပြတ်ကြွေ၍ မြေသို့ မကျသေးဘဲ ကောင်းကင် ထက်သို့ တက်ပြီးလျှင် အထူးထူးသော တန်ခိုးပြာဋိဟာ တို့ကို ပြတော်မူလေ၏။ သိကြားမင်းလည်း ရတနာပန်းတောင်းဖြင့် ခံလင့်၍ မဟာ ဗေဒိဓက်ကို ပင့်ဆောင် လေ၏။ မဟာ ဗေဒိဓက်လည်း ခြောက်ပါးသော ရောင်ခြည်တော်ကိုပြုလျက် ရတနာ ပန်းတောင်း ထက်သို့ သက်လေလျှင် မြေလျှင်ပြင်းစွာ တုန်လှုပ်သေ၏။ ထိုခဏချင်းမှာ ပင် နတ်အပေါင်း တို့လည်း ကောင်းကင် ထက်မှ ကောင်းချီးပေး၍ ကြွေးကြော် ကြသေကုန်၏။ အထူး ထူးသော တူရိယာတို့ကို တီးမှုတ်လျက် သောသော အုတ်အာပူဇော် လာကြ ကုန်သတည်း။ ။ သိကြား မင်းလည်း ရတနာပန်းတောင်းနှင့် တကွသော ဒက္ခိဏာသာဝါ မဟာ ဗေဒိတော်ကို နှစ်သိမ့်စွာ ပူဇော်တော်မူပြီးမှ မြောက်၍ ပင့်ဆောင်တော် မူလေ၏။ ။ သိကြားမင်း ပင့်ဆောင်အပ်သော ဒက္ခိဏာသာဝါ- မဟာ ဗေဒိတော်သည်ကား “အလောင်းစည်သူ” မင်းကြီး၏ ကိုယ်တော် တမျှ ရှိသော ဟူ၏။ ။ ဤအရာ၌ ရွှေမုဋ္ဌာ သမိုင်းလင်္ကာကို တော်ပြဋ္ဌိးအံ့။

(က) ရွှေမုဋ္ဌာ သမိုင်းလင်္ကာ။

ရေ မြေ ပတ်ချာ။ စက္ကဝါတွင်။ မုဒ္ဒိဘိသိက်။ သုံးကြိမ်နှိပ်သား။ ကျွန်းရိပ်လင်္ကာ။ ကောရာဟု။ စကြာလှေရှင်။ ဘုရင်စည်သူ။ လည်တော်မူသော်။ ထူပါရာမ။ နုရာစဟု။ ကျွန်းမြသိဟိုဠ်။ ရွှေညောင်ညိုမှ။ ရွှေကိုယ် လေးသွင်။

သိဗ္ဗိန္ဒုမင်း၏ စိတ်အလိုကို သိခြင်းအကြောင်း။ ၁၂၃။

ခက်ပင်စင်ကို။ နတ်ရှင်သိကြား။ ပေးဆက် သားသော်။
လျားလျားပွင့်ရှည်။ ခြောက်ရောင် စည်လျက်။ မြေသည်
လည်းကောင်း။ ရိုက်ချုပ်ညောင်းအောင်။ စောင်းလှပေ။
ကောင်းကင်ထဲလည်း။ ပျံ့စွဲဖြန့်ကာ။ ပြာဋိဟာကို။ ရောင်
ဝါယုက်ကူး။ ဗောဓိဦးမှ။ ချူးချူးပတ်ခြံ။ ထင်အောင်နှံ
လျက်။ မြေယံဗောဓိ။ ကျန်းဆီဒီးဟု။ ဒက္ခိ-သာခါ။ ခြည်
လျှိုဝါနှင့်။ ။ကောင်းစွာ ကြည်ညို ခံယူ သော်။ ။

သိကြား မင်းလည်း မဟာ ဗောဓိ သားကို ရတနာ
ပန်းတောင်းသို့ တင်ပြီးလျှင် ကောင်းကင် ခရီးဖြင့် ပင့်
ဆောင်တော် မူလေ၏။ ထိုအခါတွင် များစွာ ကုန်သော
နတ်အပေါင်း တို့လည်း ကောင်းကင် ထက်၌ မြတ်စွာ
ဘုရား ကြွတော်မူသော အခါကဲ့သို့ လွန်စွာ ပူဇော်ပြီး
လျှင် မျော်ရွှင်နှစ်သက်ကြလေ ကုန်သတည်း။ ။မဟာ
ဗောဓိမှလည်း ခြောက်ပါးသော ရောင်ခြည်တော် တို့ကို
အစဉ်သဖြင့် လွှတ်လျက် နတ်တို့၏ အပူဇော်ကို ခံယူ
တော်မူလေ၏။

၂။ သိဗ္ဗိန္ဒုမင်း၏ စိတ်အလိုကို သိခြင်း။

ထိုစဉ်အခါတွင် အောက်၌ ဘော်ပြခဲ့ပြီးသော သိဗ္ဗိန္ဒု
ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ဤသို့ ကြံစည်တော်မူ၏။ ။ငါ၏
အကြည်တော် ဖြစ်သော မနှိုင်းမယှဉ် အပ်သော ဘုန်း
လက်ရုံးအာဏာ တို့နှင့် ပြည့်စုံသဖြင့် ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း အ
လုံးကို လွှမ်းမိုး နိုင်သော တန်ခိုးရှိဘော် မူသော ပုဂံ

ပြည့်ရှင်- ငွေစကြာသခင် ဘုရင် “နရပတိစည်သူ” မင်းကြီးသည်ကား ယခုအခါတွင် ကျွန်းဦး ဇေယျ။ သပြေပင်ရင်းမှ ပြန်လည်တော် မူခဲ့၍ မလ္လာယုကျွန်းအနီး သမုဒ္ဒရာ ရေမျက်နှာထက်၌ ကွန်းထောက်ချကာ စံနေတော်မူသည်ဟု ကြားရသည်။ ငါသည်လည်း ဒုတုမဲ့သော မင်းဘုရား ကြီးအား သက်နက် ငွေတော်ကြီးနှင့် သွီးတော် “စောဦးထွေး” ကိုဆက်သရသဖြင့် လောကီ ပဏ္ဏာကား တင်းတိမ်ဘွယ်ရာ ဖြစ်လေပြီ။ ။အရှင် မဟာကဿပထေရ်- စုဘင် ကျင့်နေဟန် ရုပ်တုတော် မျှကိုသာ ဆက်သ ရသေးသဖြင့် လောကုတ္တရာ လက်ဆောင် ပဏ္ဏာကား တင်းတိမ်အားရဘွယ် မဟုတ်သေးခဲ့ တကား။ ငါသည် မြတ်သော မင်းတရားကြီး၏ ထံမှောက်၌နောက် အခါတွင် လောကုတ္တရာ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို ရှာဖွေ ဆက်သ ပါဦးမည်ဟု- ဝန်ခံမိချသော်။ ။ယခုလည်း ငွေစကြာရှင် မင်းကြီးကား သူ၏နိုင်ငံ တမ္ပဒီပဘိုင်းသို့ ပြန်လည်တော် မူလတ်ပြီ။ ။သည်အခါတွင် တပုံတရာ သော လောကုတ္တရာ လက်ဆောင် ပဏ္ဏာတော်ကို ငါ မဆက်သခဲ့သော် နောင်သော အခါတွင် အဘယ် မူ၍ ဆက်သ ကောင်းမည်နည်း။ ။စန္ဒကူး၊ သရက္ခန်- အစရှိသော သစ်သားတို့ကို ဘုရား ရုပ်တုပြု၍ ဆက်သရသော် ငါအား တင်းတိမ်အားရဘွယ် ဖြစ်ပေသတ္တံ...။ ဤသို့ကြံစည်တော် မူလေ၏။ ။ကြံစည်တော် မူပြီးလျှင် စန္ဒကူး၊ သရက္ခန်- အစရှိသော အသားတို့ကို ဘုရားရုပ်တုပြုလုပ်ရန် အမှုအမတ်တို့နှင့် စီရင်ခန့်ခွဲ လေသတည်း။

သိဗ္ဗိန္ဒြမင်း၏ စိတ်အလိုကို သိခြင်းအကြောင်း။ ၁၂၅

ထိုအခိုက်တွင် သိကြား မင်းလည်း ဤသို့ ကြံစည်
တော်မူလေ၏။ ။ သည် ဒက္ခိဏသဒါ- မဟာ ဗောဓိ
ကို အဘယ်သူအား ဘုရားရှင်တု ထုလုပ် စေကောင်း
သနည်း။ ဘုရားရှင်တု ထုလုပ် စေကောင်းသော သူကို
အပ်နှံ၍ ဘုရား ရှင်တု ထုလုပ် စေပြီးမှ ငွေစကြာရှင်
မင်းကြီးအား ဆက်သရသော် ကောင်းလေစွာ... ဤသို့
ကြံစည်တော် မူသတ်သော် သိဗ္ဗိန္ဒြပြည့်ရှင် ဘုရင်မင်း
ဘုရား၏ စိတ်အကြံကိုအလုံးစုံ သိမြင်လေသတည်း။ ။
ယင်းသို့ သိမြင်လေလျှင် သည်- သိဗ္ဗိန္ဒြ ကျွန်းရှင် ဘုရင်
မင်းမြတ်ကား လောကုတ္တရာ လက်ဆောင် ပဏ္ဏာတော်
တို့ဖြင့် အလောင်း စည်သူ မင်းကြီးအား ဆက်သလို
သဖြင့် စန္ဒကူး, သရက္ခန်- စသော သစ်သားတို့ကို ဘုရား
ရှင်ရှင်တု ပြုလုပ်ရန် ကြံစည်အားသစ်တော် မူချက် ရှိ
သည်း။ ။ ငါ၏ မဟာဗောဓိသစ်သားကိုလည်း သိဗ္ဗိန္ဒြ
ရှင် ဘုရားမင်းအား အပ်နှံလျက် ဘုရား ရှင်တု ထုလုပ်
စေပြီးလျှင် ငွေစကြာရှင်-ဘုရင် နရပတိ စည်သူမင်း
မြတ်အား ဆက်သစေရပါမူ။ ။ အလောင်း စည်သူ မင်း
မြတ်၏ စိတ်နှလုံးအလိုကို ဖြည့်တင်းမည် ဟူသော ငါ၏
ကြံရွယ်ချက်လည်း ပြီးမြောက်လေရာ၏။ ။ သိဗ္ဗိန္ဒြကျွန်း
ရှင်- ဘုရင်မင်းမြတ်မှာ ငွေစကြာရှင်- ဘုရင် နရပတိ
စည်သူ မင်းတရားအား လောကုတ္တရာ ပဏ္ဏာ လက်
ဆောင်တော် တို့ဖြင့် ပူဇော် ဆက်သ ရခြင်းကြောင့်
တင်းတိမ်အားရ ဘွယ်ရာလည်း ဖြစ်လေရာ၏။ ။ ဒက္ခိ
ဏ သဒါ- မဟာ ဗောဓိရှင်တု တော်ကို ပူဇော်ကိုး

ကွယ်တော် မူလိုသော အလောင်း စည်သူ မင်းကြီး၏
 နှလုံးတော် အလိုသည်လည်း အပြီးသို့ ရောက်လေရာ၏။ ။
 ဤသို့ ထပ်မံ- ကြံစည် ဆုံးဖြတ်တော်မူ၍ သိကြားမင်း
 သည် ဒက္ခိဏသာခါ- မဟာဗေဒိ တော်ကို ရတနာ
 ပန်းတောင်းဖြင့် ယူပြီးသော် သိပ္ပံနိဂ္ဂင် ကျန်းရှင် ဘုရင်
 မင်းမြတ်အား ဘုရားရုပ်တု ပြုလုပ်ရန် အပ်နှံ လေသ
 တည်း။

အပ်နှံပြီးလျှင် ဤသို့လည်း မှာထားတော် မူ၏။ ။
 တရားမင်းမြတ်။ ။ ငါဆောင်ယူ ခဲ့သော ဒက္ခိဏသာ
 ခါ- မဟာဗေဒိကို ဘုရားရုပ်တု ပြုလုပ်၍ အလောင်း
 စည်သူ မင်းကြီးအား ဆက်သပါချေ။ ငါကား သင်မင်း
 မြတ်၏စိတ်အလိုကို သိသောကြောင့် သင်၏ အလိုလည်း
 ပြည့်စုံစေ၊ ငါ၏ အလိုလည်း ပြည့်စုံစေ၊ ငွေစကြာရှင်
 ဘုရင် နရပတိစည်သူ မင်းကြီး၏ အလိုလည်း ပြည့်စုံ
 စေ၊ ဤသို့ ကြံရွယ်ပြီး၍ သာသနာတော် သုံးပါးကိုပြုစု
 သော သိကြားမင်း ဖြစ်ပေသည်။ ။ ဘုရားရုပ်တုပြုလုပ်
 ပြီးလျှင် အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးအား ဆက်သသော
 အခါ ငါလည်း ထိုဘုရားရုပ်တုတော်ကို ပူဇော်သာပါအံ့။
 ဤသို့ မှာထား လေသည်။

၃။ အသားဆယ်ပါးဖြင့် ဘုရားရုပ်တုပြုခြင်း။

သိပ္ပံနိဂ္ဂင်ဘုရင်သည် သိကြားမင်း အပ်နှံ လာသော
 မဟာဗေဒိ သစ်တောက်ကို ရှေ့ရှင်း၊ သိကြား မင်း၏

ဘုရားရှင်တု ပြုခြင်းအကြောင်း။

အမှာအထား စကားကို ကြားတော် မူရ၍၎င်း၊ အလွန်
 လျှင် နှစ်သိမ့်ခြင်း ဖြစ်လျက် ဝမ်းသာ ရှင်ပျသော စိတ်
 ဖြင့် သိကြားမင်း အပ်နှံ လာသော မဟာဗေဒမိ သစ်
 တော်ကို မိမိထံတွင် စိမ့်ခန့်ခွဲ ထားသော စန္ဒကူး၊ သ
 ရက္ခန္ဓ- စသော သစ်တော် ကိုးမျိုးတို့နှင့် ပေါင်းစု ယှဉ်
 တွဲ၍ သစ်တော်ဆယ်ပါးကို ဘုရားရှင်တု ထုလုပ်တော်
 မူလေသည်။ သိဗ္ဗိန္ဒူ ဘုရင်ကား သိကြားမင်း အပ်နှံ
 အပ်သော ဒက္ခိဏာသာခါ- မဟာ ဗေဒမိ သစ်တော်ကို
 သာ အရင်းအချာထား၍ များစွာထည့်သွင်းပြီးမှ မိမိ၏
 ကောင်းမှုတော် ဖြစ်သော စန္ဒကူး၊ သရက္ခန္ဓ- စသော
 ကိုးပါးသော သစ်တော် တို့ကို မွှမ်းမံ ကွပ်သိမ်းလျက်
 သိကြားမင်း၏ ကောင်းမှုတော်သည် ပြီးဆုံးစေ၊ မိမိ၏
 ကောင်းမှုတော်လည်း ပြီးဆုံးစေ၊ ငွေစကြာရှင် ဘုရင်
 နရပထိစည်သူ မင်းကြီး၏ စိတ်နှလုံး အလိုလည်း ပြီးဆုံး
 စေ-ဟု ရည်ရွယ်တော် မူပြီးလျှင် ပန်းပု၊ ပန်းဆစ် အ
 တတ်တို့၌ အကြွင်းမဲ့ တတ်မြောက် ကုန်သော ပန်းပု
 ဆရာကျော် တို့အား သစ်တော် ဆယ်ပါးကို ဘုရား
 ရှင်တု လျှင်မြန်စွာ ထုလုပ် စေတော် မူသတည်း။ ။
 သည်နေရာ၌ သစ်တော် ဆယ်ပါး ဟူသည်မှာ။ ။

- ၁။ သိကြားမင်း အပ်နှံ လာသော မဟာ ဗေဒမိ
 သစ်တော်။
- ၂။ စန္ဒကူးနှစ်သစ်တော်။
- ၃။ သရက္ခန္ဓနှစ်သစ်တော်။

- ၄။ သပြေနှစ်သစ်တော်။
- ၅။ ထင်းရှူးနှစ်သစ်တော်။
- ၆။ ကသစ်နှစ်သစ်တော်။
- ၇။ ကုက္ကိုနှစ်သစ်တော်။
- ၈။ သခွတ်နှစ်သစ်တော်။
- ၉။ ထိမ်နှစ်သစ်တော်။
- ၁၀။ နံ့သာမျိုးနှစ်သစ်တော်။

ဤသစ်တော် ဆယ်ပါး ပင်တည်း။ ။ဤသစ်တော် ဆယ်ပါးတို့တွင် မဟာဗေဒိ တပါးသာလျှင် သိကြားမင်း၏ ကောင်းမှုဖြစ်၍ ကြွင်းသော သစ်တော် ကိုးမျိုးတို့ကား သိပဋိတံရှင်၏ ကောင်းမှု ချည်းသာ ဖြစ်တည်း။ ။ဘုရား ရုပ်တု ပြုလုပ်သော အခါ ဒက္ခိဏာသာခါ- မဟာ ဗေဒိသစ်တော် တမျိုးကို ကြွင်းသော သစ်တော်ကိုးမျိုး တို့နှင့် အညီအမျှ ထားလျက် ဘုရား ရုပ်တု ပြုတော်မူသည်။ ။ထို့ကြောင့် ဒက္ခိဏာသာခါ- မဟာဗေဒိ သစ်တော်သည် သာလျှင် ပိုမို၍ များသည်ကို သိနိုင်ရာသ တည်း။

မ္ဗာထာဒေချက်။

ဤအရာ၌ သမိုင်းရင်း- သမိုင်းလင်္ကာ တို့၌ ကား သိကြား မင်း၏ ဒက္ခိဏာသာခါ- မဟာဗေဒိကိုသာ ဆိုလေသည်။ ။အလွန် ရှေးကျသော သိပဋိတံရှင် ဘုရား ငှိုခိုးလင်္ကာ တို့၌ကား မဟာဗေဒိနှင့် တကွ သစ်တော် ဆယ်မျိုးကိ

နရပတိစည်သူမင်းကြီးအား ဆက်ခြင်းအကြောင်း။ ၁၂၉

ဆိုလေသည်။ ။ဤသို့ မညီမညွတ် ရှိနေရာ ညှိ
 နှိုင်း ဆုံးဖြတ်သော်- သမိုင်းရင်း- သမိုင်းလင်္ကာ
 တို့၌ ဒက္ခိဏသာခါ- မဟာဗေဒိကား တပါး
 သော သစ်တို့ထက် ကိုးဆမျှ ပို၍ များပြား နေ
 ခြင်းကြောင့် များပြား ပို၍နုသော သစ်တော်ကို
 သာ ထင်ရှားစေလို၍ ၎င်း၊ သိကြား မင်းသည်
 ပင့်ဆောင် ဆက်သသည်ကို ထင်ရှား စေလို၍
 ၎င်း၊ ဒက္ခိဏသာခါ- မဟာဗေဒိ ကိုသာ ဆို
 ကုန်သည်ဟု ဆုံးဖြတ်ရန်ရှိသည်။ ။ထို့ကြောင့်
 သိဗိုဇ္ဇာရှင် ဘုရားရှိခိုး လင်္ကာတို့၌ လာရှိသော
 အတိုင်း သစ်တော် ဆယ်ပါးကို ဘုရား ရုပ်တု
 ပြုလုပ်သည်ဟု မှတ်ယူရာ၏။ ဘုရားရှိခိုး လင်္ကာ
 ကို နောက်၌ တည့်သွင်း ဘော်ပြပေအံ့ သတည်း။

၄။ နရပတိစည်သူမင်းကြီးအား ဆက်သခြင်း။

ဘုရားရုပ်တု ပြုလုပ်ပုံ အစီအရင်ကား။ ။သစ်
 တော် ဆယ်ပါးတို့ကို လက်ငါးငယ်ခန့် အလျား အနံ
 ဖြတ်ပိုင်းလျက် စေ့စပ်စွာ စပ်တော်မူသည်။ သစ်တို့၏
 အစပ်ကို မပြတ်မကွဲစေရန် သံကြေး- သေတ္တာ တို့ဖြင့်
 ကြပ်မ ကွပ်သိမ်းဘော် မူသည်။ ။သင်္ကန်းဘော် အ
 စွန်း အမြိတ် နေရာတို့၌လည်း ချိတ်ချိတ် ကွေ့ကွေ့-အ
 စွန်း အမြိတ် ထွက်စေသည်။ သစ်တော်ဘုရားနှင့် သစ်
 တော်ဘုရားကို တွဲကပ် ပေါင်းမိစေရန် အရှည် ခိုင်ခံ့

အောင် မယ်န- သံစွယ်တို့ဖြင့် ထိုးနှက် လျှိုသွင်းထား
 သည်။ ။သစ်ဘော် ဆယ်ပါးကို အလွှား အလွှား-
 လွှာ၍လည်း စေ့စေ့ စပ်စပ် အထပ်ထပ် ကပ်၏။ ။
 သစ် ဆယ်ပါးတို့လည်း ချပ်၍ ကြို့၏။ ။သစ်ဆယ်ပါး
 တို့ စပ်ဘွဲ့ရာ၊ တူယံကပ်ရာ တို့၌ အကြား အပေါက်
 မထင် စေရန် တပြင်တည်းသော သစ်သား ကဲ့သို့ ဖြစ်
 အောင် တံကျင်-စို့စိုက်လျက် ရိုက်နှက်ကွပ်သိမ်း၏။ ။
 အသား ဆယ်ပါးလည်း ပျဉ်ပြားတခုတည်းကဲ့သို့ စေ့
 စေ့ ကပ်၍ ချပ်လေသတည်း။

ဘုရား ရုပ်တု ပုံတော်ကား။ ။သီဟိုဠ် မင်းတို့
 ပြုလုပ် ကိုးကွယ်ရိုးဖြစ်သော မတ်ရပ်တော်ပုံတည်း။ ။
 ဉာဏ်တော် အရပ် အမြင့်မှာ သံတောင် သုံးတောင်၊
 နှစ်မိုက် လက်ဝဲ လက်တော်မှာ ပက်လက်ထွန် ဖြစ်၍၊
 လက်ျာ လက်တော်မှာ ထောင်၍ ကာပုံတော် ဖြစ်သည်။
 ဆံတော်ပုံမှာ သီဟိုဠ်ဆံတော်ပုံ တင်လျက် သင်္ကန်း
 တော် အစွန်း အဖြောက်တို့မှာ အချိတ်အကွေ့ ထင်ကုန်
 ၏။ ။ဤသို့ ထုလုပ် သွန်းချတ် ပြီးလျှင် သီဟိုဠ်ကျွန်း
 ရှင်- ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မြောက်များစွာသော အခြံ
 အရံ ဗိုလ်ထုနှင့် ဘုရားရုပ်တုတော်ကို သွေယာဉ်ထက်
 တွင် တင်ဆောင် ပင့်ယူ ပြီး၍ မလ္လာယုကျွန်း အနီး
 သမုဒြာ ခေမျက်နှာတွင် အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး
 ရှိရာသို့ ခေကြောင်း ခရီးဖြင့် ကြွတော် မူလေ၏။ ။
 သိကြား မင်းလည်း သီဟိုဠ် ဘုရင် သွားလေ သည်ကို
 သိတော်မူ၍ များစွာသော နတ်ပရိသတ် အပေါင်း ခြံ

နရပတိစည်သူမင်းကြီးအား ဆက်ခြင်းအကြောင်း။ ၁၃၁

လျက် အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး ထံသို့ သွားလေသ တည်း။

ရောက်တော်မူကြ လေသျှင် သိင်္ခိန္ဒ ဘုရင်သည် သိကြားမင်းနှင့် အတူ ဘုရား ရုပ်တုတော်ကို နရပတိ စည်သူ မင်းကြီးအား ဆက်သတော် မူလေသည်။ ။

အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးလည်း သိကြားမင်း ကူညီ၍ သိင်္ခိန္ဒ ဘုရင် ဆက်သအပ်သော ဘုရား ရုပ်တုတော် ကို ရတနာပလ္လင်တော်ဖြင့် ခံယူတော် မူပြီးလျှင် အလွန် လျှင် ဖြစ်နိုင်ခဲ့သော မြတ်နိုးခြင်းဖြင့် သုံးကြိမ် ဦးချတော် မူပြီးသော် ပူဇော်ဘွယ် အထူးထူး တို့ဖြင့် ပူဇော် ကန် တော့တော် မူ၏။ ။ အသိန်း မကသော နတ်ဗိုလ်ခြေ၊ လူဗိုလ်ခြေ တို့လည်း သောသော အုတ်အာ လွန်စွာ ဝမ်းသာခြင်း ဖြစ်ကုန်၏။ ။ စည်၊ မောင်း၊ ပတ်သာ တူရိယာ တို့ကို သံဝါ ငြိမ့်ညှင်း၍ တီးမှုတ် ကြသေ ကုန်၏။ ။ သိင်္ခိန္ဒ ကျွန်းရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးအား ဤသို့ လျှောက်ထားလေ ၏။ ။ မြတ်သော လှေကြောရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်။ ။ မင်းသာမန်တို့ ပြုနိုင်ခဲ့စွာသော သစ် ဆယ်ဂါး တို့ဖြင့် ထုလုပ် ကိုးကွယ်အပ်သော ဘုရားရုပ်တုတော် တစ်ဆူကို ဆက်သရလျှင် ကျွန်ုပ်အား တင်းတိမ် ရောင့်ရဲခြင်း ဖြစ် ပေပြီ။ ။ ဤ ဘုရားရုပ်တုတော်ကား သွန်းချတ်ထုလုပ်၍ ပြီးစီးလျှင် ခုနစ်ခုက တိုင်တိုင် ကျွန်ုပ်၏ နန်းတော်ဦး တွင် သဘင်ကြီးစွာခံ၍ သိင်္ခိန္ဒ ပျန်း တကျွန်းလုံးကို ဆုံးတုံးပိုင် ကာကောင် ပူဇော်ပေးတော်မူ။ ။ ခုနစ်ခုက

ပတ်သုံး သဘင် ကြီးစွာ ခံပြီးမှ ရှေးနန်းတော် ဦးတွင် ရတနာ ပလ္လင်ဖြင့် တည်ထား ကိုးကွယ်ရသော ဘုရား ရုပ်တုတော်ကို အရှင်တရားမင်းထံ အပ်နှံ ဆက်သရ သည်။ ။ သည်ဘုရား ရုပ်တုတော်ကား ကျွန်ုပ်၏ နိုင်ငံ တော် ဖြစ်သော သိဟိုဠ်ကျွန်းအလုံး၏ အရှင်သခင်ပင် ဖြစ်တော့သည်။ ။ ။ ရှင်သိကြားလည်း အကျွန်ုပ်အား မဟာဗေဒိဖြင့် ကူညီလာပေသည်။ ။ ဤသို့ လျှောက် ထားလေသည်။ ။ အလောင်း စည်သူ မင်းကြီးလည်း သိဟိုဠ် ဘုရင်အား အကြည်အသာ ချေငံစွာ ဟောပြော တော်မူ၏။

ထို့နောင် သိကြားမင်းကလည်း ဤသို့ ပြောဆိုပြန် သည်။ ။ မြတ်သော ငွေစကြာရှင် မင်းကြီး။ ။ သည် ဘုရား ရုပ်တုတော်ကား ဒက္ခိဏာသာခါ- မဟာဗေဒိ အစစ်တည်း။ သာသနာ ငါးထောင် တည်သမျှ ကာလ ဖတ်လုံး ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်သော နတ်လူတို့အား ကောင်းမှု ကျိုး များစိမ့်သောငှါ လျှောက်ပတ်ကောင်းမွန် ကြန်အင် လက္ခဏာ မှန်ကန် စွာသော မြေတော် အရပ်၌ တည် ထား ကိုးကွယ်တော် မူလော။ သင်မင်းကြီး၏ နန်းတော် အတွင်း၌သာ ပူဇော် ကိုးကွယ်သော် သတ္တဝါ တို့အား အစီး အပွါး မဖြစ်ထွန်းရာ ဖြစ်တော့မည်...ဟူ၍ ပြောဆို ပြန်သည်။

စကြာ ငွေရှင်- နရပတိ စည်သူ မင်းကြီးလည်း ချေငံ သာယာစွာ ပြောဆိုပြီးလျှင် သိကြားမင်း ဆိုတိုင်း ပြုအံ့...ဟု ဝန်ခံတော်မူသည်။ ။ သိကြားမင်း ကသိရ်

နရပတိစည်သူမင်းကြီးအား ဆက်ခြင်းအကြောင်း။ ၁၃၃

သိဗ္ဗိဒ္ဓိဘုရင် ဆက်သအပ်သော ဘုရား ရုပ်တုတော်ကို
လည်း သိဗ္ဗိဒ္ဓိ ကျွန်းအလုံး၏ အရှင်သခင်နှင့် အလားတူ
သောကြောင့်၎င်း၊ သိဗ္ဗိဒ္ဓိဘုရင် ဆက်သအပ်သည် ဖြစ်
သောကြောင့်၎င်း၊ “သိဗ္ဗိဒ္ဓိရှင်” ဟု သမုတ် မှည့်ခေါ်
တော် မူသည်။ လိပ်ကမ္ဘာသားသည် တပ်စေသည်။
ဗိုလ်လူတို့ အားလည်း အမှတ်အသား ပြုစေသည်။

မှာထားချက်။

သရိုင်းရင်း၌ကား “သိဗ္ဗိဒ္ဓိရဘုရား” ဟူ၍
သာဆို၏။ “သိဗ္ဗိဒ္ဓိရှင်” ဟု မဆိုချေ။ မဆိုသော်
လည်း ရှာမုဋ္ဌော သရိုင်း လက်၌ပင် “သိဗ္ဗိဒ္ဓိ
ရှင်” ဟူသော ဘွဲ့တော်ကို ခေါ်ဝေါ် ချေးမှတ်ခြင်း
ရှိပြန် ရကား အသင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။
သရိုင်းရင်း၌ လာသော ဘွဲ့အမည် တော်ကား
သိဗ္ဗိဒ္ဓိ ကျွန်းမှ ရတော်မူသောကြောင့် “သိဗ္ဗိဒ္ဓိ
ရဘုရား” ဟု ဆိုလိုရိပ်ရှိသည်။ ။ အဓိပ္ပါယ်အရ
မတူသော်လည်း လိုရင်း သဘာဝမှာ အတူတူ
ပင် ဖြစ်၍ “သိဗ္ဗိဒ္ဓိရ- သိဗ္ဗိဒ္ဓိရှင်” အမည်
တော်တို့မှာ မကွဲမပြား မခြားနား တော့သည်
သာတည်း။ ။ ထို့ကြောင့် ထိုအမည် နှစ်ပါး
လုံးကိုပင် သုံးစွဲ ခေါ်ဝေါ်သင့်၏။ ။ ဤအရာ၌
လည်း “သိဗ္ဗိဒ္ဓိ” ဟူ၍၎င်း၊ “သိဗ္ဗိဒ္ဓိ” ဟူ၍
၎င်း၊ စကားနှစ်ထွေ ရှိသည်မှာလည်း အဘူတူ
ပင် ဖြစ်၏။ ။ “သိဟဋ္ဌ” ဟူသော မာဂဓသဒ္ဒါမှ

မြန်မာ၌ “သိဟိုဠ်” ဟူ၍ ဖြစ်လာသည်။ ။ ဤ
 ကား စကားရင်းတည်း။ ယင်း “သိဟိုဠ်” ဟူသော
 စကား၌ ပါရှိသော ဟ-အက္ခရာကို သဒ္ဒါနည်း
 အားဖြင့် ဗ- အက္ခရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ ယူငင်၍
 “သိဗိုဠ်” ဟု ရေးသား ခေါ်ဝေါ် ကြံပြန်သည်။ ။
 ပဋိဗော- သံဗော- လဗု- အစရှိသော ပုဒ်တို့
 ၌ ဟ- အက္ခရာမှ ဗ- အက္ခရာသို့ ပြန်သကဲ့သို့
 တည်း။ ထိုစကားမှန်၏။ ။ ဟ နှင့် ဗ-တို့ကား
 မာဂဓသဒ္ဒါ၊ သက္ကဋ သဒ္ဒါနည်းတို့၌ အချင်းချင်း
 ပြန်ဘက်ထွန်ဘက် ဖြစ်ကုန်သည်။ ။ ထို့ကြောင့်
 “သိဗိုဠ်ရှင်- သိဟိုဠ်ရှင် သိဗိုဠ်ရ- သိဟိုဠ်ရ”
 ဟူသော အမည်တော်တို့ဖြင့် မြတ်စွာ ဘုရား၏
 ဘွဲ့တော်ကို မှည့်ခေါ် သင့်သည်ဟု မှတ်ယူရ
 မည်။ ။ ကျမ်းစာတို့၌ကား “သိန်းခို” ဟူ၍ပင်
 ရေးသားချက် ရှိပြန်လေသည်။ ။ ထို အရေး
 အသားကား ဆိုခဲ့သောသဒ္ဒါ စည်းမျဉ်းနှင့် မညီ
 မူလေ။ ။ ထို့ကြောင့် ဗ-ကြီးနှင့်ပင် ရေးသား
 မှတ်ယူရမည်။ ။ ဤကား မှာထားချက်တည်း။

ဤနေရာ၌ အလွန် ရှေးကျသော သိဟိုဠ်ရှင် ဘုရား
 ရှိနိုး လင်္ကာဟောင်းတစ်ခုကို ထည့်သွင်း ဘော်ပြု ဦးမည်။
 ထိုလင်္ကာ၌ သိဟိုဠ်ဘုရင် ဆက်သကြောင်းနှင့် သစ်
 ဆယ်မျိုးကို ထုလုပ်ထားကြောင်းများ ပါရှိလေသည်။ ။
 (ရေးသူအမည်မသိ)။

နရပတိစည်သူမင်းကြီးအား ဆက်ခြင်းအကြောင်း။ ၁၃၅

ဘုရားရှိခိုး လင်္ကာဟောစဉ်။

နရပတိစည်သူ။ လူတို့ထွတ်ချာ။ ဇေယျာလျှင်။ စကြာ
 သေဋ္ဌ်နင်း။ ထန်ပြင်းတေဇာ။ အာဏာလျှံသ။ သိဟဋ္ဌ
 ရာဇာ။ ထိုမင်းမှာမူ၊ သင့်ရာ လက်ဆောင်။ ပါအောင်နှစ်
 မြိုက်။ ထိုသူနှိုက်တွင်။ သင့်စီရင်၍။ ချစ်ရှင် ကော်ရော်။
 အကြည် တော်ဟု။ ပူဇော် ပန်ချေ။ ကျွတ်ဆု ဖွေသည်။
 သပြေ- သရက္ခန်။ မြတ်မှုန် ပေမိ။ မွေးဘိနံ့သာ။ ကြိုင်စွာ
 စန္ဒကူး။ ထင်းရှူး အနှစ်။ မြကသစ်နှင့်။ စင်စစ် မချွတ်။
 သခွတ်၊ ကုက္ကို။ ထိမ်ဟု ဆိုသား။ သစ်ဆယ် ပါးကို။
 ပေါင်းငြား အစု။ ရုပ်တုပြု၍။ ကျွတ်ဆုပန်ယူ။ ကြည်ဖြူ
 ညွတ်နူး။ နန်းဦးတင်ထား။ မြတ်ဘုရားကို။ ဆင့်ပွားသဒ္ဓါ။
 ကိုးကွယ်ပါသည်။ စကြာ ညွန့်ဖူး။ ဖေါင်တော် ဦးတွင်။
 ရှင်မြူး အသရေ။ ဆက်လိုက်ပေ၍။ သပြေ သောင်းလုံး။
 တေဇာ ချုံးသား။ ကျွန်းဆုံး ကျေညာ။ မြတ် စကြာရှင်။
 ဤရပ်တွင်၌။ ဖေါင်လျှင် ရပ်ဆိုင်း။ ဖေါင်တော် ကိုင်း၍။
 သမိုင်း စဉ်လာ။ ယခု သာရှင်။ ဝေါဟာ မြစ်ကိုင်း။ ရှေး
 သမိုင်း၌။ ဖေါင်ကိုင်း ဇာတိ။ တွင်ရင်းရှိသား။ မုနိထွတ်
 တင်။ သိဟိုဋ္ဌရှင်ကို။ ကြည်လင် မြတ်နိုး။ ရှိပန် ခိုးသည်။ ။
 ကောင်းကျိုးလျှင်ဆော ရောက်စေသော်။

မှတ်ချက်။

ဤလင်္ကာ၌ ဘုရားတည်ရာ အရပ် ဖြစ်သော
 ကုန်း မြေပြင်ကို ရှေးအခါက “ဖေါင်ကိုင်း”
 ယခုအခါ “မြစ်ကိုင်း” ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြောင်း ပါရှိ

၁၃၆

သီဟိုဠ်ရှင် သမိုင်းကျမ်း။

သည်။ ။ ထိုစကား သင့်- မသင့်ကို နောက်၌ ထင်ရှားလိမ့်အံ့။

၅။ သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်တော် မူခြင်း။

သီဟိုဠ် ဘုရင်နှင့် သိကြား မင်းတို့သည် အလောင်း စည်သူမင်းကြီးနှင့် အခြေအင် ပြောဆိုပြီးလျှင် မိမိတို့ရပ် ဌာနသို့ ပြန်ကြွလေကုန်၏။ ။ အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး ကား ရုပ်တုတော် သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရားကို တောင်ယာ၌ စင်္ကြာ၏ အထက်တွင် မြတ်သောရတနာ ပလ္လင်ဖြင့် ကိုးကွယ် ထားတော်မူ၏။ ပလ္လင်တော်ကား ရတနာ ခုနစ်ပါး အတိပြီး၏။ နဝရတ် ကိုးပါး တို့ဖြင့်ပြီးသော ဗိဘာန်ကို ဘုရား ရုပ်တုတော်၏ အထက်မှ မိုးကာ ဖြန့်လွှားတော် မူ၏။ အထူးထူးသော ပန်း ဆီဒီး နံ့သာတုံး နံ့သာခဲ နံ့သာ ပျောင်း နံ့သာနှစ် နံ့သာဆီ နံ့သာပန်း နံ့သာပွင့် နံ့သာငုံ နံ့သာရေ နံ့သာ သားတို့ဖြင့် ကြီးကျယ်စွာ ပူဇော် လေ ကုန်၏။ ။ သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရားလည်း နေ့ညဉ့်မဟူ ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်ကို လွှတ်တော် မူ၏။ ။ မင်းကြီးလည်း အလွန်လေးမြတ် ကြည်ညို လွန်းရကား ဘုရားရှင် ရုပ်တုတော်ကို စိမ်စိမ်းရေရေ ရှု၍ လှေယာ၌ ထက်တွင် သုံးရက်မျှ ကြာအောင်မထဘဲ ပူးမြင်တော် မူ၏။ ထိုအခါတွင် သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား၏ မျက်လုံး တော်တို့ကား မင်းကြီးအား အသက် ပိညာ၌ ရှိသော

သိဟိန္ဒုရှင်ဘုရားကို ကိုးကွယ်ခြင်းအကြောင်း။ ၁၃၇

ဘုရား ကဲ့သို့ တွည့်ကာလည်ကာ ရှုကြည့်တော် မူသော ပုဂ္ဂိုလ်။

ထိုအခြင်းအရာ အံ့ဘွယ်သဒေကို မင်းကြီး ဖူးမြင်ရ လျှင် ရှေးအခါထက်ပင် အလွန်ဖြစ်နိုင်ခဲ့သော ကြည်ညို ခြင်းဖြင့် ကြည်ညိုတော်မူ၍ သက္ကရာဇ် လေးရာ၊ ခုနစ် ဆဲ့၊ ခုနစ်ခု (၄၇၇)ခုနှစ် ကဆုန်လတွင် ခုနစ်ခုကပ်ပတ် လုံး သဘင်ကြီးစွာ ခံတော်မူသည်။ ။ထိုအခါ စည်၊ စောင်း၊ ပတ်သာ ခရာ၊ နှဲ၊ ဖြွေ လင်းကွင်း၊ ကြေးနင်း ဗုံ၊ မောင်း၊ မရိုး ထမ်း၊ မြောက်စည်- အစရှိသော တူရိယာ တို့ကိုလည်း ငြိမ့်ငြိမ့် လေးလေး တီးမှုတ် ရ၏။ ။ဈေး ယာဉ်စကြာထက်၌ ပင့်ဆောင်တော် မူခဲ့သော သိဟိန္ဒု ရှင် မြတ်စွာဘုရားနှင့်တကွ သရက္ခန်ဘုရား ရှင်ဖြူ၊ ရှင်ထွ ဘုရား တို့ကိုလည်း ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း အလုံးကို အစိုးရ တော်မူသော မြတ်သောမင်း၏ ကြက်သရေဖြင့် ပူဇော် တော်မူ၏။ ။ကောင်းကင်ထက်မှ နတ်မင်း အပေါင်းတို့ လည်း၊ နတ်သား၊ နတ်သွီး ခြံရံလျက် နတ်၌ ဖြစ်သော ပဉ္စင်တူရိယာကို သံဝါညှင်းညှင်း မှုတ်၍ သိဆို၊ က- ခုန် ကြကုန်၏။

နတ်၌ဖြစ်သော ပန်းစည်း၊ ပန်းတံ၊ ပန်းပွင့်၊ ပန်းငုံ ပန်းဖူး၊ ပန်းဆိုင်၊ ပန်းလက်တံ၊ ပန်းလက်ဝါး ပန်းရှည်၊ ပန်းညွန့်စသည် တို့ဖြင့်လည်း မရေမတွက် နိုင်မျှ ပူဇော်ကြ ကုန်သည်။ ။မင်းတရားကြီး ဘုရားလည်း အထူးထူး သော ထည်မျိုး၊ အုပ်မျိုး ခါသာမျိုးနှင့်တကွ စိန့်တိုင်း၊ ကောတုမ တိုင်းတို့မှ လာသော အဝတ်အလျှာ တို့ဖြင့်

အရာမက ပူဇော်တော် မူ၏။ ။ထို အခါ လှေယာဉ်
 စကြာထက်၌ပါရှိသော မရိုးစည်၊ မြောက်စည်၊ အိမ်ရှင်
 စည်ကြီးတို့လည်း သူမတီးဘဲ အသံကျည်ကျည် မြည်
 ကြလေကုန်၏။ ။မိုးတိမ် ထွတ်တို့လည်း အရပ် လေး
 မျက်နှာမှ တက်လာသတ်၍ လျှပ်နွယ်၊ လျှပ်ပန်း တို့ကို
 အကြိမ်များစွာ ပြက်ခတ်လေသည်။ ။ဌာန်မည်း၊ ဌာန်ဖြူ
 အပေါင်းတို့လည်း ကြီးကြီး ငယ်ငယ် အလိုက် အအံ့
 အသိုက် စုဝေး ကုန်လျက် မိုးတိမ်ထဲမှ ခေါက်ခေါက်
 ရက်ရက် မြည်တွန် ကြလေကုန်၏။ ။ဤသို့သော အံ့
 အွယ်သရဲတို့ဖြင့် ထူးကဲလွန်မြတ်သောကြောင့် မင်းကြီး
 ၏ စိတ်သည် နူးနူးညံ့ညံ့ ရှိပေရကား အတိုင်းမသိသော
 ဣတ္ထုတို့ဖြင့် ဝေဘန်ပိုင်းခြား၍ ဣတော် မူသတည်း။

(ခ) ရွှေမုဋ္ဌော ဘုရား သမိုင်း လင်္ကာ။

စကြာလှေရှင်။ ဘောင်ထက် တွင်၌။ ပဉ္စင်သံဝါ။ တူရိ
 ယာမှတ်။ သောသော အုတ်မျှ။ ပိုက်ထုတ် ဖြည့်တင်း။
 ပူဇော်ခြင်းကြောင့်။ နေမင်း လ-မြည်။ မကြည်ညိုမှောင်။
 မိုးထိအောင်လျှင်။ အရောင် ခြောက်သွယ်။ ဘဝင်ကယ်
 ၍။ မြေဝယ်ဖြန့်ချိ။ စိုက်ထူဘိသို့။ မုန့်ရုပ်စင်။ သီဟိုဠ်ရှင်
 မှ။ အမြင်မူးမူး။ ကွန်မြူးလျှံထိန်။ တောက်လောင်ရှိန်လျှင်။
 ဣန္ဒဒေဝါ။ နတ်တကာတို့။ ရွှေကြာလက်မုံ။ ဦးထက်ပုံ
 သည်။ အာရုံချည်းချည်း။ ဌာန်မည်း၊ ဌာန်ဖြူ။ အသံအူ၍။
 ရှင်ဖြူ၊ ရှင်လှ။ နောင်တော် မှလျှင်။ သီဟဠမှန်။ သရကွန်
 တို့။ ။ခြောက်တန် ရောင်ဝါ ပြီးပြီးတည်း။

မာန်အောင်ကျွန်းသို့ ရောက်ခြင်းအကြောင်း။ ၁၃၆

ဤသို့လျှင် မရေမတွက် နိုင်ရာသော တန်ခိုးပြာဋိဟာ
ကို ပြတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သခင် ရုပ်တုရှင်တို့
အား မရေမတွက် နိုင်ရာသော ပူဇော်ဘွယ်တို့ဖြင့် ကြီး
ကျယ်စွာ ပူဇော်ပြီးမှ ယေယျာဉ်စကြာရှင် ဖြစ်တော်မူ
သော မင်းတရား ဘုရားသည် မြန်မာနိုင်ငံ ပုဂံပြည်သို့
ပြန်ကြွတော် မူခဲ့လေသည်။

၆။ မာန်အောင်ကျွန်းသို့ ရောက်တော်မူခြင်း။

ခရီးအကြားတွင် မာန်အောင် ကျွန်းသို့ ရောက်လတ်
သော် မာန်အောင်မင်းသည် အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး
အား ရှိခိုးရအံ့သည်ကို အလိုမရှိသောကြောင့် ဆဲဖြင့်
ပြည့်သော အိုးစရည်းကို လည်မှာဆွဲ၍ ရေတွင် ဆင်း
၍ သေလေသည်ကို အလောင်း စည်သူ မင်းကြီး သိတော်
မူလျှင် ငါသို့သော မင်းကိုစင်လျက် ရှိခိုးရမည်ကို ကြောက်
၍- သေလေသည်။ သေရာသလော....ဟု လှေတော် ဦး၌
ရပ်တော်မူ၍ လက်ညှိုးတော်ဖြင့် ညွှန်တော် မူပြီးလျှင်
ငါ့အဆွေ မာန်အောင်မင်း ငါ့ရောက်တော် မူသည်ကို
အဘယ့်ကြောင့် မဖူးမြင်နော် သနည်း....ဟု မိန့်တော်
မူလေသော် မာန်အောင်မင်း- သူသေကောင်လည်း အိုး
စရည်းကို လည်မှာ ဆွဲလျက်ပင် ရှိခိုးလျက် ရေမှ ပေါ်
လာရလေသည်။

၇။ ဇမ္ဗူဒိပ် ကျွန်းသို့ ကြွတော်မူခြင်း။

ထို အရပ်မှာသည် ဇမ္ဗူဒိပ် ကျွန်းသို့ ရောက်တော်မူ
လျှင် တောအုပ်ကြီး တခု၌ ဆင်အပေါင်းတို့ကို သတ

ဖြတ်စားသောက်လျက် ဆင်စွယ်တို့ကို အသိုက် အခုံ ပြုလုပ်နေသော ကင်းကြီး၏ နေရာသို့ ရောက်တော်မူလေ၏။ ။ ထိုဆင်စွယ်တို့ကို မြင်တော်မူသော် အဘယ်အကြောင်းနည်းဟု မေးတော်မူလျှင် ဟူးရားဆရာ တို့ကလည်း ကင်းကြီး နေသော အသိုက်ဟူ၍ လျှောက်ကြကုန်၏။ ။ မင်းကြီးလည်း ထိုဆင်စွယ် တို့ကို ကင်းကြီးအစာရှာ ထွက်နေခိုက်တွင် လှေကြာသို့တင်၍ အကုန်အစင် ယူတော်မူခဲ့၏။ ။ ကင်းကြီးလည်း မိမိ ကျက်စားရာ အရပ်မှ ရောက်လေသော် မိမိအသိုက်ကို မမြင်၍ အလောင်း စည်သူမင်းကြီး လှေတော်ကို ရေဝယ်ကူး၍ လိုက်လေသည်။ အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးကား ဘုန်းကြီးသော မင်းဖြစ်၍ မြို့အောင် မလိုက် နိုင်သျှင် ငါ့အသိုက်ကို ယူသော သူသည် လူမည်ကာ မဟုတ်ဘုန်းကြီးသောသူ ဖြစ်သည်။ ငါနှင့်တူသော ပုံသဏ္ဍာန်ကို လှေယာဉ်လုပ်၍ စီးစေသတည်း-ဟု အမှတ် ရှိလျက် မိမိ၏ ဦးခေါင်းနှင့် အခြားကို ထောင်၍ ပြလိုက်လေ၏။ မင်းကြီးလည်း နေပြည်တော် ပုဂါမသို့ ရောက်လျှင် ထိုကင်းသဏ္ဍာန် လှေလုပ်တော် မူ၏။ ထိုအခါမှ စ၍ လှော်ကား သမ္ဗန်များ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သေ သတည်း။

၈။ မုဂံနေပြည်တော်သို့ ရောက်တော်မူခြင်း။

ထိုနောင် ဓမ္မဒိင်္ဂကျွန်း မြန်မာနိုင်ငံ နေပြည်တော် ပုဂံမြို့သို့ ရောက်တော်မူလျှင် သာသနာတော် ငါးထောင် ပတ်လုံး တည်ရစ်စေ သတည်းဟု- ရည်ရွယ်တော် မူ

သိဟိုဠ်ရှင်ဘုရား တည်တော်မူခန်း။

လျက် “သရက္ခန်ငါးဆူ၊ မြတ်ပေါင်းမဇ္ဇ။၊ ရှင်ဖြူ- ရှင်လှ”
 ဘုရားတို့ကို အသီးသီး ကိုးကွယ်တော် မူ၏။ ။သိဟိုဠ်
 ရှင် ရုပ်တုဘော် မြတ်ကိုကား နေပြည်တော် ပုဂါမတွင်
 အနန်းတော် ဦး၌ ရှေးဦးစွာ ကိုးကွယ်တော် မူလေ
 သည်။ ။လှေသာ၌ စကြာဖြင့် လှည့်သည့်တော် မူရာ
 တွင် ဓမ္မဒိပ်ကျွန်းသို့ ပြန်လည်ဘော် မူသောအခါ လှေ
 သာ၌ စကြာထက်၌။ ။“အရှင်မဟာ ကထပ- ရတင်
 ကျင့်ဟန် ရုပ်တုတော်။ နိုင်ငံတော်မှ ပါရင်း ဖြစ်သော
 ရှေ့ဆင်းတုတော်။ သရက္ခန် ငါးဆူ။ မြတ်ပေါင်း မဇ္ဇ။။
 သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ရုပ်တုတော် တဆူ။ ရှင်ဖြူ-
 ရှင်လှ နှစ်ဆူ”။ ။ဤတဆွဲ၊ တဆူသော ရုပ်တုဘော်
 တို့ ပါရှိကုန်သတည်း။ ။ဤ တဆွဲ၊ တဆူ တို့ကို နေ
 ပြည်တော်သို့ ရောက်မှ အသီးသီး သွားရောက် ကိုးကွယ်
 တော်မူသတည်း။

သိဟိုဠ်ရှင်ဘုရားကို အဆက်အသ
 ခံယူတော် မူခန်း ပြီး၏။

သိဟိုဠ်ရှင် ဘုရား တည် တော်မူခန်း။

ဤသို့လျှင် သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရားကို အဆက်
 အသ ခံတော်မူခန်းကို ဆိုပြီး၍ ယခုအခါ၌ သိဟိုဠ်ရှင်
 ကဏးကသ်ထားတော် မခန်းကိ ဆိုပေအံ သတည်း။

ဤသို့လျှင် အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးသည် တိုင်း
 နိုင်ငံသို့ ရောက်တော် မူ၍ ရက်ကာလ ကြာမြင့် လတ်
 သော် အခါ တပါး၌ ဘေးလောင်းတော်- အနော်ရထာ
 မင်းကြီးသည် ဂန္ဓာလရာဇ်တိုင်း တရုတ် ပြည်ကို အစိုး
 ရသော- ဥတည်ဘွားထံ စွယ်တော်ကို တောင်းရန်
 စစ်သည် ဗိုလ်ပါ အပေါင်းနှင့် ရေအား၊ ကြည်းအား
 ချီတော်မူသကဲ့သို့ တရုတ်ပြည်သို့ စွယ်တော် အလို၌
 ရေအား၊ ကြည်းအား ချီတော် မူလေသည်။ ။ တရုတ်
 ပြည်သို့ ရောက်လျှင် ဘုရင်ဥတည်ဘွားအား အကြောင်း
 ချင်းတကို မိန့်ကြားပြီးမှ ရွာတန်ဆောင်၊ ငွေတန်ဆောင်
 ရွာပန်းခိုင်၊ ငွေပန်းခိုင် ရွာ ပေါက်ပေါက်၊ ငွေ ပေါက်
 ပေါက်တို့ဖြင့် ပူဇော်တော်မူ၍ စွယ်တော် မြတ်ကို ပင့်
 ဆောင်တော် မူလေသည်။ ။ ဘုရား ဗျာဒိတ် မရှိ၍
 စွယ်တော်မြတ်ကို ဖူးတွေ့ရုံမျှ ဖူးတွေ့ရသည်။ ပင့်ဆောင်
 ၍ မရသာချေ။

မင်းကြီးလည်း ဘုရား ဗျာဒိတ်တော် မရှိ၍ မကိုး
 ကွယ်ရချေ တကား ...ဟု စိတ်နှလုံးညှိုးငယ်တော် မူစွာ
 နှင့် နေပြည်တော် ပုဂါမသို့ ပြန်လည်တော် မူခဲ့လေ
 ၏။ ။ နေပြည်တော်သို့ ရောက်တော် မူလျှင် စွယ်တော်
 မြတ်ကို မရခဲ့ချေဘဲကား...ဟု စိုးရိမ်တော် မူလတ်သော်
 သိကြားမင်းသည် ရုတ်ချင်း လာလတ်ပြီးသျှင်။ ။ “မြတ်
 သောမင်းကြီး” ဘုရားသခင် ဗျာဒိတ်တော် မရှိ၍ စွယ်
 တော်ဘတ်ကို ရတော်မမူသာချေ။ မရရာ သလောဟု-
 ဝမ်းနည်းတော် မမူ ကောင်း။ ။

သိဟိုဠ်ရှင်ဘုရား တည်တော်မူခန်း။

သိဟိုဠ်ရှင် ရုပ်တုတော်ကို ပုထိုးဂူ ပြုလုပ်၍ သာသနာ
 ငါးထောင် တည်တံ့ နိုင်အောင် ကိုးကွယ် ပါသော။ ။
 သင်မင်းကြီး နန်းတော် ထက်တွင် ကိုးကွယ် ရသော
 ထက် လူနတ် တကာတို့ မူးမြော် စေအံ့သောငှါ ဘုမိ
 နက်သန် ကြန်အင် ကောင်းမြတ်သော မြေ အရပ်၌
 ကိုးကွယ် ရသော် လူနတ်တို့အား အကျိုး စီးပွား ဖြစ်
 ထွန်းရာလေသည်...ဟူ၍ ပြောကြားလေ၏။

မင်းကြီးလည်း သိကြားမင်း၏ စကားကို ကြားလျှင်
 ထက်သန်သော သဒ္ဓါတရား ဖြစ်ပေါ် လာသောကြောင့်
 သိကြားမင်းအား ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ၍ လွှတ်လိုက်လေ
 ၏။ ။ဤသို့ ဝန်ခံအပ်သောအတိုင်း သက္ကရာဇ် လေးရာ၊
 ခုနစ်ဆဲ့၊ ကိုးခု(၄၇၆)ခု ဖုသျှနှစ် တန်ဆောင်မုန်းလ
 တွင် နေပြည် တော်၏ မြောက် မျက်နှာ၌ အနံ့ အပြား
 နေရာ ချထားပြီးသော် စကား ကိုးဆူ၊ မုဋ္ဌော ကိုးဆူ တို့ကို
 တည်ထားတော် မူလေသည်။ ။ကျော်စဉ် အရပ်၌
 လည်း အင်းခရုတဆူ လှည်းထောက် တဆူ မြွေအံတော်
 တဆူ ရှာပေါ်ကျွန်း တဆူ ဤသို့ မြန်မာပြည် အလုံး၌
 စေတီတော်— မုဋ္ဌောတော်တို့ကို အနံ့အပြား တည်ထား
 တော်မူလေသည်။ ။ဤသို့ တည်ထားရာတွင် စေတီ
 တော်အသီးသီး တို့၌လည်း ဓာတ်ထော်၊ မွေတော်တို့ကို
 ရုံးရုံးစုစု ပြုတော်မူ၍ ဌပနာတော် မူသည်။ ။ဤအရာ
 ၌ မုဋ္ဌောတော် ကိုးဆူ၏ သရုပ်ကို ရှာမုဋ္ဌော သရိုင်း
 လက်တင် လာသောအတိုင်း ဘော်ဂျီ ဦးအံ့။ အလောင်း

၁၄၄ သိဟိုဠ်ရှင် သမိုင်းကျမ်း။

စည်သူမင်းကြီး တည်ထားတော် မူသော မုဋ္ဌောကိုးဆူ ဟု သည်မှာ-

- ၁။ အောင်သာတဆူ။
- ၂။ တပြက်သာတဆူ။
- ၃။ မြေခရုဘဆူ။
- ၄။ ယမုန်ကျွန်းတဆူ။
- ၅။ မင်းတလင်တဆူ။
- ၆။ ရွှေညောင်အုတ်တဆူ။
- ၇။ တမူဆိုးတဆူ။
- ၈။ မြစ်မ- ကိုင်းတဆူ။
- ၉။ တပေါက်ဝတဆူ။

ဤကိုးဆူတို့ ပေဘည်း။ ။ ထိုကိုးဆူသော မုဋ္ဌောတော် တို့ကား ပုဂံပြည်၏ မြောက်မျက်နှာ ဌိသာ တည်ရှိကုန် ၏။ ။ ထို ကိုးဆူတို့တွင် မည်သည့် ဘုရားသည် မည် သည့် အရပ်မှာ တည်ရှိသည်ကို မြစ်မ-ကိုင်း ဘုရားမှ တပါး နေရာအသီးအခြား မထင်ရှား၍ မသိသာပြီ။ ။ မြစ်မ- ကိုင်း ဘုရားကား သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရား ကိန်းဝပ်ရာ မုဋ္ဌော တော်ပင် မြစ်လေ သည်ဟု သိမြင် များသူတို့လည်း ပြောကုန်၏။ ။ ရွှေမုဋ္ဌော သမိုင်း လင်္ကာ ဌိလည်း ထင်ရှားပေ၏။

(၈) ရွှေမုဋ္ဌော သမိုင်းလင်္ကာ။

ကျွန်းလုံး မီးလျှံ။ မနှိုင်းစံသား။ ဒိသဇ္ဇဘိ။ ဘူမိပါလ။
 နရပတိ။ မည်ရှိ စည်သူ။ တည်တော် မူသား။ ကိုးဆူ

သိဟိုဠ်ရှင်ဘုရား တည်တော် မူခန်း။

မုဋ္ဌော ခြောက်ရောင်ပြောသည် အံ့မောဘွယ်သိ တွက်
 ရေညှိသော် (၁) မုနိ“အောင်သာ” (၂) “တပြက်သာ”
 နှင့် ကိုးဖြာ ဂုဏ်စု (၃) “မြေခရ” တည့် အောင်ဆု
 ယုတ္တန်း (၄) “ယမုနိကျွန်း”ဟု ထွန်းသည့် ရောင်ရှင်
 (၅) “မင်းတလင်” သည် ကုန်းခင် ပိုက်ထုပ် (၆) “ရွှေ
 ညောင်အုပ်” လည်း သရုပ်ခေါ်ရိုး (၇) “တမူဆိုး” နှင့်
 ဓာတ်မျိုးဖြန့်သိုင်း (၈) “မြစ်မ-ကိုင်း” လျှင် ပရိဏားရံသ
 (၉) “တပေါက်ဝ” ဟု ထိုမျှအပြား စေတီများကို ထား
 ၍ စိုက်ထူ မြေ ခြံမှမ်း နိဗ္ဗာန်လမ်းဟု ဘုန်းစွမ်း
 ပကား ပြသောလားတည့် သိကြားခတ်နှိုက် မင်းတံဆိပ်
 နှင့် ကျွန်းရိပ်ဇမ္ဗူ စိုးတော်မူသည်။ ။စည်သူအလောင်း
 ပြည့်ရှင်တည်း။

မှာထားချက်။

မုဋ္ဌော ကိုးဆူ၏ သရုပ်ကို ရာဇဝင်အစောင်
 စောင်၌ပင် ရှာဖွေမရ၊ တပါးသမိုင်း တို့၌လည်း
 မတွေ့မြင်၊ ဤမုဋ္ဌော သမိုင်းလင်္ကာ ၌သာ သရုပ်
 အရေ အတွက် ပါရှိသေသည်။

ထို မုဋ္ဌော ကိုးဆူတို့တွင် မြစ်မ- ကိုင်း ဟူသော
 မုဋ္ဌော စေတီတော်သည်သာ ဤအရာ၌ ဆိုလိုရင်း ဖြစ်
 လေသည်။ ထို့ကြောင့် ထို မုဋ္ဌောစေတီတော် တည်ထား
 ပုံကို ရေးသားရမည်။ ။မြစ်မ-ကိုင်း ဟူသော အရပ်
 ကား ယခုအခါ ပခုက္ကူမြို့တွင်ရှိသော မြစ်ကိုင်းဟူသော
 အရပ်ပင် ဖြစ်သည်ဟု စုံစမ်း သိရှိရသည်။ ။အသင့်

ယုတ္တိရှိထုံကိုလည်း နောက်၌ တွေ့မြင်ရ လတ္တံ့။ ။မြစ်မ-
ကိုင်း အရပ်၌ တည်ထားသော မုဋ္ဌောတော်ကို “မြစ်မ-
ကိုင်း မုဋ္ဌော”ဟု ခေါ်ဆိုသည်။ ။ထို မုဋ္ဌောကား
သီဟိုဠ်ရှင် ရုပ်တုတော်၏ ကိန်းဝပ်ရာ ဖြစ်လေသည်။

၁။ ဘောင်တော်ဖြင့် ဆန်တော်မူခြင်း။

ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းအလုံး၌ ကျော်စောသော ဂုဏ်သတင်း
ရှိတော်မူသော လွန်မြတ်သော ဘုန်းလက်ရုံး အာဏာ
တို့နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူသော ငွေစကြာရှင် ဘုရင်
နုရပတိစည်သူ မင်းတရား ကြီးသည် သိကြားမင်းထံ
ဝန်ခံအပ်သည်နှင့် အညီ သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ရုပ်
တုတော်ကို ကောင်းမြတ်သော မြေကြွန်အရပ်၌ တည်
ထား ကိုးကွယ်တော် မူအံ့သောငှါ ထိုသီဟိုဠ်ရှင် မြတ်
စွာဘုရား ရုပ်တုတော်ကို ရတနာ ဘောင်ယာဉ်တွင်
နဝရတ်ပညွှင် ထက်၌ တင်တော် မူလတ်၍ ဗိုလ်ခြေ
အလုံးအရင်းနှင့် တကွ နေပြည်တော် ပုဂံမြို့မှ ဆန်တက်
တော် မူလာလေ သတည်း။ ။ဤသို့လည်း အဓိဋ္ဌာန်ပြု
ဆောက်တည်တော်မူ၏။ ။သည်- သီဟိုဠ်ရှင် ရုပ်တု
တော်သည် ကိန်းစံတော် မူလိုရာ အရပ်၌ တစ် တစ်
သော နိမိတ်အရောင်ကို တွေ့ရစေသော....ဟု အဓိဋ္ဌာန်
ပြုတော်မူ၏။

ဘောင်တော် စကြာလည်း တဖြည်းဖြည်း ဆန်
တက်ကော် ပုဏ္ဏားတော် တစ်စင်းတစ်စင်း

ဘောင်တော်ဖြင့် ဆန်တော်မူခြင်း အကြောင်း။ ၁၄၇

မသွားဘဲ ရပ်တန့်၍ နေထိ၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးက ဟူးရား
ဖြူ၊ ဟူးရားညိုတို့အား မေးစိစစ်လျှင် ဟူးရားဖြူ၊ ဟူးရားညို
တို့ လျှောက်ထားသည်မှာ ဤအရပ်၌ သီဟိုဠ်ရှင် ရုပ်တု
တော် မြတ်သည် ကိန်းဝပ်တော် မူအံ့သည်ဖြစ်၍ သွေ
စကြာ မသွားဘဲ ရှိတော်မူချေ သည်ဟု လျှောက်ထား
ကြလေ၏။

မှတ်ချက်။

ကူးခန်းအရပ် ဟူသည်မှာ။ “ ကူးခန်း ”
ကူးသန်း၊ ပခန်း=ဟူ၍ သုံးမည်ရ ယခု ကာလ
တိုင်အောင် ခေင်္ဂါဝေင်္ဂါ နေကြသော “ပခန်း” နယ်
အရပ် ကိုပင် ဆိုလိုသည်။ ထိုသို့ သုံးမည်ရသည်
ကိုလည်း။

ဝသံ ပုရေ ဘူကုခန္ဓေ၊
တိရ ဒေသဝါ ဘူမိဝံ။
နိဂ္ဂဟောပါဒါပခန္ဓေ၊
ကမ္ဘိတ္ထာ ပတ္ထနာမကော။ ။

ဟူသော အဋ္ဌသာလိနိ အဋ္ဌကထာ ဂဠုန်၌ ဆို
သည်ကို ထောက်၍ သိရာသည်။ ။ ထိုဂါထာ
ဖြင့်။ ။ (၁) မြေတောင်ကို တူးဖြို ဖောက်ခွဲခြင်း
ကို စွဲ၍ “ကူးခန်း”။ ။ (၂) ဓာတ်တော်သည်
ရွာသမင်ယောင် ဆောင်၍ ကူးသန်း သွားလာ

နရပတိစည်သူ မင်းကြီးသည် အသိန်းမကသော
 စစ်သည် တို့ကို နှိပ်နင်းရာ ဖြစ်သောကြောင့်
 ပစေ၊ ခန်းစေ-ဟူသော စကားကိုစွဲ၍ “ပခန်း” ။ ။
 ဤသို့ သုံးမည်ရသည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ။သည်
 ကို မသိသူတို့သည်။ ။“ပခန်း” ကို “ပုခန်း”
 ဟူ၍ ဥ-သရနှင့် ရေးသားတတ်ကြ လေသည်။
 “ပခန်း” ဟူ၍ အ-သရနှင့် ရေးမှ မှန်ကန်သည်။
 သို့ရာတွင် သတ်ထူး ကျမ်း၌ကား။ ။ပုဆိုး
 တသီး စိတ်ပုတီး ပုတီးနှင့်ပုခက်။ ။ပုဂံပုရိန်
 မြို့ဘူမိန် ပုသိန် “ပုခန်းဘက်” ။ တချောင်းငင်
 လတ်ပ-တွင်မှတ် ဘတ်ခါပ- သက်သက်။ ။
 ဟူ၍ ရေးသား ပြောချက် ရှိပြန် သေး၏။ ထို
 စကားကို ကဝိလက္ခဏာ ဒီပနိဆရာ ပယ်ပြီးသား
 ဖြစ်၍ ဤ၌ မယူသာပြီ။

အပဏ္ဏကပျို့တွင်း။

ကုံ ခနတိ ဝိဂြိုဟ် ရှိသည် အဓိကရဏာ
 သဘာဝဖြင့် မြန်မာ့အလို ကူးခန်း ဆိုသား နဂို
 သာစည် ရပ်ရွာပြည်ဝယ်။ ။စသည်ဖြင့် စပ်
 သည်။ ။မြောငယ်ရွာ ဘုမ္မိရတနာ ဆရာတော်
 နှင့် ပထမကျော်အောင် စံထားဆရာတော် တို့၏
 မေတ္တာစာတွင်လည်း ထိုသုံးမည်၏ အကြောင်း
 အကျယ် ပါရှိသည်။ သိဟိန္ဒုရှင် မြတ်စွာဘုရား
 ခြေတော်ချရာ အရပ်၏ မြောက်ဘက် နယ်ကီ

ဘောင်တော်ဖြင့် ဆန်တော်မှုခြင်း အကြောင်း။ ၁၄၉

“ပခန်း” တောင်ဘက်နယ်ကို “ပုဂံ”ဟု အပိုင်း အခြား ရှိကြောင်းကို တဆင့် ကြားရသည်။ ။
ထို့ကြောင့် ယခု ဘောင်တော် ရပ်တန့်သော အရပ်ကား ပုဂံနယ်မှ- ပခန်းနယ်ဘက် ရောက်စ မြစ်မ- ကိုင်း အရပ်ဟူ၍ မှတ်သားရမည်”။ ။
ဤကား မှတ်ချက်။

ထိုစကားကို ကြားလျှင် မင်းတရားကြီးလည်း ဤ အရပ်ကား အဘယ် အရပ်နည်းဟု မေးမြန်းတော် မူ သော် ဟူးရားဖြူ၊ ဟူးရားညိုတို့က သံတော်ဦး တင်သည် ကား။ ။ဤအရပ်သည် (ဇရာဝတီမြစ်မ- ကိုင်းကိုင်း ကွေးကွေး ရှိသောအရပ်) ဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ထား ၏။ မင်းကြီးလည်း စိတ်နှလုံး သာတော်မူလှ၍ လှေကြာ ကို မြစ်ကမ်းသို့ ကပ်လေ၏။ ထိုအခါမှစ၍ (မြစ်မ-ကွေး ကွေး ကိုင်းကိုင်းရှိသော အရပ်) ဖြစ်သည်ဟု ဟူးရားဖြူ၊ ဟူးရားညိုတို့ လျှောက်ထားသည်ကို အစွဲပြုသော အား ဖြင့် (မြစ်မ-ကိုင်း)ရပ်ဟု တွင်လေသည်။

မှတ်ချက်။

သမိုင်းရင်းနှိုင်း ၏မူဋ္ဌော သမိုင်း လင်္ကာတို့ ၌ “ မြစ်မ-ကိုင်း ” ဟူ၍သာ ပါရှိသည်။ “မြစ် ကိုင်း”ဟူ၍ မပါရှိခဲ့။ ယခုခေါ်တွင်သော အမည် ကား (မြစ်ကိုင်း)ဟု တွင်လေသည်။ ။ထို့ကြောင့် “မြစ်မ-ကိုင်း” ဟူသော မူရင်းစကားမှ အခါ ကာလ ရှည်လျားလတ်၍ “မြစ်ကိုင်း” ဟူသော

အခေပေါ်အခေပေါ်သို့ ရွှေလျှော့ပြောင်းရွှေ့သည်ဟု
 ကောက်မုက္ခ ယူဆဆုံးဖြတ်ရမည်။ ဤသို့ ဆုံးဖြတ်
 ခြင်းသည်လည်း ဘုရား တည်ထားရာ အရပ်
 အနေ သရိုင်းစာစောင် တို့နှင့် ညီညွတ် လေ၏။
 ယင်းသို့လျက် အောက်၌ ဘော်ပြခဲ့ ပြီးသော
 သိဟိုဠ်ရှင် ဘုရားရှိခိုး လင်္ကာ၌ “ဘောင်ကိုင်း”
 ဟူသော မူလစကားရင်းမှ ကာလကြံ့ကြာ လတ်
 ၍ “မြစ်ကိုင်း”ဟု တွင်ကြောင်းကို ဆိုပြန်သည်
 ကား သိဟိုဠ်ရှင် သရိုင်း၊ ဘုရားဆက် သရိုင်း
 လင်္ကာ၊ ရွှေမုဋ္ဌောသရိုင်း လင်္ကာတို့နှင့် မညီမှု
 သည့်ပြင် အသင့် ယုတ္တိကို ရှာသော်လည်း အ
 လွန်ဝေးကွာ လှသဖြင့် ယုတ္တိမတန်လေရာ။ ။
 ဤကား မှတ်ချက်တည်း။

ဈေးယာဉ် စကြာကို ကမ်းသို့ ဆိုက်ပြီးလျှင် မင်းကြီး
 သည် ဈေးစကြာထက်မှ ဆင်းသက်တော်မူ၏။ လူဗိုလ်
 ခြေ အပေါင်းနှင့်တကွ သိဟိုဠ်ရှင် ရုပ်တုတော်ကို မြစ်
 ကမ်းပေါ်သို့ ပင့်ဆောင်တော် မူသည်။ မင်းကြီးသည်
 စစ်သည် ဗိုလ်ခြေ အသိန်းအသောင်းတို့နှင့် တကွ ကမ်း
 ခြေ မြေညီညွတ်ရာ အရပ်တခု၌ “ရွှေနန်းတော်ရပ်” ဟု
 သမုတ်တော် မူ၍ ယာယီ တဲနန်းတို့ကို ဆောက်လုပ်
 စေတော် မူ၏။ ထိုနန်းတော်ရပ်-မည်သော အရပ်ကား
 ယခုထက်တိုင် “နန်းတော်ရပ်” ဟူ၍ပင် တွင်သည်ဟု
 အသိအမြင် များသူတို့ ဝန်ခံကြကုန်၏။

နိမိတ်ကြီးသုံးပါး ဖြစ်ပေါ်ခြင်း အကြောင်း။ ၁၅၁

မှတ်ချက်။

“နန်းတော်ရပ်” မည်သော ရွာငယ် တခု သည် ယခု အခါတွင် သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရား၏ အ နောက်မျက်နှာ မြန်မာတိုင် လေးတိုင်ခန့် ဝေးကွာ သော အရပ်၌ တည်ရှိလေသည်။ ထို နန်းတော် ရပ်ရွာသည်ပင် ရှေးကာလက “နန်းတော်ရပ် ရွာ” ဟုတ်၊ မဟုတ်ကို စစ်ဆေး စုံစမ်းပြီးမှ မှတ် သားရာ၏။ ။ဤကား မှတ်ချက်။

၂။ ထူးဆန်းသော နိမိတ်ကြီးသုံးပါး။

သီဟိုဠ်ရှင် ရုပ်တုတော် မြတ်သည် မြစ်ကမ်းခြေ မြေအပြင်သို့ သက်ရောက်ဘော် မူသည်နှင့် တပြိုင်နက် မြေကြီး လျှင် တုန်လှုပ်၏။ ဗွဲတင်သံမြှင့်၏။ လေကြီး၊ မိုးဇားကြီး တိုက်ခတ်ရွာသွန်း၏။ အထူးအားဖြင့် မူကား။ ။
(၁) မြစ်ရေကြည်ကြည်တွင် လှည်းဘီးစက်ဝန်း ပမာဏ ရှိသော ကြာပွင့်ကြီး သုံးခုတို့သည် အထပ်တရာ အလွှာ အချပ်တို့ကို ဆောင်လျက် ခေါင်ခေါင် စွင့်စွင့် ရုတ်ချင်း ပွင့်လာကုန်၏။ ။(၂) မြစ်ရေ ကြည်ကြည်တွင် ကုန်း ပြင် ခေါင်ခေါင် ဆဲသောင်ပုံကြီးသွန်း၍ ရုတ်ချင်းတွင် ပင် ကျန်းငယ်ကဲ့သို့ ဖြစ်လာ၏။ ။(၃) အနောက်မျက် နှာ အရပ်မှ ဥမျှင်းဌက်အုပ်တခုသည် ကောင်းကင်ထက် တွင် ပျံ့ဝဲလျက် သီဟိုဠ်ရှင် ရုပ်တုတော်၏ ရှေ့တော်တွင် ကျလာလေ၏။ ။ဤနိမိတ်ကြီး သုံးပါး ထင်ရှား ဖြစ်လာ

၁၅၂ သီဟိုဠ်ရှင် သမိုင်းကျမ်း။

ကုန်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားဆက် သမိုင်းလင်္ကာတွင် ဤသို့ ဘော်ဖြ ပါရှိသေးသည်။

ဘုရားဆက် သမိုင်းလင်္ကာ။

၅။ မြေလျှင်သိမ့် ပဲ့တင်မြို့မဲ့မျှ ဒိမ့်ဒိမ့်မူးမူး သံဝါ
ကြူး၍ ငွေဦးထက်တင် သီဟိုဠ်ရှင်ကို ဘုရင်စည်သူ
ချိုဘော်မူသည် အဋ္ဌကမ်းခြေ နေဘိလတ်သော် ပဲ့တင်
အော်၍ ကြွေးကြော်လျှင် ရေစင်ဒိုဗ်းချုန်း လျှပ်ရောင်
ပြုန်း၏ ဘုန်းတော်နိမိတ် နတ်တို့ဟိတ်ကား ခေမြိတ်
အနီး ခေပြင်ကြီးမှ လှည်းဘီးစက်ဝန်း ပုံညွှန်းချပ်လွှာ
အကြာပေါက်ခွဲ ရေထဲမှတက် သုံးခုထွက်၏ ထက်ဝန်း
ကျင်ရေ စိမ်းစိမ်းရွှာလည်း မြေယပ် ကျွန်းယောင် ရုတ်
ချင်းထောင်၍ သောင်ကမ်းနှင့်စပ် အနောက် ရပ်က
ပျပ်ဝပ် တက်လာ ဖျိုင်းဌက် သာလျက်။ ။အံ့ရာ အ
ကြောင်း ဖြစ်သတည်း။

မင်းကြီးလည်း အံ့ဩ ဘွယ်သော ထို နိမိတ်ကြီး
သုံးခုကို တွေ့မြင်တော်မူ၍ ဟူးရားဖြူ၊ ဟူးရားညိုတို့အား
မေးမြန်းတော်မူ၏။ ။ဟူးရားဆရာတို့လည်း ဤသို့လျှောက်
ထားကြလေသည်။ ။“မြတ်သော မင်းကြီး” လှည်း
ဘီးစက်ဝန်းခန့်မျှ ရှိသော အချပ်အလွှာ အထပ်တရာ
ရှိသော ကြာပွင့်ကြီးသုံးခု ပေါက်ထွက်သည်ကား ဤအ
ရပ်တွင် နောင်သောအခါ ကြီးစွာသော အင်းအိုင်ကြီး
တခု ပေါ်ထွက်အံ့သော အကြောင်းနိမိတ် ဖြစ်ပါသည်။

နိမိတ်ကြီးသုံးပါး ဖြစ်ပေါ်ခြင်း အကြောင်း။ ၁၅၃

ဤမြစ်ရေ ပြင်သည် တဖြည်းဖြည်း ခန်းခြောက်၍ အင်းအိုင်ကြီးတခု ဖြစ်ထွန်း အံ့သောကြောင့် ကြာပွင့် သုံးခု ပေါ်ပေါက် ရပါသည်။ ထို အင်းအိုင် ကြီး၌ အထူးထူးသော ကြာမျိုးတို့သည် ပေါက်ရောက် ဖြစ်ထွန်းကုန်လျက် သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရား၏ အရံဘော် ရေကန်ကြီး သဘွယ် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ရေပြင် ကြည်ကြည်မှ ကျွန်းငယ် တခု ပေါ်ထွက်သည်ကား။ ။ဘုရားရှင် ရုပ်တုတော် သီဟိုဠ်ရှင်ဘုရားသည် ဤကျွန်းငယ် ထက်၌ ကိန်းဝပ်ဘော် မူလိ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်ကြောင့် ရေပေါ်မှပေါ်ထွက်၍ ကျွန်းကုန်းကလေး ဖြစ်ရပါသည်။ ဤကျွန်းမြေ အရပ်ကား သာသနာ ငါးထောင် ပြည့်ကုန် အောင်ပင် တစုံတခုသော ရေဘေး၊ မီးဘေး- စသည် တို့ကြောင့် မပျက်စီးနိုင်သော အရပ် ဖြစ်ပါ အံ့သည်။ ဘုမိနက်သန်ကြံ့အင် ကောင်းမွန်လှသော မြေ အရပ်ဖြစ်၍ ဤကျွန်းငယ်ထက်၌ မုဋ္ဌော စေတီတော်ကို တည်ထားတော် မူ၍ သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရား ရုပ်တုကို ကိုးကွယ်တော် မူရန် နိမိတ်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ ။ဥဗ္ဗိုင်း ငှက်တို့ အနောက်အရပ်မှ ပျံ့၍ ဘုရားရှင်အား စစား လာကြသည်မှာ ကား အရှင်မင်းကြီး တည်ထား အပ်သော သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရားကို လှူနတ်တကာတို့ မူးမြော်ရသောကြောင့် ဖြူစင်သော ကုသိုလ်ဖြစ်အံ့သော အကြောင်း ဖြစ်ပါသည် ဟု- လျှောက်ထားကြလေသည်။

မှတ်ချက်။

ဆိုခဲ့သော နိမိတ် သုံးပါး တို့တွင် အင်းကြီး တခု ဖြစ်ထွန်းအံ့...ဟူသော နိမိတ် အတိုင်း ယခု အခါ သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရား၏ အနောက်မျက်နှာ အရပ်တွင် “ပေါက်အင်း”ဟု ခေါ်သော အင်းကြီး တခုကား ထင်ရှားရှိလေ၏။ သည်မှတစ်ပါး မြတ်စွာဘုရား၏ အနီး၌ အင်းအိုင် တစုံတခုကို မတွေ့ရသောကြောင့် ထို“ပေါက်အင်း” သည်ပင် ဟူးရား ဆရာတို့ ဘတ်ဆိုသော အင်း ဖြစ်တန်ရာ သည်ဟု ထင်မိပေသည်။ ထို“ပေါက်အင်း”သည် လည်း ယခုမျက်မြင် အားဖြင့် ကြာမျိုး ငါးပါးတို့ ဖြစ်ထွန်း စည်ပင်လျက် တင့်တယ် ဖွယ်ရာခြင်း ရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤ“ပေါက်အင်း” သည် ပင် နိမိတ်သုံးပါး၌ လာသော အင်းအိုင် ဖြစ်သည် ဟု ယူဆသင့်ပေသည်။ ။ဤကားမှတ်ချက်။

မင်းကြီးလည်း ဟူးရားတို့၏ စကားကို ကြားလျှင် အလွန်လျှင် အားရ နှစ်သက်တော် မူသောကြောင့် ထို “မြစ်မ- ကိုင်း” အရပ်၌ပင် ဘုရားရှင်ရုပ်တုတော် ကိန်းဝပ်ရန် မုဋ္ဌော စေတီတော် တည်ထားတော် မူ၍ အတွက် အမှုအမတ်ကြီး ငါးဦးတို့ကို ခန့်ထား စည်းကြပ် တော်မူ၏။ ခန့်ထားသော အမတ်တို့ကား-

- ၁။ အမတ်-ဓမ္မသင်္ကြံတပါး။
- ၂။ အမတ်-နန္ဒသုတပါး။

နိဒ္ဒိတ်ကြီးသုံးပါး ဖြစ်ပေါ်ခြင်း အကြောင်း။ ၁၅၅

- ၃။ အမတ်- မင်္ဂလာတပါး။
- ၄။ အမတ်- အဘယဝေရော် တပါး။
- ၅။ အမတ်- မာန်စွယ် တပါး။

ဤငါးဦးတို့ ပေတည်း။ ထိုအမတ်ကြီး ငါးဦးတို့သည် စစ်သည် ဗိုလ်ခြေ တို့ကို ကြပ်မ အုပ်ချုပ်လျက် အုတ်၊ သရွတ်၊ အင်္ဂတေ၊ သဲ၊ ကျောက်စရစ်- တို့ကို နင်းနယ် စီမံ ရကုန်၏။ ဖုတ်၍ ကျက်လေပြီးသော အုတ်တို့ကို ဆင် မယာဉ်သာ တို့ဖြင့် တင်လျက် သီဟိုဠ်ရှင် တည်တော် မူရာ ကုန်းပြင်သာသို့ ပို့ဆောင် ကြရကုန်၏။ သရွတ်၊ အင်္ဂ တေ၊ သဲ၊ ကျောက်စရစ်- တို့ကိုလည်း အဖန်ဖန် ကြိတ် နယ်ပြီးလျှင် ဆင်မယာဉ်သာ တို့ဖြင့် တင်လျက် ဘုရား တည်တော်မူရာ ကုန်းပြင်သာသို့ ပို့ကြရကုန်၏။ ထိုစဉ် အခါတွင် ဆင်မ ယာဉ်သာတို့ သွားရာ ခရီးကြောင်း ကား ဖုံဖြင့်၍ ထင်ရှားလာသော ဟူ၏။ မင်းတရားကြီး ကား ကူးခန်းရပ်- အောက်မြေတွင် ယာယီတော် တဲ နန်းဆောက်၍ ကွန်းထောက် ချတော်မူသည်။

သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရား တည်ရာ ကျွန်းမျက်နှာ အပြင် သည်ကား အရပ်လေးမျက်နှာတွင် လှည့်ဘီး စက်ဝန်း ကဲ့သို့ဝန်းဝိုင်း၏။ စည်၏မျက်နှာပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ် ချော မော၏။ လဲဝါငွမ်းပိုင် ကဲ့သို့ အလွန်နူးညံ့သော မြေအပြင် ရှိ၏။ မြေကြီးလည်း ကျစ်လစ် သိမ်မွေ့လှ၏ မြေဩဇာ ထက်သန်လှ၏။ သီဟိုဠ်ရှင် ရုပ်တုတော် ဘုရား၏ တန်ခိုး တော် အစွမ်းအားဖြင့် ရုတ်ချင်း ဖြစ်ပေါ်လာသော မြေ

ပြင် ဖြစ်သောကြောင့် ကျောက်စရစ်ခဲ၊ အိုးခြမ်းကွဲ-
စသော အညစ်အကြေးမရှိ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်လှ၏။

၃။ ဘုရားတည်ရာ အရပ်ကို မှတ်သားခြင်း။

အမတ်ကြီး ငါးဦး တို့သည် ရွာကြီးဖြင့် ဆွဲငင်၍ ဆိုခဲ့ပြီးသော ကုန်းပြင်သာတောင် ဘုရားတည်ထားရာ အရပ်ကို မှတ်သားသော် ဆွဲတိုင်း၊ ငင်တိုင်းသော ရွာကြီး တို့သည် အပိုင်းပိုင်း သာလျှင် ပြတ်၍ သွားလေသောကြောင့် မြေအရပ်ကို မမှတ်နိုင်ဘဲ ရှိလေ၏။ ထို့နောင်ရှေးနည်းတူ စိုက်တိုင်း၊ ထူတိုင်းသော ပန်နက်တိုင် တို့လည်း မြေသို့ မစူးဝင်ဘဲ မြေပြင် ပေါ်၌သာ တည်နေသောကြောင့် ဘုရား တည်အံ့သောဌာ မြေနေရာကို မမှတ်နိုင်ဘဲ ရှိပြန်လေသည်။

အမတ်ကြီး ငါးဦးတို့သည် ထို အခြင်းအရာကို မင်းကြီးအား လျှောက်ထား၍ မင်းကြီးကြားသိတော် မူသော် အသို့ စီရင်အံ့နည်း...ဟု ဟူးရားဖြူ၊ ဟူးရားညို တို့အား မေးမြန်းတော်မူလျှင် ဟူးရားဖြူ၊ ဟူးရားညိုတို့က လျှောက်ထားသည်မှာ။ “မြတ်သော မင်းကြီး။” ဤကျွန်းပေါ် မြေအပြင်သည်ကား သာသနာ ငါးထောင် တည်နေနိုင်အံ့သော ဘူမိနက်သန် မှန်ကန် ညီညွတ်သည့် မြေမြတ် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမြေမြတ်၌ ဘုရားရှင် ရုပ်တုတော် ကိန်းဝင်ဘော်မူရာ မြေနေရာကို ရွေးစိ စစ်လျှင် အပြစ်မရှိသော နေရာကို တပ်တပ် အပ်အပ် သိနိုင် ပါမှ ဆွဲငင်

ဘုရားတည်ရာအရပ်ကို မှတ်ခြင်းအကြောင်း။ ၁၅၇

သော ရွှေကြိုး၊ ထိုးစိုက်သော ပန်နက်တိုင်တို့ မြဲမြံခိုင်ခံ့ ရာပါသည်ဟု လျှောက်ထားကြလေ၏။

မင်းကြီးလည်း ထိုစကားကို ကြားလျှင် အဘယ်သူ သည် အပြစ် မရှိသော နေရာ အရပ်ကို တပ်တပ် အပ် အပ် သိနိုင်သနည်းဟု မေးမြန်းတော် မူပြန်သော် ဟူး ရားဖြူ၊ ဟူးရားညိုတို့က အရှင်မင်းကြီး၏ ဆရာဖြစ်တော် မူသော အရှင်အရဟံ၏ တပည့်ဖြစ်သော ရဟန္တာအရှင် မြတ်များ သိနိုင်ပါသည်ဟု လျှောက်ထားကြ ပေကုန်၏။ ထိုအခါ မင်းကြီးသည် ဦးခေါင်း ထက်တွင် ထက်စုံကို တင်ထားပြီးမှ ပုဂံနေပြည်တော် ရှိရာသို့ ရှင်တူရှု မျက် နှာတော်မူလျက်။ ။အရှင် ကောင်းသား ရဟန္တာများ တို့သည် ငါ့အား မြေနေရာကို ပြောလာကြ စေကုန် သတည်းဟု ပင့်လျှောက်တော် မူလေ၏။

များမကြာမီပင် ပုဂံပြည်တွင် သီတင်း သုံးတော် မူ ကြသော ရှင်အရဟံ၏ တပည့် ဖြစ်တော် မူကြသည့် ရဟန္တာအရှင်မြတ် ငါးရာတို့သည် မင်းကြီး၏ လျှောက် ထားသံ စိတ်အကြံကို သိတော်မူသောကြောင့် ကောင်း ကင်ခရီးဖြင့် စွန့်သမာပတ်ကို ဝင်စား၍ မင်းကြီးရှိရာ သို့ ကြွလာ လတ်ကုန်၏။ မင်းကြီးလည်း ရဟန္တာအရှင် မြတ်တို့အား ရိုသေစွာရှိခိုးပြီးသော်။ ။ဘုရား တည်ရာ မြေကောင်း၊ မြေသာ အပြစ်အဆာ မရှိသောမြေကို ညွှန် တော်မူပါလော့ ဟူ၍ အကြီးဖြစ်သော မဟာထေရ်မြတ် အား လျှောက်ထားတော် မူလျှင်။ ။မဟာထေရ်မြတ် လည်း ကျွန်းမြေ အရပ်သို့ ကိုယ်တော်ကို လှည့်ပတ်၍

မျက်တောင် မခတ် ကြည့်ရှုတော် မူပြီးမှ တခုသောနေ
 ရာ၌ ငြိမ်သက်စွာ ရပ်တန့်တော် မူ၏။ ထိုခဏချင်းတွင်
 မဟာ ထေရ်မြတ်၏ ပတ်ပတ်လည် အရပ်၌ အရောင်
 အဝါ ရှိန်ရှိန်ထွက်၍ ထန်းလုံးခန့်မျှ တက်ပြီးသော် မြတ်
 သော မင်းတရား ကြီးသည် ပိုင်းခြား ရည်ညွှန်းထား
 သည်နှင့် မျှသော အတိုင်းအရှည် ရှိသော မြေအရပ်ကို
 ဖြတ်သန်းလျက် လေးထောင့် အဝန်း ညီမျှသော ရွှေ
 ရောင်ကဲ့သို့ ဝါသော အဆင်းရှိသော အရေး အကြောင်း
 သုံးထပ် ပေါ်လာရလေသတည်း။

ထိုအရေး အကြောင်း သုံးထပ် သည်ပင် သိဟိုဠ်
 ရှင် မြတ်စွာဘုရား ကိန်းဝင်တော် မူရာ မုဋ္ဌော စေတီ
 တော် တည်ထားရန် ဖြစ်သတည်း။ ထို့ကြောင့် ဘုရား
 ဆက်သမိုင်း လင်္ကာတွင်။

ဘုရားဆက် သမိုင်းလင်္ကာ။

၆။ ဆုမွန်ဖြိုးဖြိုး။ ကောင်းမှုကျိုးနှင့်။ ပုထိုးစည်းခုံ။
 ကျောင်းရွှေ ဘုံသည်။ နိတုံ ရောင်မှူး။ တည်ထား ဦး၍။
 ဆည်းပူး ကိုယ်တွင်။ ပြည့်ကြောင်းငင်၍။ အရှင် သိဟိုဠ်။
 ကြည်ညို ဆွတ်ဆွတ်။ မြေအထွတ်ထက်။ ရွှေကြိုး ခက်
 သည်။ ပန်နက်စိုက်ထူ။ ပြုပါမူလည်း။ လျှံလှပတ်ပတ်။ ရွှေ
 ကြိုးပြတ်လျက်။ မတ်မတ် မခိုင်။ ပန်နက်တိုင်ကို။ ဘုန်း
 လှိုင်သရဖူ။ လောင်းစည်သူလျှင်။ လျှောက်ယူ ပန်ညွတ်။

ဘုရားတည်ရာအရပ်ကို မှတ်ခြင်းအကြောင်း။ ၁၅၆

အာရုံမြဲမြဲ။ ပြည်ပုဂံသို့။ အသံတွတ်တွတ်၊ ငါ့မြေဝတ်ကို။
မချွတ်ပြုလာ။ မိဋ္ဌာန်ကာသည်။ နှုတ်သာတင်တင်။ ဆို
လျှောက်ငင်သော်။ ရှင်အရဟံ။ တပည့်ခံသား။ ထေရ်ပျံ
ငါးရာ။ ရဟန္တာတို့။ ကြွလာပျံဝဲ။ ကောင်းကင်ထဲမှ။ ရှုဆဲ
ခဏ။ မြေသို့ကျလျှင်။ ဒေါသတစ်။ မရှိပြုစင်။ မြေအပြင်၌။
ရွှေမင် ရေးသား။ ထားသို့အသွင်။ သုံးခုထင်သည်။ ။
ရှုမြင် အံ့ဩဘွယ်ရာတည်း။

မှတ်ချက်။

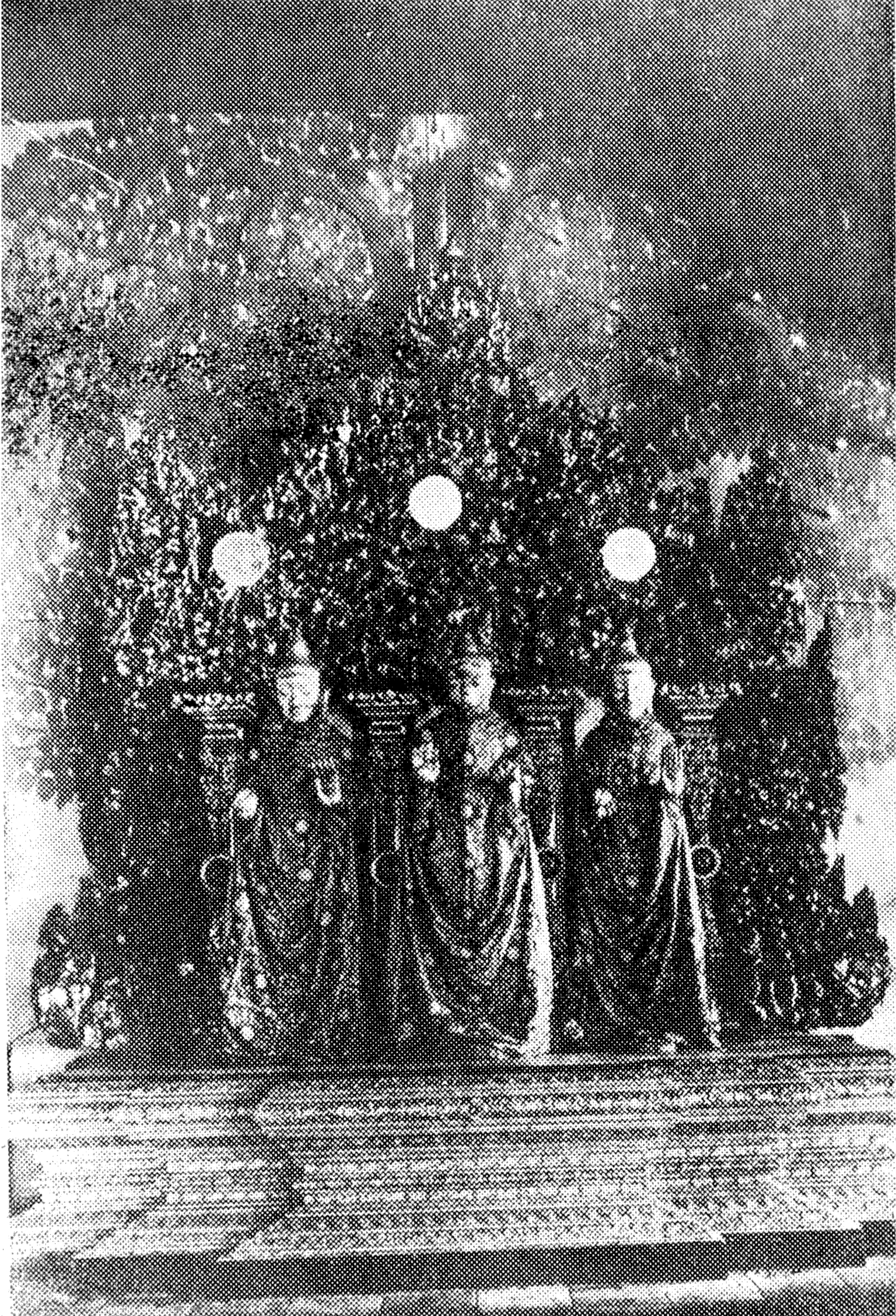
ဤ သမိုင်း လင်္ကာကို ထောက်သော အား
ဖြင့် အရှင် အရဟံ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော် မူပြီး
သော နောက်၌လည်း အရှင်အရဟံ၏ တပည့်
ဖြစ်သော ရဟန္တာ မြတ်တို့သည် ပုဂံ ပြည်၌
ကြွင်းကျန် ရစ်ခဲ့ကြောင်းကို ယုံမှားကင်းစွာ ဝန်
ခံရာသတည်း။ ။ဤကားမှတ်ချက်။

ဤသို့လျှင် မြေနေရာ အရပ်ကို တင့်အပ် လျှောက်
ပတ်စွာရပြီးသော် ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့သည် ကောင်း
ကင်ထက်မှ ပုဂံပြည်သို့ ပြန်ကြွ တော်မူကုန်၏။ မင်းကြီး
လည်း ရွှေမင်သား သက္ကဲ့သို့ ထင်ရှား ပေါ်လာသော အ
ရေးသုံးခု၏ အတွင်း၌ မုဋ္ဌော ဂူလိုက် တည်အံ့သောဌာ
မူးမတ်ကြီး ငါးဦးတို့ကို စီရင်ဆော်ဖန် စေတော်မူသည်။
မူးမတ်တို့လည်း ထင်ရှား ပေါ်လာသော အရေးအသား
အတိုင်း အစောက် သံတောင် တဆွဲ၊ ရှစ်တောင်မျှ

ရှစ်တောင် သံတောင်ရှိသော မြေနေရာ အရပ်ကို သား
 လျက် သံတောင် တဆဲ့ ရှစ်တောင်မျှ အုတ်ကျင်းတူးဆွ
 ကြကုန်၏။ ဂန္ဓကုဋိုတိုက်တော်ဟု ဆိုအပ်သော မုဋ္ဌော
 ဂူလိုဏ်၏ အတိုင်း အရှည်ကား။ ။ အလျား သံတောင်
 ၂၁-တောင် အနံ သံတောင်လည်း ၂၁-တောင်။ ဤကဲ့သို့
 မြေပြင်၏ အတို အရှည်ကို အလျား၊ အနံ- မှတ်လျက်
 လေးမျက်နှာ သံတောင် ၂၁-တောင် အညီအမျှရှိသည်။

၄။ အုတ်မြစ်ချခြင်း။

ဆိုခဲ့ပြီးသော အတိုင်း အုတ်မြစ်ကျင်း တူးဖောက်
 ကုန်ပြီးသော် သာသနာတော် သက္ကရာဇ် တထောင်
 ခြောက်ရာ၊ ခြောက်ဆဲ့၊ တခု(၁၆၆၀)ခု ဂေါဇာ သက္က
 ရာဇ် လေးရာ၊ ခုနစ်ဆဲ့၊ ကိုးခု (၄၇၆)ခု ဖုသျှနှစ် တန
 ဆောင်မုန်းလတွင် သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရားကို အုတ်
 မြစ်ချ၍ မုဋ္ဌော ဧတိတော်ကို တည်တော်မူသည်။ ။
 အလောင်းစည်သူ မင်းတရား ကြီးသည် ဂွေးဦးစွာ ၎င်း
 ရတနာ အတိပြီးသော အုတ်တို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် ချ၍
 စီခင်းတော်မူ၏။ ထို့နောက် မင်း၊ ဖိဖုရား၊ မှူး၊ မတ်၊ ကလန်၊
 သံပျင်တို့နှင့် အတူ များစွာသော လူဗိုလ်ခြေ တို့သည်
 လည်း ၎င်းအုတ်ချပ်၊ ငွေအုတ်ချပ်၊ ပုလဲအုတ်ချပ်၊ သန္တာ
 အုတ်ချပ်- စသောရတနာ အတိပြီးသော အုတ်ချပ် တို့ကို
 ပြုလုပ်ပြီးလျှင် မုဋ္ဌော ဧတိတော်၌ စီခင်းကြကုန်၏။ အ
 လယ်ဖြစ်သော ဌပနာတိုက် ခန်း၌လည်း မင်းတရားကြီး

သီပေါတိုင်းမြို့ မြတ်စွာဘုရား ဗုံတော်

အလယ်ကိုယ်တော်မှာ၊ အလောင်းစည်သူမင်းကြီး ကောင်းမှုဖြစ်၍
 အရှိုကိုယ်တော်နှစ်ဆူမှာ မြင်သာရွာအုပ်မင်းကြီး၏ ကောင်းမှုဖြစ်သည်။

အုတ်မြစ်ချခြင်း အကြောင်း။

ကိုယ်တိုင် ရှေ့၊ ငွေ၊ မြ၊ ဖလံ၊ သန္တာ၊ နီလာ၊ ဂေါ်မုတ်၊ ပတ္တမြား၊ ပြယိုးယား၊ သလွဲမည်း၊ သလွဲဖြူ၊ စန္ဒရကန်၊ ဝဇီရစိန် စသော အထူးထူးသော ရတနာ ရုပ်တုတော် ရတနာ ပန်းခိုင် ရတနာတမ်းခွန် ရတနာကုက္ကား- စသည် တို့ကို ဌပနာတော်မူသည်။ မွေတော်၊ ဓာတ်တော် တို့ကိုလည်း ရှေ့အတိပြီးသော ပလ္လင်ထက်၌ ပတ္တမြား စရွတ်တောင်းဖြင့် နဝရတ်ကိုးပါးဖြင့် ပြီးသော ကွန်ရှက်ဖြင့် အုပ်ဖုံးလျက် ဌပနာတော် မူသည်။ ထိုဌပနာတို့ကို စိမ်းအပ်သော အုတ်တို့ကိုလည်း မင်းကြီးကိုယ်တိုင် ကိုင်၍ ရှေးဦးစွာ စိမ်းတော် မူသည်။ ။ဌပနာတို့ကို ကိုလည်း ရတနာ ခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးသော အုတ်ချပ်တို့ဖြင့် ကာရံစိမ်းလျက် ကျုံး မြောင်း သဘွယ် တင့်တယ် အောင်လိမ်းကျ မွမ်းမံလေသည်။

သိကြားမင်း၊ နတ်မင်း တို့လည်း အထူးထူးသော ရတနာတို့ကို ထည့်ဝင် လှူဒါန်းလာကုန်၏။ မုဋ္ဌောစေတီတော်ကိုလည်း ကူညီဝန်းဝိုင်း၍ လှူတပိုင်း၊ နတ်တပိုင်း တည်လာ ကြကုန်၏။ ။အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးသည် အတွင်း ဂူနေရာ ဌပနာတို့၏ အတွင်း၌ ကြေးရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တု၊ ရှေ့ရုပ်တု၊ မြရုပ်တု၊ စိန်ရုပ်တု၊ ပတ္တမြားရုပ်တု၊ စန္ဒရကန်ရုပ်တု၊ သလွဲရုပ်တု၊ သန္တာရုပ်တု၊ နီလာရုပ်တု၊ ဂေါ်မုတ်ရုပ်တု၊ ဥသဘာယားရုပ်တု- စသော အရာမကသော ရုပ်တုတော်တို့ကို ဌပနာတော်မူ၏။ ။ ထိုရုပ်တုတော်တို့၏ ရှေ့ချက်မြောက်၌ ရှေ့ပန်းခိုင်၊ ရှေ့တန်တောင်၊ ငွေပန်းခိုင်၊ ငွေတန်တောင် ရှေ့ကံဏ္ဍာန်

ငွေကုက္ကား— စသော ဆန်းကြယ် ထွေထူးသော ပန်း
 တန်ဆောင် တို့ကို လှူဒါန်းတော် မူ၏။ ။မိဖုရား၊ မောင်း
 မ၊ မှူးမတ် ပရိသတ်တို့လည်း ထိုအတူ လှူဒါန်းသူသည်
 သာများ၏။ ။မင်းကြီး ကောင်းမှု၊ မိဖုရားကောင်းမှု၊
 မှူးမတ် ကောင်းမှု၊ သူဌေး၊ သူကြွယ် ကောင်းမှု တို့ကို
 လည်း အသီးသီး လိပ်ကဏ္ဍည်း တပ်စေ၏။

ကျောက်အိုး စရည်းကြီး တို့ကို ထွင်း၍ ဌပနာ
 တိုက်၏ အတွင်း၌ တည်ထားပြီးမှ ထိုအိုးစရည်းတွင်
 နံ့သာရေတို့ကိုဖျော်၍ ထည့်သွင်း၏။ ပန်းပေါင်း၊ ကတိုး
 စသော အိုးနံ့သာတို့ကိုလည်း အုတ်ရိုးပေါ်တွင် သွန်း
 လောင်း ဖြန့်ကြဲရ၏။ အတွင်းကား-မြ အပကား ရှေ့စင်
 အတိပြီးသော ဓာတ်တော်၊ မွေတော်၊ သေတ္တာကြုတ်တို့
 ကိုလည်း မင်းကြီး ပူဇော်သော ရှေ့ရုပ်တု၊ ငွေရုပ်တု—
 စသော ရတနာရုပ်တုတို့၏ အကြား၌ ထားရ၏။ ။
 သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ကျိန်းဝပ်တော်မူရာ ဂူလိုက်
 ၍ အောက်အပြင် အတွင်း၌ကား နဝရတ်ကိုးပါးဖြင့် ပြီး
 သော ရဲရဲငြိတောက်လောင်သည့် ပလ္လင်တော်၊ ဗိဘာန်
 တော်၊ ထီးတမ်းခွန်တော်တို့ကို လှူဒါန်းတော်မူ၏။ ရှေ့ငွေ-
 စသော ရတနာမျိုးတို့ကို လှူဒါန်းတော်မူသည်ကား အပုံ
 အရပြုလျှင် ရှစ်စရွတ်မျှ ရှိသောဟူ၏။

မှူးမတ် တို့လည်း နေ့ညဉ့်မဟူ လုံ့လကု၍ အား
 ထုတ်သဖြင့် မုဋ္ဌော လိုက်ဂူသည် တမ်းခွန်ထူ သကဲ့သို့
 တက်လာလတ်၏။ ။စစ်သည် ဗိလ်ပါတိလသ်း ကြိမ်

အုတ်မြစ်ချခြင်း အကြောင်း။

ပြုစု ကြရ၏။ ။ဤသို့လျှင် သာသနာတော် သက္ကရာဇ် တထောင်၊ ခြောက်ရာ၊ ခြောက်ဆဲ့တစ်ရာ (၁၆၆၀) ခု၊ ဂေါဇာသက္ကရာဇ် လေးရာ၊ ခုနစ်ဆဲ့၊ ကိုးခု(၄၇၆) ခုနှစ် တန်းခုးလသို့ ရောက်လျှင် သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ကိန်းဝပ်တော်မူရာ မုဋ္ဌော လိုဏ်ဂူသည် အပြီးသို့ ရောက်လတ် သတည်း။ ။(ခြောက်လမျှဖြင့် မြတ်စွာဘုရား ဂူလိုက် ပြီးစီးလေသည်)။ ။ဤနေရာတွင် ရွှေမုဋ္ဌော သရိုင်းလက်ဘကို ထည့်သွင်း ဘော်ပြုဦးအံ့။

(ဃ) ရွှေမုဋ္ဌော သရိုင်းလက်ဘ။

အမြိုက်ရေသွန် ဂုဏ်တမ်းခွန်နှင့် မိုးစွန်တိုင်ဖြန့် ပိုင်းခြားကန့်သား ထိတ်လန့် ဗိုလ်လူ လောင်းစည်သူလျှင် ရွှေမုဋ္ဌော တည်သောအခါ မဟာဘူမိ မြေအချိုထက် တူးဖောက် နှက်လျက် နက်နက်ခေါင်ခေါင် အောက်တိုင် အောင်တည့် အရောင်ပြုန်းပြုန်း ဝန်းကျင်ချွန်းမျှ ဘုန်းရှိအသရေ ရွှေ၊ ငွေ၊ သန္တာ နီလာ၊ ဂေါ်မုတ် မြ၊ ဥဿဘယား ပတ္တမြားနှင့် ယိုးယားပြမွန် မှောက်သွန် ဖြန့်ကြဲပုလဲ၊ စိန်၊ ကြောင် သလွဲတောင်လည်း အထောင် မက ဗုဒ္ဓရုပ်ပုံ ဆင်းနိတုံသည် ရွှေမှုံသွန်းသွန်း ထိန်ထိန် ထွန်း၏ ကျွန်း အဓိပတိ ဘုန်းရှိကုသိုလ် ပန်းပျို၊ ပန်းတန် ပန်းလက်တန်ကား ရှုရန်မရေ ရောင်မျိုး စွဲလျက် တခဲနက်သာ ဌာနာသည်။ ။ရောင်ဝါ ပြက်ပြက် ပြုန်းပြုန်း

၉။ သီဟိုဠ်ရှင် ဖြတ်စွာ ဘုရားကို ပဋိဆောင်တော်မူခြင်း။

ဤသို့လျှင် ခြောက်လတာမျှဖြင့် မုဋ္ဌော စေတီတော် ပြီးပြေလတ်သော် ယာယီထဲ နန်းတော် စတုရန်းပွဲတွင် ထီးဖြူတော် ခုနစ်စင်းဖြင့် အုပ်လျက် စံနေတော် မူသော သီဟိုဠ်ရှင် ဖြတ်စွာဘုရားကို မုဋ္ဌောစေတီ လိုဏ်ရှိရာ သို့ မင်းတရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် လှူဒါန်းခြေ အများ နှင့် ပဋိဆောင်တော် မူလာ၏။ ။စေတီတော် ဂူလိုဏ် သို့ ရောက်တော်မူလျှင် ကနက္ကဒဏ်၊ ပန်းမာလ်၊ ကုက္ကဒး တို့ကို ထောင်လွှားပြီး၍ ခြိမ်ခြိမ်သဲမျှ ပူဇော်တော် မူပြီး လျှင် ဂူလိုဏ်၏ အတွင်းသို့ သွင်းရ၏။ ။ဂူလိုဏ်တော် ကား အလျား အနံ သံတောင် (၂၁)တောင် အမြင့် (၃၆)တောင်မျှ ရှိလေသည်။ သီဟိုဠ်ရှင် ဖြတ်စွာဘုရား ၏ မျက်မှောက်တော်၌ အလျှံတပြောင်ပြောင် တောက် လေောင် ကွန့်မြူးသော အထူးထူးသော ကျောက်မျက် ရတနာတို့ကို ရတနာ ပန်းတောင်းဖြင့် ထည့်သွင်း လှူ ဒါန်းတော်မူ၏။ ။ဘမ်းခွန်၊ ကုက္ကဒး မုလေးပွီး၊ ထီး၊ ပန်း ဆီဒီး-စသော လှူဘွယ်ဝတ္ထု တို့ကား အရေ အတွက် မရှိ များပြားလေသည်။

၉။ တံတိုင်းမီးတား-စသည် ပြုတော်မူခြင်း။

ထို့နောင် မဟာရာဇဝံတိုင်း၊ မီးတားကို ကာရံတော် မူ၍ ကုန်းတော်ကိုလည်း “ကုန်း... စသော...”

တံတိုင်းဒီးတား-စသည်ကို ပြုခြင်းအကြောင်း။ ၁၆၅

တော်မူပြီးလျှင် ထိုမြစ်မ- ကိုင်းကျွန်းမှ ရောဝတီ မြစ်သို့ သွားလာသော အုတ်လှေကားကြီး တခုကိုလည်း ဆောက်တော်မူ၏။ ဤနည်းတူ အရှေ့ချက်နွာ, အနောက်မျက်နွာ, မြောက်မျက်နွာ တို့၌လည်း အုတ်လှေကား, တံတားတို့ကို ဆောက်စေတော် မူ၏။ ။ဤသို့လျှင် တံတိုင်း, ဒီးတား, အုတ်လှေကား- အစရှိသော အဆောက်အဦးတို့နှင့်တကွ သိဟဠသာမိ- မည်သော သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ကိန်းဝပ်တော်မူရာ စေတီတော်ဂူလိုက် အလုံးစုံ ပြီးစီးလေသော် ခုနစ်ခုက ပတ်လုံး ပွဲသဘင် ကြီးစွာ ခံတော်မူ၏။ ။အလောင်း စည်သူ မင်းကြီးကား ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းလုံးကို အစိုးရတော် မူသော မင်းဘို့၏ ကြက်သရေတော်ဖြင့် ပူဇော်တော်မူသည်။

ပွဲသဘင် ခံလတ်သော် မိုးကြိုး ထစ်၏။ နတ်စက်လောင်မီးကျ၏။ မိုးသည်းထန်စွာ ရွာ၏။ ကောင်းကင်မှ ကိတ်ရောင် လွှတ်၏။ မြေလျှင် တုန်လှုပ်၏။ လျှပ်ပန်း, လျှပ်နွယ် အဆန်းတကြယ် ပြက်၏။ မိုးအလုံးတွင် မျက်တောင်ခတ်သကဲ့သို့ရှိ၏။ ပွဲသဘင် သံရိုက်၏။ တော်လည်း၏။ ။သိဟိုဠ်ရှင် ရုပ်တုတော်မှ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်ပါးလွှတ်၏။ ။ဒီးတား တံတိုင်း ပရိုက်ကား ကာဆီးသော ဘုရား၏ အတွင်း၌ မြတ်စွာဘုရား၏ ရောင်ခြည်တော်ခြောက်ပါးဖြင့် ရဲရဲငြိ တောက်လောင်သော ဟူ၏။ ။ နတ်အပေါင်း တို့လည်း ကောင်းကင်ထက်မှ ပန်းပေါက်ပေါက်တို့ကို ကြဲဖြန့်ကြဲလေ၏။ ။လူဗိုလ်ခြေ အပေါင်းနှင့် ရဟန်း,ရှင်,လူ သူတော်ကောင်း တို့ကား သာရဓေ

ဝေ ကြကုန်၏။ ။မင်းတရား ကြီးကား အလုံး စုံသော
 ဣန္ဒြိယဝတ္ထုတို့ကို ဣန္ဒြိယပူဇော် ပြီးလျှင် သံတင်ကြီး
 စွာ ခံသောနေ့၌ သာသနာတော် ငါးထောင် ပတ်လုံး
 တည်ရစ် စေသော်—ဟု အဓိဋ္ဌာန် ပြုတော်မူသည်။ ။
 ကြေးစင်အဒုဿာ အထောင် အရာတို့ကို သွန်း၍ ခေါင်း
 လောင်းလည်းလှူ၏။

လှူတော်မူသော ဝတ္ထုကံ မြေအပိုင်းအခြားကား။ ။
 အရှေ့သို့လားသော် “ရင်းရဲရေဝင်ချောင်း” အထိ တာ
 တထောင်။ ။အနောက်သို့ လားသော် “မြေအုတ်ကျင်း”
 အထိ တာ တထောင်။ ။မြောက်သို့ လားသော်
 “မြစ်ခြေ ကုန်းကြော”။ ။တောင်သို့ လားသော် “ရော
 ဝတိမြစ်ဝ”။ ။ဤသို့ ပိုင်းခြားတော် မူသည်။

မှာထေးချက်။

ဤ နေရာ၌။ ။အရှေ့ လားသော် “ရင်းရဲ
 ရေဝင်ချောင်း” အထိ- ဟူသည်ကို ယခု စုံစမ်း
 သော် ပခုက္ကူမြို့ အရှေ့မျက်နှာ မြို့ဦး မြို့ထိပ်မှာ
 ရှိသော ယခုအခေါ် “ရွှေချောင်း” ခေါ်သော—
 ယမားချောင်း ဖြစ်ရာသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ။
 မြောက်သို့ လားသော် “မြစ်ခြေကုန်းကြော” အထိ-
 ဟူသည်ကို ယခု စုံစမ်းသော် ပခုက္ကူ မြို့၏
 မြောက် မျက်နှာမှာ ရှိသော “ကုသိနာရုံ တောင်
 တန်း စသော တောင်ပုလူ” များကိုပင် ဆိုလို
 သည်ဟု ပြောဆို ကြပြန်သည်။ ။အနောက်သို့

မှာထားချက်များ။

လားသော် “မြေအုတ်ကျင်း” အထိ-ဟူသည်ကို
ယခု စုံစမ်းသော် ပခုက္ကူမြို့ အနောက် မျက်နှာ
မှာရှိသော ယခုအခေါ် “ပေါက်အင်း” သည်ပင်
ဖြစ်ရာသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ။တောင်သို့ အ
လားကား ထင်ရှား၏။ ။ယင်းသို့ ယခု လူတို့
အသီးသီး ယူဆချက်ကို ဟုတ်မည်၊ မဟုတ်မည်
စိစစ်ရန်မှာ လွန်စွာ ခဲယဉ်းရကား ချင့်ချိန်၍
ဟုတ်မှန်သည် ထင်က ယူကြ ရာ၏။ ။ရှေး
ကာလက ဝေါဟာရ များဖြင့် ရေးသား ထား
သောကြောင့် ထို အမည် တို့ဖြင့် အဘယ်ကို
တိုက်ရိုက် ဆိုသည်ဟု- ဤ သမိုင်း၌ မဆုံးဖြတ်
သာပြီ။

မြတ်စွာဘုရား ၌လည်း အလုပ် အကျွေး အလို၌၊
သင်ပုတ်ဝတ်၊ ဆီမီးဝတ်ပြုသူ တို့ကို ခေါင်းအကြီးခန့်
၍ လှူတော်မူသည်။ ။သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရားအား မီးဘေး၊
ရေဘေး- စသည်တို့မှ ဝေးလံစိမ့်သော၌၊ သရက်ပင်၊
မန်ကျည်းပင်- စသော ဥယျာဉ် တို့ကိုလည်း စိုက်ပျိုး
တော်မူသည်။ ။သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရား၏ ထက်
ဝန်းကျင်၌ အရိယာ သံဃာတို့ သီတင်း သုံးစိမ့်သော၌၊
ကျောင်းသစ်မ်း၊ အရိပ်၊ ရေချမ်းတို့ကိုလည်း ဆောက်လုပ်
လှူဒါန်းတော် မူ၏။ ။အလုံး စုံသော ကောင်းမှုတော်
အစု ပြီးစီးလေလျှင် သမိုင်းမော်ကွန်းလည်း ထိုးစေ၏။
လိပ်ကမ္ပည်းလည်း တပ်စေ၏။ ။သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ

၁၆၈

သီဟိုဠ်ရှင် သရိုင်းကျမ်း။

ဘုရား၌ အနိစ္စတား အကာအအိတ် တို့ကို ခိုင်ခံ့အောင် ပြုလုပ်ရသည်။

ဘုရားသရိုင်းစာ အတ္ထုပ္ပတ္တိများ ကိုလည်း ကျောက် စာတိုင် စိုက်မှတ်စေ၏။ နှစ်စဉ် သင်ပုတ်ဝတ်၊ ဆီဒီးဝတ် တို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် လာရောက်ပြုသည်သာ များ၏။ ဘုရား သခင်၏ ဘွဲ့တော်ကိုကား ပကတိ အတိုင်းပင် “သီဟိုဠ်ရှင် ဖြတ်စွာဘုရား” ဟူ၍ မော်ကွန်း ထိုးစေ သည်။ ။ ထိုအခါမှစ၍ သီဟိုဠ်ရှင် ဖြတ်စွာ ဘုရားကား များစွာကုန်သော လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ဆောင်တော် မူလျက် နေထိုင်တန်ဆောင် ကဲ့သို့ ထင်ရှား ကျော်စောတော် မူလေသည်။

မှစတေးချစ်။

ရွှေယာဉ် စကြာရှင်— အလောင်း စည်သူ မင်းကြီး၏ ကောင်းမှုတော်ကား ယခု ထင်ရှား ရှိသော ရုပ်ပွားတော် ဘုံးဆူတို့တွင် အလယ်ဆုံး ဖြစ်သော ရုပ်ပွားတော် သာတည်း။ ကြွင်းသော ရုပ်ပွားတော် နှစ်ဆူ တို့ကား မြင်သာရှုအရပ်ကြီး ၏ ကောင်းမှု ဖြစ်လေသည်။ ။ ဤအကြောင်း ကား နောက်၌ အကျယ်လာလိမ့်မည်။ ။ သတိ ထားရန် အချက်ကား။ ။ ထိုစဉ် အခါက ယခု ပခုက္ကူမြို့ကား ရှိသေးပုံမရ၊ မြစ်ကိုင်းရပ် တခု သာ အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး ထားခဲ့သော ကြောင့် ရှိပုံရသည်။ ။ ပခုက္ကူဟူသော အမည်

မှာထားချက်များ။

မြင်သာဟူသော အမည် တို့ကား နောက်ကာလ ကျမှ ဖြစ်ပေါ်ဟန် လက္ခဏာရှိသည်။ ။ထိုတွင် လည်း မြင်သာ ရပ်သည်ကား ပခုက္ကူ။ ထက်ပင် ရှေးကျဟန် ရှိပြန်သည်။ အဘယ့် ကြောင့်နည်း။ သရိုင်းစာစောင်၊ ရာဇဝင်- စသည်တို့၌ ပခုက္ကူ။ ဟူသော အမည်တို့ကား စိုးစဉ်မျှ မပါဝင်သော ကြောင့်တည်း။ ။တနည်း အားဖြင့်ကား ထို စဉ်အခါက ရှိသော်လည်း ခမ်းနား ကြီးကျယ် သည်မဟုတ်။ သေးငယ် သိန်ဖျင်း သောကြောင့် ရာဇဝင်၊ သရိုင်း- စသည်တို့၌ မဆို ပါသည်ဟု ယူဆ နိုင်သေးသည်။ ။ထို့ကြောင့် ပခုက္ကူ။ တွင် ယခုစည်ကားသော နေရာတို့ကား နောက် ကာလမှ ဖြစ်ပေါ်သော နေရာတို့ ဖြစ်လေသည်။ ရှေးအကျဆုံး အရပ်ကား မြစ်ကိုင်း- အရပ်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ဤသို့ မှတ်ရမည်။ ။ဤသည် တို့ကား သိစိုင့်ရ သရိုင်းဟောင်း ဘုရားဆက် သရိုင်း လက်၊ ရွှေမုဋ္ဌော သရိုင်း လက်၊ ထိုမှ တပါး ကျောက်စာ၊ ရာဇဝင်- စသောကျမ်းဂန် တို့၌ တည်းဖြင့် ညှိနှိုင်းလျက် ရေးသား အပ် သော စကားအစဉ် တို့တည်း။

သိဟိုဋ္ဌရှင်ဘုရား တည်ထားတော်မူခန်း ပြီး၏။

ဘုရားဒါယကာနတ်ရွာ ခံတော်မူခန်း။

ဤသို့လျှင် သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရား တည်ထား
တော် မူခန်းကို ပြဆိုပြီး၍ ယခုအခါ ဘုရား ဒါယကာ
နတ်ရွာ ဝံခန်းကို ဆိုပေအံ့သတည်း။

၁။ မှတ်သားဘွယ် ကောင်းသော အချက်များ။

သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရားဒါယကာ သရက္ခန် ငါးဆူစသော
ဘုရား ဒါယကာ အဆုံးမရှိသော ဘုန်းလက်ရုံး အာဏာ
ရှိတော် မူသော ဝေ့စကြာရှင်- ဘုရင် နရပတိစည်သူ
မင်းတရားကြီး နတ်ရွာ ဝံတော် မူသော အကြောင်းကို
မဆိုမီ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ် လှသော ဘုန်းသမ္ဘာ ရှိတော်
မူသော မင်းတရားကြီး၌ အထူးမှတ်သားဘွယ် ကောင်း
သော အချက်တို့ကို စာဘတ်သူတို့ အမှတ် တရ ရှိစေ
ခြင်းငှါ ရာဇဝင်ကြီး၊ ရာဇဝင်လတ်၊ သုဝိသောမိတရာဇ
ဝင်တော် တို့မှာ လာရှိသော အတိုင်း အကျဉ်းချုပ်မျှ
ထုတ်နှုတ် ရေးသား ဦးအံ့။ ။အကျဉ်းချုပ် ထုတ်၍
ရွေးနှုတ် ရေးသားရန် အကြောင်းတို့ကား-

- ၁။ ချီးမြှောက် သင့်သူကို ချီးမြှောက်ခြင်း။
- ၂။ နှိပ်နင်း သင့်သူကို နှိပ်နင်းတော် မူခြင်း။
- ၃။ သည်းခံတော် မူသော စိတ်နှလုံးရှိခြင်း။

ချီးမြှောက်သင့်သူကို ချီးမြှောက်ခြင်းအကြောင်း။ ၁၇၁

၄။ လက်ရုံးစွမ်းပကားကို အားကိုးတော်မူခြင်း။

၅။ ဘေးတော်, ဘိုးတော်တို့ကို ရိုသေတော်မူခြင်း။

ဤအကြောင်း ငါးချက်ပင် ဖြစ်သေသည်။ ။ထိုငါးပါး
သော အကြောင်း တို့တူင်။ ။(၁) ချီးမြှောက် သင့်သူ
ကို ချီးမြှောက်တော်မူခြင်း အကြောင်းကား ဤသို့တည်း။

၁။ ချီးမြှောက်သင့်သူကို ချီးမြှောက်တော်မူခြင်း။

အလောင်း စည်သူ မင်းတရားကြီး လက်ထက်တော်
၌ နိုင်ငံတော်ဖြစ်သော ရခိုင်ပြည်တွင် မင်းဘီလူး နန်းစံ
တော်မူသည်။ ။မင်းမျိုး, မင်းနွယ် ဖြစ်သာ “ဝရောင်း
ဌက်စနည်း” ခေါ်သော မင်းသား တပါးလည်း ထိုမင်း
ဘီလူးအပါးမှာ စားလျက်ရှိသည်။ မင်းသား “ဝရောင်း
ဌက်စနည်း” အား ယုံကြည် စိတ်ချ ရသော အမတ်ကြီး
သစ်ယာ ဆိုသူလည်းရှိ၏။ “ဝရောင်းဌက်စနည်း” သည်
အမတ်သစ်ယာနှင့် အကြံတူ ပြုလုပ်ပြီးလျှင် တနေ့သော
အခါ မင်းဘီလူးကို လုပ်ကြံလေသည်။ မင်းဘီလူး နတ်
ရွာစံချေ၏။

မင်းဘီလူး နတ်ရွာ စံတော်မူလျှင် မင်း ဘီလူး၏သား
တော် “မင်းရဲဘယ” ဆိုသူသည် မြောက် သားတော်-
စောပေါက်ညှိနှင့် အတူ ပုဂံပြည်သို့ ပြေးလာ ကြလေ၏။
ထိုအခါ ထီးလှိုင်ရှင်မင်းကြီး နန်းစံဆဲ ဖြစ်သေသည်။ ။
“မင်းရဲဘယ”မှာ သားတော် “လက်ယာမင်းနန်” တပါး,
သွီးတော် “ရွှေဂူသာ” တပါး ဤ သားတော်, သွီးတော်

နှစ်ပါးလည်း ဖါရှိသောသည်။ ။ပုဂံပြည်သို့ လာရောက်
 ၍ ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီးအား ခစား ကြလေ၏။ ။ဤ
 ကဲ့သို့ ခစား နေကြခြင်းမှာ “မင်းရဲဘယ”သည် ခမည်း
 တော် မင်းဘီလူး၏ အရိုက်အရာကို အလိုရှိသောကြောင့်
 “ဝရောင်း ငှက်စနည်း”ကို တိုက်ခိုက်ရန် အားယူခြင်း
 ပင် ဖြစ်လေသည်။ ။သို့ရာတွင် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းတရား
 လက်ထက် ဘော်၌ “ဝရောင်း ငှက်စနည်း”ကို ကူညီ
 တိုက်ခိုက်ရန် အင်အားမရဘဲ ရှိလေသည်။

နောင် အလောင်း စည်သူ မင်းကြီး လက်ထက်ဘော်
 သို့ရောက်လျှင် အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးလည်း သာ
 မန်မျှသာ ဂရုပြုသဖြင့် “မင်းရဲဘယ”၏ အကြောင်းကို
 မသိရ ပေသောကြောင့် အင်အားမရ ရှိပြန်လေသည်။ ။
 ကာလကြာလျှင် “မင်းရဲဘယ”မှာ သည်းထန်စွာ ဖျား
 နာလေသည်။ ။“မင်းရဲဘယ”သည် ငါကား ဤအနာ
 မှထတော့မည် မဟုတ်ဟု သိတော်မူသဖြင့် သားတော်
 “လက်ယာမင်းနန်”ကို ခေါ်တော်မူပြီးလျှင်။ ။ချစ်သား
 ငါတို့ကား မိဘရိုက်ရာ စိုးအုပ် ရပါမည် ထင်၍ သည်
 မင်းတရား၏ ဘိုးတော် လက်ထက် ကပင် ခစား စွဲမြဲ
 ဆည်းကပ် လာပါသည်။ သို့ရာတွင် အလို မပြည့်ခဲ့ပါ။
 ငါကား သည် အနာမှ ထတော့မည် မထင်၊ အမှန်ပင်
 သေရ တော့မည်။ ။သားတော် မူကား ဘိုးဘွား၏
 အရိုက်အရာကို ပြန်ရအောင် ကြိုးစားရစ်။ ဤအလောင်း
 စည်သူမင်း လက်ထက် တွင်မှ ဘိုးဘွား အရိုက် အရာကို
 ပြန် မရသော် နောက် မင်းတို့ လက်ထက်မှာ ပြန်ရတော့

ချီးမြှောက်သင့်သူကို ချီးမြှောက်ခြင်း အကြောင်း။ ၁၇၃

မည် မဟုတ်ပေ။ ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဤမင်းကား စစ်သည်ဗိုလ်ပါ များလှသောကြောင့် ဖြစ်ချေသည်။ ။ လုပ်ရည်၊ ကြံရည်၊ ပညာ အမြော်အမြင်လည်း ကြီးတော် မူလှသည်။ ဤမင်းတရားသာ အားထုတ် ကူညီ ပါလျှင် တိုးဘွား၏ အရိုက်အရာကို သားတော် ကော်နရိုင်လိမ့် မည်။ ။ မင်းကြီး သိအောင် နည်းတရားကား။ ။ မင်းကြီး ဦးခေါင်းဆေး မင်္ဂလာ ပြုသောနေ့တွင် မင်းကြီး၏ မနိုး မဝေး၌ ရခိုင် လူမျိုးတို့ ဘာသာ ထုံးစံအရ ဆံပင်ကို ထုံး၍ မင်းကြီး မြင်လောက်ရာတွင် နေလေ။ မင်းကြီးက အမျက်ထွက်လျှင် အကြောင်းကို ကုန်စင်အောင်လျှောက် ထားရမည်။ ။ ဤသို့ မှာထားခဲ့ပြီးလျှင် “မင်းရဲဘယ” နတ်ရွာစံရလေ၏။

သားတော် “လက်ယာမင်းနန်”လည်း မိမိ၏ ခမည်း တော် မှာထားသော အတိုင်း မင်းတရားကြီး ဦးခေါင်း ဆေး မင်္ဂလာ ပြုသောနေ့တွင် မင်းကြီး မြင်လောက်ရာ အရပ်၌ ရခိုင်ထုံးစံ ခလေ့ဖြစ်သော ဆံကိုထုံးလေ၏။ ။ အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးသည် ရခိုင်ဆံထုံးဖြင့် ထုံးဖွဲ့ ထားသော “လက်ယာမင်းနန်”ကို မြင်တော်မူလျှင်။ ။ မင်္ဂလာ အခါတွင် အမင်္ဂလာကို ပြုလုပ်သည်။ ဖြိုရာ သလောဟု- သတ်မည် ပြုတော်မူ၏။ ။ ထို အခါတွင် “လက်ယာမင်းနန်”က ။ ။ အရှင် မင်းကြီး သတ်လျှင် လည်း သေရပါတော့မည်။ ထားလျှင်လည်း နေရပါတော့ မည်ဟု ဆိုပြီးလျှင် ခမည်းတော် “မင်းရဲဘယ” မှာထား

ခုကို ကြားသိရတော်မူမှ အလောင်း စည်သူ မင်းကြီး သည် သနားချစ်ကြည် တော်မူ၍ ဤသူကား ရခိုင်မင်း ၏ သားတော်၊ မြေးတော် ဖြစ်သည်။ ငါကိုယ်တော် ချီးမြှောက်တော် မူသော် ကြီးပွားအံ့သော အရည်အသွေး ရှိသည်။ ။ဟု ကြံတော်မူပြီးလျှင်။ ။အသင် မင်းသား မစိုးရိမ်လင့် သင်မင်းသား၏ ဘိုး၊ ဘွား- အရိုက်အရာကို ငါကိုယ်တော် ရအောင်ပြုမည်ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ထိုစဉ်အခါ ရခိုင်ပြည်တွင် “ဝရောင်း ငှက်စနည်း” မင်း၏မြေးတော် “မင်းပတိ” နန်းစံလျက်ရှိ၏။ အလောင်း စည်သူ မင်းကြီးသည် မြန်မာဘတပ်၊ တလိုင်းတတပ်- ချီစေတော်မူ၍ ရခိုင်ဘုရင် “မင်းပတိ”ကို လုပ်ကြံစေ တော်မူ၏။ ။မြန်မာတပ်တွင် အမတ် သိန်ပစ္စည်းအုပ် ချုပ်သည်။ တလိုင်း တပ်တွင် “လက်ယာမင်းနန်” အုပ် ချုပ်သည်။ ဗိုလ်မှူးကား အမတ် လက်ယာတည်း။ ။ ရခိုင်သို့ရောက်လျှင် ရခိုင်ဘုရင် “မင်းပတိ”ကို အောင် မြင်၍ “လက်ယာမင်းနန်”နှင့် သူ၏နှမတော် “ရွှေဂူသာ တို့ကို နန်းတင် ခဲ့စေတော် မူသည်။ ။ဤသို့ ချီးမြှောက် သင့်သူကို ချီးမြှောက်တော် မူတတ်သည်။

၂။ နှိပ်နင်းသင့်သူကို နှိပ်နင်းတော် မူခြင်း။

ပင်လယ်ကမ်းခြေ တောင်ဘက် တရိုး သက်လှမျိုး တို့ကို အစိုးရတော် မူသော “သက်မင်းကတံ” သည် တခါတပါးတွင် ကျေးဇူး သစ္စာတော် သွေခို၍ နိုင်ငံ

နှိပ်နင်းသင့်သူကို နှိပ်နင်းခြင်း အကြောင်း။ ၁၇၅

တော် အစွန် အဖျားကို ထိပါး နှောက်ယှက်လေ၏။ ။
 “သက်မင်း ကတံ” ကား မင်းကြီးနှင့် ဆုတောင်းဘက်
 မိတ်ဆွေ ဖြစ်ကြောင်းကို အောက်၌ အကျယ်ဆိုခဲ့ပြီ။ ။
 မင်းတရားကြီး ဘုရားသည် အဆွေတော် ဖြစ်သော
 “သက်မင်းကတံ” က ကျေးဇူး သစ္စာတော် ဖောက်၍
 တိုင်းစွန် ပြည်နားကို ထိပါးလာသည်ဟု ကြားလျှင် အ
 မျက်ထွက်တော် မူ၍ စစ်သူကြီး- ငရဲတိုင်, ငရဲနိုင်- နှစ်
 ယောက်တို့ကို ဆင်လုံး, မြင်းလုံး- အများနှင့် ချီစေတော်
 မူသည်။ ။ ငစဉ်ကိုင် အရပ်သို့ ရောက်လျှင် “သက်မင်း
 ကတံ” လည်း စစ်သူကြီး နှစ်ယောက်တို့ကို ဆီးကြိုချခံ
 လေသည်။ ။ မင်းတရား ကြီးလည်း ကိုယ်တော်တိုင်
 လံဖျား အရပ်တိုင်အောင် စောင့်နေတော်မူ၏။

သို့ရာတွင် အလောင်း စည်သူ မင်းကြီးနှင့် ဘုန်း
 တော်ချင်း မတူ နှိုင်းရကား “သက်မင်းကတံ” သည် စစ်
 ရေးနိမ့်ကျလေ၏။ စစ်သူကြီး- ငရဲတိုင်, ငရဲနိုင် တို့သည်
 “သက်မင်းကတံ” ၏ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ယူပြီးလျှင် မင်း
 တရားကြီး ဘုရားအား ဆက်သကြကုန်၏။ ။ မင်းတရား
 ကြီးလည်း အဆွေတော် “သက်မင်းကတံ” ၏ ဦးခေါင်း
 ကို ဖြင်တော်မူလျှင် ဝမ်းနည်း ကြည်ကွဲတော် မူလှ၍ ငါ
 အဆွေတော်ကား နှိပ်နင်း သင့်သောသူ အဖြစ်သို့ရောက်
 ၍သာ နှိပ်နင်း ရသည်။ ။ သည်ကဲ့သို့ ရက်စက်စွာ
 သတ်ကောင်းသည် မဟုတ်လေ....ဟု ညည်းတွားတော်

ပြုလျက်။ ။မင်းကြီး ဆုတောင်းဘက် ဖြစ်သော သူကို အာဟယုံကြောင့် သတ်ချက် သနည်းဟု ဆိုလေ၏။

မင်းတရား ကြီးက ဆုတောင်းဘက် ဖြစ်ပါလျက် ကျေးစွန့်ရွာနား တို့ကို မချမ်း မသာအောင် ပြုလေသော ကြောင့် ဆုံးမခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် “သက်မင်း ကတုံ” သေခြင်းကို အလိုမရှိပါ ...ဟု နတ်မင်းအားပြန် ထွန် ပြောဆိုလေသည်။ မဟာဂိရိ နတ်မင်းလည်း ဤသို့ ဆိုပြန်၏။ မြတ်သောမင်းကြီး ထိုသို့ဖြစ်လျှင် “သက်မင်း ကတုံ” ဦးခေါင်းတော်ကို ရတနာ ပန်းတောင်း၌ ထားပြီး သော် ၏တန်ဆောင်၊ ငွေတန်ဆောင် ၏ပန်း၊ ငွေပန်း တို့ဖြင့် ပူဇော် ပါလေ-ဟု ဆိုပြန်၏။ ။မင်းကြီးလည်း မဟာဂိရိ နတ်မင်း ဆိုတိုင်း ပြုလုပ်အံ့ဟု ကြံတော်မူ၍ “သက်မင်း ကတုံ” ဦးခေါင်းကို ရတနာ ပန်းတောင်း ထက်သို့တင်လျက် မိမိအထံသို့ မျက်နှာပြု၍ ထားလေ သော် “သက်မင်း ကတုံ” ဦးခေါင်းသည် အလောင်း စည်သူ မင်းကြီး၏ မျက်နှာတော်ကို မဖူးမြော်လို ဆု တောင်းဘက် ပုဂ္ဂိုလ်ချင်းဖြစ်လျက် ဤမျှလောက် ငါ့ကို ရက်စက်ရာ သလော...ဟူသော သဘောဖြင့် ပတ်ချာ လည်၍ နေသောဟူ၏။

မင်းတရား ကြီးသည် “သက်မင်းကတုံ” ဦးခေါင်း ကို ကြည့်ပြီးလျှင်။ ။အို “အဆွေတော်” အဆွေတော် အား သတ်ရမည်- ဟူ၍လည်း ကျွန်ုပ် မမှားသေးချေ။ အဆွေတော် သေဆုံးခြင်းကိုလည်း ကျွန်ုပ်အလို မရှိပါ။

သည်းခံသော စိတ်နှလုံးတော် ရှိခြင်းအကြောင်း။ ၁၇၇

ခြင်းကိုသာ အလိုရှိဖြဲ ဖြစ်သောကြောင့် သုတ်သင်စီရင်
 သော ထုံးစံရှိသောအတိုင်း လုပ်ကြံပေးပါသည်။ စင်စစ်
 မှာ စစ်သူကြီးများ အမှားမှား အသွင်းယွင်း၊ သတ်မိ
 ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ယခု ကျွန်ုပ် ဆိုဘိုင်း မှန်ပါမှုကား
 ကျွန်ုပ် စိုက်သော- ကညင်ပင်သည် ချက်ချင်း ရှင်စေ
 သော....ဟု ဆောက်တည် အမိဋ္ဌာန်လျက် ကညင်ပင်
 တခုကို- စောက်ထိုးစိုက်တော်မူလေသည်။ ။ထိုကညင်
 ပင်လည်း ညဉ့်တွင်းချင်းပင် အခက်အလက် ဝေဆာ၍
 ပင်စည် ခက်ကျိုင်း ကြီးပွားသော ဟူ၏။ ။ကညင်ပင်
 ကို အဖျားကလွန်၍ စိုက်သောကြောင့် ထိုအရပ်ကို
 “လံဖျား” ဟူ၍ ခေါ်တွင်စေသည်။ ။ထိုအခါမှ “သက်
 မင်းကတံ” ဦးခေါင်းလည်း ငြိမ်သက်သေသာတည်း။ ။
 ထိုနောင် “လံဖျား” အရပ်မှ “သက်မင်းကတံ” ဦးခေါင်း
 ကို ယူတော်မူခဲ့၍ ပုဂံပြည် တူးရှင်းတိုင် တောင်ခြေရင်း
 ၌ ကောင်းစွာ သို့ထား နတ်ကွန်းများ ဆောက်ပြီးလျှင်
 လူအပေါင်းတို့အား တနှစ်တကြိမ် ပူဇော် စေတော်မူ
 ၏။ ။ဤကား နှိပ်နင်း သင့်သူကို နှိပ်နင်း တော်မူခြင်း
 တည်း။

၃။ သည်းခံတော်မူသော စိတ်နှလုံးရှိခြင်း။

အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးအား တောင်နန်း မတော်
 မိဖုရားခေါင်ကြီးဖြစ်သော ရထနာသုံ မိဖုရားမှ သွားမြင်
 သော “မင်းရှင်စော” မည်သော သားတော်တပါး ရှုတော်
 မူသည်။ “အထိန်းတော်ကြီး၏ သားဖြစ်သော “အနန္တ

သူရိယ” မည်သော- အမတ်တပါးလည်းရှိလေသည်။ ။
 မင်းကြီးသည် “အနန္တ သူရိယ”ကို လွန်စွာ ချစ်မြတ်နိုး
 တော်မူသောကြောင့် အရာရာတွင် အထူးသဖြင့် ချီးမြှောက်
 တော်မူလေ့ ရှိသည်။ ။အခါ တပါးတွင် မင်းတရား
 ကြီးသည် “အနန္တသူရိယ”အား မင်းညီ မင်းသားတို့သာ
 ဝတ်ဆင် ကောင်းသော တုရင် အခြေတပ်၍ အမြတ်
 အဆာထွက်သော “မင်းဝတ်လုံ” တခုကို ပေးသနားတော်
 မူလေ၏။ ။“အနန္တသူရိယ” အမတ်ငယ်လည်း ဖွဲ့သမ်း
 သဘင်ရှိသောအခါ ထိုမင်းဝတ်လုံကြီးကိုသာ ဝတ်ဆင်
 တော်မူလေ့ရှိသည်။

တရံရောအခါ “အနန္တ သူရိယ” အမတ်ငယ်သည်
 နန်းယင်ပြင်၌ မင်းတရားကြီး ပေးသနားတော် မူအပ်
 သော တုရင်အမြတ်အဆာ တပ်ထားသည့် “မင်းဝတ်
 လုံ”ကြီးကို ဝတ်ဆင်လျက် ဖွဲ့သဘင်တခုသို့ သွားလေ
 သည်။ ။ထိုအခါ မိဖုရားခေါင်ကြီး၏ သားတော်ဖြစ်
 သော “မင်းရှင်စော” မည်သော မင်းသား ငယ်သည်
 “မင်းဝတ်လုံအင်္ကျီ”ဖြင့် ဝတ်ဆင် လာသော “အနန္တ
 သူရိယ” အမတ်ကို တွေ့မြင်လေ၏။ တွေ့မြင်လျှင်....
 “သည်ဝတ်လုံကို အဘယ်မှ ရသနည်း”ဟု မေးတော်
 မူသည်။ “အနန္တသူရိယ”အမတ်လည်း အရှင့် ခမည်း
 တော် မင်းတရားကြီးက ပေးသနားတော် မူသောကြောင့်
 ဝတ်ဆင် ရပါသည်ဟု လျှောက်ထား လေ၏။ ။မင်း
 သားငယ် “မင်းရှင်စော” သည် အမျက် ထွက်လျက်

သည်းခံသော စိတ်နှလုံးတော် ရှိခြင်းအကြောင်း။ ၁၇၆

သော ဝတ်လုံမျိုး မဟုတ်ပေ။ မင်းညီ မင်းသားဘို့သာ ဝတ်ထိုက်သော အဝတ်မျိုး ဖြစ်ချေသည်။ ခမည်းတော် မင်းတရားကြီး ဘုရားက ပေးသနား သည် မှန်သော် လည်း သည်ကဲ့သို့ အရောရော အနှောနှော မဝတ်ဆင် ရ။ ယခုပင် မင်းဝတ်လုံကြီးကို ချွတ်၍ အထိန်းအယာတို့ နှင့်သာ ထိုက်တန်သော ဝတ်လုံကိုဝတ်ဆင်ရမည်။ ဤသို့ မိန့်ဆိုပြီးလျှင် “အနန္တသုရိယ” အမတ်ငယ်ဝတ်ဆင်လာ သော “မင်းဝတ်လုံ” ကြီးကို ချွတ်ပယ်လျက် အထိန်း အယာတို့နှင့်သာ ထိုက်တန်သော ဝတ်လုံကို ပေးတော် မူ၏။ ။ဤအရာ၌ သားသော် “မင်းရှင်စော” သည် ခမည်းတော် ဘုရား၏ အမိန့် အာဏာတော် အတိုင်း “မင်းဝတ်လုံ” ဝတ်ဆင်ပါသည်ကိုမဝတ်ဆင်ရဟု တား မြစ် ဖျက်ဆီးခြင်းမှာ ခမည်းတော်၏ အခွင့် အာဏာ တော်ကို ဖျက်ဆီးရာ ရောက်သဖြင့် မှားယွင်းသော အ ချက်ပင်ဖြစ်လေသည်။

“အနန္တသုရိယ” အမတ်ငယ်လည်း “မင်းရှင်စော” ပေးသနားတော်မူသော အထိန်း အယာတို့နှင့် ထိုက်တန် သည့် ဝတ်လုံကိုသာ ဝတ်ဆင်လျက် နန်းယင်ပြင် ပွဲ သဘင် ရှိရာသို့ ထွဉ်ပတ်လေသော် မင်းတရားကြီးမြင် တော်မူ၍ မေးမြန်း စစ်စစ် တော်မူလျှင် အကြောင်းစုံကို လျှောက်ထား သံတော်ဦး တင်လေသည်။ ။ထိုအခါ မင်းတရားကြီးသည် ပြင်းပြစွာ အမျက်တော် ထွက် လျက် ငါပေးသနား တော်မူ၍ ဝတ်ဆင် ပါသည်ကို

သည်။ ငါနတ်ရွာစံ၍ သည်မင်းသား မင်းဖြစ်ခဲ့ပါမူ
 ငါ့သားတော်၊ သမီးတော်၊ ဆွေတော်၊ မျိုးတော်၊ မှူးမတ်
 တော်တို့ကို ညည်းပန်း ကလု နှိပ်စက်မည့်သူ ဖြစ်ချေ
 သည်။ ။ကြောင်တကောင်နှင့် ကြွက်တမြုံ မကုန်စေ
 ကောင်းပေ။ ။ဤသို့ ဝိန့်ဆိုပြီးလျှင် သားတော် “မင်း
 ရှင်စော”အား စားကျေး၊ စားလက်နှင့်တကွ အခြွေအရံ၊
 စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့ကို ရုပ်သိမ်း နှုတ်ပယ် တော်မူ၍
 နှောင်အိမ်၌ အကျဉ်းထားတော်မူ၏။

ထိုအခါ မယ်တော်ဖြစ်သော ရတနာပုံ မိဖုရားကြီး
 သည် အလွန်ပူဆွေးသော စိတ်ဖြင့် သားတော် “မင်းရှင်
 စော” အတွက် မှူးမတ်တို့ကို ကူညီပိုင်းဝန်းရန် တိုင်ပင်
 တောင်းပန်ရလေ၏။ ။မှူးတော်၊ မတ်တော်တို့နှင့် တကွ
 ရတနာပုံ မိဖုရားကြီး ကိုယ်တိုင် မင်းတရားကြီးအား
 သားတော် “မင်းရှင်စော” တကြိမ်တခါ မလိမ္မာတော်
 မှုသည်ကို သည်းခံ တော်မူရန်နှင့် အကျဉ်း ထားရာမှ
 အမြန် လွှတ်တော်မူရန် အဖန်ဖန် လျှောက်ထားကြ လေ
 သည်။ ။မှူးမတ်တို့နှင့် တကွ ရတနာပုံ မိဖုရားကြီးက
 အဖန်ဖန် လျှောက်ထား ကြသဖြင့် ထွက်တော် မူသော
 အမျက်ကို ဖြိုဖျက်ချုပ်တည်း သည်းညည်းခံ တော်မူပြီး
 လျှင် သားတော် “မင်းရှင်စော”အား အကျဉ်းထောင်မှ
 လွှတ်တော်မူ၏။ စားကျေး၊ စားလက်နှင့် တကွ စည်းစိမ်
 ဥစ္စာ ဆင်လုံး၊ မြင်းလုံးကိုလည်း ပေးမြဲတိုင်း ပေးသနား
 တော် မူလေသည်။ ။သို့ရာတွင် မင်းတရား ကြီး၏
 နောက်ဆုံး အမိန့် တော်ကြီးကား။ ။သည် မင်းသား

သည်းခံသော စိတ်နှလုံးတော် ရှိခြင်းအကြောင်း။ ၁၈၁

သည် ငါ့အား မျက်နှာသုံမှုံလေပြီ၊ တကြိမ်တခါ မျက်နှာ သုံမှုံဘူးသူကို မမွေးမြူစကောင်းပေ။ တိုင်းပြည်မှာ မနေ စေနှင့်၊ သူ၏ အသက်စည်းစိမ် အတွက် ငါ့ကိုယ်တော် သည်းခံတော် မူသည်။ ။ ဤသို့ အမိန့်ချတော် မူပြီးလျှင် သားတော် “မင်းရှင်စော”အား နိုင်ငံတော် ပုဂံပြည်မှ နှင်ထုတ်တော် မူလေသည်။

သားတော် “မင်းရှင်စော”လည်း ခမည်းတော် မင်း တရား၏ အမိန့်တော် အတိုင်း ပုဂံပြည်မှ ထွက်တော်မူ ခဲ့၍ ဆင်လုံး၊ မြင်းလုံး စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွ အရှေ့ဘက်နယ် “ထွန်တုံးပူတက်” မည်သောအရပ်တွင် ရွာ ကြီးတခု တည်ထောင် ပြုလုပ်နေလေသည်။ ။ ထိုအရပ် ၌ အလျား အနံ အတာ (၃၀၀၀)ရှိသော “အောင်ပင် လယ်” ကန်တော်ကိုလည်း ဆည်တော် မူသည်။ ။ “တမူဆိုး” အရပ်၌ “တမူဆိုး” မည်သော ကန်တော်ကို လည်း ဆည်တော်မူသည်။ မြောင်းသုံးသွယ်- လယ်ပယ် သုံးသောင်းကိုလည်း ပြုလုပ်တော် မူသည်။ တနှစ်လျှင် သုံးသီးစားရ၏။ ထိုအခါ အလွန်လျှင် စည်ပင် ဝပြော လေသည်။ ဆင်လုံး၊ မြင်းလုံး အခြွေအရံလည်း ပေါများ လေသည်။ ပါဠိအဋ္ဌကထာ ဝိကာကျမ်းဂန်တို့၌ လိမ္မာ တော်မူသော အရိယာ သံဃာတို့ကို ပင့်၍ ကျမ်းဂန် များစွာ ပြုစေပြီးလျှင် သင်ကြား ပို့ချစေတော် မူသည်။ ပစ္စည်းလေးပါး တို့ဖြင့် ထောက်ပံ့ပြုစု၍ သာသနာတော် သုံးပါးကို ထွန်းလင်းစေတော် မူသည်။ ။ ထိုအခါမှစ၍ “မင်းရှင်စော”လည်း ခမည်းတော် မင်းတရား ကြီး၏

၁၈၂ သိဟိုဠ်ရှင် သဒ္ဓါးကျမ်း။

ကျေးဇူး သစ္စာတော်ကို စောင့်သိ ရိုသေတော် မူလေ
သတည်း။ ။ဤကား သတ်ထိုက်သော ပြစ်မှုရှိလျက်
သတ်တော်မမူဘဲ သည်းခံတော်မူသော စိတ်ဖြင့် မင်း
တရားကြီးသည် သားတော်ကို ညွှာတာတော် မူခြင်း
ပေတည်း။

၄။ လက်ရုံးစွမ်းပကားကို အားကိုး
တော်မူခြင်း။

မင်းတရားကြီး ဘုရားသည် အဆုံးမရှိသော ဘုန်း
သမ္ဘာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူစေကာ အခါခပ်သိမ်းပင် လက်
ရုံး အားအစွမ်းကိုသာ အားကိုးတော် မူလေ့ရှိသည်။ ။
ရှေးရှေးသော ဘဝ၌ ပြုလုပ်ခဲ့ဘူးသော ဘုန်းကံအဟုန်
ဆိုသည်ကား ကုန်ချင်လည်း- ကုန်သွားနိုင်၏၊ ပျောက်
ကွယ်သွားလို လျှင်လည်း- ပျောက်ကွယ် သွားနိုင်၏။ ။
လက်ရုံး အစွမ်း ဟူသည်မှာ လူကောင် မသေသမျှ-
မပျောက်ကွယ်ကောင်း မကုန်ခန်းကောင်းပေ။ ။ဤကဲ့သို့
နှလုံးသွင်းတော်မူ၍ ဘုန်းကံအစွမ်းကို အားကိုးတော်
မူခြင်းထက် လက်ရုံးရည် စွမ်းပကားကိုသာ အားထား
တော်မူခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ။ဤကဲ့သို့ လက်ရုံးရည်
ကို အားထားတော် မူခြင်းကား မင်းတရားကြီး အိုမင်း
သည့် တိုင်အောင်ပင် အားထားတော် မူခြင်း ဖြစ်လေ
သည်။ ။အကြောင်း အရာကား။

အခါတပါးတွင် မင်းတရားကြီး အိုမင်း မစွမ်း
ရှိလတ်သော် လက်ရုံးတော်၊ သလုံးတော်၊ မျက်နှာတော်

လက်ရုံးကို အားကိုးတော်မူခြင်း အကြောင်း။ ၁၈၃

တို့မှ အသား၊ အရေတို့သည် ပျဉ်းပျဉ်းကျလျက် တွေ့ရစွဲ ဆွဲနေ ကြလေကုန်၏။ ။တနေ့သောအခါ ဗိုလ်ရှုသဘင် ခံတော် မူခိုက်တွင် မင်းတရား ကြီးသည် ကိုယ်တော် ၏ လက်ရုံး တော်ကို ဆန့်တန်းလျက် “ငါယောကျ်ား ကောင်း”ဟု ကြီးဝါးတော် မူချေသည်။ ။မူးမတ်တို့ သည် မင်းတရား ကြီး၏ လက်ရုံး တော်မှ ပျဉ်းပျဉ်းကျ နေသော အသားအရေတို့ကို မြင်လျှင် ကြီးဝါးတော် မူပုံ နှင့် လက်ရုံးနေပုံတို့မှာ အဆင် မပြေ သဖြင့် ရယ်မော ကြကုန်၏။ ။မင်းတရား ကြီးလည်း အမတ် တို့အား အဘယ့်ကြောင့် ရယ်ကြ သနည်းဟု မေးမြန်းတော် မူ လျှင် အမူး အမတ်တို့က။ ။အရှင် မင်းတရားကြီးကား အိုမင်းတော် မူလှပါပြီ၊ လက်ရုံးတော် အသားအရေ တို့ မှာလည်း ပျဉ်းပျဉ်းကျလျက် အကြော ပြိုင်းပြိုင်း ထပါ ကုန်ပြီ။ ။မင်းတရား ကြီး၏ ကြီးဝါးသံကား မင်းလွင်၊ မင်းပျို အဖြစ်နှင့်သာ သင့်လျော် ပါသည်။ ယခု အခါ မင်းတရား ကြီးမှာ စိတ်တော်၌သာ အင်အား ရှိသော် လည်း ကိုယ်တော်၌ကား အင်အား ရှိတော် မူသည် မဟုတ်ပါ....ဟူ၍ လျှောက်ထားကြ ကုန်၏။ ။ထိုစကား ကို ကြားတော်မူလျှင် မင်းတရား ကြီးကား။ ။သည် အမတ် တို့သည် ငါ့ကို အိုမင်းမစွမ်း ရှိမှ လက်ရုံးကို ဆန့်တန်း၍ ကြီးဝါးရာ သလောဟု ပြက်ရယ် ပြုကြကုန် သည်။ ။ရှိနှင့်စေဦး၊ တနေ့နေ့တွင် အဘိုးကြီး တို့၏ အား အစွမ်းကို သိစေရမည်....ဟု အမှတ်ထားလျက် ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေတော်မူလေသတည်း။

တနေ့သော အခါတွင် ဗိုလ်ရှု သဘင် ထွက်စံတော် မူလတ်သော် မင်းတရား ကြီးသည် အမှူး၊ အမတ်တို့ အား မိန့်တော် မူသည်မှာ။ ။ဟယ် လတ်ဝဲ၊ လက်ယံာ အမတ်တို့ ခိုးသူခားပြ တယောက်သည် ပုဝါ ဦးပေါင်း ကျားကို ပေါင်းလျက် မြင်းကျား တစီးကို စီးပြီးလျှင် “တူးရှင်းတိုင်” တောင်ခြေ ရင်း၌ လာသမျှသော လူသူ လေးပါးတို့ကို ထိပါးနှောက်ယှက်၍ လုယက် စားသောက် နေသည်...ဟူသော သတင်း စကားကို မကြားကြကုန် သလော။ ။နေဝင်ရီ တရောတွင် လူသူ ပါးရှားချိန်၌ လုယက် စားသောက်၍ တိုက်ခိုက် ဖျက်ဆီး နေသည်ဟု ငါကိုယ်တော် ကြားရချေသည်။ ။နင်တို့ လေးယောက် သွား၍ ထို “မြင်းကျား ဗိုလ်” ကို ရအောင် ဖမ်းချေရ မည်။ မရခဲ့သော် နင်တို့ကို ကွပ်မျက်တော် မူမည်။ ။ ဤသို့ အမိန့်တော် ရှိသေသည်။ ။စစ်ဘုရင် အမတ် ကြီးလေးပါး တို့လည်း ထိုနေ့ ညနေခင်းမှာပင် မြင်းတင်း ကုပ် အတွင်းမှ ကောင်းသော မြင်းလေးစီးကို အသီးသီး စီးနင်း၍ “တူးရှင်းတိုင်” တောင်ခြေရင်းသို့ “မြင်းကျား ဗိုလ်” ကို ဖမ်းဆီးရန် ထွက်သွားကြလေ၏။

မင်းတရားကြီးကား အတန်ငယ် ငံစားပြီးမှ အတွင်း နေ မှူးမတ်ငယ် တဦးကို ခေါ်တော်မူ၍ နေဝင်ရီ တရော အချိန်ကုန်သည့် ဘိုင်အောင် ငါကိုယ်တော် ပြန်မရောက် မချင်း နန်းတွင်း တံခါးများ မပိတ်နှင့် လေဦး...ဟု မှာ ထားတော် မူပြီးလျှင် “ပန်းစာပွင့်” မည်သော မြင်းကျား ကြီးကို စီးနင်းလျက် “တူးရှင်းတိုင်” တောင်ခြေရင်းသို့

လက်ခုံးကို အားကိုးတော်မူခြင်း အကြောင်း။ ၁၈၅

ထွက်တော်မူသည်။ ။ မြင်း၏ ဝမ်းတွင် ဝတ်သုံ အဖြူကို ရစ်ပတ်ထားသည်။ မြင်း၏-က-တို့ကို မြဲမြံစွာ ဖွဲ့ထားသည်။ လက်သုံးတော် ဓားတစ်စင်းကို အိတ်ဖြင့် လွယ်လျက် ပါရှိလေသည်။ ။ ဦးပေါင်းတော် ပုဝါကျားကို ပေါင်းတော် မူသည်။ အဝတ် တန်ဆာတို့ကို ချောမောပြေပြစ်အောင် ဝတ်ဆင်တော်မူသည်။ “တူးရှင်းတိုင်” တောင်ခြေရင်းသို့ ရောက်လျှင် မြင်းကျားကို စီးနင်းမောင်းနှင်ပြီးသော် ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန် လမ်းသလားတော် မူသည်။

စစ်သူကြီး လေးယောက် တို့လည်း မင်းတရားကြီးကို မြင်ရလျှင် မင်းတရားကြီးမှန်း မသိကြဘဲ ဤသူကား ငါတို့အရှင် မိန့်ဆိုလိုက်သော “မြင်းကျားဗိုလ်” ဆိုသူ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်...ဟု အမှတ် အထင်ရှိသဖြင့် လိုက်လံဖမ်းဆီး ကြလေကုန်၏။ ။ မင်းတရားကြီးလည်း သုံ့တုံ့၊ ခွါတုံ့နှင့် မြင်းစီးရေး အမျိုးမျိုးကို စီးနင်းတော်မူ၏။ ။ စစ်သူကြီး တို့လည်း လိုက်လံ ဖမ်းဆီးခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင် ရှိကြလေသည်။ ။ ထိုနောင် မင်းတရား ကြီးသည် မြင်းတော် မောပန်းသည်နှင့် ညောင်ဦး ကမ်းပါးသို့ ဆင်းပြီး လျှင် မြင်းတော်ကို ရေချတော် မူ၏။ ။ စစ်သူကြီးတို့လည်း “မြင်းကျားဗိုလ်” ခိုးသူကား ငါတို့ကို ကြောက်ရွံ့၍ ချောက်ကြားသို့ ဆင်းသက် သေလေပြီဟု အမှတ်ရှိကြလေကုန်၏။ ။ မင်းတရား ကြီးလည်း မြင်းတော် “ပန်းစာပွင့်” အမောပြေလေလျှင် ရေမှတက်၍ စစ်သူကြီးလေးဦးတို့၏ ရှေ့ မြင်းစီးခြင်း အမျိုးမျိုးကို စီးနင်း

ပြန်လေသည်။ ။စစ်သူကြီး လေးဦး တို့လည်း မြင်း
ကိုယ်စီနှင့် အသီးသီး ညှပ်၍ ဖမ်းဆီး ထိုးပစ်ကြကုန်၏။
မင်းတရားကြီးကား မြင်းစီး အတတ်တို့၌ အကြွင်း
မဲ့တတ်မြောက်တော် မူပြီးရကား။ ။စစ်သူကြီး လေးဦး
တို့၏ အနား၌ ရှေ့က ပေါက်တုံ နောက်က ပေါက်တုံ
လက်ယာက ပေါက်တုံ လက်ဝဲက ပေါက်တုံ ချဉ်းကပ်
ချည် ခွါတဲ့ချည် စောင်းတဲ့ချည် ချောင်းတဲ့ချည် ပြေးတဲ့
ချည် ရပ်တဲ့ချည်- အစရှိသော အားဖြင့် လက်သုံးတော်
ဝေးကို ဝံ့ကောဝံ့ကော ထွေထွေ လာလာ စီးနင်း ပြသ
လျှင် စစ်သူကြီး လေးဦးတို့မှာ ဖမ်းဆီးရန် ထားဘိဦး
အနီးသို့ ချဉ်းကပ်ရန်ပင် ခဲယဉ်း ကုန်သောကြောင့်။ ။
ဤ“မြင်းကျားဗိုလ်” ဆိုသော သူခိုး ဝေးပြကြီးကား လူ
စင်စစ် မဟုတ်ကောင်းပေ။ နတ်မြင်းကို စီးနင်းသော နတ်
ယောက်ျား ဖြစ်တန်ရာသည် .. ဟု တွေးတော ကြကုန်
လျက် အလွန်အမင်း-ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်ကြကုန်၏။ ။
စစ်သူကြီး တို့လည်း ကြောက်ရွံ့ လန့်ထိတ် ကုန်လျက်
ထိုနေရာမှာ ကြာရှည်စွာ- မနေဝံ့ဘဲ မြို့သို့ ပြန်လာကြ
ကုန်သည်။ ။မင်းကြီးလည်း လူသူ မသိအောင် မြို့သို့
ပြန်တော် မူခဲ့လေ၏။

နောက်တနေ့ မိုးသောက်၍ နံနက် ဗိုလ်ရှုသဘင် ထွက်
စံတော် မူလျှင် မင်းတရားကြီးက မေးတော် မူသည်
မှာ။ ။ဟာယံအမတ်တို့ ယမန်နေ့ ညနေချိန်တွင် “မြင်း
ကျားဗိုလ်” ဆိုသော ခိုးသူကြီးကို ရအောင် ဖမ်းဆီးခဲ့ပြီ
လော....ဟု မေးတော် မူလျှင်။ ။စစ်သူကြီးတို့ကလျှောက်

လက်ရုံးကို အားကိုးတော်မူခြင်း အကြောင်း။ ၁၇၇

ထားသည်မှာ။ ။ရွာဘဝါးတော်အောက် ရှိခိုး လျှောက် ဝံ့ပါသည်ဘုရား။ ။“မြင်းကျားဗိုလ်” ဆိုသူကားလူသား ပင် မဟုတ်တန်ရာ။ နတ်မြင်းကျား စီးသော နတ်သား လှလင် ဖြစ်တန် ရာပါသည်။ လူသားဖြစ်လျှင်လည်း လူ သား သာမန် မဟုတ်ပါ။ အလွန်တရာ ဘုန်းသမ္ဘာရင့်မာ ပြီးသော လူထူး၊ လူမြတ်သာ ဖြစ်ရာပါသည်။ ကျွန်တော် မျိုးတို့၏ မြင်းလေးစီးကိုပင် ထားဘိဦး၊ နိုင်ငံတော်ဝယ် ရှိသော မြင်းသည် အပေါင်း မြင်းစီး ကောင်းတို့ ဝန်းရံ ရရုံး၍ ဖမ်းဆီး ငြားသော်လည်း “မြင်းကျားဗိုလ်” ကို ကား ဝိအောင် ဖမ်းနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ ။သို့စင်မျှပင် မြင်းစီးရေးထုံး လက်ရုံးစွမ်းပကား ကောင်းလှ ပါသည်— ဟူ၍ လျှောက်ထားကြ လေသည်။ ။ထို အခါ မင်း တရားကြီး ဘုရားက ဟယ်အမတ်တို့ “မြင်းကျားဗိုလ်” ကို သိကြကုန်၏လော။ “မြင်းကျားဗိုလ်” ဆိုသူမှာ ငါ ကိုယ်တော်ပင် ဖြစ်ချေသည်။ နတ်တို့ကား ငါ့ကို အိုမင်း ပြီထင်၍ အခါတပါးတွင် ပြက်ရယ် ပြုဘူးသည်။ “ငါ ကိုယ်တော် မအိုသေးပေ”။ ။ဟူ၍ မိန့်တော်မူမှ အ မတ်ကြီး တို့သည် ကြက်သီး ဖြန်းဖြန်းထလျက် ပြင်းပြ စွာ ကြောက်ရွံ့ ကြလေကုန်သည်။ ။ထိုမှတစ်ပါး ဆင် အတတ်၌ လိမ္မာတော် မူလှသဖြင့် ဆင်ရိုင်းတို့ကို ကြော့ တော်မူခြင်း စသော လက်ရုံး စွမ်းရည်ကို အသုံး ပြု တော်မူသော ထုံးအစဉ် တို့ကိုကား များလှ ကုန်သေး ၏။ ။ဤကား မင်းတရား ကြီး၏ လက်ရုံးရည် စွမ်း ပကားကို အားထားတော် မူပူကို ပြဆိုခြင်းတည်း။

၅။ ဘေးလောင်းတော် ဘိုးလောင်းတော်ဘို့၌
ရိသေခြင်း။

တရံရော အခါ အလောင်း စည်သူ မင်းတရားကြီး
သည် ဤသို့ ကြံစည်တော် မူမိလေသည်။ ။ ငါကိုယ်
တော်ကား ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးမားတော် မူသော မင်း
ဖေကရုဇ် ဖြစ်၍ ဇေယျံ သပြေရင်းသို့လည်း ရောက်တော်
မူရသည်။ သိကြားမင်း အပ်နှင်းသော မင်းဘိသိက်ကို
လည်း ခံယူတော်မူရသည်။ သရက္ခနိငါးပိုင်း- ဒက္ခိဏာ
သာခါ- ဗောဓိခက် တို့ကိုလည်း ဘုရားရုပ်တု ပြု၍ ကိုး
ကွယ်တော် မူရသည်။ သိဟိုဠ်ကျွန်း၊ မလ္လာယုကျွန်း မာန်
အောင် ကျွန်းဘို့ သို့လည်း ငါရောက် ရသည်။ သမုဒြာ
အတွင်း၌ အထူးထူးသော ရှုဘွယ် ကြည့်ခင်း တို့ကို
လည်း မြင်တော်မူရသည်။ ။ သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား
စသော စေတီတော် တို့ကိုလည်း ကောင်းမွန်စွာ တည်
ထား ကိုးကွယ် ရသည်။ ။ ဘေးလောင်းတော်၊ ဘိုး
လောင်းတော် တို့သည် ငါကဲ့သို့ ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးမည်
မထင်။ ။ ဟူ၍ ဝစီကံ၊ မနောကံ- နှစ်ပါးဖြင့် ပြစ်မှား
လျက် ကြံစည်တော် မူမိလေသည်။ ။ ထိုခဏ ချင်းမှာ
ပင် မျက်လုံးဘော် နှစ်ဘက်ဘို့သည် ရုတ်တရက် ကွယ်
ပျက်၍ သွားလေကုန်၏။

ထိုသို့ မျက်လုံးဘော် နှစ်ဘက် ကွယ်ပျက်တော်
မူသျှင် ဟူးရားပြု၊ ဟူးရားညှိတို့အား အကြောင်း အသို့
နည်းဟု မေးမြန်းတော် မူသော် ဟူးရားပြု၊ ဟူးရားညှိတို့

ဘေးလောင်းတော်တို့ကို ရိုသေခြင်း အကြောင်း။ ၁၀၉

က လျှောက်ထားကြသည်မှာကား။ ။အရှင် မင်းတရား ကြီးသည် ဘေးလောင်းတော်၊ ဘိုးလောင်းတော် တို့ကို ပြစ်မှားမိတော် မူသောကြောင့် မျက်လုံးတော် ကွယ်ပ တော်မူသည်။ ။ဘေး လောင်းတော်၊ ဘိုး လောင်းတော် တို့အား ရွှေတန်ဆောင်၊ ငွေတန်ဆောင် ရွှေပန်း၊ ငွေပန်း ရွှေပေါက်ပေါက်၊ ငွေပေါက်ပေါက် တို့ဖြင့် ပူဇော်ကန် တော့ တော်မူလျှင် မျက်လုံးတော် မြင်ရပါမည်။ ။ဟူ၍ လျှောက်ထားကြ ကုန်၏။ ။မင်းတရားကြီးလည်း ဟူးရား ဆရာတို့ လျှောက်ထားပုံကို ကြားသိတော် မူရလျှင်။ ။ ပုဂံပြည် တည်ထောင်စ သမုဒ္ဒရာ၏ မင်းမှစ၍ ခမည်း တော်- စောယွမ်း မင်း တိုင်အောင် မင်း တဆွဲလေး ဆက်တို့ကို ရွှေရုပ် သွန်းချတ်ပြီးလျှင် ရွှေအင်းပျဉ် ထက်၌ ထားတော် မူပြီး၍ ရွှေပန်းခိုင်၊ ငွေပန်းခိုင် ရွှေတန်ဆောင် ငွေတန်ဆောင် ရွှေပေါက်ပေါက် ငွေပေါက်ပေါက် တို့ ဖြင့် ကြံမြောက်ပူဇော် ကန်တော့တော် မူလေသည်။

ထိုသို့ ရှိခိုး ပူဇော်တော် မူလျှင် “ဣစ္ဆာ ထီးမင်း အရုပ်တော်” “ဘေးလောင်းတော်- အနော်ရထာ မင်း စောအရုပ်တော်” “ဘိုးတော်- ကျန်စစ်မင်းသား အရုပ် တော်”။ ။သည်- သုံးရုပ် တို့သည် သာလျှင် ထားမြဲ တိုင်းမှ မတုန်လှုပ်ဘဲ ဂုဏ်တုတ်တည်မြဲ တည်နေနိုင်ကြ ကုန်သည်။ ကြွင်းသော မင်းတို့၏ အရုပ်တော် တို့ကား ရှိခိုး ကန်တော့ သည်နှင့် တပြိုင်နက် တုံးရ ရုံးချည်း လည်း ရလေကုန်၏။ ။ထိုသို့ ပူဇော်သော ခဏ၌ မင်း တရား ကြီး၏ မျက်လုံးတော် တို့လည်း မြင်လာ ကုန်

သည့်။ ။ထို့နောင် ဘေး လောင်းတော်- အနော်ရထာ
 မင်းစော ရုပ်ပုံတော် ဘိုးတော်- စောလူးမင်း ရုပ်ပုံတော်
 ဘိုးတော်- ထီးလှိုင်ရှင်မင်းကြီး ရုပ်ပုံတော် ခမည်းတော်
 စောယွမ်းမင်း ရုပ်ပုံတော် ဘေးလောင်းတော်- အနော်
 ရထာ မင်းစော၏ သူရဲဗိုလ်မှူးကြီး ဖြစ်ကြ ကုန်သော
 ညောင်ဦးဘီးရုပ်ပုံ ငထွေးရှူးရုပ်ပုံ ငလုံး လက်ဖယ် ရုပ်
 ပုံ သံပျင်ကြီး ရုပ်ပုံ သံပျင်ငယ် ရုပ်ပုံ တန်ဆောင်ကြီး
 ရုပ်ပုံ တန်ဆောင်ငယ် ရုပ်ပုံ။ ။သည့်ရုပ်ပုံ များကို
 ကြေးစင် ကြည်ကြည်ဖြင့် သဏ္ဍာန်တူ၊ ပုံတူ- သွန်းပြီးမှ
 ရှာရတွင် လိပ်ကမ္ဘည်းတပ်၍ ထားတော် မူစေသည်။ ။
 ဤကား အလောင်းစည်သူ မင်းတရားကြီးသည် ရှေးဦး
 စွာ ဘေးလောင်းတော်၊ ဘိုးလောင်းတော်- စသည်တို့၌
 ပြစ်မှား မိသော်လည်း နောက်၌ ရိုသေ ကိုင်းရှိုင်းသော
 အားဖြင့် တည်ထား ကိုးကွယ်ပုံကို ဆိုခြင်းတည်း။

အထူးမှတ်သားရန် အကြောင်းငါးချက် တို့ကို
 ပြဆိုခြင်းပြီးပြီ။

၂။ မင်းတရားကြီး၏ အရည်အချင်းနှင့်
 ကောင်းမှုတော်။

အလောင်း စည်သူ မင်းကြီးကား အဆင်း ပြင်လျှာ
 ကြန်သက္ခဏာ အလွန်လှပတော် မူ၏။ အသံ တော်လည်း
 အလွန်သာယာ ကောင်းမွန်တော် မူ၏။ သီချင်း၊ စောင်း
 သင်း ကဗျာတို့ကို အလိုရှိတော်မူ၏။ ။

အရည်အချင်းနှင့် ကောင်းမှုများ အကြောင်း။ ၁၆၀

ကောင်းနှင့် ကျိ၊ ကြာတဏှာ ဥစ္စာ ရှေ့၊ ငွေ ပေါများလှ ပေ၏။ ထိုသို့သော ကျိ၊ ကြာတဏှာတို့၌ “စချီစမာ” တို့ကို နေ့စဉ် ရေးသား မှတ်ယူ စေတော်မူသည်။ ။ အထူး သဖြင့် ဆင်အတတ်၊ မြင်းအတတ်၊ လေးအတတ် တို့၌ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာတော် မူသွ၏။ လက်ရုံး အားကိုသာ ကိုးကားတော် မူတတ်သည်။ နူးညံ့သော သဘောတော် ရှိ၍ မင်းညီ၊ မင်းသား မှူးမတ် များနှင့် မိဖုရား တို့က လည်း အထူး ချစ်ကြည်တော် မူအပ် လေသည်။ ။ ပြည်သူ သတ္တဝါတို့၏ ကောင်းသော ဆုမြတ် ပန်ယူခြင်းကို ခံတော်မူရသည်။

ပြုတော်မူသော ကောင်းမှုတော် အပေါင်းကား။ ။ သရက္ခန်ငါးဆူ မြတ်ပေါင်း မဇ္ဇူတဆူ ရှင်ဖြူ၊ ရှင်လှ နှစ်ဆူ မုဋ္ဌော ကိုးဆူ အင်းခရု တဆူ လှည်းထောက် တဆူ မြွေအံတော် တဆူ ရှေ့ပေါ်ကျွန်း တဆူ ပုဂံ ပြည်၌ ရှေ့ဂူဘုရား တဆူ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရား တဆူ တည်တော် မူသည်။ ။ ကြေးစင် အဒုလ္လာ တသောင်းကို သွန်း၍ ရှေ့ဂူဘုရား၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား တို့၌ ခေါင်း လောင်း လှူတော်မူ၏။ ။ ထိုမှတစ်ပါး မြန်မာ နိုင်ငံတော် အဝှမ်းတွင်။ ။ စေတီနှင့် ပုထိုး သိမ်နှင့်ကျောင်း စရပ် နှင့် တန်ဆောင်း မုဋ္ဌောနှင့် ဂူလိုဏ် ကန်နှင့် ခေတုစင်္ကြံ ဆည်မြောင်းနှင့် လယ်ပယ်- အစရှိသော မဒေ မတွက် နိုင်သော ကောင်းမှု ကုသိုလ် တို့ကို ပြုလေသည်။ ။ ထို့ကြောင့်ပင် ယခုအခါ အလောင်း စည်သူ မင်းကြီး

၁၉၂

သိဗိုဋ်ရှင် သရိုင်းကျမ်း။

ခဲသော ဘုရားစေတီ တို့ကို အနှံ့ အပြား တွေ့ရှိရလေ သည်။

မ္ဗာဏာချက်။

ဤအရာ၌ အဆိုအယူ ကွဲပြားပုံ တခုရှိသေး သည်။ ။ရှိပုံမှာ။ ။အချို့သူ တို့ကား သိဗိုဋ် ရှင် ဘုရားကို မြေးတော်- နရပတိစည်သူ တည် တော်မူသည်။ အချို့တို့ကား ဘိုးတော်- နရပတိ စည်သူ တည်တော်မူသည်။ ။ဤသို့ မညီမညွတ် ပြောဆိုရိုး ရှိကြ၏။ ။သရိုင်း စာစောင် တို့၌ လည်း အချို့ အရာတွင် မြေးတော်နှင့် ဘိုးတော် တို့ကို အကွဲ အပြား မဆိုခဲ့ချေ။ ။ထို့ကြောင့် သရိုင်း စာစောင် ကျောက်စာ၊ ရာဇဝင် တို့၌ ညှိနှိုင်းသော်။

ရာဇဝင် ကြီး၊ ရာဇဝင် လတ် တို့၌။ ။ငါ ကား ဘုန်းကြီးသော မင်းဖြစ်၍ ဇမ္ဗူ။ သပြေပင် ရင်းသို့ ရောက်ရသည်။ သိကြားပေးသော ဘွဲ့ကို ခံရသည်။ သရက္ခန်သား ငါးပိုင်း ဒက္ခိဏ သာ ခါ- ပောမိခက်တို့ ကိုလည်း ဘုရား ရုပ်တုတော် ထု၍ ကိုးကွယ်ရသည်။ သိဗိုဋ်ကျွန်း၊ မဿာယု ကျွန်း၊ မာန်အောင် ကျွန်းသို့ ရောက်တော် မူရ သည်။ ။ဤသို့ စသည်ဖြင့် အလောင်း စည် သူမင်းကြီး ကြီးဝါး ကြောင်းကို တညီ တညွတ် တည်း ဆိုကြ၏။ ။ထို စကား၌။ ။ဒက္ခိဏ

အရည်အချင်းနှင့် ကောင်းမှုများ အကြောင်း။ ၁၆၃

သာခါ-ဗောဓိ ခက်ကို ကိုးကွယ် ရခြင်း-ဟူ
သော အကြောင်း ပါရှိသောကြောင့်၎င်း။ ။
အာရုံသော သမိုင်း၊ ဘုရားဆက်သမိုင်းတို့၌ လာ
သော သက္ကရာဇ်သင်္ချာတို့မှာ ဘိုးတော် နရပတိ
စည်သူ မင်းကြီးနှင့်သာ ကိုက်ညီချက် ရှိသော
ကြောင့်၎င်း။ ။အင်းခရုကျောက်စာ၊ အာရုံသော
ကျောက်စာတို့၌လည်း-

(သက္ကရာဇ် (၅၀၀)ခု သံဝတ္ထရ သန္တုလ-
ဝ-ရက်နေ့ ဗုဒ္ဓဟူး နေ့အား။ ။ဓမ္မဒိပ်ထက်
တုဘက် မှုးသာ အလွန်တရာ ဘုန်းတန်ခိုး
လွန်ကဲသော ကျန်းဦး ဓမ္မသပြေပင်သို့ တိုင်း
ခွင်ဆန်တော်မူသော ကောင်းမှုတော် သရက္ခန်
ဒက္ခိဏသာခါ- ဗောဓိရုပ်တု သိဗိုဇ္ဇရ ဘုရား
ရှင်ဖြူ၊ ရှင်လှဘုရားတို့ကို အခန့်အောင် ပြုတော်
မူသော သီရိတြိဘုဝနာဒိတျပဝရ ပဏ္ဍိတ သုဓမ္မ
ရာဇာ မဟာမိပတိ နရပတိ စည်သူ အမည်ရှိ
သော မင်းကြီးသည်။)

ဤသို့ စသည်ဖြင့် သိဗိုဇ္ဇရှင် ဘုရားကို
ကိုးကွယ်တော် မူသော အကြောင်းမှာ ထင်
ရှားစွာ ပါရှိသော ကြောင့်၎င်း။ ။အာရုံသော
ဘုရားတစ်ဆူ ကျောက်စာ၌လည်း။

(သုံးဆွဲ ခြောက်စီးသော ဆင်ဖြူသခင် ဖြစ်
တော်မူသော ဓမ္မဒိပ်ကို အစိုးရ၍ လောကနတ်
ဖြစ်တော်မူသော မုဋ္ဌောစေတီ တို့ကို တည်၍

သိပျိုဠ်ရှင် သရိုင်းကျမ်း။

ဒက္ခိဏသဘာဝါ- ဗောဓိခက်ကို ရုပ်တုတော် ပြု
၍ သိပျိုဠ်ရှင် ဘုရားကို တည်ထားတော် မူသော
နရပတိ စည်သူ မင်းကြီးကား အတုမဲ့သော
ဘုန်းလက်ရုံးအာဏာကို ဖြစ်စေတော်မူ၍။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဘိုးတော် အလောင်း
စည်သူ မင်းကြီးနှင့် ကိုက်ညီသော သက္ကရာဇ်
အရေးအသားဖြင့် ဗောဓိသား သိပျိုဠ်ရှင် ဘုရား
ကို ကိုးကွယ်ရခြင်း အကြောင်း လာရှိသော
ကြောင့်၎င်း။

သိပျိုဠ်ရှင် ဘုရား၏ သရိုင်းငယ် စာစောင်၌
လည်း။ ။(ရေသမုဒ္ဒရာထက်၌ အထူးထူးသော
ရှုအွယ်တို့ဖြင့် ရှုအံ့သောဌာ ဝေ့စကြာရှင်သည်
တိုင်းခွင် လှည့်တော်မူသော် သိကြားမင်းသည်
ဒက္ခိဏ သဘာဝါ မဟာ ဗောဓိ သားကို ဘုရား
ရုပ်တု ပြုလုပ်၍ ဆက်သသဖြင့် ခံယူတော် မူ၏။
ထို ဘုရားကား သိပျိုဠ်ကျွန်း မဟာ ဗောဓိမှ
သိကြားမင်း ပေးအပ်သော ဘုရားရုပ်တုတည်း။ ။
ဤသို့သော တန်ခိုးဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရား
ရုပ်တုတော်ကို ဘုန်းတော် အရောင်အဝါ ကြီး
မားသော အလိုရှိတိုင်း ပြီးစီး နိုင်သော ဝေ့
စကြာ ရှိတော်မူသော “နရပတိစည်သူ” မင်း
ကြီးသည် မြစ်မ- ကိုင်း အရပ်၌ အထူးထူးသော
ရတနာ တို့ကို သွန်းလောင်းလျက်။ ။ဤသို့
စသည်ဖြင့် သိပျိုဠ်ပြည်မှ ရသော ဒက္ခိဏသဘာ

အရည်အချင်းနှင့် ကောင်းမှုများ အကြောင်း။ ၁၆၅

ခါ- မဟာဗောဓိ ရုပ်တုတော်ကို ဖြစ်မ- ကိုင်း
အရပ်၌ တည်ထားကြောင်းမှာ တိုက်ရိုက် ပါရှိ
နေသောကြောင့်၎င်း။

မှတ်ချက်။

ရာဇဝင်, သရိုင်း, ကျောက်စာ- အချို့တို့၌
သိဗ္ဗိဒ္ဓိရှင် ကိုပင် သိဗ္ဗိဒ္ဓိရ ဟူ၍ ရေးသား
သည်။ ။ထို့ကြောင့် သိဗ္ဗိဒ္ဓိရ သရိုင်းငယ်
ကား သိဗ္ဗိဒ္ဓိရှင်ဘုရား၏ သန့်ပင်တည်း ဟူ၍
မရချမှတ်ရာ၏။

မြေးတော် “နရပတိ စည်သူ” မင်းကြီး၏
အကြောင်းကိုဆိုရာတွင် ဗောဓိဝင် ဇိုကာ၌။ ။
(စိတ်အလိုကို ပြီးစေနိုင်သော ဝေဒဂိုသော ဆင်
ဖြူဂိုသော ဇေယသိမ်မင်း၏ ခမည်းတော် ဖြစ်
သော)။ ။ဤသို့ စသည်သာ လာရှိ၍ ကျွန်းဦး
သပြေသို့ ရောက်ကြောင်း သရက္ခန်ငါးဆူ မြတ်
ပေါင်းမဇ္ဇ။ ရှင်ဖြူ, ရှင်ထွ ဒက္ခိဏာသာခါ- မဟာ
ဗောဓိရုပ်တု သိဗ္ဗိဒ္ဓိရ- ဘုရားတို့ကို ကိုးကွယ်
ရကြောင်း- မလာရှိသော ကြောင့်၎င်း။ ။ရာဇ
ဝင်ကြီးတွင် မြေးတော် “နရပတိစည်သူ” ကို
ဇမ္ဗ။သပြေ ပင်သို့ ရောက်ကြောင်း သရက္ခန်
ငါးဆူ မြတ်ပေါင်းမဇ္ဇ။ ရှင်ဖြူ, ရှင်ထွ ဒက္ခိဏ
သာခါ- ဗောဓိရုပ်တု ဖြစ်သော သိဗ္ဗိဒ္ဓိရ ဘုရား
စကားကိုးဆူ မုဋ္ဌောကိုးဆူ- တည်ထား ကိုး

သိတိုဋ္ဌရှင် သရိုင်းကျမ်း။

ကွယ်ရသည်ဟုမဆို၊ ဘိုးတော် “နရပတိ စည်သူ” ကိုသာ ဆိုသောကြောင့်၎င်း။ ။ဇေယျံ ဘုရား၏ ကျောက်စာတွင် မြေးတော် “နရပတိ စည်သူ”ကို ဘွဲ့ဆိုရာ၌ ပါရှိသည်မှာ-

(သုံးဆဲ့၊ ကိုးစီးသော ဆင်ဖြူအရှင် ဖြစ်ထသော၊ နှစ်ကုဋေ၊ ကိုးသန်း၊ ခြောက်သိန်း၊ လေးသောင်းသော သူ့ရဲကိုလည်း လက်နက် မူထသော၊ ပင်လယ် နဂါးရစ် လှည့်လည် ပြီးထသော၊ ရန်မာန် ခပ်သိမ်းလည်း ထောင်ဘက် မရှိဝံ့ ထသော၊ အနောက်တည် လားကား ပဋိက္ခရား၊ တောင်တည်လားကာ ခွေးကြည်အရပ်၊ အရှေ့တည်လားကား စပါးကြီး အရပ်၊ မြစ်အောက်တည် လားကား ကတူး ငနားကြီး၊ ရေတွင် မီးဘောက်ရာ ကိုလည်း နှိပ်နင်း ထသော)။ ။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ရေးသား ပြီးလျှင် အဆုံး၌ (သက္ကရာဇ် (၅၄၅)ခု တန်ဆောင်မုန်း လဆန်း ၃-ရက် ကြာသပတေးနေ့ ဣတော်မူသော)။ ။ စသည်ဖြင့် မြေးတော် “နရပတိစည်သူ” ကိုသာ ဘွဲ့ဆိုလေသည်။

ထိုသို့ ဆိုရာ၌ ဇမ္ဗူ့သပြေ ပင်သို့ ရောက်ကြောင်း၊ သိတိုဋ္ဌရာဘုရား တည်ထား ရကြောင်း တို့မပါရှိသော ကြောင့်၎င်း၊ ဤသို့ ညှိနှိုင်းဘော်ပြခဲ့သော အကြောင်း အချက်တို့ကြောင့် ဘိုးတော် “နရပတိစည်သူ” မင်းကြီးသည် သာလျှင် ယခု

ဆင်းရဲကြီးစွာ ခံစားရခြင်း အကြောင်း။ ၁၆၇

ရေးပြခဲ့သောအတိုင်း သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား
၏ ဒါယကာ ဖြစ်ကြောင်းကို သမိုင်းဟောင်း၊
သမိုင်း လင်္ကာ၊ ကျောက်စာ၊ ရာဇဝင်တို့၌ အခိုင်
အမာ ဆိုသောအတိုင်း ယုံကြည် စိတ်ချရမည်။ ။
မြေးတော် “နုရပတိ စည်သူ” တည်သည် ဟူ
သော ယူဆချက်ကိုလည်း ပယ်ဖျက်ရမည်။ ။
သို့မှသာ သမိုင်းဟောင်း၊ စာဟောင်း တို့နှင့်
တညီတည်း ကျချေမည်။ ။ဤကား ‘မှာထား
ချက်တည်း။

၃။ ဘုရားဒါယကာ နုတ်ရွာခံသောအခါ
ဆင်းရဲကြီးစွာ ခံစားရခြင်း။

ဤသို့လျှင် ကြီးကျယ် ခမ်းနားသော ဘုန်းလက်ရုံး၊
အာဏာတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သွေယာဉ် စကြာ
ရှင်လည်း ဖြစ်တော်မူသတ်၍ စိတ်အလိုရှိတိုင်း ကြွတော်
မူနိုင်သော သိကြားမင်းကိုယ်တိုင် မုဒ္ဒါဘိသိက်-ခတ်နှိပ်
လျက် ဘွဲ့အမည် ကိုလည်း ပေးအပ် ဆောင်နှင်းတော်
မူရသော “နုရပတိစည်သူ” မင်းတရားကြီးသည် သက်
တော်တရာ တနှစ်သို့ ရောက်လတ်သော် သည်းထန်
စွာ ပျားနာတော် မူလေသည်။ ။ထိုစဉ်အခါ ပြည်ထဲ
ရေးရာကို စီရင်ကြပ်မသော မင်းသားကား “မင်းရှင်
စော” မရှိသည့်နောက် မင်းတရားကြီး မြှောက်စားတော်
မူသော သားတော်အလတ် “နရသ” မင်းသား ဖြစ်လာ

တည်း။ ။မင်းတရားကြီး ဖျားနာတော် မူလျှင် သားတော် “နရသူ” မင်းသားသည် အမှူးအမတ်တို့နှင့် တိုင်ပင်လျက် ဆေးဝါးခတ်စာ ယတြာ ယာယီ စီမံ ကုသရပါမည်ကို မပြုလုပ်မူဘဲ သည်းထန်စွာ မမာ မကျန်း ရှိနေတော် မူသော ခမည်းတော် မင်းတရားကြီးကို အနန်းတော်မှ ချယူတော်မူပြီးလျှင် မင်းတရားကြီး ရှေးဦးစွာ တည်ထားတော် မူသော အဂ္ဂကြီးဘုရား အတွင်း၌ ထားလေသတည်း။

အဂ္ဂဘုရား အတွင်း၌ ကိုယ်လုပ်တော် မောင်းမများဖြင့် အသည်းအထန် ဖျားနာတော် မူရာတွင် သတိတဖန် ရတော် မူပြန်သော အချိန်၌ ။ဤနေရာကား ငါ့နန်းတော် မဟုတ်ပါ တကားဟု...ညည်းတွားတော် မူမှ ကိုယ်လုပ်တော်တို့က ။ အရှင် မင်းကြီး အနန်းတော် မဟုတ်ပါ။ ကောင်းမှုတော် အဂ္ဂကြီးဘုရား ဖြစ်ပါသည် ...ဟု လျှောက်ထားကြ ကုန်၏။ ။မင်းကြီးလည်း အဘယ်သူသည် အဘယ်မူ၍ ငါ့အား အဂ္ဂဘုရားတွင် ထားရသနည်း...ဟု မေးမြန်း စိစစ်တော် မူလျှင် ကိုယ်လုပ်တော်တို့က သားတော် “နရသူ” မင်းသား- ထားကြောင်းကို လျှောက်တင် ကြကုန်၏။ ။မင်းကြီးလည်း သားတော် “နရသူ” အစီအရင်ပေတည်း-ဟု သိတော်မူလတ်သော် ကြီးစွာသော အမျက်တော်ရှိ၍ ကိုယ်တော်အလုံး မီးတုံး-မီးလျှံကဲ့သို့ ရဲရဲ နီကျင်လေ သတည်း။

ထိုအခါ “နရသူ” မင်းသားသည် မိမိအား မင်းကောင်းကြီး အမတ်ကတ်ကော် မာသက်ကို ဝိသုဒ္ဓိ ။ ။

ဆင်းရဲကြီးစွာ ခံစားရခြင်း အကြောင်း။ ၁၆၆

မင်းတရား ကြီးသည် သည်အနာမူ ထခဲ့ပါမူ ငါပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရတော့မည်-ဟု တွေးတော လန့်ထိတ်၍ ညဉ့်အခါ လူသူ ဆိတ်ငြိမ်ချိန်တွင် ရွှေဂူကြီးဘုရားအတွင်း၌ ပြင်းထန်စွာ ဝေဒနာခံစား နေရတော်မူသော ခမည်းတော်- အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးအား အဝတ်ပုဆိုးတို့ဖြင့် ဖိနှိပ်လျက် ရက်စက်စွာ စီရင်တော်မူသောကြောင့်၊ မြေရိုးအဆုံး ကျွန်းလုံးသခင် ဖြစ်တော်မူ၍ ကြီးမားသော ဘုန်း တန်ခိုးတော် ရှိတော်မူသော လှေယာဉ်စကြာ သခင် ဘဝရှင် “အလောင်း စည်သူ” မင်းတရား ကြီးသည် ကြီးမားသော ဘုန်းကြက်သရေ တော်နှင့်တကွ သာသနာတော် အစီးအပွား တိုင်းနေသူ ရှင်၊ လူတို့၏ အစီးအပွား မျိုးဆွေ- မှူးမတ်များကို ပယ်စွန့်ခွဲခွါတော် မူပြီးလျှင် လောက သုံးပါး၌ တုဘက်ကင်းမြောက် တယောက်တည်းသာ ဖြစ်တော်မူသော- သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ရှင်တို့သော်မှ မရှောင် လွှဲသာ ကောင်းသော ခန္ဓဘင်္ဂီ မရဏ နှင်ငံ သေမင်းချုပ်ကြီး၏ အထံသို့ သာသနာတော် သက္ကရာဇ် တထောင်၊ ခုနစ်ရာ၊ တဆဲ့၊ တခု၊ (၁၇၁၁)ခု ဂေါဇာ သက္ကရာဇ် ငါးရာ၊ နှစ်ဆဲ့၊ ကိုးခု (၅၂၆)ခုနှစ်၌ လိုက်ပါတော် မူရသဖြင့် အိမ်နိမ့် နှစ်ဆဲ့၊ ခြောက်နှစ် စည်းစိမ်တော် ခုနစ်ဆဲ့၊ ငါးနှစ် သက်တော် တရာ၊ တနှစ်သော် လူ့ပြည်တွင် ပြီးငွေ့တော် မူ၍ နတ်ပြည်သို့ ပြောင်းရွှေ့ စံမြန်းတော် မူရလေသတည်း။

မင်းတရားကြီး နတ်ရွာစံလိုသော် စနေကြယ်၊ ကြာ
 သပတေးကြယ် ခွပ်ကြ၏။ ဒိန္နက်လည်း သင်္ကြန်တပြိုင်
 နက် ကျ၏။ ကောင်းကင်မှ ကိတ်ရောင် လွှတ်၏။ ။
 ဤအလောင်း စည်သူ မင်းတရား ကြီးကား သက္ကရာဇ်
 (၄၂၀)ခု ဝါဆို လဆန်း ရှစ်ရက် ကြာသပတေး နေ့၌
 ဘွားမြင်တော်မူသည်။ နှစ်ဆဲ့၊ ခြောက်နှစ်ပတ်လုံး ဘိုး
 တော်- ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီးနှင့် ထီးတူနန်းပြိုင် စံတော်
 မူပြီး၍ သက္ကရာဇ် (၄၅၄)ခုနှစ်၌ ရှာထီးရွှေနန်းကို သိမ်း
 မြန်းတော် မူပြီးလျှင် မြတ်သော မင်းဘေရာဇ် အဖြစ်သို့
 ရောက်တော်မူလေသည်။ ။ခုနှစ်ဆဲ့၊ ငါးနှစ်တို့ ပတ်လုံး
 မင်းစည်းစိမ်ကို ခံစားတော် မူပြီး၍ သက္ကရာဇ် (၅၂၆)
 နှစ်တွင် နတ်ရွာစံတော် မူလေသတည်း။

၄။ လေးနက်စွာ မှတ်သား
 ထားရန်ကား။

ဤသို့လျှင် အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး၏ အကြောင်း
 ခြင်းရာ တို့ကို မွေးဘွားတော် မူသည်မှ စ၍ နတ်ရွာ
 စံလွန်တော်မူသည် တိုင်အောင် အကျဉ်းမျှ ရေးသား
 အပ်ပေပြီ။ သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား၏ ဒါယကာဖြစ်
 သော အလောင်းစည်သူ မင်းတရား ဘုရား၏ ထူးဆန်း
 သော အကြောင်းအချက်နှင့် ဇံ့ဩဘွယ်ရာ အမှုအခင်း
 တို့ကို လေးနက်စွာ မှတ်သား၍ အသီးအခြား သတိပြု
 ရန် လိုပေသေးသည်။ ။ထို့ကြောင့် အောက်၌ ဘော်ပြ

အထူးမှတ်သားရန် အချက်များ။

ထားသော အကြောင်း အရာ တို့ကို သီးခြား ကွက်၍ သတိထားမိစေရာသည်။

(၁) မင်း တရားကြီး အလောင်းကို ရွှေအိမ်သည် မင်းသွီးမှ မွေးဘွားတော်မူစဉ်တွင် ထူးဆန်းသော နိမိတ်ကြီးများ ဖြစ်ပေါ်ရခြင်း။ ။ဘိုးတော် ထီးလှိုင်ရှင် မင်းကြီးနှင့် ထီးတူ၊နန်းပြိုင် စံတော်မူရခြင်း။

(၂) စိတ်အလို ရှိတိုင်း ပြီးစီး နိုင်သော ငွေယာဉ် စကြာတော်ကို ရရှိတော်မူခြင်း၊ ဇမ္ဗူ။ သပြေပင် ရင်း၌ သိကြားမင်း ကိုယ်တိုင် အဘိသိက် သွန်း၍ ဘွဲ့တံဆိပ် ခတ်နှိုင်းခြင်း။

(၃) သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ရုပ်တုတော် ပြုလုပ်ရန် သိကြားမင်း ကိုယ်တိုင် သီဟိုဠ်ကျွန်း- မဟာဗေဒိ မှ ဒက္ခိဏ သာခါကို ပင့်ဆောင်တော် မူခြင်း၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းရှင် ဘုရင် မင်းမြတ်က သစ်ဆယ်ပါး တို့ဖြင့် ထုလုပ်အင်သော သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရား ရုပ်တု တော်ကို ဆက်သခြင်း။

(၄) သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရား တည်ထားတော် မူအံ့သောဌာ နိဗ္ဗတ်ကြီး သုံးပါး ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လာရခြင်း၊ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်တို့ သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား တည်ထားတော်မူရန် မြေနေရာကို သတ်မှတ် ပိုင်းခြားပေးသနားတော် မူခြင်း။ ။သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရား တည်ထားတော် မူရာတွင် မင်းတရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင် အားထုတ်ဆောင်ရွက်၍ အလှူဝတ္ထု တို့ကို ယူဒါန်းတော်မူခြင်း။

(၅) မင်းတရား ကြီးသည် အလေ့အကျင့် ဝါသနာ ပါတော် မူသည် တို့၌ ကိုယ်တော်တိုင် လေ့ကျင့်ခြင်း၊ ချီးမြှောက်သင့်သူကို ချီးမြှောက်တော် မူခြင်း- စသော အကြောင်း ငါးချက်ရှိတော်မူခြင်း။

(၆) မင်းတရားကြီး ဘုရားသည် သက်တော် ရှည် မြင့်စွာ သာသနာ့ဘက် သုံးပါးနှင့် တိုင်းသူပြည်သားတို့ ၏ အစီးအပွားတို့ကို ဆောင်ရွက်တော် မူခြင်း၊ သားတော် “နရသူ”၏ လက်ချက်ဖြင့် ရွှေနန်းတော် ထက်မှာပင် နတ်ရွာစံတော် မမူဘဲ ရွှေဂူဘုရား၏ အတွင်း၌ နတ်ရွာ စံတော်မူရခြင်း။ ။ဤသို့သော အကြောင်းအရာ တို့ကို သီးခြားကွက်၍ လေးနက်စွာ မှတ်သားသင့်လေသည်။

ဇ။ ဥပဒေသ။

ဤသို့လျှင် သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရား ဒါယကာ “အလောင်း စည်သူ” မင်းကြီး၏ အကြောင်းခြင်းရာတို့ ကိုသိကြရလေပြီ။ ။ဤသို့ ပြဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော သိဟိုဠ် ရှင် မြတ်စွာဘုရား သမိုင်း စကားတို့ဖြင့် ထိုသမိုင်းကို ဘတ်ရှု ကြားနာကုန်သော ရဟန်းရှင်လူ တို့အား ညွှန် ကြားလိုသော အချက်များမှာ။ ။သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရားဒါယကာ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း အလုံးကို လွှမ်းမိုးအုပ်စိုး လျက် ဘုန်းလက်ရုံးအာဏာ အရောင်အဝါ ကြီးမားစွာ သော ဖြည့်ဆည်းပူးအပ် ပြီးသော ပါရမီရှင်ကြီး ဖြစ် တော်မူသော အတုမဲ့သော လှေကြော ရှိတော် မူသော

တိုက်တွန်းချက်များ။

မရေမတွက် နိုင်သော ကောင်းမှု အရှင်ကြီး ဖြစ်တော်မူ
သော သိကြား မင်းတို့၏ တင့်တယ်ခြင်းဖြင့် တင့်တယ်
တော် မူ၍ ထွန်ကဲ ထူးမြတ်သော ကြက်သရေ ဂုဏ်
တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော “အလောင်းစည်သူ” မင်း
တရားကြီး ဘုရားကဲ့သို့ ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးမားအောင်
ဤဘဝ၌ ကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့ကို ပြုလုပ်ဆည်းပူးပါ။

မင်းတရား ကြီးသည် သာသနာတော် အရေးနှင့်
စပ်လျှင် တွက်ကပ်ဝန်သေးခြင်း ရှိတော်မူဘဲ ပေါ့ပေါ့
ပါးပါးနှင့် ကောင်းမှု ကုသိုလ်များကို ကိုယ်ထိ လက်
ရောက် သာဟတ္ထိက မြောက်အောင် ပြုလုပ် သကဲ့သို့
ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုသော အခါတို့၌ ကိုယ်ထိလက်
ရောက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြုလုပ်ပါ။

မင်းတရား ကြီးသည် သမ္မုတိ သံဃာ အရိယာ
သံဃာတို့အား ဘုန်းတန်ခိုး ကြီးမားသော ဘုရင်ဖြစ်စေ
ကာမူ စည်းစိမ် တော်ဖြင့် မယစ် မူးဘဲ အခါခပ်သိမ်း
စောင့်ရှောက် ထောက်ပံ့ ထားတော်မူသကဲ့သို့ သာသ
နာတော်ထမ်း ရှင်ရဟန်းတို့ အားလည်း ဆွမ်း၊ ပန်း-
စသော ဣစ္ဆာယံတို့ဖြင့် ထောက်ပံ့ပြုစုပါ။ ။မင်းတရား
ကြီးသည် ကုသိုလ်ရေးနှင့် စပ်လျှင် ပြည့်ရှင်မင်း ဟူ
သော မာနမထား မူ၍ အဆင်းရဲ၊ အပင်ပန်း ခံတော်မူ
သကဲ့သို့ ကောင်းမှုကုသိုလ်ရေး တို့၌ အပင်ပန်း ခံနိုင်
သမျှ ခံပါ။

မင်းတရား ကြီးသည် ခေတ်တော်၊ မွေတော် တို့ကို
ရအောင် ရာဇမုဒါးလျှင် သာသနာ ငါးထောင်တည်ရစ်

လေအောင် စေတီ,ပုထိုး- စသည် တည်တော်မူသကဲ့သို့ ပုထိုး,စေတီ မွေသရိဓာတ် တို့ကို မပြတ် ကိုးကွယ်ပါ။ တည်လည်း တည်ထားပါ။

မင်းတရား ကြီးသည် တိုင်းသူ ပြည်သား အများ အကျိုးကို ရွက်ဆောင်တော် မူသကဲ့သို့ အများ အကျိုး ကို ဆောင်ရွက်ပါ။ ။မင်းတရား ကြီးသည် ချီးမြှောက် သင့်သူကို ချီးမြှောက်မ-စ- သကဲ့သို့ မိမိလက်အောက် တွင် ချီးမြှောက်သင့်သူကို ချီးမြှောက်မ- စ-ပါ။ ။မင်း တရား ကြီးသည် နှိပ်နင်း သင့်သူကို ဆုတောင်းဘက် မိတ်ဆွေ ဖြစ်စေကာမူ နှိပ်နင်းတော် မူသကဲ့သို့ မိမိ၏ရန် သူဖြစ်၍ နှိပ်နင်း သင့်သူ ဖြစ်ပါမူ အမြန်နှိပ်နင်းပါ။

မင်းတရား ကြီးအား နူးညံ့သော နှလုံးဖြင့် သည်းခံ တော်မူသော စိတ်ရှိတော် မူသကဲ့သို့ အခါ ခပ်သိမ်း သည်းခံနိုင်သော စိတ်ကို မွေးမြူပါ။ ။မင်းတရား ကြီး သည် တပါးသူများကို အားထားတော်မမူ မိမိ၏ လက် ရုံး စွမ်းပကားကဲ့သို့ အားတားတော် မူသကဲ့သို့ သူ တပါးတို့၏ အားကို- မကိုးကားပါ လေနှင့်၊ မိမိ၏ အင် အားကိုသာ အားထား ယုံကြည်ပါ။ ကိုးလည်း- ကိုး ကားပါ။

မင်းတရား ကြီးသည် ဘေး လောင်းတော်, ဘိုး သောင်းတော်- စသော ဂုဏ်ဂုဏီ, ဝယဂုဏီ, ဇာတိဂုဏီ- ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ် တို့၌ ရိုသေလေးနာတတ် သကဲ့သို့ မိမိ ထက်အရွယ်, ဂုဏ်,ဇာတ်ဖြင့် မြင့်မြတ်သော သူတို့ကို အမြဲရိုသေပါ။ မထီတမဲ့ မပြုပါလေနှင့်။ ။ကျေးဇူးသစွာ

တိုက်တွန်းချက်များ။

တင်ပေဘူးသော ကျေးဇူး တော်ရှင်၊ သစ္စာ တော်ရှင်တို့ကို မပြစ်မှားပါ လေနှင့်။ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို မချေဖျက်ပါနှင့်။ ကျေးဇူးရှိဘူးသော- ကျေးဇူးရှင်တို့အား စိတ်နှလုံး နောက်ကျအောင် မပြုမိပါလေနှင့်။ ကျေးဇူး ရှိဘူးသော ဆရာ၊ မိဘ- စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို အမြဲ ရိုသေ ကိုင်းရှိုင်းပါ။

မင်းတရား ကြီးသည် ကျေးဇူး ကန်း၍ သော့သွမ်း ရမ်းကားသော သားမိက်၊ သားဆိုးကို မွေးမြူမြှောက်စားတော် မူမိ သောကြောင့် အသက် စည်းစိမ်တော် ဆုံးရှုံးတော် မူခါနီး၌ ကြီးမားစွာသော ဆင်းရဲ ခြင်းသို့ ရောက်တော် မူရ သကဲ့သို့ မိမိ အောက်ဝယ် ငယ်လူ ဖြစ်သော အခြွေအရံ တို့ကြောင့် တစုံတခုသော အကျိုး စီးပွား ပျက်ပြားဆုံးရှုံးခြင်း မရှိရန် သားမိက်၊ သားဆိုး သွီးမိက်၊ သွီးဆိုးတို့ကို မမြှောက်စားမိပါစေနှင့်။ တပည့်မိက် တပည့်ဆိုး အကျိုးကျေးဇူး တို့ကို ပုန်ကန်ဘော် လှန်တတ်သော တပည့်များ တို့ကို မမြှောက်စား ပါလေနှင့်။ ငဲ့ညှာထောက်ထားခြင်း မပြုမိပါစေနှင့်။ မွေးမြူလိုက် လျောခြင်း မပြုမိပါလေနှင့်။ လိမ္မာပါးရား အမြော် အမြင် ကြီးမားသော- သား၊ သွီး၊ တပည့်များကိုသာ ကောက်ယူ မွေးကျွေး မျက်နှာသာပေးလျက် အလေး ဂရုပြုပါ။ စိတ်နှလုံး ပြုငြင်၍ ပူပင်ဆင်းရဲ စေတတ်သော- သား သွီး၊ တပည့် ဂုဏ်ကြက်သရေကို ထိခိုက်အောင် နှောက်ယှက် မျက်ဆီးတတ်သော- သား၊ သွီး၊ တပည့်တို့ကို အဝေးက ရှောင်ရှားပါ။

မင်းတရားကြီးသည် သားတော် အစဉ် မြေးတော် အဆက် မြစ်တော်အညွန့်တို့ တိုင်အောင် ကိုယ်တော် ၏ အရိုက်အရာ ထီးမွေ၊ နန်းမွေတို့ကို ရရှိခံယူ ကြီးပွား အောင် ပြုတော် မူသကဲ့သို့ နောင်လာ နောက်သား လူ အများတို့ ကောင်းကျိုး ခံစားခွင့် ရှိသော အမှုမျိုးတို့ကို ကြိုးစား ပြုလုပ်ပါ။ မဆုတ် မနစ်ပါ စေနှင့်။ ။မင်းတရား ကြီး ဘုရားသည် ငွေယာဉ် စကြာဖြင့်သာ တိုင်းခန်း လှည့်လည်တော် မူခြင်း များသောကြောင့် တိုင်းရေး၊ တိုင်းရာ လစ်လပ်ပျက်စီး စေသကဲ့သို့ မိမိနှင့် စပ်ဆိုင် သော လုပ်ငန်းတာဝန် တို့၌ လစ်လပ်ပျက်စီးခြင်း မရှိစေ ရန် စီမံအုပ်ချုပ်ပါ။ လျစ်လျူ ရှုခြင်း မရှိပါ လေနှင့်။ ။ မင်းတရား ကြီးသည် သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ဒါယ ကာ ခံတော်မူ၍ မြင့်မြတ်သော- သာသနာတော် အစီး အပွားကို ဆောင်ရွက်တော် မူသကဲ့သို့ သာသနာသွေး၊ သာသနာစိတ် ဝင်စားလျက် ဘာသာတရားကို ကြိုးစား စောင့်ရှောက်ပါ။

မင်းတရား ကြီးသည် နေပြည်တော် ပတ်ဝန်းကျင် တို့၌ သားသမင် အပေါင်း ငှက် အပေါင်းတို့အား ဘေး မှဲ့ပေးသနားတော် မူသကဲ့သို့ တပါးသော သတ္တဝါတို့၌ ငဲ့ညှာ ထောက်ထား သနားကြင်နာခြင်း ရှိပါစေ။ ။ မင်းတရားကြီးသည် ဆင်အတတ်၊ မြင်းအတတ်-စသည် တို့၌ အကြွင်းမဲ့ တတ်ကျွမ်းသကဲ့သို့ မိမိတို့ဆိုင်ရာ အ တတ်ပညာတို့ကို အပြစ်ကင်းသည် မှန်လျှင် အကြွင်းမဲ့ တတ်မြောက်အောင် သင်ကြားပါ။ ပျင်းရိပေါ့လျော့ခြင်း

မေ့လျော့ ပေါ့ဖျင်းခြင်း- မရှိပါ လေနှင့်။ ။ဤကဲ့သို့ညွှန်
ကြားလိုရင်း ဖြစ်သတည်း။

၆။ ဓမ္မသံဝေဂဉာဏ် ပွားများရန်။

အလောင်း စည်သူ မင်းကြီးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဤသို့
လည်း ဓမ္မသံဝေဂ ကုသိုလ်ကို ပွားများ ရာ၏။ ။သို့စဉ်
မျှ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော- မတူပ အပ်သော ဘုန်းတန်ခိုး
ဂုဏ်ကြက်သရေတို့နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော “အလောင်း
စည်သူ” မင်းကြီးသော်မှ ပျက်စီးခြင်း တည်းဟူသော
သဘောကို မလွန်ဆန်နိုင်ချေ။ ။ရွှေဂူကြီးဘုရား၏ အ
တွင်း၌ ဝမ်းနည်း ဘွယ်ရာ ယုတ်မာ အောက်ကျစွာ
သေဆုံး ပျက်စီးရချေ သေးသည်။ ။ငါတို့ ကဲ့သို့သော
ဘုန်းမဲ့၊ ကန်မဲ့ ပါရမီမဲ့နှင့် သိန်မဲ့ သေးမွားသော ပုဂ္ဂိုလ်
များမှာကား ဆိုဘွယ်ရာပင်မရှိ။ ။“ဘိဇ္ဇတိ ပူတိ သန္ဓေ
ဟော”။ ။စသော ဒေသနာ တော်နှင့် အညီ ပျက်စီး
ဆုံးပါးခြင်း တည်းဟူသော ဘေးဆိုး ကြီးသို့ ကော်နဝင်
ရောက်ရချေ ဦးမည်။ ။“အလောင်းစည်သူ” မင်းကြီး
သည် အလုံးစုံသော မင်း၏ စည်းစိမ် ရိပ်ငြိမ် ချမ်းသာ
မင်္ဂလာ ကြက်သရေ မျိုး၊ ဆွေ၊ ကျွန်သီး အမှုကြီး၊ အမှု
ငယ်တို့ကို စွန့်ပယ် ရှောင်တိမ်းတော် မူလျက် မသွယ်
သာ မပိုက်သာ ရှင်သေမင်း ရှိရာသို့ လိုက်ပါတော်မူရ
သကဲ့သို့ ငါတို့တရ သည်လည်း ပိုင်ဆိုင် သမျှသော-
ဣဋ္ဌ မင်္ဂလာ ချမ်းသာ ရိပ်ငြိမ် စည်းစိမ် ဥစ္စာ ဂုဏ်ဝါ

ကြက်သရေ အဖွဲ့အရံ တို့ကို စွန့်ပယ်ကြ ကုန်လျက်
ရှင်သေမင်း ထံမှောက်သို့ ကော်ရောက်ရချေဦးမည်။ ။
“အလောင်း စည်သူ” မင်းကြီး ပြုလုပ်တည်ထားတော်မူ
ခဲ့သော- ကောင်းမှု ကုသိုလ်တော် တို့တွင် အချို့မူကား
ယခုအခါတွင် ပျက်စီး ဆုံးပါး ကြလေကုန် သကဲ့သို့ ဘုံ
သုံးဆဲ့ တခုတွင် ကြည့်ရှု၍ မြင်ကောင်းသမျှ သင်္ခါရ
ဝတ္ထု အစုစုတို့သည်ကား ပျက်စီးဆုံးပါးခြင်း သာသျှင်
နောက်ဆုံး ရှိချေကုန်သည် တကား။ ။ဤသို့ ဆင်ခြင်
ပွားများလျက် တရားနှင့် စပ်ယှဉ်သော ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်
ခြင်း- သဟောတ္တပ္ပ၊ ဓမ္မသံဝေဂ ကုသိုလ်ကို ဖြစ်စေပြီး
လျှင် မအိုဒိ၊ မနာဓိ၊ မသေဓိက ပျက်စီးခြင်းတကာတို့၏
ကုန်ဆုံးရာ၊ ချုပ်ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်း
ကောင်းမှု ကုသိုလ် တို့ကို အားထုတ် လုပ်ကိုင်ရာ သ
တည်း။ ။ထိုမှတစ်ပါးလည်း “အလောင်း စည်သူ” မင်း
ကြီး ပြုသမျှသော ကောင်းမှုကုသိုလ် တို့ကို ပြုစင်သော
စိတ်နှလုံးဖြင့် ကောင်းချီးသံ ပြု၍ သာရ- သာရ- ဟူ၍
သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ရွတ်ဆိုခေါ်ငင်ပြီး ကြည်လင်ဝမ်း
မြောက်ကြရာသတည်း။

သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရားဒါယကာ နတ်ရွာတော်
စံခန်း ပြီး၏။

နောက်ထပ်အသစ်ပြင်ဆင်ခန်း။

ဤသို့လျှင် သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ဒါယကာ နတ်ရွာတော် စံခန်းကို ပြဆိုပြီး၍ ယခုအခါ နောက်ထပ်အသစ်ပြင်ဆင်ခန်းကို ဆိုပေအံ့သတည်း။

၁။ မြင်သာ ရွာအုပ်မင်း။

ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အစဉ်ဖြင့် မြန်မာ နိုင်ငံတော်အတွင်း၌ မြန်မာဘုရင် အဆက်ဆက်တို့ စိုးရိမ် အုပ်ချုပ်တော် မူခဲ့ရာ နှစ်ကာလ ရှည်ကြာလတ်သော အခါတွင် မြတ်စွာဘုရား သာသနာ တော်သည် နေဝါ လရောင်ကဲ့သို့ တပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်ပဆဲ အချိန်၌ သုနာပရန္တ၊ တမ္ပဒိပ- အစရှိသော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တို့ကို အစိုးရတော် မူသော ဣတွင်း၊ ငွေတွင်း အစရှိသော အဝိညာဏက ရတနာ ဆဒ္ဒန်ဆင်ဖြူ- အစရှိသော သဝိညာဏက ရတနာ တို့၏ အရှင်ဖြစ်တော် မူသော ဗာဟုဗလ၊ ဘောဂဗလ၊ အမတ္တဗလ၊ အဘိဇ္ဈဗလ၊ ပညာဗလ၊-ဟူသော အားငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သိုက်၊ တိတ်၊ နိမိတ် ဗျာဒိတ်ညီစွာ မဟာအမရပူရ- မြို့တည် နန်းတည် ဗဒုံမင်းဘုရားကြီး ဘုရားသည် သာသနာတော်သက္ကရာဇ် နှစ်ထောင်၊ သုံးရာ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးချ(၂၃၂၅)ချဂေါဇာ သက္ကရာဇ် တထောင်၊ တရာ၊ လေးဆဲ့ သုံးချ(၁၁၄၃)ချ တပျို့တွဲ လပြည့်ကျော် တဆဲ့ လေးရက် (လကွယ်နေ့) တနင်္လာနေ့တွင် မြတ်သော မင်းဧကရာဇ်

အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၍ သာသနာတော် သက္ကရာဇ် နှစ်ထောင်၊ သုံးရာ၊ ခြောက်ဆဲ့ သုံးဆ (၂၃၆၃)ခု ဂေါဇာ သက္ကရာဇ် တထောင်၊ တရာ၊ ရှစ်ဆဲ့၊ တခု (၁၁၈၁)ခု နယုန် လဆန်း တဆဲ့ သုံးရက်နေ့- တိုင်အောင် ရတ နာပူရ- အင်းဝမြို့တွင် နန်းစံ တနှစ်နှင့် လေးလ အမရ ပူရ ရှေ့နန်းတော်ဝယ် သုံးဆဲ့၊ ခြောက်နှစ် နှစ်စုပေါင်း “သုံးဆဲ့၊ ရှစ်နှစ်” တို့ပတ်လုံး ကိုယ်တော်၏ စီးပွား၊ သာ သနာတော်၏စီးပွား၊ အမျိုးလေးပါးတို့၏ စီးပွားကို ဆောင် တော်မူလျက် စိုးစံတော် မူလေသည်။

မှတ်ချက်။

ဤ မင်းတရားကြီးကို “ဘိုးတော် မင်းတရား” ဟူ၍၎င်း၊ ဗဒုံမြို့ကို မင်းသားဖြစ်စဉ် စားရသော ကြောင့် “ဗဒုံမင်းတရား” ဟူ၍၎င်း ရေးမှတ်ခေါ် ဝေ ကြလေသည်။

ထိုမင်းတရားကြီး ဘုရား၏ မိဖုရား များစွာတို့တွင် “သိရိမဟာ မင်္ဂလာဒေဝီ” ဘွဲ့အမည် ရှိသော တောင် ဆောင်တော် မိဖုရားလည်း အပါ အဝင် ဖြစ်လေသည်။ ထို တောင်ဆောင်တော် မိဖုရား “သိရိမဟာ မင်္ဂလာ ဒေဝီ”တွင် သားတော် တပါး ဘွားမြင်တော်မူရာ ဘိုး တော် မင်းတရားကြီးသည် ထိုသားတော် အရွယ်သို့ ရောက်လျှင် “သိဟာသုရမဟာဓမ္မရာဇာ” ဟူသော အမည် ဖြင့် ပုဂံမြို့ကို မြို့စားပေးတော်မူ၏။ ။ ထို့နောင် ပင်း တလဲမြို့ကိုလည်း မြို့စား ပေးတော်မူပြန်သည်။ ။ ဤသို့

မြင်သာရွာကြီး စည်ကားပုံ အကြောင်း။ ၂၁၁

လျှင် ကုန်းဘောင်နေမျိုး သတိုးဝံသ အာဒိစ္စ နွယ်တွင် ငါးဆင့်မြောက် ဖြစ်တော်မူသော ဗဒုံမင်းတရားကြီးသည် ကိုယ်တော်မြတ်၏ သားတော်ကို ပုဂံမြို့၊ ဟင်းတလဲမြို့တို့ ကို ပေးသနားတော်မူ၍ ချီးမြှောက်တော် မူသည်။

၂။ မြင်သာရွာကြီး စည်ကားပုံ။

ထိုစဉ်အခါ နတ်မင်းလေးပါး သိကြား ဝိသုကံ စီမံ ညီညာ ဖန်ဆင်းလာ သကဲ့သို့ ကျေညာ ထုတ်ချောက် ဇောဝတီ မြစ်တလျှောက်၌ ပေါ်ပေါက် ငြိထွက် ဖြိုင် ဘက်မထင် “မြင်သာ” ဟု ခေါ်ဝေါ် သမုတ်အပ်သော ရွာနိဂုံးကြီး တခုသည် ထင်ရှားစွာ ရှိလေသတည်း။

မှတ်ချက်။

မြင်သာရွာကြီး- ဟူသည်ကား ယခု အခါ ပခုက္ကူမြို့တွင် “မြင်သာရပ်” ဟူ၍ ထင်ရှားသော အရပ်အကွက်ပင် ဖြစ်လေသည်။ ။ ထိုမြင်သာ ရွာ၏ အကြောင်းကား ကျောက်စာတို့၌ ပါရှိ သည်။ ပခုက္ကူ-ဟူသော အမည်ဖြင့် မပါရှိခဲ့၊ ယင်းသို့ မပါရှိ သေသောကြောင့် ထိုစဉ် အခါ တွင် မြင်သာရွာကြီး သည်သာ ကြီးကျယ် စည် ကားသည်။ ပခုက္ကူဟူသော အမည်ဖြင့် ရွာပင် ရှိစေဦး၊ ကြီးကျယ် စည်ကား လှသည် မဟုတ် သေး- ဟူသော အဓိပ္ပါယ်သည် ပြီးစီး လေတော့ သည်။

ထို မြင်သာရှားကြီးကား လူနေအိမ်ခြေ စည်ကားလှ၏။ ရောဝတီမြစ်တလျှောက်၌ ထင်ပေ ၊ ကြော်ကြားသော ဂုဏ်သတင်း ရှိသည့်ပြင် များစွာသော ငွေကြီး၊ ငွေငယ် တို့ဖြင့်လည်း တင့်တယ်လှ ပေ၏။ ကောင်းသော ရေဆိပ်၊ စည်ကားသော ဈေးရုံတို့ဖြင့် ပြုပြင် အပ်သည့် ဖြစ်၍ အထူးထူးသော လူမျိုးအပေါင်းတို့နှင့်လည်း ယော ဖြမ်းလျက်ရှိ၏။ ။ နိဗ္ဗိတိယကုန်သော သူတို့အား လိုရာ ဝတ္ထုကိုလည်း ပြည့်စုံအောင် ပေးနိုင်သော ရွာကြီးဖြစ် လေသည်။ ။ ဤအရာ၌ သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား အ တွင်း၌ရှိသော လေးကျွန်းဆီဝီး ဘုရားကျောက်စာ၊ ရတနာ မဇ္ဇ။ ဘုရားကျောက်စာတို့၌ ရေးသား ပါရှိသော အတိုင်း ဂါထာများကို ထုတ်နှုတ် ရေးသားဦးအံ့။

ရတနာမဇ္ဇ။ ဘုရားကျောက်စာ ဂါထာ။

၁။ တက္ကလပါကဇော ဘူတော၊
 နဒီတလေ အနောပမော။
 ထပေတွာန မဟာပူရံ၊
 မြင်သာတိသမ္ပတော ဝရော။ ။

(မူလ- ကျောက်စာ၌ အနက် သမ္ပန်ခြင်းမပါ။ မပါ သော်လည်း သမ္ပန်၍ ပြဋ္ဌာန်းမည်)။

၁။ တက္ကလ ပါကဇော၊ အမရပူရ အာပြည်မ၌ ထွန်းပ ဘုန်းရှင် ကုန်းဘောင် ငါးဆင့် တန်ခိုးဖွင့် သည် မင်းမင့်လွမ်းမြဲ ဦးညွတ်ရုံသည့် ဗဒုံမင်းတရား

မြင်သာရှာကြီး စည်ကားပုံ အကြောင်း။ ၂၁၃

ထင်ရှားဖြစ်ရာ ထိုအခါ၌ လွန်စွာ ကျော်စောသည် ဖြစ်
၍။ ဘူတော၊ စည်ပင်ခမ်းနား ပြန့်ပွား ကြီးကျယ်သော။
နဒီတလေ၊ ရောဝတီ ဘွဲ့ထူးချီသည့် နဒီမည်တွင် မြစ်ပြင်
တလျှောက်၌။ မဟာပူရံ၊ မြို့ကြီး၊ပြကြီး ပြည်ထောင်ကြီး
အပေါင်းကို။ ထပေတွာန၊ မယူဖယ်ရှား ချင်းချန် ထား၍။
အနောပမော၊ နှိုင်းယှဉ်ဘွယ်ရာ ဥပမာမရှိ လွတ်ကင်းဘိ
သော။ မြင်သာတိသမ္မတော၊ “မြင်သာ”ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်
သမုတ်အပ်သော။ ဝရော၊ မြတ်သည်ထက်မြတ်၊ တောင့်
တအပ်သော။ ။(ရှေ့ဂါထာ၌ ထည့်သွင်း အပ်သော
မဟာဂါမောမှာစပ်)။

၂။ မဟာနာဝါဟိ သဗ္ဗုဇ္ဈော၊
သုတိတ္တာပဏသင်္ခိတော။
နာနာဇန သမာကိဇ္ဈော၊
ဣန္ဒြိတိန္ဒြိတ လာဘာကော။ ။

၂။ မဟာနာဝါဟိ၊ အမြောက်အများ ပြန့်ပွား စည်
ပင်သော ငွေကြီးတို့ဖြင့်။ သဗ္ဗုဇ္ဈော၊ ကမ်းနား မြစ်ချ
ရစ်ပတ်ရုံ၍ လောက်လုံ ပြည့်ဖြိုးပေးသော။ သုတိတ္တာ
ပဏသင်္ခိတော၊ ရေဆိပ် ကမ်းခြေ ကောင်းသော မြေနှင့်
ဖြန့်ဝေခင်းထား ဈေးရုံများတို့ဖြင့် သားနားပြုပြင် စီရင်
ကျင်းပ အပ်သော။ နာနာဇနသမာကိဇ္ဈော၊ အထူးထူး
သောလူ ရောင်းဝယ်သူတို့နှင့် ပြောထူခြံဖွမ်း ယော
ပြွမ်းယှက်တင်၍ နေသော။ ဣန္ဒြိတိန္ဒြိတ လာဘာကော၊
လိုရာ၊လိုရာ တောင့်တပါသည့် ဥစ္စာ များမြောက် ရာ

၂၁၄ သိဟိုဠ်ရှင် သရိုင်းကျမ်း။

အထောင်ကို ရအောင် ပြုလုပ်တတ်သော။ မဟာဂါမော။
ရေဆိပ် ဈေးရုံ လူဗိုလ်ပုံတို့ ခိုယုံ နေဖို့ ရွာကြီး တခု
သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိခဲ့ပေ သတည်း။

ထို မြင်သာ ရွာကြီး၌ မြင်သာရွာစား သို့မဟုတ်-
မြင်သာ ရွာအုပ်ဟု ခေါ်သော ရွာသူကြီး မင်းကြီး တ
ယောက် ရှိလေသည်။ ။ထို မြင်သာ ရွာအုပ်ကြီးကား
ကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့၌ မမေ့ မလျော့သော သဘောရှိ၍
ဆည်းပူးတတ်၏။ ရတနာသုံးပါး တို့၌လည်း အထူးသဖြင့်
ကြည်ညိုသော သဒ္ဓါတရား ရှိလေ၏။ သား၊ မြေး၊ မြစ်-
အစရှိသော အခြံအရံလည်း များပြားလေ၏။ နူးညံ့ ပြော
ပျောင်း ကောင်းမွန်သော စိတ်သဘောရှိရကား များစွာ
သော လူအပေါင်းတို့လည်း ချစ်မြတ်နိုး အပ်သတည်း။ ။
ရေးသား ဘော်ပြခဲ့ပြီးသော ပုဂံမြို့စား၊ ပင်းတလဲမြို့စား၊
မင်းသားကြီး “သိဟာသူရမဟာဓမ္မရာဇာ” ၏ ကျွန်တော်
ရင်းလည်းဖြစ်၏။ ။မင်းသားကြီး “သိဟာသူရ မဟာဓမ္မ
ရာဇာ” သည် မြင်သာ ရွာအုပ်မင်းကို ချစ်ကြည်လေးမြတ်
တော် မူသောကြောင့် မိမိ၏ ပုဂံမြို့နယ် အဝင်-မြင်သာ
ရွာ၌ သူကောင်း ပြုငှားတော်မူသတည်း။ ။ထို့ကြောင့်
မြင်သာ ရွာအုပ်ကြီးကား မင်းကျွမ်းဝင်သောသူ ဖြစ်လေ၏။
မင်းဝင် စိုးထွက် ထက်မြက် ဂုဏ်ဝါ အာဏာ အရှိန်-
ရှိသောသူလည်း ဖြစ်လေသည်။ ။မြင်သာရွာမှ ထွက်
သောအခွန်အတုတ်တို့ကို သုံးစွဲစားသောက်ပြီးလျှင် ရတနာ
သုံးပါးနှင့် စပ်၍ တတ်စွမ်း သမျှ လှူဒါန်း စွန့်ကြဲလေ့ ရှိ
သတည်း။ ။အလေ့အကျင့်လည်း ပြုစင်သဖြင့် လူရှင်

အရံရုပ်ပွားနှစ်ဆူထုလုပ်ကိုးကွယ်ခြင်းအကြောင်း။ ၂၁၅

ရဟန်းတို့ ချီးမွမ်းအပ်သော သူပေတည်း။ ထိုစဉ်အခါက မြင်သာ ရှာအုပ်မင်း- ဟူသော ဂုဏ်သတင်းကား ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ ပြန့်နှံ့လွှမ်းခြုံ၍ အပုံကြီး- ကြီးမားခဲ့လေသတည်း။

၃။ လက်ဝဲလက်ယာ အရံ ရုပ်ပွားနှစ်ဆူတို့ကို ထုလုပ် ကိုးကွယ်ခြင်း။

ဤသို့လျှင် ခြောက် ပါးသော နာယက ဂုဏ် တို့နှင့် လောက်လုံသော ပင်းတလဲ မြို့စား မင်းသား မိဖုရား တို့၏ အစီးအပွားကို ဆောင်တတ်သော မြင်သာ ရှာအုပ် ကြီးသည် မြင်သာရှာ အနီး အလောင်းစည်သူ မင်းကြီး တည်ထားတော် မူခဲ့သော “သိဟိုဠ်ရှင်” မြတ်စွာဘုရား ၌ ချိုတဲ့ပျက်စီးသော အရာတို့ကို မြင်ရသဖြင့်....နွေလ အခါ ရေကိုရှာဖွေသော သူသည် ဖေးမြကြည်လင် ရေစင် ထွက်ရာ မင်္ဂလာ ရေကန်ကို မြင်ရသော် ရှင်ပျဝမ်းသာ ဘိသက္ခံသို့ ....ဤချိုတဲ့သော အရာကား ငါ့အားကောင်း မှုကိုရှာဖွေစဉ် နတ်များ မြင်စေသကဲ့သို့ ပြုပြင်ရန် ထင် ထာရကုန်သည်....ဟု အောက်မေ့ ပြီးသော် “သိဟိုဠ်ရှင်” မြတ်စွာဘုရား၌ ချိုတဲ့ပျက်စီးသမျှ တို့ကို အလုံးစုံပြုပြင် လေသတည်း။

ပြု ပြင် ပုံ ကား။ ။ဂေါဇာ သက္ကရာဇ် တထောင်၊ တရာ၊ ခုနစ်ဆဲ့၊ ရှစ်ခု (၁၁၇၀)ခုနှစ် ဝါဆို လဆန်း ဆယ့်ရက် (၁၀)ရက် နေ့၌ အံတုံ၊ တင်လဲ ထုံး၊ သဲ၊ ဆီ

မုန်ညှင်းဆန်၊ ကျွဲကော်ဘုံဖြင့် ကောင်းမွန်စွာ နယ်အပ်
 သော အင်္ဂတေဘုံကို သီဟိုဠ်ရှင် မုဋ္ဌော စေတီတော်၌
 မွမ်းမံ သုတ်သိမ်းရ သဘာည်း။ ။ပြီးလျှင် ထီးဆင့်
 ၁၂ ဘုံ ထုဝိကာသံချိန်- ၄၁၅- ၇၅။ သံတိုင်အချိန်- ၁၂။
 ကြေး စလောင်း အချိန်- ၃၆၅- ၆၀။ ဆည်းလည်း ညောင်
 ရွက်ကျီ ခြေ အချိန်- ၁၀၅။ ကြေးနီ၊ ကြေးဝါပြား နန်းကြိုး
 အချိန်- ၆၄။ အရပ် ရပ် ကြေး သံချိန်ပေါင်း- ၁၀၁၅-
 ၆၆။ ။ဤသို့သော ထီးတော်ကို ဣဆိုင်း(၁၀၀) ဆိုင်း
 မျက်ဝါး ဆိုင်းကြီး ၎င်း (၆၂) ပြားတို့ဖြင့် မွမ်းမံချယ်
 လယ်ရသေသည်။ ။ဤသို့ ချယ်လယ် ဆင်ယင်ပြီးလျှင်
 သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ထီးတော် ပျက်စီးသည်ကို
 ယန္တရားစက် ဆင်၍ ထီးတင် လှူဒါန်းလေသတည်း။

ထီးတော် တင်ပြီးလျှင် မိုးမြိုင်မြိုင် ရွာသွန်းလေ၏။
 အရပ် ရှစ်မျက်နှာမှ မိုးတိမ်တိုက် တက်ပြီးလျှင် တပြိုင်
 နက်ရွာသွန်းရာ သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ယင်ပြင်တော်
 မှာ ဒူး၊ ပုဆစ်မျှ ရေ တင်သော ဟူ၏။ သက်ကြီးသူအိုတို့
 ပင် ကြော်ဘူးဟု ဆိုလေသည်။ ။ထိုနောင် သီဟိုဠ်ရှင်
 မြတ်စွာ ဘုရား စေတီ တော်ကို သစ်စေး အနိတုံဖြင့်
 လိမ်းကျံပြီးမှ ယခင် ဂေါဇာသက္ကရာဇ် (၁၁၀၅) ခုနှစ်
 သီတင်းကျွတ် လဆန်း ၂ ရက်နေ့မှ စ၍ စေတီတော်
 လုံးပတ်ပြည့် ၎င်းထည့်ချထား လှူဒါန်းပြန်လေသည်။ ။
 ဣဆိုင်း ရေကား တသောင့်၊ တရာ၊ ခုနစ်ဆဲ့၊ ခုနစ်
 ဆိုင်း (၁၁၇၇)ဆိုင်းတည်း။ ။ထိုနောင် မဟာရုံတံတိုင်း

အရံရုပ်ပွားနှစ်ဆူထုလုပ်ကိုးကွယ်ခြင်းအကြောင်း။ ၂၁၇

ကိုလည်း ပျက်စီးသမျှ အသစ်ပြင်၍ အကုန်အစင် ကာရံ သည်။ ။စေတီတော်ဝင်း အတွင်း၌လည်း အုတ်တမံ တလင်းခင်းပြီးလျှင် အင်္ဂါတေ သရူတ် တို့ဖြင့် ကောင်း စွာဖွပ်မံထားသည်။ စေတီတော် ပတ်ဝန်းကျင်၌ ကျောက် ဖျာ များကို စီခင်းသည်။ ။ဘမ်းခွန်တိုင် ရှည်များနှင့် ကျောက်ထီးပေါင်း များစွာ တို့ကိုလည်း သိဟဗ္ဗ သာမိ မည်တော် မူသော “သီဟိုဠ်ရှင်” မြတ်စွာ ဘုရားအား လှူဒါန်းတော်မူသည်။

မူလ- သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရား ရုပ်တု တော်နှင့် အလားတူသော မတ်ရပ် ရုပ်တုတော် နှစ်ဆူ ကိုလည်း ထုလုပ်ကိုးကွယ် ပြီးလျှင် သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရားနှင့် အတူ လက်ဝဲတော် တပါး လက်ျာတော်မှာ တပါး ထား ပြီးလျှင် လိုဏ်ဂူ သွင်း၍ ပူဇော် လေသည်။ ။ဗောဓိ ညောင်ပင် ရှေ့ပလ္လင်၌ ချစ်ရှင် ဘုရား လေးပါး သစ္စာ သိသော အခါတွင် တင်ပျဉ်ဖွဲ့ခွေ နေတော် မူဟန် ရုပ် သဏ္ဍာန်ကိုလည်း ရုပ်တုတော် တဆူ ထုလုပ် ကိုးကွယ် တော်မူသည်။ ။မြင်သာ ရွာအုင်ကြီး ထုလုပ်ကိုးကွယ် သော မတ်ရပ်တော်ပုံ- ရုပ်တုတော် နှစ်ဆူကား ယခု မူးမြင်ရသော ရုပ်တုတော်သုံးဆူတွင် လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ထားလျက် ဉာဏ်တော် ကြီးမားသော ဘုရားရုပ်တု နှစ်ဆူပင် ဖြစ်လေသည်။ ။ဤ အရာတွင် သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ယင်ပြင်တော်တွင် ရှိသော- လေးကျွန်း ဆီမီးဘုရား ကျောက်စာ ဂါထာကို ထုတ်နှုတ်ရေးသား ပေးဦးအံ့။

လေးကျွန်း ဆီမီးဘုရား ကျောက်စာ ဂါထာ။

၁။ ဝိဝဠ ကာမာန ပုဇာ ဝိသေသံ၊

ကရံ နုရူပံ ဇိနဓာတု ကြိယံ။

နရာနရာနံ မနဝဗုကာရံ၊

စိရဋ္ဌိတတ္ထံ ဝရသောဏ္ဏ လေပံ။ ။

ဥပေန္တ ဝဇိရာဂါထာ။

မှာထားချက်။

(မူလ ကျောက်စာ၌ အနက်မပါ သော်လည်း အနက်သမ္ပန်၍ ပြဋ္ဌိးအံ့)။ ။ဝိဝဠ ကာမာန- ၌ ဆန်းကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ် ကျေသည်။ ပုဇာ ဝိသေ သံ-၌ ဆန်းကြောင့် ဋီ- ကို ဥ- ရသေ ပြု။ ။ ဇိနဓာတု-၌ ဆန်းကြောင့် နိဂ္ဂဟိတ်ကျေသည်။ ။ ဤကား မှာထားချက်တည်း။

“အနက်ကား”။ ။ဝိဝဠ ကာမာနံ၊ ဝဋ် သုံးပါးမှ ကင်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရည်သန်တောင့်တ အလို ရှိကြကုန်သော သူတော်ကောင်း တို့၏။ ဝါ၊ သူတော် ကောင်း တို့အား။ ပုဇာဝိသေသံ၊ ပူဇော်ဘွယ် အထူးကို။ ဝါ၊ အထူးသဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရံ- ကရောန္တံ၊ ပြု တော်မူနိုင် ပေသော။ နရာနရာနံ၊ လူနတ် အပေါင်း တို့၏။ မနဝဗုကာရံ၊ စိတ်နှုတ်၏ တိုးပွားခြင်းကို ပြုလုပ်တော်မူ နိုင်ပေသော။ ဇိနဓာတု၊ မြတ်စွာ ဘုရား၏ ရုပ်ပွားရှင် မြတ် မွေတော်ဓာတ် နှစ်ဆူကို။ အနုရူပံ၊ မူလရုပ်ဓာတ်

အရံရုပ်ပွားနှစ်ဆူထုလုပ်ကိုးကွယ်ခြင်းအကြောင်း။ ၂၁၆

အရှင် မြတ်နှင့် လျောက်ပတ် ညီညွတ်အောင်။ ကြံ့ဖွံ့-
ကြံ့ဖွံ့နွေ့၊ တည်ထား ထုလုပ် သွန်းချက် ကိုးကွယ်
လျက်။ စိရဋ္ဌိတတ္ထံ၊ ကြာမြင့်စွာတည် အရှည်ခန့်စေခြင်း
ငှါ။ ဝရသောဏ္ဏ လေပံ၊ မြတ်သောရွာဘို့ဖြင့် လိမ်းကျံ
မွမ်းမံခြင်းကို။ (အကာသိ)၊ ရှိသေစွာ ပြုလုပ်လေပြီ။

ဤဂါထာဖြင့် မြင်သာ ရွာအုပ် မင်းသည် သီဟိုဠ်
ရှင် မြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွား တော်နှင့် အလား တူသော
ရုပ်ပွားတော် နှစ်ဆူ အသစ် တည်ထားတော် မူသော
အနက်ကို ပြဆို လေသည်။ ။ဤသို့လျှင် သီဟိုဠ်ရှင်
မြတ်စွာဘုရား၌ ပြန့်ပွားသောသဒ္ဓါ စေတနာ ထက်သန်
လှသည် ဖြစ်၍ မြင်သာရွာအုပ် မင်းသည် သက္ကရာဇ်
(၁၁၇၈)ခုနှစ် ဝါဆိုလဆန်း ၁၀-ရက် နေ့၌ အင်္ဂါတေ
အသစ်ဖွပ်၍ မွမ်းမံပြီးသော စေတီတော်ဝယ် ထီးတင်
လှူဒါန်းခြင်း၊ ယင်းသက္ကရာဇ်မှာပင် သီတင်းကျွတ်လဆန်း
၂-ရက်နေ့၌ ဘုရားရှင် ရုပ်တုတော် နှစ်ဆူ တည်ထား
ထုလုပ်ခြင်း၊ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်တုတဆူ တည်ထားထုလုပ်
ခြင်း၊ ဘုရားဝင်း အတွင်း ကျောက်ပျာ ခင်းခြင်း၊ အုတ်
တမံတသင်း ခင်းခြင်း၊ မဟာဓရံ ထံတိုင်းကို အသစ်ပြုပြင်
ခြင်း- စသော မြောက်များစွာသော ကောင်းမှု ကုသိုလ်
အပေါင်းကို ပြုသေသတည်း။ ။သည်မှ တပါးသည်း
မြင်သာရွာအုပ် မင်း၏ ကောင်းမှုကုသိုလ် အပေါင်းကို
ကျောက်စာ၌ ဆိုပေးသေး၏။ ရေးသားသော် ရှည်လျား
အံ့ပိုး၍ အထူး မရေးသား တော့ဘဲ လေးကျွန်း ဆီဒီး
ဘုရားကျောက်စာကို ထည့်သွင်းဘော်ပြလိုက်သတည်း။

ကျောက်စာ၌ ပါဠိဂါထာများပါ ပါရှိသော်လည်း ကျယ်ဝန်းနေအံ့စိုး၍ မြန်မာ သက်သက် ရေးသား ထားသမျှကို ဘော်ပြု လိုက်ရသည်။ ။ဤ ကျောက်စာကို ဘတ်ကြားခြင်းဖြင့် မြင်သောရှုအုပ် မင်း၏ ကောင်းမှုကုသိုလ်အပေါင်းကို သိရာသတည်း။

လေးကျွန်း ဆီဒီးဘုရား ကျောက်စာ
ပထမ မျက်နှာ။

ရှေးရှေးသော ဘုရားမြတ်စွာတို့ အထံ၌ ပန်ယူဘူးသော အဓိကာရ- ပုညသမ္ဘာရံ၊ သော အသောင်းတော် ဗြာဟ္မဏမဟာ သာသနာသည်။ ။အပရိမေဓေယျ ဣတော ကပ္ပေ၊ ဗုဒ္ဓေါ သောကေ ဘဝိဿတိ။ ။ဟု- အဓိပတိ မုနိချစ်ရှင် ဒီပင်္ကရာ ဘုရား မြွက်ကြား ခတ်နှိပ် နှုတ်တံဆိပ်ကို ဦးထိပ်အပြင် ပန်ဆင်တော် မူပြီးမှ အသဒိသ, အနောပမ, အသမ, သမ, အပ္ပဋိမ- စင်စစ် ဖြစ်တော်မူကုန်သော နှစ်ကျိပ်သုံးဆူသော ဘုရားသခင် တို့၏ ခြေတော်ရင်းဝယ် ဝပ်စင်း တုပ်ကွ ဂေါတမ ဘုရား ဖြစ်လတ္တံ့ - ဟူသော အောင်ပန်း နိမိတ် ဗျာဒိတ် တော်သံ ခံယူတော် မူသဖြင့် ဆင့်ဆင့် ပွားဘိ သံကိလေသ ဟာနု ဌိတိ မရှိစေရ ဝိသေသဘာဂီ အညီကျင့်ကုန် ပုညဉာဏ သမ္ဘာရ အရသည် တခုသောဘဝဝယ် တူမျှပြိုင်ထပ် ချစေအပ်သတည်းဟု ဘဒ္ဒကာပညာသော ဤကမ္ဘာထက် နုရာပိပတိ မုနိဘုန်းထွတ် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ ကြည့်တတ်စွာဘိ ဝိဝဋ္ဌဋ္ဌာပဏိကာပီ၏ ချောက်ဘို့တဘို့ အထက်

အရံရုပ်ပွားနှစ်ဆူထုလုပ်ကိုးကွယ်ခြင်းအကြောင်း။ ၂၂၁

မဂ် ကူးတို့မှူး သုံးဦးသော ဘုရားတို့၏ နောက်ဆက်
အသက် တရာတန်း လူတို့ နေသော အခါ မဟာဝံသ
သကျ နွယ်စစ် ဖြစ်တော် မူ၍ လေးဆူသစ္စာ နက်နဲစွာ
ကို ဆရာမရှိ ကိုယ်တိုင်သိ၍ အသဒိသ တုမျှပြိုင်ကင်း
မင်းဆုံး ဖြစ်တော်မူသော ဂေါတမ မည်သား မြတ်စွာ
ဘုရား သာသနာတော်သည် နေခြည် လ- လျှံ နှိုင်းစံ
မမျှ တောက်ပ ထွန်းဝင်း ပွင့်လင်းသော အခါ မဟာ
နဂရ အမရပူရ မြို့တည် လက်နက်စကြာ သခင် ဆင်ဖြူ
ရတနာ စသော အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည် ထီးဆောင်း
မင်းတို့သည် ဆက်သ အင်သော ပဏ္ဍာကာရ တို့ကို
သိမ်းယူ ဆက်ခံ စိုးစံတော် မူသော မင်းတရား ကြီး၏
သားတော်ရင်းစစ် ဖြစ်တော် မူသော မင်းသားတို့ သံမြင်
လိမ္မာအင်သော ဆင်, မြင်း, လေး, လှံ- စသော အတတ်
တဆွဲ ရှစ်ရပ်သော သိပ္ပပညာ သံသရာဇေး မြော်ထွေး
ထောက်ရှု အနု, အရင့် နှိုင်းချင်း ပိုင်းခြား သူတပါးမှ
ထူးခြား လွန်ကဲ မြဲမြံစေ့စပ် ချိုးမွမ်း အင်သော ဉာဏ
သမ္ဘာရ ရှိတော်မူသော ပင်းတလဲ ပေါက္ကံ နိုင်ငံနှစ်ရပ်
နှိုက်ကွပ်စိုးယူ ဇမ္ဗူသောင်းလုံး သိမ်းကျူးနှိုက်နင်း မင်းစီး
တဆူ ထီးဖြူဆောင်း ထိုက်သော အကြောင်းရင်းသက
ဝိသေသ ရှိတော်မူသော ပေါက္ကံမြို့စား သခင်- အရှင်
မောင်နှံ နှစ်ပါး၏ ထူးခြားသော ကုသိုလ်တော် မြတ်
ကြောင့် နတ်ဝိသုကံ စိမံဘိ သက္ကသို့ ချိုတဲ့မရှိ ဝိတိပြန့်
ပွားရာ မြင်သာဟု သမုတ်အင်သော မဟာဂါမဉ္ဇ ဂုဏ
ခြောက်အင် ပြည့်စုံလင်လျက် အရှင် နှစ်ပါး၏- စီးပွား

ဘော်ပြု အမှုတော်သမ်း ခွဲခြမ်းလိမ္မာ ရွာအုပ် မင်းသွီး
 မောင်နှံ တို့သည် ကမ္မဗလ တိသဒ္ဓါ ဂမန အစလေ
 ယျ သဒ္ဓါ၌ အမြဲ တည်လျက် သုံးမည်သောဝင့် ကင်း
 လွတ်လွယ်သည် ဖြစ်စေ- ကေဒါနိယ စသောမ.....
 .....(ဤ နေရာ၌ စာနှစ်ကြောင်းခန့်
 ပျက်နေ၍ မသိသာပြီ)။

ဒုတိယ မျက်နှာ။

ထိုနောက် အံတံ,တင်လဲ ထုံး,သဲ,သီမွန် မုန်ညှင်းဆန်,
 လဲဝါ ကျွဲကော်ပါသျက် သုံးခါသုံးထပ် နူးနပ်ကောင်းမွန်
 စွာ ထောင်းထုအပ်သော အင်္ဂါတေဖြင့် သေချာ စေ့စပ်
 ဖွပ်မံပြီးမှ ထီး ၁၂ ဘုံ ထုပိကာ သံချိန် ၄၁၁-၇၅။
 သံဘိုင်အချိန်- ၁၂၂။ ကြေးစလောင်းအချိန်- ၁၆၁- ၆၀။
 ဆည်းလည်းညောင်ရွက် ကျီးခြေ အချိန်- ၁၀၁။ ကြေးနီ,
 ကြေးဝါပြား နန်းကြိုး အချိန်- ၆၄။ အရပ်ရပ် ကြေးသံ
 ချိန်ပေါင်း ၁၀၁- ၆၆။ အရပ်ရပ်တို့ကို ၁၀၁- ဆိုင်း
 နှင့် ၆၂ ပြားသော မျက်ဝါးဆိုင်းကြီး ရှာနီတို့ဖြင့် တင့်
 တယ်စွာ တန်ဆာ ဆင်ပြီးမှ^၁ အဋ္ဌမုနိနာဘိ စန္ဒ သက္က

---

^၁။ ။ အဋ္ဌ, မုနိ, နာဘိ, စန္ဒ။ ။ ဟူသောစကား၌။ ။
 လောက သညာ သင်္ချာ အားဖြင့်။ ။ အဋ္ဌကား “ရှစ်
 ဂဏန်း”။ မုနိကား “ဟရိဝံသ” မည်သော သက္ကဋအံ
 ဘိဇာန်၌ ဗြဟ္မာ မင်းတို့၏ သား ဖြစ်သော ရသေ့တို့
 သည်။ ။ မရိပိ, အက္ခိ, ပုလဟ, ပုသစ္စ, ကတ အင်္ဂါ

အရံရုပ်ပွားနှစ်ဆူထုလုပ်ကိုးကွယ်ခြင်းအကြောင်း။ ၂၂၃

ရောက်ခါ ဝါဆိုလဆန်း ၁၀-ရက်နေ့ ခြောက်ကျိပ်သော သံဃာတော်တို့အား ဆွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ လှူဒါန်း၍ ဆန်းကြယ်စွာ လုပ်ဆောင် အပ်သော သိကြား၊ မာတလိ-စသော နတ်ယန္တရားစက် ဆင်၍ တင်လှူပြီးခါ သမ္ဗုဒ္ဓဝနတ်တို့ ပုဗ္ဗနိမိတ် ဖြစ်စေလို၍ လှူအို၊ လှူငြီးတို့ မကြုံမကြားစဘူး အထူးသီးခြား ကွဲ၊ နွား၊ မြောမျှ သိဃိလ သာမိ စေတီတော် ဇနီဝယ် ပုဆစ်ဒူး နှစ်အောင် ရေပြေးလျက် ဇေးမြေ ရှင်လန်း ခိုဃားပန်းခြံမဲ့မျှ 'သွန်းသတည်း။ ။' ထိုနောက် စေတီ လုံးကျွတ် သဗ္ဗေ အနိ တို့ဖြင့် အသပ်များစွာ သုတ်လိမ်း ပြီးလျှင် ၎င်းသဏ္ဍရာ၏ သီတင်းကျွတ် လဆန်း ၂ ရက်နေ့ စ၍ လုံးတော်ပြည့်ထည့်ချ အပ်သော ရွှေကား ဆိုင်းရေ- ၁၁၇၇။ အသစ်ထပ်ကာ မဟာတံတိုင်းမုခ် အုတ်ရိုးအင်္ဂါတေ မြေပြည့်တလင်း စီခင်းကျောက်ပျာ မြင့်ရှည်စွာ တမ်းခွန်တိုင်ကြီး ကျောက်ထီး များစွာ သိဃိလ သာမိ ဘုရား သခင်၏ လကျှာ လက်စဲ နှစ်တော်- ရွှေရုပ်တော် ဘုရား နှစ်ဆူ

ဝသိဋ္ဌ-ဟု ခုနစ်သောက် ရှိသည်ကို စွဲ၍ သတ္တ သင်္ချာ ကောက်ရမည် ဆိုသောကြောင့် "ခုနစ် ဝဏန်း"။ ။ မဂဓဆန်း ငိုကာ တို့ဋ္ဌိကား တမျိုး ဆိုသည်။ ။ နာဘိကား ချက်-ဟူသော အနက်ဟောဖြစ်၍ "တစ်ဝဏန်း"။ ။ စန္ဒကား လမင်း ဟူသော အနက်ဟော ဖြစ်၍ "တစ်ဝဏန်း"။ ။ ပြောင်းပြန်လှန်ကောက်လျှင်။ ။ (၁၁၇၈)ခု သဏ္ဍရာ၏ကို ဆိုလိုသည်။

ပွင့်တော် မူသော ဗောဓိ၌ ထက်ဝယ် ပညွှင်ဖြင့် တင်
 ပျဉ်ဖွဲခွေ နေတော် မူဟန် ရုပ်တုတော် ကြီးနှင့် တကွ
 ဓမ္မစေတီများစွာ ဆန်းကြယ်စွာ လုပ်ဆောင် အပ်သော
 စာဘိုက် သိတိဋ္ဌိရှင် ဘုရား၊ ဆုတောင်းပြည့် ဘုရား၊
 ပေါင်လောင်းရှင် ဘုရား၊ လယ်ရာအူတောင်ဦး ဘုရားတို့
 ၌ ခြူးဘန်း ခြူးနွယ် ချယ်လယ် စီရင် တုရင် မှန်ကင်း
 စိုက်ထူ အပ်သော မုခ်ဦးစရပ်။ သင်္ဃာတော် မြတ်တို့
 သီတင်းသုံးနေရန် အတည် တည်သောကျောင်း။ ကြေး
 စင်အသပြာ- ၅၀၀- ရှိသော ခေါင်းလောင်း တထပ်။
 ရေတွင်း၊ စရပ်၊ ဆီမီး၊ ပန်းစေတီ၊ ပန်းမွေ့ရာ ရှည်စွာ
 တံတား ကုက္ကား၊ တမ်းခွန်လေးတန် ပစ္စယ သီလဘာဝ
 နာ အာဓိသမ္ပ ခါနု ကောင်းမှု အစုစု များစွာ အခါ
 မမေ့ တိုး၍ တိုး၍ နေ့ညဉ့် မချာ သမ္မာ ဆန္ဒ ပြဋ္ဌာန်း
 လျက် ကြိုးပမ်းအားထုတ် ပါသည်။ ။ဤသို့မယုတ် အား
 ထုတ်အင်သော ကုသိုလ်စေတနာသည် ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌
 သစ္စာသေးဆင့် ပွင့်တော် မူလတ္တံ့သော အရိမေတ္တေယျ
 ဘုရားအထံတော်ဝယ် လေးသွယ် ပဋိသန္နိဒါ ရှစ်ဖြာ
 မိမောက္ခ လွယ်ကာရလျက် သုခ ပဋိပဒါ ခိပ္ပါဘိည
 ဌာနန္တရ ဝိသေ သဖြင့် ထေရ- ဆေရီ အညီ မှန်စွာ
 ရဟန္တာစင်စစ် ကေနိဖြစ်၍ ဆုတ်နစ်မပြန် ပြည်နိဗ္ဗာန်
 ကို အနှံ့ ယူဖွမ်း ရလိုသောဝင်။ ။ယခုဘာဝ ပစ္စက္ခ
 လည်း ဝေရဘာယ ဒဏ္ဍ- ဥပဒ္ဒဝ ဆနုဂုတိ မရှိချမ်းငြိမ်
 စည်းစိမ်အသက် တိုးတက်ဌာန ယသ- ကိတ္တိ သိရိ-
 တေဇ သုခ ထွေထွေ တက်သစ် နေသို့ ပွားလေသဖြင့်

အရံရုပ်ပွားနှစ်ဆူထုလုပ်ကိုးကွယ်ခြင်းအကြောင်း။ ၂၂၅

ဝဋ်သုံးဆင့်ကို အသင့်ဖြည့်သုံး သူတော်ထုံးကို နှလုံး
 စွဲယူနိုင်စေသော်။ ။အနန္တရ နောက်ကာလလည်း
 လေးဝအပါယ် လေးသွယ်သောကပ် ရှစ်ရပ်ပြစ်များ
 လေးပါးပိပတ် ကင်းလွတ်ဝေးစွာ မဟာကုလ သေဋ္ဌ
 သန္ဓေ စွဲနေကုန်လုံ ဆယ်ရှစ်စုံနှင့် သုံးပုံပိဋကတ် တတ်
 မြောက်လွန်စွာ သိဘိုင်းသာလျှင် စာမရီထုံး ကျင့်သုံး
 မချော် သူတော်ဥစ္စာ ကိုယ်မကွာလျှင် အဏ္ဏာသယ
 ဓမ္မမြောက်မည် မြဲဆောက်တည်၍၊ အာပြည်၊ ဝံမြန်း
 ရလိုသော်။ ။ဝိဝဋ္ဌမျိုး ဆင့်ဆင့်ပျိုးသား ကောင်းကျိုး
 ကုသိုလ် အတို့ ကိုလည်း အဟိုလွန်လစ် သက္ကရာဇ်၌
 ရဇ္ဇစည်းစိမ် ငြိမ်စေခဲ့ပြီး နတ်ပြည်မှီး၍ ဘုံထီးစံ ရှင်
 တို့အရှင်အား ဦးတင်ညွတ်ခ ပေးဝေဌ၏။ နရာပိပတ်
 သိရိညာနေ ဆွေတော် မျိုးပေါင်း မှူးကောင်း မတ်ရာ
 မာတာပိတ အာစေရနှင့် သောက သုံးပုံ ဝဋ်သုံးစုံ၌
 ဥသျှံများစွာ သက္ကဝါအား ဝေမာဏိက နိရယပိုင်နင်း
 ယမမင်းကဲ့ သိသျှင်းစေမှု သက်သေပြု၍ ယခု ဝေညွန်း
 ရေစက် သွန်းသည် သုံးခန်း ဘုံနေ သဗ္ဗေ သက္ကာ
 သက္ကဝါတို့ ဝမ်းသာစုံမက် နှစ်သက်မြော်ရှု ဤကောင်း
 မှုကို သာရ-သာရ ဇေယျတုဟု အောင်ဆု သံပြိုင်
 ချီစေသော်....။

ဓမ္မထေးချက်။

မြင်သာ ရှုအောင် မင်းကြီး ကောင်းမှုတော်
 ရုပ်ပွားဆင်းတု နှစ်ဆူကိုလည်း သိဟိုဠ်ရှင် မြာ

စွာ ဘုရားနှင့် ရုပ်တုပုံ တူညီသော ကြောင့်၎င်း၊
 ထို သီဟိုဠ်မြတ်စွာဘုရားနှင့် အတူဘာကွ တည်
 ထားသော ကြောင့်၎င်း၊ သီဟိုဠ်ရှင်ဟူ၍ပင် မှည့်
 ခေါ်တော် မူအပ်သည်။ ။ မြင်သာ ရွာအုပ်ကြီး
 ကား မည်သည့် ရက်-လမှာ မွေးဘွား၍ မည်
 သည့် ရက်-လမှာ ဆုံးပါးကြောင်းကို စာမတွေ့၍
 မရေးသားရပေ။

ဤသို့လျှင် ယိုယွင်း ဟောင်းနွမ်း၍ ညှို့နွမ်း ပျက်စီး
 နေတော် မူသော သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ဂန္ဓကုဋိ
 တိုက်တော်ကို အသစ်ပြုပြင် စီမံသူဒါန်းခွဲခြင်း၊ ထီးတင်
 ခြင်း၊ တံတိုင်း အရံအတား ပြင်ဆင်ခြင်း- အစရှိသော
 သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရားနှင့် စပ်သမျှ ဟောင်းနွမ်း ယို
 ယွင်းသော အရာတို့ကို ထပ်မံ ပြုပြင်ခြင်း။ ။ ဤသို့
 အသစ်အသစ် အလုံးစုံဖြစ်အောင် ပြင်ဆင် ပြုလုပ်ပေ
 သော မြင်သာ ရွာအုပ်ကြီးမင်းအား နောက်သား နောင်
 လာ များစွာသောသူ ရှင်၊ လူ၊ ရဟန်းဘုံသည် ဝမ်းမြောက်
 ဝမ်းသာ ကျေးဇူး တင်ပေ ရာ၏။ ။ အကယ် ၍ သာ
 ပျက်စီး ယိုယွင်းလျက် ဆက်သက် ပြင်ဆင်သူ မရှိခဲ့ပါ
 မှ၊ ယခု အချိန် အခါတွင် ထိုစဉ် အခါက သီဟိုဠ်ရှင်
 မြတ်စွာဘုရားကို နောက်သား လူသူတို့ ဖူးမြော်ရာတွင်
 မရှိတော့ သောကြောင့် ရွာအုပ်မင်းကြီး၏ ကောင်းမှုကို
 လည်း သာရ- ခေါ်ရာသာသည်။ ။ အလောင်း စည်သူ
 မင်းကြီး တည်ထားတော် မူ၍ အတိုင်း ပြင်ဆင် စီမံ

ဘုရားအမ ဒေါ်လေးကြီး အကြောင်း။

သဖြင့်လည်း အလွန်ရှေးကျ၍ ရောမ ဘုန်းဘော်ရှင် ဖြစ်
တော် မူသော အလောင်း စည်သူ မင်းကြီး၏ ခြေရာ၊
လက်ရာတို့ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။ ။ ထို့ကြောင့် မြင်
သာ ရွာအုပ်မင်းကြီးအား ကျေးဇူးကြီးစွာ တင်ထိုက်ပေ
သတည်း။

၄။ ဒုတိယအကြိမ် အသစ်ပြန်ဆန်ခြင်း။

ဟောင်းနွမ်း အိုမင်းခြင်း သဘောရှိသော ဝတ္ထုတို့
သည် ဟောင်းနွမ်း အိုမင်းချိန်ကျလျှင် မဟောင်းနွမ်းဘဲ
မနေရ၊ ဝေကန် အမှန်ထိုသွင်း၍ အိုမင်း ဟောင်းနွမ်း
ရမြဲဖြစ်ရာ၊ သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရားနှင့် ဝန္တဘုရားတို့က
တော်တို့မှာ မြင်သာရွာအုပ်ကြီး ပြင်ဆင် ပြီးသည့်နောင်
များမြှောင်ရှည်စွာ နှစ်- လ- ရက် ကြာသောအခါ ဇရာ
သဘောဖြင့် ဟောင်းနွမ်း ပျက်စီးရပြန်သေသတည်း။ ။
ယင်းသို့ အိုမင်း၍ ယိုယွင်း ဟောင်းနွမ်းပြန်သော် မြတ်
စွာဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် အသစ် ပြုပြင်လို
သော ဒါသကာများလည်း အဆင်သင့်ပင် ရှိကြ လေ
ကုန်၏။ ။ ပခုက္ကူမြို့ နယ်ပယ်နှင့်တကွ မြန်မာနိုင်ငံ အ
လုံးတွင် ထင်ရှား ပေါ်လွင်သော မြတ်စွာဘုရားဖြစ်၍
လည်း ပျက်စီး ဟောင်းနွမ်းခြင်းကို လျစ်လျူရှု၍ အမှုမဲ့
အမှတ်မဲ့ မနေလိုကြကုန်။

ဘုရားအမကြီး-ဒေါ်လေးကြီး။

ရေးသား ပြဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း သီဟိုဠ်ရှင် မုဒဋ္ဌာ
စေတီတော်သာ ယိယောင်း ကောင်းနင်းခဲက စေတီတော်

လုံးပတ်တွင် အင်္ဂါတေးများ အက်ကွဲခြင်း၊ အလိပ်အလိပ်
 ကွာကျခြင်း၊ ဂန္ဓကုဋိ တိုက်တော်မှာ ရှုမြင် မလျော်
 အောင် အုတ်နံရံ အက်ကွဲလာခြင်း၊ မြက်သစ်ပင် စသည်
 တို့လည်း အုတ်ကြားမှ သုတ်သင် မနိုင် ဖြိုင်လောက်
 အောင် ပေါက်ရောက်ခြင်း၊ မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်း
 လျှင် အတွင်း ဂူလိုဏ်ထဲသို့ ရောက်အောင် ကွဲပေါက်
 ပျက်စီး နေသော အရပ်တို့မှ မိုးရေဖြိုင်ဖြိုင် ကျခြင်း။ ။
 ဤသို့ အစရှိသော အားဖြင့် ယိုယွင်း ဟောင်းနွမ်းခဲ့ လေ
 သတည်း။

ယင်းသော အခါ မြင်သာ ရွာအုပ်ကြီး နေထိုင်ရာ
 မြင်သာ ရွာမှာပင်။ ။(ယခုအခါ ပခုက္ကူမြို့ စည်ကား
 သဖြင့် မြင်သာရပ်ဟု ခေါ်တွင်သည်)။ ။သိဟိုဠ်ရှင်
 မြတ်စွာဘုရား ဟောင်းနွမ်း ပျက်စီးသည် တို့ကို ပြုပြင်-
 ပြင်ဆင် နိုင်အံ့သော စေတနာ သဒ္ဓါတရား ရှိပေသော
 ဒေါ်လေးကြီး- ဆိုသူ ဥပါသိကမကြီး တဦး ဖြစ်ထွန်း
 လာရ လေသတည်း။ ဒေါ်လေးကြီးကား မြင်သာရပ်မှာ
 ပင် သွားမြင်ခဲ့၍ အရွယ်သို့ရောက်လျှင် မြင်သာရပ်မှာ
 ပင် ခင်ပွန်းလင်နှင့် နေထိုင်ခဲ့လေသည်။ ။ထိုစဉ်အခါ
 မြန်မာ နိုင်ငံတွင် ရောင်းရေး ဝယ်ရေးတို့မှာ အထက်
 နိုင်ငံ၊ အောက်နိုင်ငံ ပြန်လှန်ကူးယှက်လျက်ရှိရာ ဒေါ်လေး
 ကြီးမှာ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရှာဖွေရန် သွေကြီး၊ သမ္ဗန်ကြီး
 တို့ဖြင့် ပခုက္ကူမှ စုန်ဆင်းလျက် မြောင်းမြ၊ ပုသိန်=
 စသော အောက်နိုင်ငံသို့ သွားလာလုပ်ကိုင်ရ လေသည်။

ဘုရားအမ ဒေါ်လေးကြီး အကြောင်း။ ၂၂၆

ရက်ကာလ ကြာလတ်လျှင် အောက်နိုင်ငံ မှာပင်
 စီးပွားရေး ညီညွတ် သဖြင့် ဒေါ်လေးကြီးမှာ ပုသိန်
 ဒီစကြိတ် မိုးပြာ အမည်ရှိသော ရွာ၌ အမြဲ နေထိုင်လေ
 သတည်း။ ။ဒေါ်လေးကြီးကား ရှေးအတိတ်ကံ စီမံ
 ထောက်ပံ့သော အားဖြင့် ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတာနာ ၎င်း
 လိုလေမရှိ ကြွယ်ဝဘိသောဟူ၏။ ။အခါ တပါးတွင်
 ဒေါ်လေးကြီးသည် ပဝတ္တိနေထိုင်ရာ မိုးပြာရွာမှ ဇာတိ
 မွေးဘွားရာ ပခုက္ကူမြို့ မြင်သာရပ်သို့ ပြန်လာ ပြီးလျှင်
 အစဉ်မပြတ် ကိုးကွယ်ခဲ့သော သီဟိုဠ်ရှင်မြတ်စွာဘုရား
 သို့ သွားရောက် မူးမြော်လေသော် ဂန္ဓကုဋီ တိုက်တော်
 နှင့် စေတီဘော်ကြီးမှာ ပျက်စီး ချွတ်ယွင်း နေပုံ တို့ကို
 မြင်လျှင် ၎င်းကို ခင်သောသူသည် ၎င်းကျင်ရာ ၎င်းတိုင်းသို့
 ရောက်သကဲ့သို့ ကုသိုလ်ကို ရှာဖွေပြုစုလိုသော ဒေါ်လေး
 ကြီးကား ပျက်စီး ယိုယွင်းတော် မူသော မုဋ္ဌောလိုဏ်ဂူ
 ကို ...ငါပင် ပြင်ဆင်ပေးအံ့...ဟု ထက်မြက်သော သဒ္ဓါ
 အဟုန်ဖြင့် မသုန်မလည် ဆုံးဖြတ်လေ၏။

ဤသို့ ဆုံးဖြတ် ပြီးလျှင် မိမိ နေထိုင်ရာ ပုသိန်
 ဒီစကြိတ် ကျောင်းကုန်းမြို့ မိုးပြာရွာသို့ ပြန်လည် ခဲ့၍
 သားဖြစ်သူ- ဦးမောင်ဆင် သွီးဖြစ်သူ- မထား တို့အား
 သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား၏ ပျက်စီး ယိုယွင်းပုံ များနှင့်
 တကွ ထပ်မံ ပြုပြင်လိုသောဆန္ဒဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပုံ များကို
 ပြောကြားတိုင်ပင် စိုက်ပြင်ခင်းကျင်းလေသော်- သူတော်
 ကောင်းချည်းသာ ဖြစ်ကုန်သော သား- ဦးမောင်ဆင်
 သွီး-မထားတို့ ကလည်း ဝေးလံ ရပ်ခြား မြို့ဘာပါးမှ

၂၃၀ သီဟိုဠ်ရှင် သဒ္ဓါသင်္ဂဟံ။

အဘိုးများစွာ ထိုက်တန်သော လက်ဆောင် ဥစ္စာနှစ်ကိုး
ရသကဲ့သို့ ရှင်ပျဝမ်းသာ သဒ္ဓါတရား တိုးပွားထက်သန်
ကြကုန်လေသည်။

၅။ လျှပ်ခစ်ခတ်မီးအဖွဲ့ကြီး။

သဒ္ဓါဖြူဖြူ အညွန့် လူကြသဖြင့် ပြည်သူ အားလုံး
ညွတ်ရုံး ဦးခိုက်ရာ ဟောသီဟဋ္ဌသာမိ အမည်တော်
ရှိသော သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရားကို အမြဲမပြတ် ပြုစု
စောင့်ရှောက်လျက် ရှိသော ဘဏ္ဍာတော်ထိန်း လူကြီး၊
လူကောင်း များလည်း ရှိပေသေး၏။ ။ဘဏ္ဍာတော်
ထိန်း လူကြီးများမှ တပါး သဒ္ဓါအင်အား ပစ္စည်း အင်
အား ပေါများ ပြည့်စုံကုန်သော ကုန်သည်၊ သူကြွယ်
လူရွယ်၊ လူလတ်တို့လည်း ရှိပေသေးသည်။ ယင်းသို့ ရှိခဲ့
ရာ မြင်သာ ရပ်ကွက်၌ နေထိုင် ကြသော ဥပါသကာ
ယောကျ်ား၊ မိန်းမတစ်ပါး ခံတောရပ်၌ နေထိုင် ကြသော
ဥပါသကာ ယောကျ်ား၊ မိန်းမတစ်ပါး မြစ်ကိုင်းရပ်၌ နေ
ထိုင် ကြသော ဥပါသကာ ယောကျ်ား၊ မိန်းမ တစ်ပါး
ပရက္ကမ္မိ၌ နေထိုင် ကြသော ဥပါသကာ ယောကျ်ား၊
မိန်းမတစ်ပါး။ ။ဤလေးစုသော သူတော်ကောင်း အပေါင်း
တို့ အကြံအစည် ပြုသည်ကား။ ။သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ
ဘုရားကား အထူးပင် ထင်ရှား ကျော်ဟိုး တန်ခိုးတော်
ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်ချေသည်။ အများ
ပြည်သူတို့ ကြည်ဖြူကော်ရော် ပူဇော် ရှိသော အပ်သော
မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်လည်း မှန်ခဲ့သည်။ ။ထိုသို့

လျှပ်စစ်ဓာတ်မီး အဖွဲ့ကြီးအကြောင်း။

ဖြစ်လျက် ခေတ်ကာလ အလျောက် ပေါ်ပေါက် ဖြစ်
ထွန်းလာသော အင်ဂျင်ဓာတ်မီးကို မညှိထွန်းရ မပူဇော်
ကြပါလျှင် ဘုရားရှင် မှာလည်း မှောင်နှင့် မဲမဲ ရှိရ
တော့မည်။ ဒါယကာများ မှာလည်း သဒ္ဓါတရား ပါးရှား
ရာ ကျချေမည်။ ။လျှပ်စစ်ဓာတ်မီးဖြင့် မီးသီး၊ မီးလုံး၊
မီးပန်းကုံး၊ မီးဆိုင်၊ မီးဖလ်ဘိုင်များကို တပ်ဆင် ပူဇော်
ရပါလျှင် ဘုရားရှင်လည်း ကြည်ညိုဘွယ် ဖြစ်တော့
သည်။ ဒါယကာ အပေါင်းတို့ အားလည်း ကောင်းမှု
ကုသိုလ် တိုးတော့သည်။ လျှပ်စစ် ဓာတ်မီးကို မကြာ
မီပင် ပူဇော်ကြကုန်ဖို့...ဤသို့ အကြံအစည် ပြုကြ
ကုန်သည်။

ယင်းသို့ ကြံစည်ပြီးသော် များစွာသော ဥပါသကာ
တို့ကား သာသနာတော် သုံးပါး ရတနာသုံးပါး တို့၌
ပွားများ ထက်သန်ပြီးသော သဒ္ဓါတရား ရှင်ချည်း ဖြစ်
ကုန်ရကား၊ အများသဘော ကြိုက်ညီသဖြင့် ဂေါဇာ
သက္ကရာဇ် (၁၂၀၁)ခုနှစ် ကဆုန်လဆန်း(၈)ရက် နေ့တွင်
လျှပ်စစ်ဓာတ်မီး အသင်းကြီးတခု ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်
ကြလေသည်။ ။ဤသို့ တည်ထောင်ပြီးလျှင် အင်ဂျင်
ဓာတ်မီးစက်နှင့်တကွ မီးလုံး၊ မီးသီး၊ မီးပန်းဆိုင်၊ မီးပွင့်
အစရှိသော ဓာတ်မီးနှင့်ဆိုင်ရာ၊ ကိရိယာ အစုစုတို့ကို
အစိုးငွေ တသောင်းကျော် တိုးပွား ဝယ်ယူ ပူဇော်ကြ
လေသည်။

ထိုအသင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်တာဝန်မှာ။ ။သီဟိုဠ်ရှင်
မြတ်စွာဘုရား၌ လျှပ်စစ်ဓာတ်မီး အမြဲမပြတ် ပူဇော်

နိုင်က ပူဇော်လှူဒါန်းရန်၊ သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရားနှင့်
 စပ်သမျှ အရပ်ရပ် လုပ်ငန်း တာဝန်တို့ကို အားသွန်ကြီး
 ပမ်း ထမ်းဆောင်ကြရန်။ ။ဤသို့ရည်ရွယ်ချက် တာဝန်
 ရှိလေသည်။ ။ထို့ကြောင့် ထိုအသင်းကြီး ဖြစ်ပေါ်
 လာခြင်းကား အထူးဘာသည် ဝမ်းမြောက်ဘွယ်ရာ ဖြစ်
 သည့်ပြင် သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်
 ကြီးမား တိုးတက်ရန် အကြောင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ဈေးဝန် ဓာတ်မီးအသင်း၌ ပါဝင် ရွက်ဆောင်
 ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ-

- ၁။ ဦးထွန်း။ ခုံမင်းကြီး သမာဓိမြို့ဝန်မင်း။
ပထမဥက္ကဋ္ဌ။
- ၂။ ဦးစံထွ။ လွှဲထောင်ကြီး၊ ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ။
- ၃။ ဦးရာကွတ်။ ကုန်သည်ကြီး၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ။
- ၄။ ဦးဆိုး။ ငွေထိန်းလှကြီး။
- ၅။ ဦးဘ။ အကျိုးတော်ဆောင်။
- ၆။ ဦးဘိုးသိန်း။ ၎င်း။
- ၇။ ဦးရွှေပိုင်။ စာရင်းစစ်လှကြီး။
- ၈။ ဦးဘိုးသောင်။
- ၉။ ဦးထွန်းရ။ ပွဲစားကြီး။
- ၁၀။ ဦးကျော်ဒင်။
- ၁၁။ ဦးအောင်ကြီး။

ဤ လှကြီး မင်းတို့ကို ခေါင်းတည်လျက် အသင်း
 သား ဦးဂေ ငါးဆယ်ခန့် ရှိလေသည်။ ။နောက်ကာလ

လျှပ်စစ်ဓာတ်ဗီး အဖွဲ့ကြီးအကြောင်း။

များတွင် အသင်းဥက္ကဋ္ဌ- စသည်နှင့် တကွ အသင်းသားများ လွှဲပြောင်းခြင်းရှိပြန်သဖြင့် ယခု (၁၂ ၆၆)ခုနှစ် အထိ လျှပ်စစ် ဓာတ်ဗီး အသင်းတွင် ပါဝင်ရွက်ဆောင် နေကြသော လူကြီးမင်းများနှင့် အမှုဆောင် စသည်တို့မှာ-

- ၁။ ပထမဥက္ကဋ္ဌ-ဦးမောင်ကလေး။
- ၂။ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ-ဦးဘိုးသိန်း။
- ၃။ ၎င်းဥက္ကဋ္ဌ-ဦးမောင်ကြီး။
- ၄။ ငွေထိန်းလူကြီး-ဦးဆိုး။
- ၅။ ပထမအကျိုးဆောင်-ဦးဘိုးမြိုင်။
- ၆။ တွဲဘက်အကျိုးဆောင်-ဦးဘတင်။
- ၇။ ၎င်းအကျိုးဆောင်-ဦးဘညွန့်။
- ၈။ စာရင်းစစ်လူကြီး-ဦးဘိုးလှ။
- ၉။ ၎င်း-ဦးဘသန်း။
- ၁၀။ ၎င်း-ဦးထွန်းသာ။
- ၁၁။ အတွင်းတံခါး သော့ထိန်း-ဦးဘိုးမုံး။
- ၁၂။ အပြင်တံခါး သော့ထိန်း-ဦးပြောင်း။

ဤလူကြီး၊ လူကောင်း အပေါင်းနှင့် တကွ အမှုဆောင် များမှာ-

- ၁၃။ ဦးစောလှိုင်။ (ခံတောရပ်)
- ၁၄။ ဦးဘိုးသစ်။ ။
- ၁၅။ ဦးကျော်ထူး။ ။
- ၁၆။ ဦးပြုံး။ ။
- ၁၇။ ဦးစံဦး။ ။

သိဟိုဠ်ရှင် သဒ္ဓါးကျမ်း။

- ၁၈။ ဦးဘိုးပြူး။ (မြစ်ကိုင်းရပ်)
- ၁၉။ ဦးဘိုးသောင်း။ ။
- ၂၀။ ဦးဘိုးအောင်။ ။
- ၂၁။ ဦးပဒုမ္မာ။ ။
- ၂၂။ ဦးထုတ်။ ။
- ၂၃။ ဦးဘ။ ။
- ၂၄။ ဦးပု။ ။
- ၂၅။ ဦးအောင်ကျော်စံ။ (ဆုံကုန်းရပ်)
- ၂၆။ ဦးဘိုးရှေ့။ ။
- ၂၇။ ဦးအောင်ခွန်း။ ။
- ၂၈။ ဦးရေအေး။ ။
- ၂၉။ ဦးအောင်ချင်း။ (မြင်သာရပ်)
- ၃၀။ ဦးဘိုးငယ်။ ။
- ၃၁။ ဦးဘိုးမြေ။ ။
- ၃၂။ ဦးမြတ်ပြူ။ ။
- ၃၃။ ဦးဘိုးချင်း။ ။
- ၃၄။ ဦးဘိုးငွေ။ ။
- ၃၅။ ဦးစံထီ။ (မဲအိုးတန်းရပ်)
- ၃၆။ ဦးသာဇံ။ ။
- ၃၇။ ဦးဘိုးရန်။ ။
- ၃၈။ ဦးကျော်မှု။ ။
- ၃၉။ ဦးဘိုးကွန်း။ ။
- ၄၀။ ဦးဘိုးအောင်။ (ထမဲကောက်ရပ်)
- ၄၁။ ဦးသိုက်ထွန်း။ ။

ဒေါလေးကြီး အသစ်ပြုပြင်ခြင်း အကြောင်း။ ၂၃၅

၄၂။ ဦးရွှေလှူ။ (ထမကောက်ရပ်)

၄၃။ ဦးလှူသာ။ ။

၄၄။ ဦးသာဗူး။ (တပ်ကြားရပ်)

၄၅။ ဦးသက်ရှေ့။ ။

၄၆။ ဦးဘဖေ။ ။

၄၇။ ဦးဘကြမ်း။ (ဈေးရပ်)

ဤသို့ အသီးသီး ဦးရေ စာရင်း ဖြစ်လေသည်။ ။
ဤစာရင်းတွင် ပါဝင်သော လူကြီးမင်းအပေါင်း၊ သူတော်
ကောင်း တရုတ်နှင့် လျှပ်စစ်ဓာတ်မီး အသင်းကို တည်
တံ့အောင် ဖွဲ့စည်း ပြီးလျှင် သီဟိုဠ်ရှင် ဘုရားနှင့် စပ်
လျဉ်းသော ကြောင့်ကြပြုရန် တာဝန် ကိစ္စတို့ကိုလည်း
ရှက်ဆောင် အားထုတ်ကြသည်။ ။အသင်း၏ အမည်
ကိုလည်း (သီဟိုဠ်ရှင်- လျှပ်စစ်ဓာတ်မီး အသင်းကြီး)ဟု
ခေါ်တွင် စေသည်။ ။ထိုအခါမှ စ၍ လျှပ်စစ်ဓာတ်
မီး အသင်းမှ အင်ဂျင် ဓာတ်စက်ကို အဘိုး တသောင်း
ကျော်ဖြင့် ဝယ်ယူပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရား၌ အချို့အခါ
တွင် ညစဉ်၎င်း၊ အချို့ အခါတွင် ဥပုသ် နေ့များ၌၎င်း၊
မီးဆိုင်း၊ မီးသီး၊ မီးပွင့်များ တပ်ဆင်၍ ပူဇော်ရလေ
သတည်း။

၆။ ဘုရားအမ - ဒေါလေးကြီးက
အသစ် ပြုပြင်ခြင်း။

အသစ် ပြုပြင်၍ ကောင်းမွန်အောင် တည်ထားမည်
ဟု ပိုင်းခြား ဆုံးဖြတ် နဲ့သော ပုသိန်ဒီစကြိုတ် ကျောင်း

ကုန်းမြို့ မိုးပြာရွာ ဘုရား အမ- ဒေါ်လေးကြီး သည် သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား၌ ယိုယွင်းပျက်စီးသမျှ အသစ် ပြင်ဆင်၍ ဂန္ဓကုဋို တိုက်တော် ကျဉ်းမြောင်း နေသည် ကိုလည်း တပ်မံချဲ့ထွင် ပြုလုပ်ပြီးလျှင် စေတီတော် နိမ့် နေ သည်ကိုလည်း ထပ်ဆင့် တိုးမြှင့် တည်ထား ကိုး ကွယ်လိုကြောင်းနှင့် သီဟိုဠ်ရှင် ဘဏ္ဍာတော်ထိန်း လူ ကြီး မင်းများနှင့် လျှပ်စစ် ဓာတ်မီး အသင်းကြီးသို့ အ ကြောင်းကြား ပြောဆို လာလျှင် ဘဏ္ဍာတော်ထိန်း လူ ကြီး၊ လျှပ်စစ်ဓာတ်မီး အသင်းလူကြီးတို့က ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာစွာ ခွင့်ပြုလိုက်သော် အခွင့်အမိန့် ရရှိသဖြင့် ဘုရားအမ- ဒေါ်လေးကြီးနှင့် သား-ဦးမောင်ဆင် သွီး- မထားတို့က သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရားကို အသစ်ပြုပြင် စီရင် တည်ထားရန် ဂေါဇာ သက္ကရာဇ် (၁၂၀၄) ခု ကဆုန်လဆုတ် (၁၂)ရက်နေ့ နံနက် နေရိပ်ပြ ဂှစ်ဘဝါး အချိန် ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာအခါ၌ ဂန္ဓကုဋိုတိုက် တော်အသစ် ဘိနပ် အခင်းတော် (၅၅) တောင် ပန္နက် ချကြလေသည်။

၇။ နည်းလမ်းညွှန်ပြ ဆုံးမပဲ့ပြင်တော်မူသော ဆရာတော်ကြီးများ။

ယင်းသို့လျှင် ဂန္ဓ ကုဋိုတိုက် ပန္နက် ရိုက်ချ ကြီး သားကြလေသော် မူလရှိရင်း ဟောင်းမြင်းသော မုဋ္ဌော ကုလိဏ်ထက် အလျား- အနံ တပိုး တဆမက ပိုမို၍

ဩဝါဒါစရိယ ဆရာတော်ကြီးများ။

ကြည်ညိုသပ္ပာယ် ကြီးကျယ် တိုးပွား လာသောကြောင့် ဂန္ဓကုဋိ တိုက်တော်ကို ဖြိုဖျက်၍ ပြင်သင့်- မပြင်သင့်၊ အသစ် တည်ထားမည် ဖြစ်သော ဂန္ဓကုဋိ တိုက်တော်- ရုဋ္ဌောဂူလိုက် သည် မူသဂှိရင်း ဂန္ဓကုဋိ တိုက်ဟောင်း နှင့် နီးနားချဉ်းကပ်နေသော စေတီတော်အချို့နှင့် မလွတ်မကင်း ကျဉ်းမြောင်း နေသဖြင့် ထိုစေတီတော် တို့ကို တနေရာမှ တနေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ ကိုးကွယ်သင့်-မကိုးကွယ်သင့် ထောက်ချင့်နှိုင်းဆကုန်ကြလျှင် သည်အရာကား လူသူဒါယကာများ၏ အရာအခွင့်မဟုတ် လောကုတ္တရာ ကျမ်းဂန်အရာတို့၌ လိမ္မာတော် မူကုန်ပြီးသော ဆရာတော်၊ သံဃာတော်တို့၏ အရာအခွင့် ဖြစ်၍ ထိုဆရာတော် ကြီးများ သံဃာတော် ကြီးများ ထံမှ နည်းပေးလမ်းပြ ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင်အပ်သော စကားကိုနာယူပြီးလျှင် အခွင့်အမိန့် အတိုင်း ပြုပြင်မည်ဟု သိဟိုဋ္ဌရှင်လျှပ်စစ်ခေတ်မီး အဖွဲ့ကြီးက အောက်၌ ဘော်ပြထားသော ဆရာတော်ကြီး၊ သံဃာတော်ကြီးတို့အား အသီးသီးပင့်လျှောက်၍ အဆုံးအမ နည်းလမ်းပြ အမိန့်စကားတို့ကို နာကြားမှတ်သားကြသတည်း။

ပင့်လျှောက်အပ်သော- ဆရာတော်ကြီးများမှာ-

- ၁။ သဲပုံစေတီ- တောရ ဆရာတော်ဘုရား (ဘုန်းတော်ကြီး ဦးကြည်)။
- ၂။ ဆရာတော် ဦးဇာဂရ။
- ၃။ လေးထပ်တိုက် ဆရာတော် ဦးဥတ္တမ။

၄။ ပုထိုးတိုက် ဆရာတော် ဦးသောဘိတ။

၅။ ပုထိုးတိုက် ဆရာတော် ဦးနန္ဒိယ။

၆။ မင်္ဂလာ မဟာ ဝိသုတာရာမ တိုက် ဆရာတော် ဦးနန္ဒဝံသ။

၇။ မဟာ ဝိဇယာရာမ တိုက်သစ် ဆရာတော် ဦးစဝန။

၈။ သာယံပြင်တိုက် ဆရာတော် ဦးဉာဏ။

ဤဆရာတော်ကြီးများကို အကြီးအမှူး၊ ဦးစီးဦးကိုင်ပြု၍ သံဃာတော် ၂၅- ပါး ပင့်ဘိတ် လျှောက်ထားပြီးလျှင်။

«(၁) လျှပ်စစ်ခတ်မီး အသင်းကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌ သမာဓိ မြှုပ်နှံ ခုံမင်းကြီး- ဦးထွန်း။ «(၂) ၎င်းသမာဓိ မြှုပ်နှံ ဦးရွှေပိုင်။ «(၃) ပွဲစားကြီး ဦးထွန်းချ။ «

(၄) ဘုရားဒါယကာ ဦးရာကွတ်။ «(၅) ဘုရားဒါယကာ ဦးစံထွ။ «(၆) ဦးထိုးသောင်။ «(၇) ဦးဘ။ «(၈) ပွဲစားကြီး ဦးထိုးသိန်း။ «ဤ လူကြီး မင်းတို့ကို ပင့်ဘိတ် ခေါ်ဝေါ်ပြီးလျှင် လူကြီးမင်းများနှင့် တကွ လျှပ်စစ် ခတ်မီး အသင်းဝင် လူဒါယကာ ငါးဆယ့်ကျော်ခန့် ကြွရောက်စုံညီ ကြကုန်သော် ဆရာတော်ကြီး၊ သံဃာတော်ကြီးများထံမှ ဂန္ဓကုဒို တိုက်ဟောင်းကို ပျက်စီး ယိုယွင်းသမျှ ပြင်ဆင်ရန် ပြုဖျက် ထိုက်ကြောင်းနှင့် ဂန္ဓကုဒို တိုက်တော် အသစ်နှင့် မလွတ်မကင်း ကျဉ်းမြောင်းထိစပ်လျက်ရှိသော ဝေတီတော် များကိုလည်း နေရာသစ် တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့ တည်ဆောက်ပေးကယ် ထိုက်ကြောင်း

အုတ်မြစ်ချ မင်္ဂလာအကြောင်း။

ဟူသော နည်းလမ်းညွှန်ပြ ဆုံးမ ဖွဲ့ပြင် သွန်သင်အပ်
သော မိန့်ခွန်းတော်တို့ကို ခံယူရရှိကြလေ သဘည်း။

၈။ အုတ်မြစ်ချခြင်းနှင့် ဌပနာခြင်း။

ဆိုခဲ့သော အတိုင်း မိန့်ခွန်းတော်ကို ရပြီးလျှင် ဂန္ဓ
ကုဋိတိုက်တော် အဟောင်း ကျဉ်းမြောင်း သေးငယ်
သည်ကို ကြီးကျယ်ပြန့်ပွားအောင် အသစ်ပြုပြင် ဆောက်
လုပ် တည်ထားရန် ဂန္ဓကုဋိ တိုက်ဟောင်းနှင့် စေတီ
တော်ကို ရုပ်သိမ်း စီရင်ပြီးလျှင် အုတ်မြစ်ကျင်း အသစ်
တူးဖောက် အောက်သို့ (၈) တောင်မျှနက်အောင် ပြုလုပ်
ပြီးမှ ဂေါအာ သက္ကရာဇ် (၁၂၀၄) ခု ဝါဆိုလဆုတ်
(၈)ရက်နေ့ ကောင်းမြတ်သောမင်္ဂလာ အချိန်တွင် မိုးပြာ
ရွာ ဘုရားအမ— ဒေါ်လေးကြီး သား- ဦးမောင်ဆင် လွီး-
မထားတို့၏ ကောင်းမှု သီဟိုဠ်ရှင် လျှပ်စစ်ဓာတ်မီး အ
သင်းကြီးနှင့် ထိုအသင်းကြီးမှ ကမ္ဘာတပြုလုပ် အား
ထုတ် ကောက်ခံအပ်သော တိုင်းနေ ပြည်သူ ရဟန်းရှင်
လူတို့၏ ကောင်းမှု၊ ဤသို့ ကောင်းမှု အစုစု အရပ်ရပ်
ရတနာ ခုနစ်ပါးဖြင့် ပြီးသော အုတ်ချပ်တို့ကို ပဉ္စင်တူဂီ
ယာ သံဝါလွင်မှတ် အုတ်အော် သောင်းသောင်း ရိုက်
ညောင်း ခတ်တီးလျက် အုတ်မြစ်ချ မင်္ဂလာကို ဆင်ယင်
ကြကုန်၏။

ရတနာဖြင့် ပြီးသော ရွှေအုတ်၊ ငွေအုတ်- စသည်တို့
ကို သီဟိုဠ်ရှင် လျှပ်စစ်ဓာတ်မီး အသင်းလူကြီး မင်းများ
ကိုယ်တိုင်ကိုင်၍ စီစဉ်သည်။ နံသာရေ နံသာခဲ တို့ကို

လည်း ကြံမြောက်ပက်ဖျန်းရသည်။ ပန်းဆီမီး ထီးတမ်းခွန်
 တို့ဖြင့်လည်း ပူဇော် ရသည်။ ဆန်ပန်း ပေါက်ပေါက်တို့
 ကိုလည်း ကြံမြောက် ဖြန့်ခင်းရသည်။ ။ ဤသို့လျှင် ရှေး
 ရှေးသော အခါ မင်းခေါင်၊ မင်းဖျား မင်းတရားတို့ တည်
 ထား ကိုးကွယ်သော နည်းအတိုင်း ဝန်းဝိုင်းပြုလုပ် အား
 ထုတ်ကူညီ ကိုယ်စီ ကိုယ်င ဆောင်ရွက်ကြ သဖြင့်
 အုတ်မြစ်ချမင်္ဂလာ ပွဲတော်ကား ဘေးရန်ကင်းစွာ ပြီးစီး
 သတည်း။ ။

အုတ်မြစ်ချ ပွဲပြီးလျှင် ဘုရား အမ- ဒေါ်လေးကြီး
 သား-သမီး တရုတို့သည် မုဋ္ဌော ဂူလိုဏ်တော်ကို ဆက်
 လက် တည်ထားခဲ့ရာ ဝန္တကုဋိုတိုက်သစ် ပထမရစ် အ
 ရောက် မြေအောက် တိုက်တွင်းမှာ အရပ်ရပ် ပြည်သူ
 ရှင်လူရဟန်းတို့ လှူဒါန်းကိုးကွယ် ကြသော ရွှေဆင်းတု၊
 ငွေဆင်းတု၊ စိန်ဆင်းတု၊ မြေဆင်းတု၊ ရွှေပဒေသာပင်၊
 ငွေ ပဒေသာပင်၊ ရွှေ တန်ဆောင်၊ ငွေ တန်ဆောင်၊ ရွှေ
 ပေါက်ပေါက်၊ ငွေ ပေါက်ပေါက်၊ ရတနာ ခုနစ်ပါးဖြင့်
 ပြီးသော သပိတ် ပရိက္ခရာ၊ ရွှေ ကျောင်းဆောင်၊ ငွေ
 ကျောင်းဆောင်၊ ရွှေ ဗောဓိပင်၊ ငွေ ဗောဓိပင်- အစရှိ
 သည်တို့ကို ဌပနာ ကြကုန်၏။ ။ ဒုတိယအရစ် အဘက်
 မြေအထက် ဌပနာတိုက်မှာလည်း ထိုနည်းတူ ဌပနာကြ
 ကုန်၏။ ။ သီဟိုဠ်ရှင် လျှပ်စစ်ဓာတ်မီး အသင်းဝင် လူ
 ကြီး၊ လူကောင်း အပေါင်းတို့နှင့်တကွ တိုင်းနေ ပြည်သူ
 ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူတို့ကလည်း မြတ်စွာဘုရား ဓာတ်တော်၊
 ရဟန္တာ ဓာတ်တော်- အစရှိသော အဆင်း အရောင်

သီဟိုဠ်ရှင်မြတ်စွာဘုရား - ကိန်းဝပ်တော်မူရာ
 ဂန္ဓကုဋိုတိုက် ခေတီတော်ပုံ
 အလောင်းကောင်ကောင်၊ ဇေယျဝပ်ရိက္ခာ။

ထီးတင် လှူဒါန်းခြင်း အကြောင်း။

အထူးထူး အထွေထွေ ပုံနေ့ပုံဟန် သဏ္ဍာန် အခြားခြား များပြားစွာသော ဓာတ်တော်၊ ဖွေတော်တို့ကို ရှေ့ကြိုတ်၊ ငွေကြိုတ်၊ အှေ့သေတ္တာ၊ ငွေသေတ္တာ၊ ရှေ့မြို့တာ၊ ငွေမြို့တာ တို့ဖြင့် ပူဇော်ကိုးကွယ် ကြကုန်ပြီးသော် ဆိုခဲ့ပြီးသော မြေအောက် ဌပနာတိုက် မြေပေါ်ဌပနာတိုက်တို့၌ စူးစိုက် သောသဒ္ဓါ စေတနာ ထက်သန် အားကျမခံ ဌပနာ ကြ ကုန်၏။ ။ဤသို့ ပူဇော် ဌပနာတော် မူအပ်သော ရှေ့ ဆင်းတု၊ ငွေဆင်းတု- စသည်တို့၏ တန်ဖိုးကား အစုစု အရပ်ရပ် အသပြာငွေ (၆၀၀၀)ကျော်ကျော် (၇၀၀၀) တိုးခန့်မျှ ရှိသောဟူ၏။

၉။ ပြီးစီးအောင်မြင် ထီးတင်လှူဒါန်းခြင်း။

ဘုရားအမ- ဒေါ်လေးကြီး သားသိန်း တစ် တို့က တဦးတည်း ဒါယကာခံ၍ အသစ် တည်ထား အပ်သော သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ဝန္ဓကုဋိုတိုက်တော် ဂူလိုဏ် စေတီတော်ကား အောက်မြေ ဘိနပ်အခင်း စတုရန်း ပတ်လည် (၅၅) တောင် ထီးတော်သို့ ရောက်အောင် အမြင့် (၇၄) တောင် ဖြစ်၏။ ။ထိုမျှ ကြီးကျယ်သော ဝန္ဓကုဋို တိုက်တော် ကြီးကား ဂေါဇာ သက္ကရာဇ် (၁၂၀၆) ခု နှစ်သို့ ရောက်လျှင် စေတီတော်နှင့် တကွ အလုံးစုံ ပြီးပြတ်၍ အင်္ဂါတေ အထပ်ထပ် ဘိလပ်မြေ သရွတ်တို့ဖြင့် လိမ်းဆွတ်ဖွပ်မံ၏။ ။ဂေါဇာ သက္ကရာဇ် (၁၂၀၈) ခုနှစ်သို့ရောက်လျှင် ဘုရားအမ- ဒေါ်လေးကြီး သားသိန်း တို့၏ ကောင်းမ ကုန်လိင်ကန် ဖြစ်ကား

သိဟိုဠ်ရှင်၊ မြတ်စွာဘုရား ဂူလိုဏ်နှင့် စေတီတော် အလုံးစုံသည်ကား အကုန် အစင် အောင်မြင် ပြီးစီးခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။ ။ တည်ဆဲး ပုံကား။ ။ အတွင်း၌ ဌပနာတိုက် ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ဌပနာတိုက်၏ ပတ်ဝန်းကျင်မှ အုတ်နံရံ တက်၏။ ။ သံတောင် (၂၀) ယာဏခန့် မြင့်လျှင် ဌပနာတိုက်နှင့် အပြင် အုတ်နံရံကို ပုဂံပြည်-ရှေးဟောင်း ဘုရားတို့ကဲ့သို့ ပေါင်းကူး ဖွဲ့စပ်၏။ ။

ဂူလိုဏ် တော်တွင် မုခ်ကြီးလေးခု ရှိသည်။ ။ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်-ဟူသော အရပ် လေးမျက်နှာတွင် မုခ်တစ်ခုစီ ထားသည်ကို ဆိုလို၏။ မုခ်လေးခု တို့၏ အကျယ်ကား (၆) တောင်ခန့် ရှိ၏။ အမြင့်ကား (၁၂) တောင်ခန့် ရှိ၏။ ။ ဌပနာတိုက်တော်နှင့် အပြင် အုတ်နံရံ အုတ်ပေါင်း ကူးယှက်တက်ပြန်သော် အပေါ်က စေတီတော်ကို တည်ထား၏။ ။ စေတီတော်၏ လေးမျက်နှာ အသောင့်အရပ်တို့၌ စေတီငယ် ပေါက်၏။ ။

ဂန္ဓကုဋိ တိုက်ဟူသော မုဋ္ဌော ဂူလိုဏ်၌ ပန်းပြောက်၊ ပန်းပွင့် အဆင့်ဆင့် မွမ်းမံ၍ အတင့် အတယ် ပြုလုပ်သည်။ ။ အောက်အခြေ မြေမှတက်သော အုတ်ပလ္လင်တော်ကား မြေပေါ်၌ (၄) တောင် မြင့်၏။ မြေတွင်းသို့ (၈) တောင် ဝင်၏။ ပေါင်း- အုတ်ပလ္လင် အမြင့်ကား (၁၂) တောင်ရှိသည်။ ။ ဤသို့လျှင် ဘုရားအမ ဒေဝ်လေးကြီး၏ ကောင်းမှုတော် ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော် သည်ကား အသပြာဋ္ဌေ တသိန်းကျော်မျှ ကုန်ကျ လှူဒါန်း ရလျှင်

ထီးတင် လှူဒါန်းခြင်း အကြောင်း။

ယင်းသို့ ပြောဖွယ်ဥသည့် အလုံးစုံပြီးစီးလျှင် သိဟိုဠ်ရှင်
 လျှပ်စစ် ဓာတ်မီး အသင်းကြီးက ကောက်ခံ ယူငင်
 ပါဝင် လှူဒါန်း ကြသော အသပြာ ငွေတို့ဖြင့် ဂေါဇာ
 သက္ကရာဇ် (၁၂၀၀) ခုနှစ် နယုန်လဆန်း (၈) ရက်နေ့
 ကောင်းမြတ် ရက်ချိန် ပြက္ခဒိန် အခါတွင် မင်္ဂလာ ထီး
 တော်ကို သိကြားမာတလီ စတုလောကပါလ- စသော
 နတ်သား နတ်မင်းတို့ ပုံဟန်ဆင်ယင် အောက်မြေပြင်မှ
 ကောင်းကင်သို့ ဇိလာတက်၍ ယန္တရားစက် ဖွဲ့ထား
 ငွေကား စောင်းတန်းရှည်ကိုပြု၍ စေတီတော်သို့ ချဉ်း
 ကပ် ဖွဲ့ယှက်ပြီးမှ ပုံ၊ မောင်း၊ ပတ်သာ ခရာ၊ နှဲ၊ မြွေ
 သံချေညှင်းညှင်း အောင်သီချင်း သီဆို ကြည်ညိုဖွယ်
 တီးမှုတ် နယားရုပ် အက ယိမ်းအက-အစရှိသည် တို့ဖြင့်
 မင်္ဂလာ ထီးတော်ကို ကြေးဖြင့် လုပ်၍ တင်ဆောင်
 လှူဒါန်းကြ၏။ ။ ကြေးဖြင့် လုပ်သော ထီးတော် အချိန်
 (၇၁၂) ထီးတော်ကား (၁၁) ဘုံ သံတိုင်အချိန် (၂၃၂)
 ကြေးစလောင်း အချိန် (၁၆၂) ကျီးခြေ၊ ညောင်ရွက်၊
 ဆည်းလည်း၊ နဂါးရုပ်အချိန် (၃၈၂-၅၀) နန်းကြိုးဆွင်
 ကြေးစင် ဌက်ပျောဖူးထိပ်အုပ် အချိန် (၅၁၂-၄၀) အရုဇ
 အရပ်ရပ် ကြေးသံချိန် (၂၀၂၂-၆၀) တို့နှင့်တကွ စိန်ဖူး
 ဘော်တန်ဘိုး (၅၀၀၀) ဌက်မြတ်နားကျောက်စိ (၂၀၀၀)
 အရုဇပေါင်း တန်ဘိုး (၁၀၀၀၀) ကျော်တို့ အပြင်
 ထီးတော်ကို ရွှေဆိုင်း (၂၀၀) ကျော်တို့ဖြင့် ချာကုန်၏။ ။
 ထီးတော်၏ အဝန်းကား (၇-တောင် ၁-မိုက်) အမြင့်

သီဟိုဠ်ရှင် သရိုင်းကျမ်း။

မှတ်ချက်။

ဒေင်္ဂါလေးကြီးက ပြင်ဆင်သည် ဆိုသော်လည်း ပြင်ဆင် ပြုစုသော ကောင်းမှုငွေ တို့တွင်။ ။ ပခုက္ကူမြို့ မြင်သာ- မဲအိုးတန်းရပ် လူကြီးမင်း ဦးဆိုးနှင့် ဇနီး သားသွီးတရ တို့၏ အလှူငွေ (၂၀၀၀)။ ။ ၎င်းမြို့ ခံတောရပ် ပွဲစားကြီး- ဦးဆွန်းရနှင့် ဇနီး သားသွီးတရ တို့၏ အလှူငွေ (၂၀၀၀) နှစ်စုပေါင်း- အလှူငွေ (၄၀၀၀) ပါဝင် သေးကြောင်း။ ။ ဤကဲ့သို့ ပါဝင်ခြင်းမှာလည်း အဆိုပါ လူကြီးမင်း နှစ်ဦးတို့သည် ကောင်းမှုရှင် ဒေင်္ဂါလေးကြီး မပေါ်မီကပင် သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရား ဟောင်းနွမ်း ယိုယွင်း သည်ကို ငွေ (၁၀၀၀၀)မျှ မတည် ကြ၍ အရပ်ရပ် အလှူငွေဖြင့် ပြင်ဆင် မည်ဟု ရည်ရွယ်ချက် ရှိရာ နောက်အခါတွင် ဒေင်္ဂါလေးကြီးက အလုံးစုံ တာဝန် ခံယူ၍ ပြင်ဆင်သောကြောင့် အလှူငွေ (၄၀၀၀) မျှကိုသာ ထည့်ဝင် လှူဒါန်းရလေသည်။

ဤသို့လျှင် မင်္ဂလာ ထီးတော်ကို ပူဇော် တင်လှူဆဲ ခဏ၌ကား များစွာကုန်သော ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ၊ ပြည်သူ၊ ပြည်သားတို့သည် ဘုရားရှင် သီဟိုဠ် ဆင်းတုတော်ကို အာရုံတော် ပြုလျက် ရှေးခေတ်အခါ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ရှစ်ရာကျော်ခန့်ကာလ၌ မူလလက်ဦး တည်ထား ပူဇော်တော် မဲ့သော သီဟိုဠ်ရှင် ကဏ္ဍိယကော နန်း

ထီးတင် လှူဒါန်းခြင်း အကြောင်း။

သန္တာ ကြီးမားတော် မူလှသော “အလောင်းစည်သူ မင်း တရားကြီး” ထို့နောင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း တရာ ကျော်ခန့် ကာလ၌ အသစ်ထပ်မံ ပြင်ဆင် ပြန်သော “မြင်သာရွာအုပ်မင်းကြီး” သည်- ဘုရား ဒါယကာ ဟောင်း သူတော်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တို့ကို ထွေးတော လွမ်းဆွတ် ကုန်လျက် ဒုတိယမြောက် အသစ်ထပ်မံ ပြင်ဆင်ပြန်သော သီဟိုဠ်ရှင် လျှပ်စစ်ဘေတီမီး အဖွဲ့ဝင် လူကြီးမင်းများနှင့် တကွ ဂန္ဓကုဋိ တိုက်ကျောင်း ဒါယိ ကာမ မိုးပြာရွာ “ဒေါ်လေးကြီး”တို့က အမျှပေးဝေ ကောင်းချီးသံ ချွေကြသည့်ကို သာရဇေ၀ ကြစေကုန် သတည်း။

သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ရုပ်တုတော်နှင့် တကွ မြင်သာ ရွာအုပ်မင်းကြီး ထုလုပ်ကိုးကွယ်ခဲ့သော ရုပ်တု တော် မြတ်တို့ကိုလည်း အသစ် ပြုပြင်ပြီးသော မုဋ္ဌော ဂူလိုဏ် အတွင်းသို့ ပင့်ဆောင် ကိုးကွယ် ကြကုန်ပြီး လျှင် သံတံခါးတို့ဖြင့် ရံတား စောင့်ရှောက် ကြကုန် သတည်း။ ။ သို့ဖြစ်၍ ယခုအခါတွင် ဖူးမြင် ပူဇော် ရသော သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ဂန္ဓကုဋိ တိုက်တော် စေတီတော် မှာကား ရှေးဖျားမဆွ မူသဂ္ဂိရင်း စေတီ တော်များ မဟုတ်ကြ၊ မကြာမီကာလမှ အသစ်ထပ်မံ ပြုပြင်ပြန်သော ဂန္ဓကုဋိတိုက် စေတီတော်များ ဖြစ်ကြ၍ ဟောင်းညစ် ရင့်ရော် မသင့်လျော်နိုင် မခိုင် ခံ့သော ဂူလိုဏ်၊ စေတီတော်ကို အသစ်အသစ် ပြင်ဆင်ပြီး၍ ဖူးမြော် ရခြင်းကား များစွာသော သူတော်ကောင်း

၂၄၆ သိဟိုဠ်ရှင် သဒ္ဓါသင်္ဂဟံ။

တို့မှာ နှစ်ထောင်းအားရမ်း ဝမ်းပမ်းတသာ လွန်စွာ
စိုက်စူး သဒ္ဓါ မြူးလျက် ကြည်နူးနိုင်မှု ဇေယျတုဖြင့်
အောင်ဆု ကြွေးကြော်ကြစေကုန် သတည်း။

၁၀။ သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား၏ ပွဲတော်များ။

မင်းခေါင်မင်းဖျား မင်းတရား ထီးတဆူ ဖြစ်တော်
မူ၍ ဓမ္မဒိပ်ကျွန်း ဘုန်းမီး ထွန်းလျက် ပတ်ဝန်းရိုက်
ညောင်း အလောင်းစည်သူ မင်းဘုရားကြီးဘုရား တည်
ထား ကိုးကွယ်တော် မူခဲ့သော သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား
သခင်ကို တိုင်းခွင် ပြည်နေ ဗိုလ်ခြေ အထု သူတော်
ကောင်း တရုတို့သည် ဂရုဂါရဝ ပဏာမဖြင့် တုတ်ကွ
ကော်ခော် ပူဇော် ကန်တော့ ကြရန် နှစ်စဉ် နှစ်စဉ်
မင်္ဂလာပွဲတော် သုံးခုကို လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း တရား
ငါးဆယ်ကျော် နှစ်ရာခန့် ကာလမှစ၍ ပြုလုပ်ခဲ့ ကြ
ကုန်သည်။

ပွဲတော်များကား။

၁။ နှစ် ဟောင်း လွန် ကျူး နှစ်သစ် ကူးသည့်
တန်းခုလ အခါ အတာပွဲသဘင်နှင့် အတူ ရေချမ်း
ပူဇော်သော “ရေသွန်းပွဲတော်”။

၂။ နယုန်လ အခါ ကြီးကျယ် စွာသော သင်ပုတ်
ဝတ်၊ ဆီမီးဝတ်၊ ပန်းဝတ်တို့ကို တိုင်းပြည်အလုံး ခြိမ်းခုံး
ကျေညာလျက် ၎င်းလ-လဆန်း (၈) ရက် နေ့မှ လဆုတ်
(၂) ရက်နေ့ အထိ (၉) ရက် လုံးလုံး ဈေးဆိုင် ကနား

ပွဲတော်များ ကျင်းပခြင်း အကြောင်း။

အခြောက်အများ တည်ခင်း၍ ကျင်းပအပ်သော “နယုန်လ ပွဲတော်”။

၃။ သီတင်းကျွတ်လ အခါ မဟာ ပဝါရဏာနေ့ (လပြည့်နေ့)၌ အရိယာနွယ်ဝင် သံဃာတော် အရှင်တို့ အား ဆွမ်းလုံးစာရေးတံ လှူဒါန်းခြင်း၊ မြို့မြတ် ရသာ ပူဇော်ဘွယ်ရာ အထူးထူးတို့ကို သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရား၌ ဆက်ကပ်ခြင်း၊ ဤသို့ ကြည်ညိုတုပ်ယှပ်၍ ဆက် ကပ်ပူဇော်အပ်သော “ဆွမ်းတော်ကြီးတင်ပွဲတော်”။

သည့်ပွဲတော် သုံးခုကို ကျင်းပမြဲ ဖြစ်လေသည်။ ပွဲတော် ကြီးများ၌ စိမ့် အုပ်ချုပ်သူ တို့ကား အင်္ဂလိပ် အစိုးရများ မဝင်ရောက်မီ ရှေးရှေး မြန်မာဘုရင် တို့၏ လက်ထက် တော်၌ ပခန်းမြို့ဝန်၊ ပုင်မြို့ဝန် မင်းကြီးတို့ ကြီးမှူး အုပ်ချုပ်ကုန်သည်။ ။နောက် အင်္ဂလိပ်မင်းများ ဝင်ရောက်လာလျှင် မြို့ဝန်၊ မင်းကြီးတို့ မရှိကြ၍ မြင်သာ ရပ် သူကြီးမင်း၊ မြစ်ဘိုင်းရပ် သူကြီးမင်း တို့ကို အမှူး ထားလျက် ဘုရားသခင် ဘဏ္ဍာတော်ထိန်း လူကြီးမင်း- ဦးအောင်သာ၊ ဦးကျော်ဒင်၊ ဦးမြင်၊ ဦးတူ၊ ဦးလှသာ၊ ဦးအောင်ဒိုး၊ ဦးကြံ့ပယ်-စသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများက အုပ် ချုပ် စီမံကုန်၏။ ။ထို့နောင် ၁၂၈၁-ခုနှစ် လျှပ်စစ် ဓာတ်ဦးအသင်း ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ပြီးသော် ပွဲတော် သုံးခုလုံးကိုပင် လျှပ်စစ်ဓာတ်ဦး အသင်းကြီးက ကြီးမှူး အုပ်ချုပ်လျက် စီမံဆောင်ရွက် နေကြကုန် သတည်း။

၁၃၁၅-ခုနှစ်အထိ ဆောင်ရွက်သော အမှုဆောင်များ
စာရင်းနှင့် အဖွဲ့ဝင်များစာရင်း။

- ၁။ ဦးမောင်ကြီး-ပဌမဥက္ကဋ္ဌ။
- ၂။ ဦးသူတော်-ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ။
- ၃။ ဆရာကလေး-ဒုတိယ ဥက္ကဋ္ဌ။
- ၄။ ဦးဘိုးမြ-ငွေထိန်းလှကြီး။
- ၅။ ဦးဘညွန့်-အတွင်းရေးမှူး။
- ၆။ ဦးညွန့်
- ၇။ ဦးစိန်
- ၈။ ဦးဘိုးငွေ
- ၉။ ဦးချမ်းမြ
- ၁၀။ ဦးချစ်
- ၁၁။ ဦးဝင်း- (ဝင်းမြမ္မာ)။
- ၁၂။ ဦးဘသန်း- (ဂျုံစက်)။
- ၁၃။ ဦးအောင်ချင်း
- ၁၄။ ဦးစံဦး
- ၁၅။ ဦးဘ- သော့ထိန်း လှကြီး။
- ၁၆။ ဦးဘသင့်- ပွဲညှင်းထိန်း လှကြီး။
- ၁၇။ ဦးအောင်မင်း- ရွှေဆိုင်ဘက် လှကြီး။
- ၁၈။ ဦးကြာ။
- ၁၉။ ဦးမောင်ကြီး။
- ၂၀။ ဦးဘသန်း- မြင်သာ။
- ၂၁။ ဦးလှမောင်။

} တွဲဘက် အတွင်းရေးမှူး။

} စာရင်းစစ်လှကြီး။

} ဘတ်မီးဘက်ဆိုင်ရာ
လှကြီး။

အမှုဆောင်များနှင့် အဖွဲ့ဝင်များ။

- ၂၂။ ဦးကျော်မှုး။
- ၂၃။ ဦးဘိုးကွန်း။
- ၂၄။ ဦးထွန်းလှိုင်။
- ၂၅။ ဦးဘိုးသွယ်။
- ၂၆။ ဦးအုံးပွင့်။
- ၂၇။ ဦးဘအုံး။
- ၂၈။ ဦးသော်။
- ၂၉။ ဦးရှန်းနီ။
- ၃၀။ ဦးဘိုးအောင်။
- ၃၁။ ဦးပဒုမ္မာ။
- ၃၂။ ဦးပု။
- ၃၃။ ဦးအု။
- ၃၄။ ဦးဘိုးကြား။
- ၃၅။ ဦးအောင်ထွန်း။
- ၃၆။ ဦးပွ။ စက်။
- ၃၇။ ဦးဖေဝင်း။ ။
- ၃၈။ ဦးဘဦး။ ။
- ၃၉။ ဦးညွန့်။ စက်။

ဆိုခဲ့ပြီးသော စကား အစဉ်ဖြင့် သိဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာ ဘုရားကို မူလတည်ထားတော် မူခဲ့သော “အလောင်း စည်သူမင်းကြီး” ထို့နောင် အသစ် ပြင်ဆင် ပြန်သော “မြင်သာရွာအုပ်မင်း” ထို့နောင် အသစ် ပြင်ဆင် ပြန်သော မိုးပြာရွာ “ဘုရားအမ- ဒေါ်လေးကြီး” အမြဲ

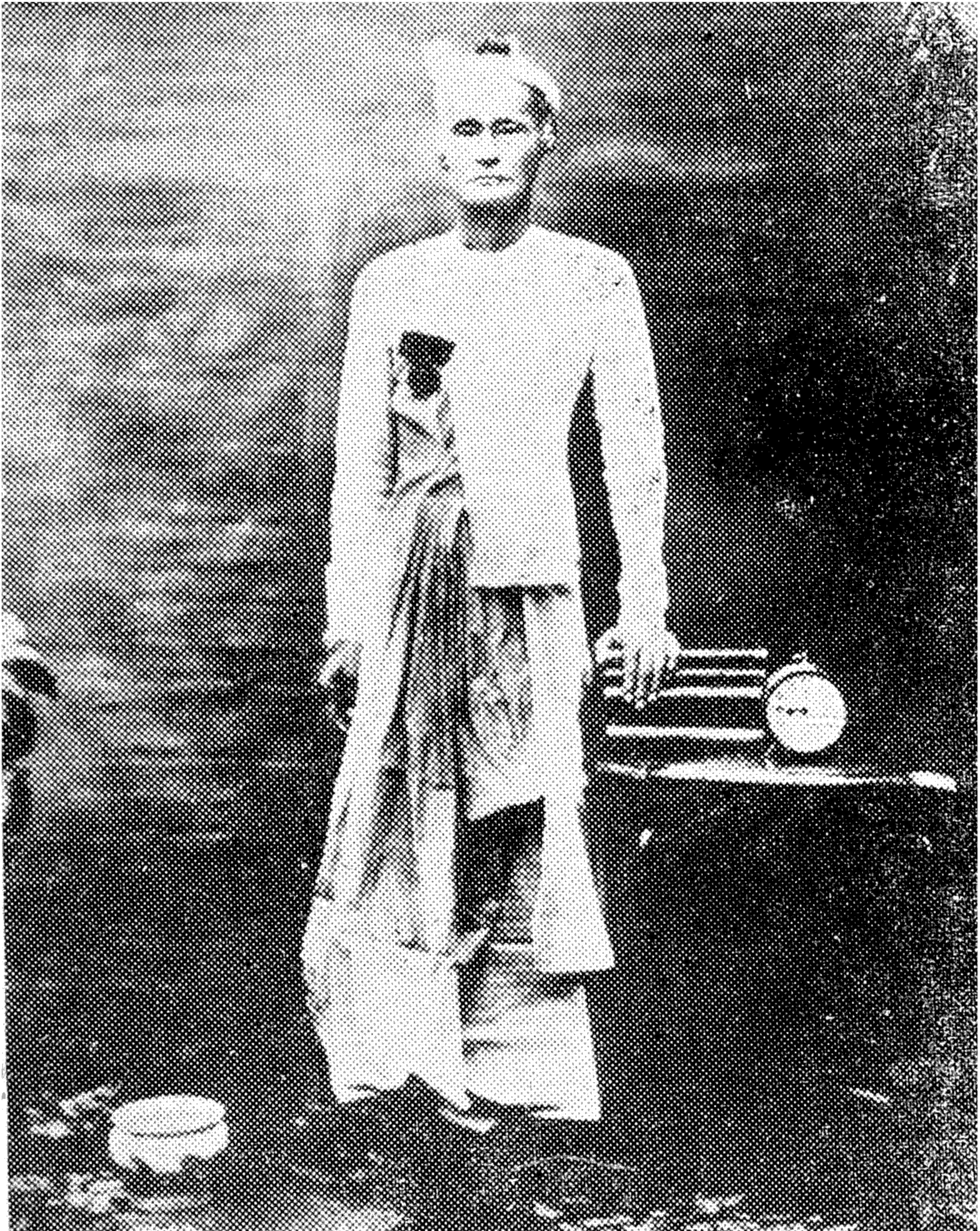
မပြတ် ဆီဒီးဝတ်၊ သင်ပုတ်ဝတ်၊ ဆွမ်းဝတ်- စသည်
 တို့နှင့်တကွ သီဟိုဠ်ရှင် မြတ်စွာဘုရား ကြီးပွားသည်
 ထက် ကြီးပွားရန် အားသန် ကြိုးကုတ် လုံ့လ ထုတ်ကြ
 သော “ပရက္ခန္ဓါမြို့ မြင်သာရပ်၊ ခံတောရပ်၊ မြစ်ကိုင်းရပ်၊
 ဆုံကုန်းရပ်၊ ထမကောက်ရပ်၊ ဈေးရပ်၊ ကုက္ကိုတန်းရပ်-
 စသည် တို့၌ နေထိုင် ကြသော ဘဏ္ဍာတော်ထိန်း
 လူကြီးမင်း လျှပ်စစ် ဓာတ်မီး အသင်းဝင် လူကြီးမင်း”
 တို့အား ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော် ရေးကို မြှော်
 တွေး ထောက်ထားသော စိတ်ဖြင့် စေ့စေ့ငုငု ကြည့်ရှု
 ပါလျှင် အလွန်ပင် ကျေးဇူးကြီးစွာ တင်ထိုက်ကြောင်းကို
 အမှတ်အသား ထားအပ်လေသတည်း။

ထပ်မံပြင်ဆင်ခန်းပြီး၏။

နာယကဆရာတော်အဖြစ်- ဆောင်ရွက်ခဲ့သော- သံပုံစေတီတော်ရ
ဆရာတော်ဘုရားကြီး (ဦးကြည်)

၁၂၀၀ ခု နှစ်မှ ၁၂၀၇-ခုနှစ် အထိ ဆောင်ရွက်ခဲ့သော
 သမာဓိမြို့ဝန်မင်း-ခုံမင်းကြီး (ဦးထွန်း) ပဌမဥက္ကဋ္ဌကြီး။

၁၂၉၈ ခုနှစ်မှ ၁၃၀၉-ခုနှစ် အထိ မြူနီစီပယ်-ဥက္ကဋ္ဌနှင့်
ဂျာစက်ပိုင်ရှင်-ဥက္ကဋ္ဌ (ဦးစောလှိုင်)

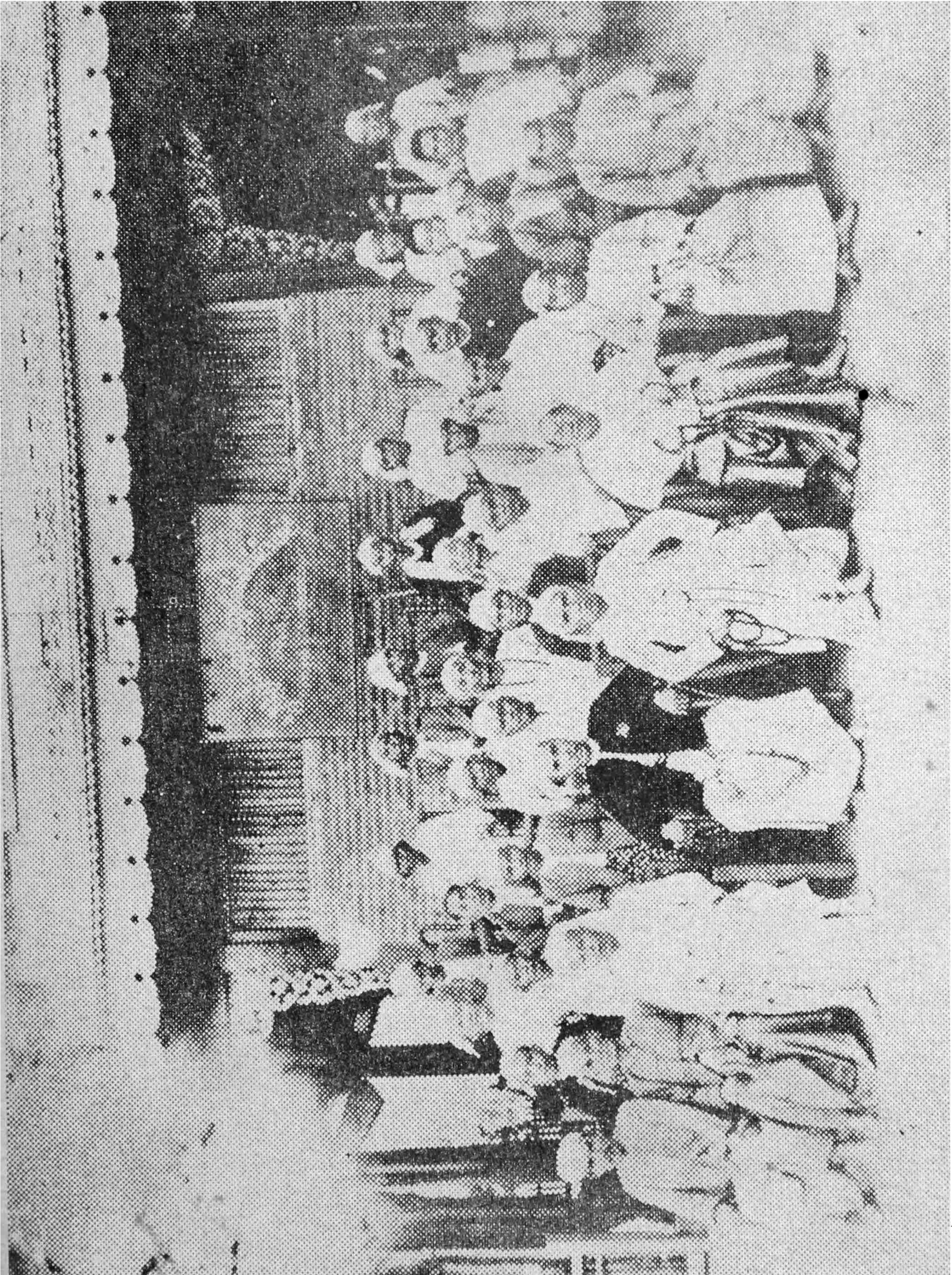
၁၂၀၇ ခုနှစ်မှ ၁၂၉၅-ခုနှစ် အထိ သမာဓိမြို့ဝန်
ဆီစက်ပိုင်ရှင် ဥက္ကဋ္ဌ (ဦးမောင်ကလေး)

၁၂၀၀ ခုနှစ်မှ ၁၂၀၆-ခုနှစ် အထိ လျှပ်စစ်ဓါတ်မှီးအသင်း ကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့သော အတွင်းရေးမှူး (ဦးဘ)

၁၂၉၆ ခုနှစ်မှ ၁၂၉၇-ခုနှစ် အထိ ဂြိုဟ်စီပီယံ-ဥက္ကဋ္ဌ
ဆိစကပိုင်ရှင်- ဧဝထိမ်းနှင့်-ဥက္ကဋ္ဌ (ဦးဆိုး)

ပုဂံမြို့နယ် အစိုးရ အထက ကျောင်းတိုက်

နိဂမနာ။

ဤသို့လျှင် သာသနာဘေသာ သက္ကရာဇ်နှင့် ဂေါဇာ သက္ကရာဇ်ကို ပြဆိုခန်း- စသော အပိုင်းအခန်း ရှစ်ခုတို့ ဖြင့် သိဟိန္ဒုနှင့် သရိုင်းသစ် ကျမ်းကို ကြိုးပမ်း စီရင်ခဲ့ ရာ ယခုအခါတွင် အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်ပြီဖြစ်၍ မချွတ် ဆောင်ရွက်အပ်သော တာဝန်၏ ပြီးစီးခြင်းဖြင့် အလုံးစုံ ချုပ် နိဂုံးအုပ်ခြင်းငှါ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော ဂါထာတို့ကို ဆိုတော်မူသည်။

၁။ နဂရေ ပုဏ္ဏဂါမမိ၊
ကုသုမာ စလ ဒက္ခိဏေ။
ဂဟောတု ဧကဇာတေန၊
ဂါမေသိ ဂိရိနာမကေ။ ။

၁။ ပုဏ္ဏ ဂါမမိ၊ လိုရာ ပြည့်စုံ ကုံလုံ လောကံင် ဗျူဟာသံကြောင့် ပုဂံဟူသော အမည်ရှိသော။ နဂရေ ဂုဏ်ပေါင်းယူကြို့ မင်းနေမြို့၌။ (ရှေးက မင်းနေပြည်ဖြစ် ဘူးသည်ကို အတွင်ရုဋ္ဌိအားဖြင့် ဆိုသည်)။ ကုသုမာ စလ ဒက္ခိဏေ သဇင်ပန်းသုန်း နတ်ဂမုန်းနှင့် ငွေပုန်း ညက်ယိမ်း စကားစိမ်းတို့ ခင်သိမ်းစုပုံ အရုံရုံလျှင် ဖူးငုံ ပွင့်ကား ပေါက်ရောက် ပွားသည် “ပုပ္ပါး တောင်မြတ် တောင်ကလောင်၏” တောင်ရပ် လက်ျာ မြေမျက်နှာ၌။ ဣသိဂိရိ နာမကေ ရှေးသောအခါ ကြာမြင့်စွာက ဘုန်း လျာမုနေ့ ရှင်ရသေ့တို့ ပျော်မွေ့ ရှင်မြီး တောင်-အနီး

၌ အသီး စိုက်ထောင် “ရသေ့တောင်” အမည် ရှိသော၊
 ဂါမေ၊ အရိပ် သစ်မ်း စိမ့်ရေ စမ်းနှင့် ချမ်းသာ ပွားစီး
 ရပ်ရွာ ကြီး၌။ ဂဟောတု ခွေကဇာ တေန၊ တထောင့်၊
 နှစ်ရာ ခြောက်ဆယ် မှာတွင် သင်္ချာ ကိုးခု အစွန်းပြု
 သား ကောင်းမှု စက်ရှိန် ပြက္ခဒိန်ဟု ရက်ချိန် တွက်စစ်
 သက္ကရာဇ်တွင် ထွန်းသစ်စင်စင် သွားမြင်ခဲ့ပေသော။ ။
 (ရှေ့ဂါထာတွင် “ဘိက္ခုနာ” မှာစပ်)။

၁။ အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ပုဏ္ဏဂါမ၊ ပုဂါမ၊ ပြုဂါမ—အစ
 ရှိသော အားဖြင့် တဆဲ့၊ ငါးပါးသော အမည် ရှိသော
 ပုဂံမြို့နယ် အဝင် ထိုမြို့၏ တောင်မျက်နှာ သုံးယူစနာ
 အကွာတွင် များစွာသော ပန်းသစ်ပင်မျိုးတို့ ပေါက်ရောက်
 ရာဖြစ်သောကြောင့် “ပုပ္ပါး” ဟူသော အမည် ရှိသော
 တောင်မြတ်၏ တောင်ဘက် မျက်နှာ လက်ယာဘက်
 အရပ်တွင် ရှေးအခါက ရသေ့ သူတော် ကောင်းတို့
 ခိုအောင်း ရှင်ပျော် သိတင်း သုံးတော်မူရာ ဖြစ်သော—
 သစ်မ်းချောင်း တောင် အနီး၌ တည်ထောင် အပ်သော
 ကြောင့် “ရသေ့တောင်” အမည် ရှိသော ရွာကြီးတွင်
 သက္ကရာဇ် တထောင်၊ နှစ်ရာ၊ ခြောက်ဆဲ့၊ ကိုးခုနှစ်တွင်
 ဤ ကျမ်းပြုဆရာ သွားမြင်တော် မူခဲ့သည်ဟု ဆိုလိုရင်း
 ဖြစ်လေသည်။ ။ဤဂါထာ၌။ ။ “ကုသုမာစလ” ဟူသော
 သဒ္ဓါဖြင့် ထိုနှင့်ပရိယာယ် ဖြစ်သော “ပုပ္ပါစလ” သဒ္ဓါကို
 ညွှန်းပြ လေသည်။ ။ယင်း ပုပ္ပါစလ- သဒ္ဓါ၌။ ။ပုပ္ပံ
 ကုသုမံ တသ္မိံ အတ္ထိတိ ပုပ္ပေါ၊ ပဗ္ဗတော။ ပုပ္ပေါစ

ကျမ်းပြီးနိဂုံး။

သော အစလော စာတိ ယုပ္ပါစလော။ ဟု ဝိဂြိုဟ်
 ပြု၍။ သဒင်၊ ပန်းသုန်း ဝမုန်း၊ ဣဝါ ခတ္တာ၊ သရဒိ
 အစချီလျက် များစွာသော ပန်းမျိုးတို့ ပေါက်ရောက်ဖြစ်
 ထွန်းရာ ဖြစ်သောကြောင့် ထိုတောင်ကို “ယုပ္ပ” တောင်
 (ပန်းတောင်)။ ကာလ ကြာမြင့်၍ အခေါ်အဝေါ် ရှေ့
 လျှောသဖြင့် “ယုပ္ပါးတောင်” ဖြစ်လာ သည်ကို ဆုံးဖြတ်
 ရာ၏။ ။ ရာဇဝင်ဆရာ၊ သရိုင်း ဆရာတို့လည်း ဤနည်း
 အတိုင်းပင် ဝန်ခံ ကြကုန်သည်။ ။ သဒ္ဓါနုသာဓိ၊ ဆရာ
 တော်ကား အောက်ပါ အတိုင်း ယုပ္ပါးတောင်ကို ချီးကြူး
 လေသည်။

သဒ္ဓါနုသာဓိသတ်ပုံ။

ဝိဇ္ဇာဓရ။ ဈာနလာဘိ။ တပသိတို့။ ခိမ္မိကိန်း
 အောင်း။ သား အပေါင်းလည်း။ တောင်စောင်း
 မြိုင်ဦး။ ရှင်ပျော်မြူးလျက်။ ညွတ်ဖူးခိုင်လန်း။ ပင်
 နွယ်ငန်းက။ စသည်တရိုး။ ဆေးချိုးပြည့်ညီ။ ပွင့်ဝှံ
 စိတည့်။ ပြူး၊ နိ၊ ဝါ၊ ဣ။ ပန်းထွေထွေသည်။ ပင်ခြေ
 တလင်း။ မွေ့ရာခင်းသို့။ ပျံ့သင်းထုံထုံ။ ရဂုံမြူးမြူး။
 မထိုးရောင်ခြည်။ ပင်စည်ဒိုင်ဒိုင်။ ရွက်စိတ် ဝေ
 ဝေ။ သုတ်လေညှင်းညှင်း။ ဆီးနှင်း မောက်မောက်။
 ကမ်းချောက် တင့်တယ်။ ပျော်ဘွယ်မငြီး။ သစ်
 သီးချို၊ ချဉ်။ ခါတိုင်းယှဉ်၍။ ခရယဉ် ဆင်းသက်။
 ကျေးဌက် များစွာ။ သံစုံ သာလျက်။ စိမ်းပြာ နှုန့်။
 မီးထိလမ။ ကြီးထူနဂါ။ ရှန်း ရှန်းစိုသား။ မြိုင်ညှိ

ဟိမဝါ။ ဂန္ဓမာသို့။ မည်သာ ထင်ရှား။ “တောင်
ပုပ္ပါး”မှ။ ဒက္ခိဏာဝယ်။ ။စသည်ဖြင့် စပ်ဆို
တော်မူသည်။

ထို ရသေ့ဘောင် ရွာကြီး အနီးတွင် “တည်ပင်တဲ”
အမည်ရှိသော ရွာကြီးတခု ရှိပြန်သည်။ ထို တည်ပင်တဲ
ရွာ၌ ဤသရိုင်းဆရာ၏ ကန့်ကူသက်လှဲ့ ဆရာတော်ဖြစ်
တော်မူသော ငယ်ကျေးဇူးရှင် ထိပ်ခေါင်တင် “တည်
ပင်တဲ ဆရာတော် ဘုရားကြီး” သည် ယခုထက်တိုင်
သက်တော် ထင်ရှားရှိ၍ သာသနာ တော်၏ ဝန်တာကို
ကောင်းစွာ ထမ်းရွက်တော် မူလျက် ရှိလေသည်။ ။
ထို “တည်ပင်တဲ” ရွာ၌ပင်- ဤကျမ်းပြုဆရာ၏ “ခမည်း
တော်-ဦးကြော့ခိုင် မယ်တော်-ဒေါ်အုံးရီ”တို့လည်း ရှိကြ
သည်။ ။နောက်နောက် ဂါထာ တို့၌လည်း ဤနည်း
အတိုင်း အဓိပ္ပါယ်ကို သိမှတ်ရာသည်။

၂။ လယ်တီ ဝံသမိ ဇာတေန၊
လယ်တီ ကောဝိဒ သာမိနာ။
ဒွိဓာ ပထမ ကိတ္တိတိ၊
လဒ္ဓနာမေန ဘိက္ခုနာ။ ။

၂။ လယ်တီ ဝံသမိ၊ မြန်မာ့ မဏ္ဍလိပ် နိုင်ငံရပ်
တွင် ခတ်နှိပ်သရိုင်း လယ်တီဂိုဏ်း ဟူသော အနွယ်
တော်၌။ ဇာတေန၊ ကံကောင်းဘင့်ထောက် ဖြစ်ပေ၍ ပေါက်
ခဲ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ လယ်တီ ကောဝိဒ သာမိနာ၊
“လယ်တီ ကောဝိဒ သာမိနာ”

ကျမ်းပြီးနိဂုံး။

ဒို့စာ၊ နှစ်ကြိမ်၊ နှစ်ဖန်အားဖြင့်။ ပထမ ကိတ္တိတိ၊ “ပထမ
ကျော်” ဟူ၍။ လဒ္ဒနာမေ၊ ရအပ်သော ဘွဲ့အမည်ထူး
ရှိတော်မူသော။ (ဘိက္ခုနာ-ကို ချန်ခဲ့ဦး)။

၃။ ဗဟုသုတဂဝေသေန၊
ဝီရေန ဂဏဝါစိနာ။
မဟာတော ဘိက္ခုသံဃာဿ၊
ဂဏဿ ဟိတကာရိနာ။ ။

၃။ ဗဟုသုတဂဝေသေန၊ များစွာသော အကြား
အမြင်တို့ကို လိုချင်ဘောင့်တတ်သော။ ဝီရေန၊ ဇွဲသန်
ရဲရင့် ဉာဏ်မျိုး ထွင့်သော။ မဟာတော၊ များစွာသော။
ဘိက္ခု သံဃာဿ၊ ရဟန်း အပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော။
ဂဏဿ၊ သာသနာတွင် ပျော်ရွှင် ခိုအောင်း သံဃာ
တော်အပေါင်း၏။ ဟိတကာရိနာ၊ အစီးအပွားကို ပြုလုပ်
လေ့ရှိသော။ ဂဏဝါစိနာ၊ မန်းမန္တလ ရွှေပြည် မတွင်
ဂဏဝါစိ ဘွဲ့ထူးချီလျက် ကြူးသိ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော။
ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်း မျိုးသည်။ ။ (လာလတ္တံ့သော သစ်
တာမှာစပ်)။

၄။ နိဿာယ ရာဇဝံသေ၊
သိလာလိပိ ပဘူတယော။
ယာဥပ္ပတ္တိ ကာထာ ပေါရိ၊
မဟာသီဟဋ္ဌ သာမိနော။ ။

၄။ ရာဇဝံသေ၊ ရာဇဝင် အစောင်စောင် တို့ကို
ငင်း။ သိလာလိပိ ပဘူတယော၊ ကျောက်စာ သမိုင်း-

စသော ကျမ်းစာ တို့ကို၎င်း။ နိဿာယ၊ ကောင်းစွာ
ကြည့်ရှု အဖို့ပြုလျက်။ မဟာသိဟဠာသာမိနော၊ “သိဟိုဠ်
ရှင်” မြတ်စွာဘုရား၏။ ပေါရိ၊ မြင့်ကြာ နောက်နှောင်း
ရှေးဟောင်းအခါ၌ ဖြစ်သော။ ယာဥပုတ္တိကထာ၊ အကြင်
သမိုင်းစကားစဉ်ကို။ ။(သင်္ခါတာမှစပ်)။

၅။ သင်္ခါတာ မာရရိ ဒေသာ၊
တဒုပ္ပတ္တိ ဂဝေသိနံ။
အတ္ထာယ အတ္ထဝေဝဏ္ဏာ၊
နိဋ္ဌိတာ သုသုခါ ဝဟိ။ ။

၅။ သင်္ခါတာ၊ ပြုစီရင် အပ်ပေပြီ။ မာရရိ၊ ချို့မြေနိ
ကောင်းမြတ် လျောက်ပတ် တင့်တယ်သော။ တဒုပ္ပတ္တိ-
ဂဝေသိနံ၊ ထို“သိဟိုဠ်ရှင် သမိုင်း”ကို ငုံ့ဆိုင်းစောင့်စား
အားထားမြော်သင့်နေကြ ကုန်သော သူတို့၏။ အတ္ထာယ၊
အစီးအပွား များစေခြင်းငှါ။ အတ္ထ- ဝေဝဏ္ဏာ၊ ကောင်း
ကျိုးစီးပွား ကြီးကြီးမားမားကို ထင်ရှားတော်ပြု နိုင်သော။
ဒေသာ- ဥပုတ္တိကထာ၊ ဤသမိုင်းသစ် စကားအစဉ်သည်။
သုသုခါဝဟိ၊ တကယ့်ချမ်းသာ မင်္ဂလာကို ကောင်းစွာ
ဆောင်ရွက်လျက်။ နိဋ္ဌိတာ၊ အပြီးသို့ရောက်ပေပြီ။

၆။ ဧဝံ မေ သုန္ဒရံ ပုညံ၊
သမာလန္တံ အနာကုလံ။
တေနာဟံ အဇေဇေ နိစ္စံ၊
စန္ဒိမာဝ ပာဘာသယေ။ ။(ဣတိ)။

အဆုံးသတ် အဖြည့်ခံ ရတုကဗျာ။

၆။ ဇေ၊ ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော အပြား အားဖြင့်။
 မေ၊ လယ်တီ ဂိုဏ်းတွင် သခိုင်းပမာ အကျွန်ုပ်ငါသည်။
 သုန္ဒရံ၊ ကောင်းမွန် မြင့်မြတ်သော။ အနာကုလံ၊ ဘေး
 အန္တရာယ် ရန်မတွယ်ဘဲ စင်ကြယ် သန့်ရှင်းသော။ ယံ
 ပုညံ၊ အကြင်ကုသိုလ် သောမနသိ ကောင်းမှုလာဘ်ကြီး
 ကို။ သမာလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာ ရအပ် ပေပြီ။ တေန၊ ထို
 ကောင်းမှုကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဇေ၊ လေလမ်း
 ခရီး ကောင်းကင်ကြီး၌။ စန္ဒိမာဏုဝ၊ ငွေစန်းတန်ဆောင်
 ယုန်နန်း ညောင်ကဲ့သို့။ နိစ္စံ၊ အမြဲမပြတ်။ ပသာသဒယ၊
 ကျေညာ သတင်း ရုဏ်နံ့ သင်းလျက် ထွန်းလင်း တောက်
 ပ- ရစေသော်။ ။ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် နိဂုံးပြီးပြီ။

သုတ်ဇေနုက- သုံးချက်ညီ ရေးသားအပ်သော
 အဖြည့်ခံ ရတုကဗျာ။

၁။ ဘုန်းမွေသရီ။ ။ကျွန်းလုံး မြိသား။ စေတီတော်
 မြတ်။ ဝိသုဒ္ဓိ နတ်၏။ ဆင်းခတ် ရုပ်ပုံ။ ဇေယျ ခုံနှင့်။
 ရှာဘုံမကိုင့်။ ကျောင်းတော် တိုက်ဟု။ အမြိုက်ဆုသီး။
 ကောင်းမှု ကြီးကို။ အတီး ယခေါင်။ ဘုန်းကြီး နှောင်
 သည်။ ရုဏ်ရောင် လျှံလူ။ လောင်း စည်သူလျှင်။ မြေငူ
 ကျွန်းမြ။ သီဟဥမ္မ။ ဆက်သ လက်ခံ။ ကောင်းကျိုး နှံ
 လျက်။ သယံဇာတ။ ထိုဓာတ်ဝယ်။ ရေမှပေငါထွက်။ ကုန်း
 မြေထက်တွင်။ ဘဝင် အရောက်။ နုရက် ချောက်လည်း။
 ပျက်လောက် ခမန်း။ ခြောက်ရောင် သန်းလျက်။ နန်းဝေ

၂၅၀ သိဟိုဠ်ရှင် သရိုင်းကျမ်း။

ဇယန်။ ငွေဗိတာန်ဝယ်။ ရှေ့မှန်ကင်းများ။ ကာဖြန့်လွှား
သို့။ သိကြားမြတ်မွန်။ နတ်တမန်လည်း။ ပန်းမာလ်တမ်းခွန်။
ကြံမြောက်သွန်၍။ မန္တန္တရ။ ကပ်ကမ္ဘာသည်။ ရှည်ကြာ
သက်လုံး။ တည်အောင် ဆုံးဟု။ ညွတ်ရုံးစိတ်သန်။ အ
ဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်။ အန္တရ။ ရှေးဘဝက။ ကမ္ဘာပိပါက်။ မိုးကြိုး
စက်သို့။ လက်နက်ဖြန့်သိုင်း။ ပုဂံဘိုင်းသည်။ ။မြစ်ကိုင်း
အောင်မြေမှာတကား။ ။(၄၇-ပဒ)။

၂။ ကုန်းမြေမဟီ။ ။ငွေဒုဒိဟု။ ဝတီရော။ ရံဝိုက်
ကာလျက်။ ဒေဝါမဟိန်။ တာဝတိန်တွင်။ အာလိန်ပတ်
ခြံ။ ဌက်မျိုးပျံသား။ ငွေအမွေ။ ကြာမျိုးခသည်။ စိတ္တ
လတာ။ ဥယျာဉ်သာသို့။ မျက်နှာမြေပြင်။ ပြစ်ဘောင်သား။
“သိဟိုဠ်ရှင် ဘုရား”။ ဆင်းရပ်ပွားသည်။ တိုင်းခြားရပ်
ဝေး။ တရားကျေးသို့။ ပျံမွေးသတင်း။ ခုတိုင်လင်းလျက်။
မင်းမင်း ရာဇိန်။ နရောင်နံ့။ အာဟိန္ဒရာဇ်။ ဘုန်းကျိုး
လှစ်သား။ နေမြစ်ဘန်ဆောင်။ မင်းဘုန်းခေါင်တို့။ စိုက်
ထောင်ဆင့်ဆင့်။ တန်ခိုးပွင့်၏။ စိုးဝင့်ရောင်ဝါ။ ခြောက်
စုံဖြာလျက်။ ရှည်ကြာပဝေဏီ။ မွေသရီဟု။ စေတီတော်
မြတ်။ အတ္ထုပ္ပတ်ကို။ ဘတ်ရှုတ်ရှုဖွေ။ သိပါစေဟု။ ထုတ်
ဝေဖြန့်သိုင်း။ လယ်တီ ရိုးစားတွင်။ သရိုင်းပမာ။ ကျွန်ုပ်
ငါကား။ ဤစာဖွဲ့နဲ့။ ရှေ့ကြိုးတွဲသို့။ ပြစ်မဲ့ ကောင်းမွန်။
ကုသိုလ်ဝန်ကို။ ဆုညွှန်ဆက်ပိုင်း။ စာသရိုင်းသည်။ ။
ရစ်သိုင်း ရောင် ရှေ့သာတကား။ ။(၄၇- ပဒ)။

သိဟိုဠ်ရှင် သရိုင်းသစ်ကျမ်းပြီးပြီ။

